

ایران

تألیف: لرد و کرزن

ترجمہ و اقتباس علی جوہر کلام

نایاب

D
255

10007500401105

کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران

شماره ۶۵، ۹۵۵

ایران

تألیف لرد گرزن

ترجمه و اقتباس علی جواهر کلام

بخش اول و دوم

از نشریات : کتابخانه مرکزی
Central Library
Tehran University

تهران خرداد ۱۳۳۰

چاپ دوم

حق چاپ محفوظ

چاپخانه کیهانی

شماره ردیف

تاریخ

شماره ثبت

۴۲۸
۱۳۳۰/۱/۱۲

فهرست مندرجات جلد اول

۱۹	تا	۱	صفحه	کوی ایران - یزد - قم - کاشان - تهران از
۲۴	«	۲۰	«	فتحعلیشاه - ناصرالدین شاه
۳۴	«	۲۴	»	عمارات سلطنتی - تخت مرمر - موزه تخت طاوس
۳۹	«	۳۴	»	معمدهای تهران - بازارها - جمعیت - نمایندگان سیاسی
۴۴	«	۳۹	»	معایب و محسنات تهران - اطراف تهران - قصرها
۴۷	«	۴۴	»	دماوند - جنوب تهران - ری
۷۴	«	۴۷	»	خاندان پادشاهی - ناصرالدین و فرزندان او
۸۰	«	۷۴	»	برادران پادشاه - شورای دولتی - وزیران ایران
۹۳	«	۸۱	»	تقسیمات ایران - طرز تعیین حاکم ها - مستخدمین دولتی
۹۷	«	۹۳	»	القاب و حقوق مأمورین - امور قضائی - زندان
				بنسگاههای اروپائی پست تلگرافخانه مطبوعات ضرابخانه
۱۰۶	«	۹۸	»	بانک - راهها - معارف ایران - دارالفنون
۱۱۷	«	۱۰۷	«	مشهد - درآمد نقدی و جنسی آستانه - صیغه خانه -
۱۲۰	«	۱۱۷	«	بنادر جنوب - بندر عباس - بندر بوشهر - بندر لنگه
۱۲۸	«	۱۲۱	«	خوزستان - اهواز - بندر ناصری - شوشتر
۱۳۷	«	۱۲۹	«	کردستان - کرمانشاه - آذربایجان - تبریز - اردبیل
۱۴۱	«	۱۳۷	«	دریاچه ارومیه - ارومیه (رضائیه) - مراغه
۱۶۰	«	۱۴۱	«	مازندران - گیلان - استراباد
۱۶۹	«	۱۶۰	«	کلات نادری - تاکتیک ایرانی - سیستان
۱۸۵	«	۱۶۹	«	شیراز - باغهای شیراز - اطراف شیراز
۱۹۸	«	۱۸۵	«	اصفهان - عمارات سلطنتی اصفهان - جلفا

فهرست تصاویر

۲۴	رو بروی صفحه	اتاق موزه یا انبار سلطنتی
۴۸	«	ناصرالدین شاه
۷۲	«	مظفرالدین (پیروزی اسلام)
۱۰۴	«	یکی از دروازه های تهران
۱۲۸	«	شمس العمار (آفتاب ساختمانها)
۱۵۲	«	وزیر بزرگ شاد امین السلطان اتابک
۱۹۸	«	مریضخانه خانوادگی

دِیَاچَه چاپ دوم

پنجاه شصت سال پیش مرد دانشمندی بکشور ماسفر
کرد چیز هائی دید و شنید و آن دیده هاو شنیده ها را
بصورت کتاب در آورد آنمرد دانشمندارد کرزن و نام کتابش
ایران (persia) است ایران یعنی همان نامی که همه ما از
شنیدن آن روحمان تازه میشود و چرا تازه نشود ؟ هر کس که
نام و نشان خانه اش را بشنود خوش میشود
من کتاب کرزن را چند بار خوانده ام و میل آن بوده است که همپای او
چند بار بداخله ایران سفر کرده ام شهرها و ده ها و مزرعه ها و باغ های
ایران را در آن موقع دیده ام بار جل و بزرگان آن عصر نشست و
برخواست کرده ام و از این مسافرت روحی لذتها برده ام چقدر
بامزه است و بقول بچه های امروز (انترسان!!) است که انسان
مثلا بشوشت شصت سال پیش برود و باوالی شصت سال پیش
آنجا گفتگو بدارد و اوضاع و احوال مردم شصت سال قبل را
بادقت مطالعه کند و آنرا بااوضاع و احوال امروز مقایسه کند
میان فرنگی ها رسم است - و چه خوب رسمی است - تاریخ و
جغرافیا و اوضاع اجتماعی يك شهر یا يك كشور را بصورت سفر-
نامه مینویسند و بشکل سرگذشت در میاورند تا خوانندگان
برغبت آنرا بخوانند و مطالبش را درست بدهن بسپزند کتاب
کرزن هم از همان کتابهاست يك دوره تاریخ و جغرافیا و علم
رجال ایران است که این مردم محقق بصورت سرگذشت در آورده

است چند سال پیش که این کتاب را میخواندم بنظر مرسید ترجمه
و خلاصه آنرا به فارسی منتشر کنم و با وجود گرفتاریها موفق
شدم و در دو جلد آنرا ترجمه و منتشر کردم نسخه های چاپ اول آن
زود فروش رسید؛ دوست دانش پروین آقای ابراهیم رمضان مدیر
محترم کتابخانه ابن سینا در صد چاپ دوم آن بر آمدند و خوشبختانه
فکرشان عملی شد و گمان میکنم از این راه بفرهنگ عمومی
خدمت بسزائی انجام داده اند.

همه میدانند که بیشتر مردم ما (بی رودرواسی) هیچ
نمیدانند بخصوص از اوضاع کشور خود که باید خیلی باخبر باشند
کمترین خبری ندارند و بعقیده من مقصر هم نیستند مجموعه
کتابهایی که راجع بتاریخ و جغرافیا و اوضاع اجتماعی ایران
در گذشته و حال نوشته شده از شماره انگشتان بیشتر نیست کسی
هم که از پیش خود چیز خوان و ملا نخواهد شد.

باری این را هم یاد آور شوم که در ترجمه و خلاصه کردن
کتاب بیشتر بمطالب عادی توجه کرده ام و از مقولات سیاسی
بر کنار مانده ام چه مرد آن میدان نیستم - سیاست پرده های
تیز دارد - چه بهتر که اول از معلومات عادی بهره مند شویم و
سپس دنبال سیاست بازی برویم آخر از این سیاست بازیهای
جاهلانه چه سودی جز زیان عاید ایران میشود؟

امیدوارم این خدمت ناچیز پذیرفته آستان دانشخواهان
گردد و دوست گرام آقای رمضان با انجام خدمات مهمتری
در راه نشر معارف موفق شوند تهران اردی بهشت ۱۳۳۰

علی جواهر کلام

دیباچه

در آغاز سال ۱۳۲۱ دوست دانشمند نازنین آقای حسین حجازی مدیر نامه راه آهن از من خواستند از سیاحت نامه های جهانگردان نامی که بایران آمده اند مقاله هایی برای نامه راه تهیه کنم تا گفته ها و نوشته های آنان جهت خوانندگان حاضر درس عبرتی باشد و بخواست خداوند تقیصه ها را تکمیل و تکمیل ها را کاملتر کنند! من نیز با گرفتاریهای بسیار فرمایش دوست را پذیرفته در ظرف یکسال خلاصه از گفته های جهانگردان زیر را:

- ۱ - مار کویولو .
 - ۲ - ابن بطوطه .
 - ۳ - ناصر خسرو .
 - ۴ - یاقوت حموی .
 - ۵ - لرد کرزن .
 - ۶ - زین العابدین شیروانی .
- برگزیدم .

اومیان این مسافرین عالیمقام نوشته های لرد کرزن بیشتر از دیگران جلب توجه کرد چه که بعصر حاضر چندان بی شگفت نبود (در حقیقت نقد حال ماست آن - بشنوید ای دوستان آن داستان) و در نتیجه مطبوعات پایتخت پاره از بخش های آنرا (اتاق موزه - تخت طاووس - دربار - سلام زروز - تهران دیروز) مجدد نقل و چاپ کردند .

لذا جناب آقای محمد سعیدی معاون وزارت راه و دارنده امتیاز مجله (نامه راه) که خود سرآمد اهل فضل و دانش میباشد بر آن شدند که برای تمهید منافع علمی و ادبی مجموعه مقاله های یکساله بصورت کتاب درآید و در دسترس عموم قرار گیرد. پس جلد اول کتاب جهانگردی در ایران همان مجموعه نامبرده است که باتصاویر مربوط بخوانندگان تقدیم میگردد و چون گفته های لرد کرزن مفصل تر بود و بیشتر مورد پسند خوانندگان قرار گرفت آنرا جلو انداختیم اینک قبل از شروع بدرج تاریخچه زندگانی علمی کرزن از ذکر این نکته مهم ناگزیر میباشم.

«بطوری که طی مقاله های نامه راه تذکر داده ایم کلیه این مقاله ها تلخیص و اقتباس از سیاحت نامه های مربوط میباشد نه اینکه گفته های جهانگردان را کلمه بکلمه ترجمه و نقل کرده باشم ولی این نقل و اقتباس طوری بوده که حتی الامکان جان مطلب و لب سخن باقیمانده است»

۱- لرد کرزن کیست؟

گرچه لرد مزبور در عالم سیاست شهرت بسیاری دارد اما جنبه علمی او هم از سیاستش کمی نداشت و البته مورد بحث ما هم همان بخش علمی میباشد.

تولد کرزن بتاريخ یازدهم ژانویه ۱۸۵۹ واقع شده و تحصیلات خود را در دانشکده نامی (آتن) و دانشگاه شهر (آکسفورد) پایان رسانید و برای تکمیل معلومات يك بار تمام دور زمین را گردش کرد، باضافه درسالهای ۱۸۸۶-۱۸۹۴ چهار مرتبه سراسر هند و مستملکات آسیائی روس را دیدن نمود و کتابهای مهمی در آن باب تألیف کرد سپس بعنوان

مخبر تایمز بایران ما آمده و یک هزار و شصتصد میل در این کشور
 راه پیمود و سودمندترین تألیفات مربوط بایران را بنام
 (برژیا) منتشر ساخت، بعداً سفری بافغانستان کرده و تا کوه
 پامیر جلو رفت و کتاب مفید دیگری بنام (مشکلات خاور دور)
 انتشار داد و همینکه نایب السلطنه هندشاد اداره مخصوصی جهت
 حفظ آثار هندی دایر کرد و موزه ها و کتابخانه های بسیار برای
 تکمیل سازمان آن اداره تأسیس نمود و انجمن های علمی و
 جغرافیائی چندی در هند و انگلستان دایر ساخت و درازای این
 خدمات علمی از طرف جمعیت جغرافیائی شاهانه نشان درجه
 اول علمی دریافت داشت و در سال ۱۹۰۷ بریاست دانشگاه
 گلاسکو تعیین گشت و از سال ۱۹۱۱ تا ۱۹۱۴ رئیس انجمن
 جغرافیائی شاهانه بود.

کرزن در اواخر عمر بدرجه (مارکیزی) ارتقاء یافته و
 بتاريخ بیستم مارس ۱۹۲۵ درگذشت.

تهران - خرداد ۱۳۲۲ - عالی جواهر کلام

شرح حال لرد کرزن مؤلف کتاب

دانشمند و سیاستمدار نامی انگلیسی جرج ناتانیل کرزن بتاريخ یازدهم ژانویه ۱۸۵۹ متولد شد تحصیلات خود را در دانشگاه نابی آکسفورد پایان رسید پدرش بارون سکارسدیل از رجال مشهور انگلستان بود.

نخستین شغل مهم و سیاسی کرزن این بود که در سال ۱۸۸۵ بسمت معاونت خصوصی لرد سالیسبوری صدراعظم بریتانیا معین گشت و سال بعد نمایندگی مجلس عوام انتخاب شد در سال ۱۸۹۱ معاون وزیر امور هند بود و در سالهای ۱۸۹۵-۱۸۹۸ معاون وزارت امور خارجه شد و در این دو مقام طوری لیاقت و شایستگی بخرج داد که آینده مهمتری برای او پیش بینی میشد کرزن با آسیای مرکزی ایران افغانستان پامیر سیام هند و چین و کره سفرهای دور و درازی کرده است و راجع بسفرهای مزبور کتابهای مهم زیر را نوشته است :

۱ - روسیه و آسیای مرکزی ۱۸۸۹

۲ - ایران و مسئله ایران ۱۸۹۲

۳ - مسائل خاور دور ۱۸۹۴

با اینکه بیش از نیم قرن از تاریخ انتشار این کتابها میگذرد هنوز بسیاری از مطالب آن برای اهل فن مورد استناد و حجت میباشد زیرا مؤلف کتاب بیش از هر چیز بحقایق علمی توجه داشته و حقایق علمی دیر تر از مطالب دیگر کهنه میشود. کرزن در سال ۱۸۹۹ فرمانفرمای کل هندوستان شد

کمی پیش از ورود او به هند یعنی در سالهای ۹۸ - ۱۸۹۷ در مرزهای شمال غربی آن قاره وسیع شورشهایی پدید آمده بود و ایلات سرکشی و عصیان داشتند کرزن ایالتی بنام ایالت شمال غربی تأسیس کرد و بایلات ساکن آن نواحی یکنوع استقلال داخلی داد و این تدبیر عاقلانه اوضاع آنجا را قرین آرامش ساخت کرزن در سال ۱۹۰۳ مسافرتی بخلیج فارس کرد و در نتیجه آن مسافرت روابط بازرگانی ایران و هند توسعه یافت سپس هیئتی را از طرف هند بلیها سافرس تاد و روابط جدیدی میان هندوچین و تبت برقرار ساخت آنگاه باصلاح امور داخلی هند پرداخت مالیات نمک را که بر توده مردم تحمیل شده بود بمقتدار زیادی کم کرد و برای پیشرفت فرهنگ و بهداشت قدمهایی برداشت در این موقع جشن تاجگذاری ادوارد هفتم پادشاه انگلستان فرا رسید کرزن برسم معمول آنروزها در شهر دهلی آئین دربار شرقی را با شکوه و عظمت فراوان اجراء کرد و تمام راجه‌ها و مہاراجه‌ها و نوابهای بزرگ هند را در آن مراسم شرکت داد و معمولاً دوره مأموریت فرمانفرماهای کل هند پنجسال بوده است و پس از پنجسال فرمانفرما عوض میشد ولی بطور استثناء کرزن بعد از انقضای پنج سال اول دوباره بفرمانروائی هند تعیین گشت و تا سال ۱۹۰۵ بهمان سمت باقی بود در آن سال بواسطه اختلافی که با لرد کیچنر فرمانده قوای نظامی پیدا کرد از شغل خود استعفا داد.

پس از بازگشت بانگلستان بریاست دانشگاه اکسفورد و عضویت مجلس لردها انتخاب گشت و بواسطه انجام خدمات فرهنگی بدرجه ارل و بارون و ویسکونت که از درجات عالی میباشد ارتقاء یافت و تا سال ۱۹۱۵ تمام عمر خود را مصروف

امور علمی و ادبی میکرد و برای اصلاح اوضاع دانشگاهها کسوفورد
 میکوشید در سال ۱۹۱۵ مجدداً وارد میدان سیاست شد و در
 کابینه اسکویث بسمت مهرداد خاص عضویت یافت در سال
 ۱۹۱۶ رئیس اداره هواپیمائی شد بعد از پایان جنگ و کنفرانس
 پاریس وزارت امور خارجه را از بالفور تحویل گرفت در آن موقع
 تصدی شغل وزارت امور خارجه بریتانیا بسیار دشوار بود
 سازش و صلح با آلمان و فرانسه و بلژیک از یکطرف شناسائی
 یا عدم شناسائی دولت جدید روسیه شوروی از طرف دیگر
 کار را بسیار مشکل میساخت در قسمت آسیا نیز سخن‌هایی
 در پیش بود و ملیون ترك از آناتولی قیام کرده یونانی‌ها
 را از ترکیه رانده بودند و جمهوری ترکیه پیدا شده بود
 ارد کرزن با تمام این دشواریها مقاومت کرد خودش شخصاً
 بلوزان رفت و با نمایندگان ملیون ترك ملاقات کرد و پیمان
 جدیدی با آنها منعقد ساخت همینقسم با فرانسه و آلمان طوری
 کنار آمد و تا سال ۱۹۲۴ وزارت امور خارجه را اداره میکرد
 و در آن تاریخ مجدداً سیاست برکنار شده بکارهای علمی و
 ادبی پرداخت تا اینکه در اواخر زمستان سال ۱۹۲۵ بیمار
 شد و در بیستم ماه مارس همانسال در لندن درگذشت ارد کرزن
 از ابتداء علیل المزاج بود و مختصر انحنائی درستون فقراتش
 دیده میشد معذک از بسیاری از اشخاص تند رست پر کار تر بود
 صدها میل بر پشت زین اسب و قاطر سوار میشد و بداخله آسیا سفر
 میکرد یا کناب مینوشت یا کتاب میخواند یا سفر میکرد و
 یا بکارهای مهم سیاسی اشتغال داشت کمی پیش از مرگش
 بواسطه انجام خدمات علمی از طرف انجمن جغرافیائی بدریافت
 مدال علمی موفق گشت و همینقسم بدرجه (مارکیزی) ارتقاء پیدا

کردار دگرزن ابتداء در سال ۱۸۹۵ باماریا و بیکتور یالیتز
دختر یک مرد میلیونر امریکائی از اهاالی واشنگتن ازدواج کرد
و از این ازدواج سه دختر بدنیا آمد این همسر اول دگرزن در سال
۱۹۰۶ مرد و دگرزن در سال ۱۹۱۷ با دختری از اهاالی بنوس
آیریس همسر شد ولی از این ازدواج فرزندى نیاورد .

دگرزن در سالهای آخر عمر خود علاوه بر کتابهای سابق
دو کتاب دیگر نیز تألیف کرد یکی داستانهای مسافرت (۱۹۲۳)
و دیگری حکومت بریتانیا در هند (۱۹۲۵) که هر دو کتاب
در زمینه خود اهمیت شایان دارد .

چون دگرزن پسر نداشت تمام عنوانها و القاب او بپیرادر-
زاده اش انتقال یافت فقط عنوان (بارون) مطابق مقررات
معموله انگلستان بدختر بزرگش لیدی آیرن دگرزن رسید
شرح حال رسمی دگرزن در سه مجلد بقلم لرد روبالدش در سال
۱۹۲۸ منتشر شده است .

جهانگردی در ایران

کویر ایران - دوسحرای سوزان دوشنزار نمک سوز بخش عمده از کشور ایران را گرفته است. چیزهایی که در کتب عمده عتیق از بادهای کشنده - آفتاب مهلك - ریکزار جانگداز شرح داده شده قسمتی از اوضاع کویرهای ایران میباشد. این دوسحرای خطرناک که حتی در افریقا هم نظیر آن کمتر یافت میگردد بیش از پانصد میل مربع مساحت دارد و بنام دشت کویر و دشت لوت مشهور است.

دشت کویر در ۳۳ درجه تا ۳۶ درجه طول و در ۵۲ درجه تا ۷۵ درجه عرض واقع گشته و برادر دیگرش دشت لوت در ۲۹ تا ۳۲ درجه شمالی طول و از ۵۷ تا ۶۰ درجه عرض میباشد. دشت کویر قریب هزار قدم از سطح دریا بلندتر است. در وجه تسمیه آن بکویر اختلافات زیاد موجود است «مالکم» و «موریه» آنرا دریای کبیر مینامند و البته در این نام گزاری اشتباه رفته اند اما ژنرال «شنیدر» بیش از آن دقت کرده برای این نام سه راه بنظرش میرسد :

۱- در زبان فارسی گاو بمعنای بزرگ بسیار استعمال شده مانند گاو صندوق یعنی صندوق بزرگ و دشت کویر هم شاید معرب دشت گاو یا دشت (گپ) بمعنای بزرگ است.

۲- در زبانهای بومی افریقائی چنین جاهائی را (کفر) بکسر کاف میخوانند چنانکه هم اکنون در مصر بسیاری از دشتهای خشک باین نام شهرت دارد و دشت کویر فارسی هم از کفر بومیان افریقائی نام گرفته است.

۳- ممکن است که داستان بهرام گور و شکار گورخر هم در نام این صحرای هلاکت مدخلیت داشته و بآن اعتبار «دشت گور» یا «دشت کویر» مشهور شده باشد.

در پیدایش این دشت نظریه دانشمندان مختلف است. پاره میگویند که دریا های خشک شده این دشت شورزار را تشکیل میدهد و بنا بعقیده عده چشمه های شورایی در زمین های رسوبی این قطعه آمد و شد دارد و بنا بگفته پاره دیگر از دانشمندان از آغاز چنین بوده و همان خواص اولیه جسم سیمایی را دارا میباشد و تغییر مهمی نیافته است. علاوه بر «مار کوپولو» بسیاری از جهانگردان فرنگی پیش از لرد کرزن کویر را دیدن کرده اند که از آن جمله دکتر «بوکس» روسی در ۱۸۴۹ میلادی شکفت آنکه هر يك از این مسافران بطرز مخصوصی دشت کویر را توصیف نموده اند و از

دریاچه‌های نمک خیز شورابه‌ها - باتلاق‌ها - تپه‌های نمکی - نمکسار
های آن چیزها نوشته‌اند .

دشت لوت میان کرمان و خراسان واقع شده و در پاره‌جاها
پانصد قدم از سطح دریا ارتفاع دارد وجه تسمیه این دشت هم بلوت
چندان محقق نیست و البته انتساب آن به لوط پیغمبر و داستان توراۃ
پایه و مایه نداشته و از افسانه‌ها بشمار می‌آید بهترین توجیه آنکه لوت
ولایت در زبان فارسی مخصوصاً لهجه عامیانه بمعنای گدا و بی چیز
آمده و این دشت هم از هر موهبت طبیعی بی بهره مانده است چیزی
که آنرا از دشت کویر خطرناکتر کرده بادهای سموم و دریای
مواج شن آنجاست در غالب فصول سال بادهای شدیدی شن‌های این
بیابان را جابجا میکند و در عرض چند ساعت فرسوخ‌ها آنرا پس و
پیش می‌اندازد و بقسمی که در یک روز صبح بخشی از دشت لوت
کوه‌های شن‌زار بوده و عصر همان روز در جای دیگری همان کوه‌های
شنی تشکیل می‌یابد . بیچاره جاندارانی که در معرض این سیل فنا
واقع گشته‌اند و راه چاره جز استقبال مرک ندارند همینکه طوفان
شن جهت وزش خود را تغییر داد و کوه‌های شن را بطرف دیگر
برد آنوفت است که اسکلت این تیره‌روزان در برابر آفتاب سوزان
برشته می‌گردد چه بسا کاروانهایی که گرفتار این تندباد شن‌خیز
گشته و پس از چندی استخوانهایشان باطراف پراکنده گشته‌است .
باری فرنگیان جهانگرد و محقق باین دشت لوت هم سری زده‌اند
و کم و بیش اطلاعاتی در باره آن بدست آورده‌اند از آنجمله
«خانیکف» محقق دانشمند روس در سال ۱۸۵۹ از نه‌بندان
بکرمان رفته و قسمتی از دشت لوت را دیدن نموده و تاحدی آنرا
توصیف میکند .

اکنون که صحبت از دشت کویر و دشت لوت بمیان آمد از
شهرها و استان‌های مجاور آن نیز صحبت میداریم و ابتدا از

شهرستان یزد سخن میرانیم .

یزد - یزد نام شهرستانی است که در جنوب شرقی اصفهان و دو یست میلی آنجا واقع گشته کرسی و حاکم نشین آنرا نیز یزد میگویند. در ایران مرسوم است که برای شهرهای خود لقب میگذارند حال تاجه انداز به این القاب با اوضاع شهر مناسب باشد باید از روح شاعری ایرانیان جو یا شد. مثلاً شهر یزد را **دارالعباده** یعنی سرای پرستش میخوانند. من شخصاً (مرحوم لرد کرزن) این گفته را آزمودم که خیلی مناسب مقام میباشد. زردشتی ها - یهودی ها - مسلمان ها - بایدهای یزد از هم مسلکان خویش در شهرهای دیگر متعصب ترند. سادات یزد نمونه کامل این گفتار میباشد و از هیچ چیز در راه اجرای تعصبات دینی فرو نمیگذارند. به قیده ایرانیان همینکه زال و رستم از سیستان بفارس میرفتنند چندی در یزد اقامت گزیدند. در تاریخی هخامنشی و ساسانی هم نام یزد دیده میشود و پس از حمله عربها این شهر پناهگاه زردشتیان بود و از همین جا دسته ای از آنان راه بهندوستان یافته و بسادات و عزت رسیدند. اتابکان یزد مانند اتابکان لرستان مدت دو قرن در آنجا حکومت کردند و بالاخره بدست غازان خان منقرض گشتند .

شهر یزد مانند سایر شهرهای ایران در روی دشت وسیع بنا شده و در اطرافش خرابه های یزد کهنه مشهود میگردد. مسافرینی که از کویر گذر کرده بنزدیک این شهر میرسند از دیدن بادگیرهای زیر زمین - قلعه شهر - مناره های مسجد اخطار عجیبی در خود احساس میکنند و مانند آنست که از دره جهنم گذشته بسرزمین جادوگران رسیده اند. طول شهر یزد دو میل و عرض آن $1\frac{1}{4}$ میل میباشد. ارگ یا مقر حاکم در وسط شهر واقع گشته و دیوارهای گلی باندی دارد که مانند دیوارهای قلعه شهر از هر گونه ارزش نظامی و زیبایی

معماری بی بهره است. شهر فعلی یزدهم دو بخش است یزدنو- یزد کهنه. شهر کهنه در جنوب واقع گشته و دارای هفت کوی و دو دروازه است. اما یزد تازه شش کوی و پنج دروازه دارد و میان دو شهر يك دیوار بلند و دو دروازه دیده میشود. آب مشروب مردمان یزد هفتاد چشمه قنات است که از کوههای جنوبی و جنوب غربی بطرف شهر سرازیر میشود و در آب انبارهای بزرگ عمیق مخزن میگردد اما جمعیت یزد را از سابق یکصد هزار تخمین میزدند ولی در سالهای ۱۸۶۰-۱۸۷۰ یکمرتبه به ۴۰ هزار رسید و اکنون تمام شهرستان یزد صد هزار نفر جمعیت دارد از آن جمله ۷۰ یا ۸۰ هزار نفر در خود شهر مسکن گرفته اند (بر طبق آمار سرشماری ۱۲۹۱ و ۱۹۰۱ شهر یزد تا شعاع شش کیلومتری ۶۶۰۶۰ نفر جمعیت داشته است. ع. ج.) عده یهودیان یزد دو هزار و عده زردشتیان قریب هفت هزار نفر میشود و هر دو گروه از ستم و آزار مسلمانهای متعصب آسوده نمیباشند در موقع خرید املاک باید مالیات مخصوصی بپردازند و هنگام بیرون آمدن از خانه پارچه مخصوصی بلباس خود میدوزند که از مسلمانان متمایز شوند با وجود این هم زردشتیان و هم یهودیان کلیه امور بازرگانی و دهقانی یزد را اداره میکنند. اخیراً چندی از زردشتیان هندی تبعه انگلیس به یزد آمده و تا درجه درکار هم کیشان آنها تسهیل شده است حتی در بمبئی يك انجمن مخصوص برای همراهی و کمک به زردشتیان ستم دیده یزد دایر میباشد. زردشتیان یزد از خود دبستان و آتشکده و برج خاموشی دارند در خانه ها هم برسم ایرانیان قدیم آتشگاه جاودانی تهیه کرده اند. يك سرپرست روحانی و چند ملای درجه دوم جامعه زردشتی یزد را اداره میکنند.

راه های کاروان، شهر یزد را بکرمان و بندر عباس و اصفهان و خراسان و بلوچستان مربوط میسازد این شهر از همان روزگارهای

باستانی که «باسکیزار» شهرت داشته مرکز ابریشم کاری ایران مرکز بشمار میآمده و این ترتیب تا قرنهای اخیر دوام یافت و در اوایل قرن نوزدهم، ۱۸۰۰ کارخانه ابریشم بانه هزار کارگر تنها در شهر یزد موجود بود اما اکنون چنان نیست و صنعت و دادوستد یزدیان خیلی عقب رفته است. فرستاده های عمده یزد عبارت از پنبه، پشم، قالی نم، روناس، حنا، بادام، پسته، تریاک میباشد. در این سالها بواسطه جنگ چین تریاک یزد ترقی کرده و سالی دو هزار صندوق بخارج میفرستد اما رسیده های یزد بیشتر از همه نفت و شمع و قند و چای و چینی و پارچه است و قسمت عمده آن را روسها وارد میکنند. بازرگانی روسها نسبت بانگلیسها در شهر یزد چند برابر است و بدست يك عامل روسی و دوسه از منی مقیم یزد انجام میگيرد.

دیگر از مزایای یزد آنکه مرکز ترانزیت کالاهای هند، بروسیه و کالاهای روسیه به هندوستان میباشد. راه تر کستان - خراسان کویر - لوت - یزد - کرمان - بندر عباس این دوا پر اطوری بزرگ را بهم متصل میکنند.

درآمد یزد در سال ۱۸۷۰ یکصد هزار تومان میشد اخیراً حکومت آنجا را به ظل السلطان پسر شاه دادند او هم پسرش جلال الدوله را بآنجا فرستاد و سال ۱۸۸۸ یکمربعه مالیات آنجا را به ۲۵۰ هزار تومان بالا بردند، به علاوه ۴۷ هزار تومان هم گمرک گرفتند و این دورقم برای یزدیان نا توان البته بار کمر شکنی محسوب میشود، در یزد يك پسته خانه و يك تلگرافخانه از آثار دنیای متمدن وجود دارد جهانگردان فرنگی مانند مار کوپولو - ژرفا بار بارو - تاورینه - دوربه - گلدسمیث - خانکیف و غیره به یزد آمده اند و مطالبی درباره یزد نوشته اند از آن جمله تاورینه فرانسوی میوه ها و زنان یزد را ستایش میکند و بهتر از آن در سراسر جهان ندیده است. بعقیده تاورینه مردخوش بخت آنکه زن یزدی در خانه داشته نان

گندم کرمان بخورد و شراب خلر شیراز بنوشد .

کرمان - این استان زادرا ایران باستان کارامانیا میخواندند که همان کرمان امروز میباشد و در میان صحرا سر راه خراسان و خلیج فارس واقع است. شهر عمده آنرا کرمان یا گواشیر میگویند. یزدگرد ساسانی پس از غلبه عربها باین شهر فرار کرد و مدتها مقر حکومت آل بویه سلجوقیان خوارزمشاهیان قرخانیان بوده و سپس روزگار بدبختی این سامان سر میرسد و مرتباً معرض کشتار چنگیز تیمور - افغان - نادر و از همه بدتر گرفتار خونخواری آغامحمدخان واقع میشود در سال ۱۸۹۴ میلادی برابر ۱۲۰۹ هجری قمری لطفعلی خان زند باین شهر آمد و خان قاجار بدنبال وی شتافت. لطفعلی از شهر گریخته و کرمانی هارا بشمشیر آبدار آغامحمد تسلیم کرد در نتیجه فقط ۳۵ هزار جفت چشم کرمانی بمحضرخان قاجار بردند و چندین هفته آنها را کشتار کردند و سی هزار زن و بچه کرمانی را باسیری گرفتند. پس از مرگ آغامحمد جانشین او فتحعلی شاه کرمان تازه را بنا کرد که مساحت آن قریب $\frac{3}{4}$ میل مربع و در شمال غربی شهر کهنه است و مانند همه شهرهای ایران یک دیوار بلند گلی و شش دروازه آنرا احاطه میکنند و در وسط شهر جائی بنام قلعه مقر حاکم کرمان میباشد از بناهای قابل ذکر کرمان یکی قلعه دختر در سه میلی شهر منسوب بآردشیر بابکان و دیگر مسجد جامع شهر تاریخ بنای آن ۷۵۰ هجری قمری است. جمعیت شهر قریب ۳۹ هزار است که ۱۵۰۰ نفر آن زردشتی، صدیهودی و ۲۵ تن هندو میباشد (مطابق سرشماری تاریخ ۱۲۹۱ شهر کرمان تا شعاع شش کیلومتری دارای ۵۰۰۴۸ نفر جمعیت بوده است ع.ج.) مطابق گفته و نوشته کلنل اسمیت در سال ۱۸۷۱ در شهر کرمان ۳۲ حمام - ۲۸ کاروانسرا - ۱۲۰ کارخانه شال بافی - ۶ کارخانه قالی بافی - ۴۲ مسجد - ۵ مدرسه - ۵۰ مکتب خانه

۴ بازار بوده است. يك وقتی در کرمان اسلحه‌های خوبی میساختند که اکنون جزء داستانهای افسانه می‌باشد. شالهای کرمانی را از كرك و موی بز و یا از پشم گوسفند می‌بافتند و هر طاقه از ۱۶ تا ۲۴ لیره می‌ارزد، اما قالیه‌های کرمان را از متری ده شلینگ تا متری ده لیره می‌خرند. کارخانه‌های قالی بافی و شال بافی کرمان شبیه دخمه‌های سیاهی است که کارگران لخت نیم‌جان در آنجاها کار می‌کنند. در آمد استان کرمان در سال ۱۸۸۸ بضمیمه بلوچستان ۲۹۰ هزار تومان و ناصرالدوله پسر عموی شاه در آنجا حکومت می‌کرد.

تهران-کاشان - مسافت تهران تا کاشان و منزلهای میان راه بقرار زیر می‌باشد :

- ۱- تهران (۳۸۰۰ پا ارتفاع) تا رباط کریم ۷ فرسخ تقریباً.
- ۲- رباط کریم تا پیک ۶ » یا ۲۴ میل
- ۳- پیک تا کوشك بهرام ۴ » » ۱۶ »
- ۴- کوشك بهرام ۴ » » ۱۶ »
- ۵- رحمت آباد تا قم (۳۰۰۰ پا ارتفاع) ۴ » » ۱۶ »
- ۶- قم تا پاسنگان ۴ » » ۱۶ »
- ۷- پاسنگان تا سن سن ۷ » » ۲۸ »
- ۸- سن سن تا کاشان ۶ » » ۲۴ »

جمع مسافت از تهران تا قم ۲۵ فرسخ یا ۱۰۷ میل و پنج منزلگاه دارد.

مسافت از قم تا کاشان ۱۷ فرسخ و یا ۶۸ میل و دارای سه منزلگاه می‌باشد.

جمع کل مسافت از تهران تا کاشان ۴۲ فرسخ و یا ۱۶۸ میل و شماره منزلگاه‌ها هشت منزل می‌باشد.

برای طی مسافت از طهران تا قم سه جاده وجود دارد اول جاده کاروان رو که تا چندی پیش همه از آن راه می‌رفتند و اخیراً از

کار افتاده است ، دوم جاده دلیجان و کالسکه رو ، سوم جاده چاباره .
 جاده کاروان رو از دروازه حضرت عبدالعظیم تهران آغاز
 میگردد و منزل اولش کنار گرد است . از کنار گرد بحوض سلطان
 میروند ، میان کنار گرد و حوض سلطان دره ملک الموت واقع شده که
 بواسطه ناامنی و زیادی راهزنان باین نام شهرت یافته والا کوه و گردنه
 خطرناکی ندارد در نزدیکی حوض سلطان يك کاروانسرای عالی
 شاه عباسی (ایرانیان همه کاروانسراهای خود را شاه عباسی مینامند)
 دورشته قنات و لوازم کامل پذیرائی مسافرین موجود است . از حوض
 سلطان به پلدلاک و از پلدلاک بقم میرسند . میان حوض سلطان و
 پلدلاک رودخانه ای بنام قره چای (تلخ رود) اسباب زحمت کاروانیان
 می گردد .

راه دوم یعنی راه کالسکه رو در سال ۴- ۱۸۸۳ میلادی برابر
 ۱-۲ هجری قمری بوسیله امین السلطان پدرا تا بك دایر گردید
 و در تمام طول این خط رشته های سیم تلگراف عند و اروپا دیده میشود .
 برای طی این طریق از دروازه شاهزاده عبدالعظیم تهران حرکت
 کرده بحسن آباد و از حسن آباد بعلی آباد و از آنجا به منظریه و از
 منظریه بقم میرسید . مسافت این راه بیست و پنج فرسخ است بدینقرار
 از تهران تا حسن آباد شش فرسخ از حسن آباد تا علی آباد هشت
 فرسخ از علی آباد تا منظریه پنج فرسخ از منظریه تا قم شش فرسخ .
 راه سوم راه چاباری است من (لرد کرزن) همین راه اخیر
 را اختیار کردم . چابارها و مأمورین دولتی هم از این راه آمد و شد
 دارند . این راه را امین الدوله وزیرست و تلگراف ایران تأسیس
 کرد و همانطور که راه کاروان رو قم بدست امین السلطان از کار افتاده
 راه کالسکه رو امین السلطان هم بپیدایش راه امین الدوله بایر ماند
 باین ترتیب که امین السلطان راه کالسکه رو خود را بعد از آنجا که

اجاره داد آنها هم بنای تعدی ولخت کردن مسافرین را گذاشتند
 مسافرین قم که بیشتر زوار و تهی دست هستند از راه کالسکه رو صرف
 نظر کرده دوباره دنبال کاروان و چاربادار افتادند. امین السلطان
 و مهمانخانه چی ها این خسارت را تحمل نیاورده بفکر چاره جوئی
 برآمدند و بقول مشهور فکرشان باینجا رسید که پل دلاک را خراب
 کرده رود قره چای ساوه و انار رود قم را بجاده کاروان بیدارند!
 در نتیجه دریاچه تازه هم پدید آمد که موضوع افسانه های مذهبی
 ایرانیان گردید. بعقیده ایرانیان هنگام ولادت حضرت محمد (ص)
 دریاچه ساوه خشک شد و مطابق نظر آنان پیدایش جدید دریاچه مزبور
 نشانه وقوع يك واقعه مهم دیگری خواهد بود ایرانیان بقدری باین
 دریاچه تازه در آمد اهمیت دادند که ناصرالدین شاه شخصاً بیازدید
 آن رفت و بنا بمندرجات روزنامه رسمی ایران مورخ دهم و نوزدهم
 مه ۱۸۸۸ میلادی برابر ۱۳۰۶ هجری قمری عقیده شاه ایران بر آن
 است که محیط این دریاچه سی فرسخ میباشد و پیدایش آن از
 چشمه های زیر زمین کویر بوده که بطور فواره از آنجا سرزده است.
 ولی باید این اظهارات ناصرالدین شاه را شاعرانه پنداشته
 و از این وهکنر گذشت.

پس از خرابی راه کاروان چند روزی راه کالسکه رو امین-
 السلطان بدنبود، اما بزودی امین الدوله وزیر پست و تلگراف ایران
 برای پرداخت عوارض و مالیات راه با امین السلطان اختلاف نظر
 پیدا کرد و بوسیله احداث راه چاباری جاده کالسکه رو را کور کرد
 اکنون امین السلطان خود در نظر دارد بایک شرکت خارجی قرار
 دادی بسته و راه کالسکه رو خود را تا شوشتر امتداد دهد.
 بطوری که گفته شد من راه چاباری دولتی را اختیار کرده
 از دروازه همدان پای تخت ایران را ترك کردم پس از طی شش فرسخ

راه بر براط کریم رسیدم. رود کرج از کنار راه میگذرد. دیدن آب در میان صحرای خشک سوزان ایران لذت روح بخشی دارد و انسان را سر کیف میآورد. از براط کریم به چابارخانه پیک رسیدیم و از آنجا به منظریه و از منظریه وارد قم شدیم. بالای سردر چابارخانه منظریه یک شیر و خورشید بزرگی از کاشی زرد و آبی نصب شده که رسمیت آن مکان را اعلام میدارد از منظریه تا قم مزرعه های سبز و خرمی در اطراف راه نمایان است و از پشت کارو کوشش دهقانان ایران حکایت میکنند که چسان در این شوره زار بی آب کشت و کار می کنند.

شهر قم - دارالعباده - دارالایمان - دارالامان از عناوین

والفاب نیم رسمی این شهر میباشد. ایرانیان آنرا از بناهای تهمورس و کیقباد میدانند و در هر صورت هم قم و هم کاشان پیش از اسلام وجود داشته است. شهر قم در زمان مغول و تیمور چندین بار خراب شد و در ایام صفویه به منتهای آبادی رسید سپس بدست افغانهای متعصب ویران گردید آبادی تازه شهر قم از زمان فتحعلی شاه قاجار آغاز شده است. این پادشاه در ایام جوانی نذر کرده بود که اگر بسلطنت برسد اولاً از قم مالیات نگیرد ثانیاً آنرا آباد کند. پس از جلوس به تخت ایران شرط دوم را وفا کرده از اولی چشم پوشید چه که شهر قم و توابع آنرا بوالده خود قبول داد و والده شاه هم کمترین توجهی به نذر فرزند نداشت و آنچه داش خواست از قمی ها دریافت کرد ، اما در قسمت آبادی و تزئین شهر قم با آنکه فتحعلی شاه بامساک شهرت داشت با کمال سخاوت مصرف نمود. باید دانست که شهر قم در اوایل قرن سوم هجری بواسطه یک پیش آمد تاریخی مورد توجه مسلمانان شیعه گردید باین معنی که حضرت فاطمه معصومه (بی گناه) خواهر امام هشتم شیعیان امام رضا (ع) از شهر مدینه برای دیدن برادرش بایران آمد و در نزدیکی قم از مرک برادر آگاهی یافته بیمار شده همانجا وفات نمود.

مرقد حضرت فاطمه معصومه از آن هنگام تا کنون مزار شیعیان است پادشاهان و شاهزاده‌های شیعه هدایای نفیسی برای این مکان مقدس تقدیم کرده‌اند. فتحعلی شاه گنبد حضرت معصومه را باخشت‌های مسین و زراوند تزئین نمود و يك بیمارستان و يك آموزشگاه روحانی (مدرسه) و يك مهمانسرا در شهر قم بنا کرد و برای خویش مقبره ساخت. قبر فتحعلی شاه و دو پسرش و نواده‌اش محمدشاه در جوار مرقد معصومه است. پیش از فتحعلی شاه، شاه صفی اول، شاه عباس دوم، شاه سلیمان، شاه سلطان حسین از پادشاهان صفوی در قم مدفون شدند. همینکه شخص وارد شهر قم می‌شود ابتدا به بازار میرسد بازار یعنی آن خیابانهای سرپوشیده که مطابق احتیاج آب و هوای مشرق تنظیم شده و در زمستانها گرم و در تابستانها بسیار خنک. در بازار قم آدم و اسب و شتر و قاطر و گاو و گوسفند باهم محشورند و اختیار حرکت از دست می‌رود، چه بسا که شخص بدون اراده متوقف گشته و یا بلا اراده پشت بمقصد خود رانده می‌شود. من که موفق نشدم درون صحن و حرم را زیارت کنم زیرا ورود غیر مسلمان در این مکان شریف اکیداً ممنوع است. در شهر قم یهودی و کبر دیده نمی‌شود فقط در خارج شهر تلگرافخانه انگلیسی دایر شده که از شیعیان متعصب کاملاً برکنار است و زنان انگلیسی در موقع لزوم با چادر از خانه بیرون می‌آیند و در غیر اینصورت جانشان در خطر است. در شهر قم مزار یک هزار و چهارصد امامزاده است که گنبد و بارگاه پاره آنان خراب شده و پاره دیگر رو بخرابی می‌رود. قمی‌ها می‌گویند روزهای جمعه حضرت امام رضا بدیدن حضرت معصومه می‌آید و آن روز است که آتش تعصب قمی‌ها فروخته‌تر می‌گردد و يك جرعه مختصری برای اشتعال آن کافی خواهد بود گرچه من صحن و حرم را ندیدم اما بسیاری از فرنگیان نه تنها صحن و حرم حضرت معصومه بلکه حرم کعبه را نیز زیارت کرده‌اند بگفته آنان مخصوصاً بنا بر روایت «شاردن» اوضاع صحن و حرم از این قرار است:

همینکه از صحن نیم دایره عبور کرده بکنار پله های مرمر رسیدیم کفشهای خود را در آورده زیر بغل مینهیم و یا بکفش دار تسلیم میکنیم و سپس در آستانه را بوسیده وارد حرم میشویم. حرم سه در بزرگ دارد. یکی از درهای حرم را باورقه های نقره پوشانده اند. ضریح نقره ده پا از زمین مرتفع است و مختصری تا قبر فاصله دارد روی قبر را با کاشی های چینی بسیار اعلی پوشانده اند چهار گوش ضریح قبه های طلا نمایان میباشد. میان قبر و ضریح پرده های مخمل زربفت آویخته اند اگر مسافر بولنداری مبلغی مایه بگذارد در ضریح را برایش باز میکنند و پرده را پس کرده زیارت قبر نایل میشود و گرنه باید همان نقره های ضریح را ببوسد. قندیل های نقره و مجمرهای بزرگ از بالای سقف آویزان است و روی قندیلها و مجمرها آیات قرآن و نسب نامه حضرت معصومه کنده کاری شده است بطوری که میگویند هیچگاه این قندیلها و مجمرها را برای روشنائی و یا سوزاندن بخور بکار نمیبرند. یکی از شاهزاده های قاجار که حاکم همدان بوده ساعت بزرگی جهت صحن حضرت معصومه آورده و يك گنبد طلای کوچکی هم روی ایوان صحن ساخته است. جمعیت قم در زمان صفویه پنجاه هزار نفر بوده و پس از قتل و غارت افغانها به ده هزار رسید و اکنون قریب سی هزار نفر میشود (مطابق سرشماری ۱۳۱۴ و ۲۱ جمعیت شهر قم تا شش کیلومتری ۵۲۶۳۷ نفر بوده است ع.ج) که قسمت عمده آنرا سادات تشکیل میدهند. این سیدها از اولاد همان امامزاده هائی هستند که در قم بخت رفته اند. از نظر بازار گانی و آمد و شد شهر قم مرکز کار و انیان میباشد. قافله های تهران و قزوین و عراق و بروجرد و یزد و اصفهان و کرمان و شیراز در این شهر بهم میرسند و گذشته از مقدس بودن آن اهمیت تجارتی هم دارد. آب شهر قم ناگوار و تابستانش بسیار گرم میشود. خیار و انار و خر بوزه قم مشهور است يك وقتی قمی ها اسلحه های خوب

میساختند اکنون کفش دوز و کوزه گر خوب میباشند و در ساختن ظرفهای سفالین شهرت یافته اند. شاردن میگوید کوزه های گلی قم در تابستان چیز گرانبهائی است متحولین قم کوزه هارا اول با کلاب شسته سپس پر آب میکنند و آنرا کهنه تر پیچیده برابر هوا میگذارند. آب کوزه بوسیله تبخیر خنک گشته و تاحدی کار آب یخ را میکند. اما پس از يك هفته سوراخها و منافذ کوزه بسته شده باید آنرا عوض کرد و البته فقراء و متوسطین قم از عهده پرداخت این هزینه سنگین بر نمیآیند. صبحگاهان سوار اسب شده و بعزم کاشان شهر قم را وداع گفتم. قریب یکساعت از کوچه ها و بازارهای شهر قم عبور می کردم بالاخره براه افتادیم. اول منزل ما پاسنگان است و از آنجا بکاروانسرای شوراب رفته عازم سن سن شدیم. سن سن یکی از ده های آباد پر محصول بوده امین الدوله وزیر فتحعلی شاه کاروانسرائی در سن سن ساخته بود. در ایام اخیر ترکمن ها از ضعف حکومت مرکزی سوء استفاده کرده تاسن سن آمدند و آبادیهای آنجا را خراب کردند و مردم را غارت نموده رفته اند از سن سن حرکت کرده بشهر تاریخی کاشان وارد شدیم.

کاشان - کاه افشان - کی آشیان - دارالمؤمنین.

مورخین اسلامی ساختمان شهر کاشان را بزبیده زوجه هرون الرشید نسبت میدهند. اما این حرف درست نیست زیرا مطابق نوشته های همان مورخین اسلامی هنگام جنگ عرب و عجم شهرهای کاشان و قم چندین هزار سرباز بكمك یزدگرد ساسانی فرستادند. دروجه تسمیه آن مذکور است که برای نقشه کشی شهر کاه افشانی کردند یعنی دور شهر را کاه افشانند این گفته هم بی اساس است و شاید نام کاشان از «کی آشیان» یعنی آشیان کیان مأخوذ باشد. در هر حال فعلاً بخانه مؤمنان ملقب شده است و به پنج چیز در تمام ایران شهرت دارد. اول کاشی کاری که ظاهراً بواسطه استعداد خاک مخصوص

و فراهم بودن مواد رنگین و استادان ماهر نام نیکش عالمگیر شده است و حتی از کارهای چینی هم درباره جاها دست بالا میزند. دوم ابریشم کاری، سوم مس و برنج سازی، چهارم پارچه بافی، پنجم عقر بجراره کشنده که هر يك مبحث جدا گانه را تشکیل میدهد. فرنگی ها از صنایع و تجارت کاشان شرح های مفصلي داده اند در سال ۱۷۵۳ میلادی بر ابر ۹۸۱ هجری قمری يك شرکت انگلیسی و روسی برای داد و ستد کالاهای شرق دایر گردید و همان هنگام «ژوفری دو کت» انگلیسی نماینده آن شرکت بکاشان آمد بنا باظهارات ژوفری این شهر مرکز کار و کوشش است، حتی بچه های پنج ساله بیکار نمی مانند. هر کس از اهالی این شهر که دارای حرفه و صنعتی نباشند باید شهر کاشان را ترك کند بیکاری و قمار بازی در کاشان جداً ممنوع است. برای قمار بازی کیفر اعدام عملاً اجراء میشود. هندیها از خلیج فارس بکاشان آمده و قسمت عمده از کالاهای کاشان را میخرند و بیشتر از هر کس سرو کار کاشیها با هندیها میباشد. در زمان «شاردن» شهر کاشان دو حصار و پنج دروازه و ۶۵۰۰ خانه، چهل مسجد، سه مدرسه و پنجاه زیارتگاه و مقبره و چندین کاروانسرا داشته است.

پارچه های ابریشمی کاشان چه در زمان شاردن و چه اکنون در ایران معروف است. تا چندی پیش در خود کاشان ابریشم بعمل می آید ولی این ایام بیشتر ابریشم کاشان را از گیلان می آورند. مخمل کاشان، قالی بافی مخصوصاً قالی ابریشمی و يك نوع شال مشهور بشال حسینقلی خانی از منسوجات عالی کاشان است. کاشی ها در ساختن ظروف و افزار برنجی و مسی استادند، در کاشان و اطراف آن معدن مس موجود نیست و تا چند سال پیش مس خام را از سیواس ترکیه به آذربایجان حمل کرده و از آنجا بکاشان می آوردند، ولی این روزها حمل مس از ترکیه صرف نمیکند و کلیه مصرف مس کاشان از راه هند

وانگلستان تأمین میگردد؛ بازارهای کاشان بویژه مسگرخانه در جنوب شهر است. کاروانسراهای کاشان دو قسم است اول کاروانسراهای مخصوص فروش و انبار کالاها که شماره آن از بیست متجاوز است دوم کاروانسراهائی که جنبه مهمانخانه هم دارد و قریب چهل باب میشود. جمعیت کاشان را از پنجاه تاسی هزار نفر میگویند (مطابق سرشماری ۱۸/۴۱ جمعیت شهر کاشان تا شعاع شش کیلومتری ۴۴۹۹۴ نفر بوده است ع.ج.) اما عقرب کاشان که ضرب المثل ایران است از قرن دهم میلادی برابر قرن چهارم هجری میان فرنگی ها هم شهرت دارد ایرانیان میگویند دشت را بگیلان یا کاشان روانه کن که از بدی آب و هوا و یا گزند عقرب ناپود شود. مردم کاشان از بیم عقرب خودشان در پشه بند (یا عقرب بند) میخوابند و عقرب زده را با براده مس و سرکه و باباروغن آلوده به جسم عقرب معالجه میکنند چند نفر از فرنگیان که از این شهر گذشته اند نیش عقرب کاشان را چشیده اند و باروغن عقرب معالجه شده اند دیگر از چیزهائی که باعث شهرت کاشان شده ترسو بودن مردمان آن است میگویند نادر شاه افشار پس از مراجعت از هند سپاهیان خود را مرخص کرد و در میان آنان سی هزار تن کاشی بود. سر بازان کاشی جرئت نداشتند که تنها بکاشان برگردند و از نادر شاه یکصد سوار مسلح خواستند که آنانرا بوطن برسانند!

در خود شهر کاشان چیز دیدنی فقط يك مسجد بزرگی بنام مسجد میدان میباشد که محراب کاشی کاری و مناره بلند و خم شده آن قابل توجه است.

قصه فین در چهارمیلی جنوب غربی شهر واقع شده و شاه عباس صفوی در آنجا کاخ و باغ مصفائی احداث کرد. بنای مزبور در فتنه افغان بکلی ویران گردید و فتحعلی شاه دوباره آنرا تجدید نمود در باغ فعلی يك خیابان سرو، دو جوی مرمر، يك حوض و

چند فواره است که آنرا مانند واحه میان صحرای سوزان جلوه میدهند. برده عکس فتحعلی شاه و پسرانش در حال شکار جزء تزیین های سالون کاخ فین میباشد. این کاخ و بنا ابتدا مقر حسینقلی خان برادر فتحعلی شاه سپس تفریح گاه حکام کاشان گردید. فتحعلی شاه هم گاهیگاهی با آنجا سر میزد در سال ۱۸۱۰ میلادی برابر ۱۲۲۵ هجری قمری سر جان مالکیم وزیر مختار انگلیس هنگام عبور از کاشان بکاخ فین آمد و در آنجا از طرف مهماندار درباری پذیرائی شد. در سال ۱۸۵۲ میلادی برابر ۱۲۶۹ هجری قمری ناصرالدین شاه صدراعظم و شوهر خواهر خود میرزا تقی خان امیر کبیر را در حمام باغ فین بوسیله قصد بازو از پای در آورد و از آنروز تا کنون نه تنها کاشی ها بلکه همه ایرانیان بانظر بدبینی بکاخ و عمارت فین نگاه میکنند.

در تهران - نام تهران تازه نیست در یکی از نوشته های تئودوس یونانی ضمن گفته های «تازورا» این اسم موجود میباشد و آنرا از توابع شهر راجیس (ری) ذکر کرده اند. باره این تهران را بامطبی واقع در نزدیکی یزد و یا اصفهان اشتباه میکنند که آن دو نقطه را نیز تا بران یا ناهران می گفتند. شکفت آنکه مسمودی و اسطخری دو جغرافی نویس نامی اسلام از تهران چیزی نگفته اند ولی یاقوت حموی مؤلف معجم البلدان و معجم الادباء تهران را به بدی یاد کرده میگوید مردم این سرزمین مانند جانوران نیم وحشی در زیر زمین ها منزل دارند و همیشه با همسایه ها در جنگ و ستیزند. پس از یاقوت حموی حمدالله مستوفی قزوینی مؤلف کتاب نزهة القلوب شرحی از آب و هوای تهران ستایش کرده باغهای میوه دار آن را نمونه از باغ فردوس میداند.

نخستین نویسنده و جهانگرد فرنگی که از شهر تهران گذشته (روی دی کلاویجو) نماینده اسپانی دریشگاه امیر تیمور

میباشد که بسال ۱۴۱۴ میلادی برابر ۸۰۷ هجری به تهران آمده و
 گرچه از آبزیاد و میوه فراوان تعریف کرده اما این نقطه را شهری
 ثلث خیز و تاسالم میدانند. در زمان پادشاهان صفوی کم کم شهر تهران
 شهری پیدا گرد چون سلاطین نامیرده خود را از اولاد حضرت
 حمزه بن موسی الکاظم علیه السلام میدانستند و مزار آن امامزاده در
 نزدیکی شهر تهران بود. لذا هر چند گاه برای زیارت قبر جدشان
 به تهران میآمدند. شاه طهماسب صفوی گذشته از این نظر اساساً
 تهران را دوست داشت و خیلی زیاد با نجاسر میزد. شاه عباس هم تا
 چندی همین رویه را تعقیب کرد اما اتفاقاً موقعی از میوه های لذیذ
 تهران مقدار زیادی تناول کرده سخت بیمار شد و قسم یاد کرد که
 دیگر به تهران نیاید از این رو خانی را که طرف بیمیلی بود بفرماندازی
 تهران گذاشته و از آنجا رفت. پیتر و دو لاول ایتالیائی که در سال
 ۱۶۱۸ میلادی برابر ۱۰۲۸ هجری به تهران آمده میگویند این شهر از
 خیلی شهرها بزرگتر است اما آدم ندارد جمعیتش نسبت به مساحتش
 خیلی کم است ولی پیش از هر شهر ایران آب و باغ میوه دارد. خیابانهای
 تهران سایه دار و خنک است. چارهای تهران بقدری کلفت است که
 یک چنار واسه مرد بغل میگیرند شکفت تر اینکه در این شهر یک عمود
 آبرو مند نیست حتی خانه خان فرماندار هم چنگی بطل نمیزند.
 سر توماس هربرت انگلیسی که در سال ۱۶۲۷ میلادی برابر
 ۱۰۳۸ هجری تهران را دیده مینویسد این شهر در میان جلگه نباشد
 هزار خانه و چند بازار دارد خانه ها را از آجر ساخته اند بازارهای
 تهران بر عکس بازارهای دیگر سیم گشاده است تا کسقا نهان باغها
 چشمه ها - جویبارها و از همه بالاتر زنان ماهروی تهران دانه گین
 رهگذران میشوند و بالا نگه کم و بیش رو بسته اند با همان چشم و
 آبروی باز تماشاچی را پائین میزنند (ملاحظه فرمایید) (ملاحظه فرمایید)
 باری نخستین ناخ مهمی که در تهران بنا شد بامر و دستور

شاه سلیمان صفوی بود و شاه سلطان حسین ایلمچی عثمانی را در همین
 کاخ پذیرائی نمود. دو نویسنده و جهانگرد نامی فرانسه «تاورنیه»
 و «شاردن» اولی تهران را ندیده و چیزهایی نوشته و دومی که از
 تهران گذشته آنرا شهر کوچک بی اهمیتی میداند. در فتنه افغان شهر
 تهران خراب شد، تاکستانها و باغهای آنرا ویران ساختند و لمبلان
 غزالخوانش را که آن طور از جهانگردان دلرئائی میکردند بال
 و پر کردند. پس از ظهور نادر مجدد، تهران نام و نشانی یافت. پادشاه
 افشار در همین شهر تاریخی ملاهای بزرگ شیعه را جمع آوری کرده
 و اتحاد اسلام و رفع اختلافات شیعی و سنی را بآنان پیشنهاد نمود و در
 همین شهر رضاقلی میرزا فرزند رشید نادر کور شده و همین جا هم
 بگور رفت. کریم خان زند بمناسبت هائی در تهران قلعه و ارگ دولتی
 بنا کرد و علی مراد خان زند هم چندی در آن قلعه و ارگ اقامت نمود و
 بالاخره در سال ۱۷۸۸ میلادی برابر ۱۲۰۳ هجری زمان آقامحمدشاه
 پایتخت ایران گردید. آقامحمد ابتدا که نقطه پرمایه ندران و گرگان
 استیلا داشت شهر ساری را مرکز و پایتخت خود قرار داد اما کم کم
 کاریش بالا گرفت و برای مراقبت باغیان فارس و عراق به تهران آمد و
 بیشتر نظرش این بود که پمزه های روسیه نزدیک باشد و برای دفاع از
 حملات آنها خود را آماده سازد گرچه برای فتح علی شاه هیچ يك از
 جهات مزبور وجود نبود اما او هم روش عمورا تصدیق نموده در
 تهران ماند. سر او ایویر انگلیسی هنگام مرگ آقامحمد در تهران
 بوده کلیه مساحت آن را قریب دو میل و جمعیتش را کمتر از ۱۵ هزار
 نفر میداند (۱۷۹۷ میلادی برابر ۱۲۱۲) آنچه که مسلم است آغامحمد
 قاجار که جز يك ایلمغان صجرا گردی بیش نبود برای انتخاب و آباد
 کردن پایتخت نه وقت داشت نه سلیقه نه استعداد نه ذوق و نه فکر خلاصه
 آنکه تهران آقامحمدخان تهران خوبی نبود. ژنرال گاردان

فرانسوی که در سال ۱۸۰۷ میلادی برابر ۱۲۲۲ هجری به تهران آمده جمعیت آنجا را پنجاه هزار نفر مینویسد و بنا به گفته موریه انگلیسی که همان تهران را دیده جمعیتش شصت هزار نفر میشده است با این قید که بواسطه بدی آب و هوا در موقع تابستان شهر خالی میشد و مردم بکوههای اطراف فرار میکردند و در زمستان باز میآمدند.

تهران فتحعلی شاه - جهانگردان و نویسندگان که آن هنگام از تهران عبور کرده اند مساحت آن را بیش از پنج میل نوشته اند و جمعیتش را هم قریب شصت هزار نفر دانسته اند که اکثرشان را سپاهی ها و درباریها تشکیل میدادند. دور تا دور شهر يك دیوار گلی بلندی کشیده بودند که بلندی آن بیست قدم بیشتر بوده و با فاصله های غیر معین در میان دیوارها برج های بلند ضخیمی از گل بر پا بود که هیچگونه ارزش دفاعی نداشت ولی برای بدقواره کردن شهر نقش مهمی را بازی مینمود و پای دیوارها چاله هایی بنام خندق کنده بودند. فقط دروازه های شهر که شماره آن از شش نمیکذشت بطور زیباترینی کاری داشت. کوچه های شهر باریک و کشیف و تاریک و یکگانه عمارت مهم داخل شهر ارگی بود که کریم خان زند آنرا ساخته بود. دیگر مسجدی که فتحعلی شاه آنجا را بنا کرد بملاوه درشش کیلومتری شهر روی يك تپه خشک بی آب و علفی فتحعلی شاه يك عمارت بیلاقی بنام قصر قاجار ساخت که از هر گونه صنایع ظریفه و زیبایی معماری بی بهره بود. بالاتر از این قله زیبای دماوند بر فراز شهر تاریک و کشیف تهران نمایان و در اطراف شهر دشت های سیاه و خشک و سوزان کشیده میشد. پس از مرگ فتحعلی شاه و آمدن محمد شاه باز هم تهران تغییر نکرد و فقط در دوره ناصر الدین شاه بود که جایگاه قبله عالم رنگ فرنگی مآبی بخود گرفت.

تهران ناصر الدین شاه - در سال ۱۸۷۱ میلادی برابر ۱۲۸۸

هجری در شهر تهران و غالب شهرهای ایران قحطی سختی پدید آمد
 کمیته خبریه انگلستان مبالغی اعانه برای ایران فرستاده و قسمتی از
 وجوه همین اعانه صرف آبادی تهران گردید باین معنی که برای کار
 دادن بکارگران و هنر پیشگان مشغول خرابی ساختمان تهران شدند لذا
 آن چاله‌های قدیمی دور تهران را پر کردند، دیوارهای گلی و برج
 های بدقواره را خراب نمودند و نقشه تهران تازه از روی نقشه پاریس
 قبل از جنگ آلمان طرح گشت. مساحت شهر قریب پانزده میل و شماره
 دروازه‌ها بدوازده رسید باین فرق که کاشی‌ها و دروازه‌های تازه
 مانند کاشی‌های قدیم عالی نبود و در غالب جاها نقش رستم و دیوسپید
 و یا رستم و اسفندیار را نمایش میداد. خندق‌های تازه و برج و
 باروهای جدید تهران گرچه به تقلید شهرهای فرنگ ساخته شده اما
 آن ارزش نظامی را ندارد و از نظر دفاع و استحکام جالب توجه
 نمیشد ولی البته از چاله‌های پست و بلند و دیوارهای گلی زمان
 فتحعلی شاه خیلی بهتر است و لااقل صورت ظاهری شهر میدهد.

هن در تهران چه دیدم. اول چیزی که پس از مشاهده
 نقش رستم و دروازه تهران توجه مرا جلب کرد پاسبانها و قراولان و
 دروازه‌بانها بودند که بالباس‌های رسمی در دالان پایتخت قبله عالم
 کشیک میدادند و همینکه از دروازه گذشتم مثل این بود که دوباره
 از شهر بیرون رفته و در صحرای افتاده‌ام، زیرا از خانه و آبادی و بازار
 و جمعیت تاممت مدیدی خبر نبود. پایتخت تهران را خیلی عالی برداشته
 اند از نیروی پایتخت هم مانند خود کشور خیلی وسیع و در عین حال
 کم جمعیت میباشد بالاخره پس از طی مسافت بسیاری بآبادی رسیدم
 صدای زنگ و اگون‌اسبی بگوشم خورد. عمامه‌های رنگارنگ،
 کلاه‌های پوستی، زنهای سیاه پوش در میان همه اینها تک و توك کلاه
 فرنگی، خانه‌های گلی، دیوارهای بلند، حرم‌سراها، درشکه‌های

فرم قدیم بکنقاشی در هم و بر هم را مجسم میساخت و مرا بیاد خیابانهای
(پرا) و (گلانا) در استانبول میآورد که در آنجا هم مانند اینجا
چراغ را برای استعمال گاز ساخته اما بافت میسوزانند خلاصه آنکه
هم تهران در هم استانبول در نظر من به یک مرد شرقی شبیه است که
بخواهد لباس فرنگی تن کند و در عین حال شرقی بودنش بخوبی
آشکار می گردد.

مرکز تهران جدید میدان توپخانه است. درازی این میدان
بیش از سیصد متر و پهنایش قریب یکصد متر میشود و در بخش شمال
و جنوب این میدان چندین اتاق كوچك يك طبقه ساخته و توپچیان
در آنجا منزل دارند. در بخش شرق عمارت بانك شاهنشاهی ایران
همیباشد در وسط میدان يك حوض آب چند مجسمه سرباز و چندین
توپ كه نه زنگ زده پوسیده روی چرخهای موریانه خورده بحال
اسفناکی افتاده است و همین توپ و توپچی هاست كه این نام بزرگ
را بآن میدان داده و آنجا را بخانه توپ ملقب ساخته است.

اکنون همین میدان توپخانه را مرکز قرار داده برای تماشای
شهر حرکت میکنیم اول از دروازه جنوب غربی گذشته بخيابانی
میرسیم كه آنرا خیابان الماسیه میگویند زیرا یکی از سردرهای
عمارت قبله عالم كه بطرز زیبایی آینه کاری شده در این خیابان
واقع است و تيكه های آینه آن مانند الماس میدرخشد. از خیابان الماسیه
به پارك سلطنتی و عمارت وزارت جنگ میرسیم كه تفصیل آن را
ضمن عمارت سلطنتی خواهیم گفت، از آنجا بمیدان دیگری میرسیم كه
میدان شاه نام دارد و در وسط این میدان هم حوض بزرگ پر از
آب دیده میشود. از مشخصات عمده آن توپ مروارید و تقاره خانه
میباشد اما توپ مروارید كه كم و بیشی جنبه مذهبی هم پیدا کرده
عمارت از يك توپ كه نه دراز ته پر برنجی است كه مانند خواهران
كوچكترش (توپهای میدان توپخانه) بكار روی چرخهای پوسیده

امید است در باره ساختمان و وجه تسمیه این توپ عقاید مختلفی اظهار
 میدارند. بعضیها میگویند این توپ را نادرشاه از هند آورده و آنرا
 مروارید بند کرده بوده دیگران معتقدند که کریمخان آنرا ساخت و در
 جنب امامزاده مشهور شیراز (شاه چراغ) مستقر ساخت و در نتیجه
 مجاورت آن مکان جنبه تقدس پیدا کرد سپس آقامحمدخان آنرا به تهران
 آورد. «سر برتر آهنگ» انگلیسی مینویسد این همان توپی است که
 شاردن هم در اصفهان دیده بود. جهانگیرخان وزیر صنایع ایران برای
 من (لرد کرزن) نقل کرد که در سال ۱۶۲۲ میلادی برابر ۱۰۳۲
 هجری انگلیس ها و ایرانیها بجزیره هرمز حمله کرده و برتقالی ها
 را از آنجا راندند و همین توپ کذائی را که اکنون در این میدان
 افتاده به یغما گرفتند، در هر حال تهرانیها مخصوصاً زنهابان توپ
 عقیده دارند و از آن حاجت میخواهند و در روزهای معین زیر آن
 رفته و درش طواف میکنند. عدهئی قرأول هم نگاهبان و یا متولی های
 این توپ هستند جیره و حقوق دولتی آنان منحصر بحق الزحمه است
 که از زوآرهای باایمان توپ مقدس دریافت میدارند. اما تقاره خانه که
 در انتهای میدان واقع شده عبارت از بالاخانه است که هنگام غروب
 آفتاب و در نیمه شب های ماه رمضان دو آنجا طبل و دهل و نالهائی
 میزنند. تقاره زدن منحصر بتهران نیست در همه شهرهای بزرگ
 ایران تقاره زدن رسم است بعضی میگویند این عادت از ایرانیان
 زردتشنی بایرانیان مسلمان رسیده که وقت غروب آفتاب ساز بزنند
 ولی این عادت در دربار مغولان هند هم معمول بوده و ممکن است
 از ایران بآنجا رفته باشد. اگرچه صدای تقاره بسیار دلخراش و
 ناموزون است اما انسان کم کم بشنیدن آن عادت میکند. تلورنی و
 شاردن فرانسوی از صدای تقاره اصفهان مخصوصاً در نیمه های شب
 خیالی شکایت داشتند در طرف جنوب شرقی میدان توپخانه دروازه
 دیگری است که بخوابان ناصریه و شمس العماره و بازار و مسجد شاه

منتهی میکرد و شرح آنرا بتفصیل خواهیم نگاشت. در قسمت شمال غربی دروازه دیگری است که بخایان دولت یا خایان سفیران اتصال مییابد. تمام سفارتخانه ها بجز سفارت روس در این خایان است. میدان دیگری موسوم به میدان مشق در همین خایان واقع شده. این میدان هم دروازه های چندی دارد اما به بلندی و زیبایی دروازه های میدان توپخانه نمیرسد از کنار میدان مشق سمت بالا میرویم در اطراف خایان درختهای سایه دار تنومند صف کشیده اند و این خود نمونه کاملی از حاصلخیزی خاک تهران میباشد که در مدت کمی اینگونه درختان بزرگ بار میآورد. همینکه بانتهای خایان میرسیم طرف دست چپ عمارت سفارت انگلیس واقع شده و حروف اول نام ملکه ویکتوریا را بالای سردر ججاری کرده اند. دیوارهای سفارت از نرده های چوبی است باغ سفارت از زیادی درخت مانند پسته انبوهی بنظر میآید و سه طرف آنرا بنا ساخته اند که بیشتر بمعماری گوتیک شباهت دارد. سفارت روس سابقاً در قسمت جنوب تهران بود همینکه در سال ۱۸۲۸ میلادی برابر ۱۲۴۴ هجری سفیر کبیر روس «گریادف» بدست مردم تهران کشته شد روسها از جنوب شهر حرکت کرده در نزدیکی ارک سلطنتی منزل گرفتند تا در امان قباة عالم بمانند. کلیسای ارمنه و کلیسای مبلغین پروتستان آمریکائی در نزدیکی سفارت انگلیس واقع است و مناره های هر دو کلیسا از دور نمایان میباشد کارکنان سفارت برای ادای فریضه بهر دو کلیسا میروند.

عمارات سلطنتی - ارک تهران عبارت از يك قلعة

بی استحکامی است که بادیوارهای گلی محصور گشته و کلیة عمارات سلطنتی در میان این دیوارها قرار دارد. این عمارت ها که پاره از یاد کارهای دوره فتحعلی شاه و پاره مر بوط بزمان ناصر الدین شاه بوده از چند باب حیاط بزرگ تشکیل مییابد و مانند همه حیاطهای عالی

اتاق موزه یا انبار سلطنتی

شرقی دارای محوض بزرگ ، درختهای چنار و کیم و بیش فواره است
والبتہ جزئیات آن طول و تفصیلی نخواهد داشت مگر یکی دو ساختمان
که از نظر محتویات آن (نه از نظر شاهکاری معماری) قابل یادداشت
خواهد بود از اینقرار :

۱- **حیات تخت مرمر** که بلافاصله بعد از ارگ واقع شده
و در قسمت شمالی آن تالاری بنام تالار تخت مرمر مشاهده میشود .
شاه شاهان و یاقبله عالم روزهای نوروز روی آن تخت جلوس میکند
این عادت از زمان کورش و داریوش و خشایارشا میان پادشاهان ایران
معمول بوده که روز نوروز را جشن بگیرند و اکنون هم همین کار
را میکنند ولی این تخت مرمر مربوط با نروزه نیست بلکه کریم خان
زندسک آنرا از معدنهای یزد بیرون کشیده و بشکل تخت در آورده
است و این که آنرا تخت میگوئیم با اصطلاح شرقیان همراهی نموده ایم
زیرا بنظر فرنگیها این مبل سنگی به تخت شبیه نیست و عبارت از
سکوی مرمری است که آنرا روی ستونهای کوتاه مرمری بالای
شانه های جن و دیو و پری نصب کرده اند و برای بالا رفتن بر این
سکو دویله کوچکی ساخته اند که بر تارک دوشیر بزرگ نصب گشته
و پادشاه پادشاهان هر بار قدمهای خود را بر فرق شیران نهاده و به
بساط مروارید دوزی که در وسط گسترده اند جلوس میکند . دو ستون
در از مرمر رو بروی تالار بر باست سقف تالار آینه کاری و در دیوار
آنرا با عکس پادشاهان و شاهزادگان قاجار نقاشی کرده اند . اطراف
تالار تخت اتاقهای پذیرائی مهمانهای سیاسی و وزیران و افسران ارشد
است که آنجا هم همان تصویرهای نقاشی خاندان قاجار مشاهده میشود .
برده های بسیار کلفت جلوی تالار آویزان شده و آنرا از چشم راهگذران
محفوظ میدارد علاوه بر محوض بزرگ وسط حیاط یک محوض دیگر هم
بادوسه فواره بلافاصله جلوی تالار قرار دارد که روزهای سلام آب

فواره‌ها جستن نموده سپس در مقابل قیله عالم سر فرود می‌آورد.

۴. عمارات موزه - همینکه از حیات تخت مرمر میگذریم

بدلانی میرسیم که جمعه نادر و کریم خان زند را در آستان آن دفن کرده‌اند باین معنی که آقامحمدخان قاجار برای کینه جوئی از رقیبان مرده خود فرمان داد گور نادر و کریم خان را شکافته جمعه آنانرا در آستان این حیاط خاک کنند تا هر روز خودش و بازماندگانش کله‌های دشمن را لگد کوب سازند و با پاشنه پا از مغز حریفان انتقام بکشند !!

باری ناصرالدین شاه که در سال ۱۸۷۳ میلادی برابر ۱۲۹۰ هجری از فرنگستان بازگشت بفکر ساختن موزه افتاد و با ذوق و سلیقه شرقی انباری برای جا دادن چیزهای گرانبها بنا نمود که بیشتر بمفاره علاءالدین کتاب الف لیله شباهت دارد. مثلاً در عین حال که گرانبها ترین گوهرهای شرقی را در یکی از زوایای این موزه می‌بینید فوری همانجا پهلوی آن تیکه جواهر يك مسواك كوچك بی قدر و قیمتی را خواهید دید که بیش از دوسه قران ارزش ندارد. کله حیواناتی که شاه شکار کرده - آلات عادی موسیقی کار سوئیس - ظرفهای چینی - عکس‌های رنگین مجله‌های انگلیسی و بسیاری چیزهای دیگر بدون رعایت هیچ نظم و ترتیبی باصداها اشیاء گرانبها قاطی و باطلی شده‌است بهر حال در اطراف اتاق جمعه آینه‌های عالی کار گذاشته و پشت آنها خرمن خرمن جواهرات پیاده - تراشیده و نتراشیده روی هم توده شده است. در میان این جمعه آینه‌ها جمعه آینه مروارید غلطان چشم بیننده را خیره میکند. شمشیر امیر تیمور، شمشیر شاه اسماعیل، شمشیر آقا محمدخان، زره شاه عباس که بطرز شگفتی بجواهر نفیسه مرصع هستند از نفایس عمده این موزه است. تاجهای صفویه - تاج فتحعلی شاه - جیقه محمد شاه - تاج سلام نوروز - قلیانهای جواهر نشان - خنجرهای مرصع - ظروف بسیار زیبای طلا و نقره - بانگین‌های بسیار عالی - سردوشیهای

الماس ، انفيه دانهای مرصع ، تابلوهای نقاشی ، کاشی های معرق که از هر جواهری زیباتر است و بسیاری از شاهکارهای نفیس ساخته دست طبیعت و انسان در زیر سقف این بنای محقر ریخته است و اینک قبل از بیرون آمدن از موزه لازم میدانم پاره از نقایس بی نظیر این موزه را بتفصیل بنگارم :

اول- کره جواهر: این کره را بامر ناصراندین شاه ساخته اند خود کره از زر نساب است و ۷۵ پوند وزن دارد ۵۱۳۶۶ تیکه جواهر های گوناگون بوزن ۳۶۵۶ گرم در ساختن آن بکار برده اند که تخمیناً یک میلیون لیره میارزد . بقدری سنگهای قیمتی آن درخشنده است که چشم رامیزند و پیدا کردن اماکن جغرافیائی را مشکل میسازد . در این کره مرصع دریاها از زمرد ، افریقا از یاقوت سرخ ، هندوستان از یاقوت کبود ، ایران از فیروزه ، انگلستان و فرانسه از الماس طرح شده است .

دوم- سه قطعه جواهر گرانبهای بی مانند: یکی الماس مشهور بدریای نور برادر کوه نور که هر دو جزء جواهر های محمدشاه هندی بوده و بدست نادرشاه افتادند . همینکه نادر کشته شد احمدشاه دورانی که جزء ملازمین نادر بود کوه نور را ربوده و باافغانستان گریخت و در آنجا کوه نور بدست شاه شجاع افتاد و طولی نکشید که (رو نجت سدار سینگ) هندی مشهور به شیر پنجاب کوه نور را از شاه شجاع گرفته و به هند آورد و سپس بغاندان سلطنتی انگلستان انتقال یافت و اکنون در آنجا می باشد ، اما دریای نور که ۱۸۶ قیراط وزن دارد قریب دوست هزار لیره میارزد و در نتیجه خود پسندی و نادانی فتحعلی شاه بهای آن بعد هزار لیره تنزل یافت باین قسم که فتحعلی شاه برای جاویدان کردن خود خواهی خویش دستور داد نامش را روی دریای نور کنده کاری نمایند و در نتیجه این کار آن گوهر

بی مثل و مانند را معیوب ساخت. دیگر از جواهرهای قابل ذکر يك
تيكه یا قوت درشت تراشیده متعلق به «اورنگ زیب» است که اکنون
روی تاج کیانی نصب کرده اند و بالاخره انگشتر بریلیان زیبایی است
که ژرژ چهارم پادشاه انگلیس برای فتحعلی شاه فرستاده بود.
سوم- تخت یاصندلی مرصع بر قیمتی است که بالای اتاق موزه
افتاده و در باره اعیاد رسمی شاه روی آن می نشینند و یا قوتها و زمردهای
عالی در آن بکار برده اند.

چهارم- مجموعه عکسهای خاندان سلطنتی انگلستان که در سال
۱۸۷۳ بناصرالدین اهداء کرده بودند و بانگین های ممتاز نفیس قابهای
آنها تزیین نموده اند. دست کارهای عاج- تابلوهای استادان نقاشی
ایران مخصوصاً تابلوهای استاد بزرگ ابوالحسن خان غفاری ملقب به
صنیع الملك- منبت کاریها و چیزهای دیگر این موزه هر يك در خور
قلمفرسایی بسیار میباشد و از قرارى كه بن (لرد کرزن) گشتند علاوه
بر این ابارها زیر زمین دیگری بنام خزانه در همان عمارت سلطنتی
موجود است که محتویات آن از حیث گرانیهائی دست کمی از اشیاء موزه
ندارد. در هر حال من بسیار متأسف شدم که چگونه ملت ایران در نهایت
عسرت و بد بختی بسر میبرد و از نعمت بهداشت و فرهنگ و تمدن
محروم مانده و این گنجهای گرانیهائی بدون هیچگونه مصرف در این
پستوها بجاك رفته است. ای کاش پیش از آنکه يك پادشاه طمع کار
شرقی یا يك فاتح شمالی بر این ذخیره های سنگین قیمت دست یابد بهای
آنها صرف ساختن راهها- آباد کردن شهرها- جلاصالحیز کردن زمینها،
آبیاری دشتها و بستن سدها بکنند و این ملت با هوش را که در
اثر جهالت اینگونه تیره روز گشته از نوزنده سازند!

تخت طاووس - دیگر از بناهای قابل ذکر عمارات سلطنتی
اتاق شوری است که بواسطه تخت طاووس نه بواسطه انجمن شوری اهمیت

بسیاری دارد. درباره تخت طاوس اصل و منشأ آن چیزهای زیاد گفته
 و نوشته اند. ابتداء تخت طاوس کنونی اتاق شوری را شرح داده و
 سپس عقاید دیگران را درباره آن میگویم. تخت طاوس تهران
 با اصطلاح غربیان صفا یا سیکونی است که هفت پایه مرصع دارد روی
 تخت را از بر کپهای طلا پوشانیده اند. بالای دو پایه تخت دو سمندر
 ساخته اند. پایه های تخت کنده کاری شده و پایه اشعار فارسی نگاشته اند
 پشت تخت هم جواهر کاری است و در وسط آن درجائیکه تکیه میدهند
 ستاره جواهر نشان متحرکی تعبیه نموده اند که پادانه های الماس مزین
 میباشد. دو طرف ستاره دو مرغ کوچک قرار دارد که رو ب ستاره اند
 نکته جالب توجه آنکه کوچکترین نشانی از طاوس در این تخت نیست
 و دو مرغ مزبور به گنجشک و یا بلبل شباهت کامل دارند. این بود
 تفصیل مختصری از تخت طاوس تهران اما درباره تخت طاوس هند
 که جهانگردان خارجی یوزو تا ورنه در ۱۶۶۵ میلادی برابر ۱۰۷۶
 هجری آنرا در دهلی دیده بودند چنین میگویند: تخت طاوس شش قدم
 ارتفاع و چهار قدم پهنا دارد پستی تخت را مروارید و الماس مرصع
 است. روی خود تخت طاوس بزرگی از طلا ساخته اند چندین دانه
 یا قوت سرخ و مقدار زیادی مروارید بسرو سینه طاوس نصب است
 در دو طرف طاوس دودسته گل به بلندی طاوسها دیده میشود که با
 انواع گوه رهای رنگارنگ تزیین شده و آینه مرصعی روی مجل
 جلوس پادشاه آویزان است و دوازده ستون مرصع تخت طاوس را
 نگاه میدارد. تیمور شاه هندی شروع بساختن آن کرده و در
 ایام پادشاهی شاه جهان با تمام رسید و قریب پانصد ملیون فرانک
 میارزد. جهانگرد دیگر فرانسه موسوم به «برنیه» تختی را بنام تخت
 طاوس در هند دیده آنرا با شش پایه مرصع و دو طاوس بزرگ
 توصیف میکنند. سر جان مالکم انگلیسی معتقد است که نادر شاه از

جواهرات هند وستان تخت تازه بنام تخت طاوس در ایران ساخت
 که شاید همین تخت طاوس فعلی باشد. کنسل فریزر معاصر فتحعلی
 شاه از قول پیر مرد کردی نقل میکند که هنگام کشته شدن نادر
 خود این پیر مرد کرد حاضر بوده و بنا بگفته او تخت طاوس
 نادر را شکسته و به غارت بردند اما آنچه را که من (لرد کرزن)
 خود از مردان مطلع تهران شنیدم آنکه فتحعلی شاه در اصفهان
 بازنی ماهرو بنام طاوس خانم ازدواج نموده و تخت طاوس فعلی تهران
 بدست استادان هنر پیشه اصفهان بافتن آن جشن عروسی ساخته شد
 و شاید از جواهر های تخت طاوس هند هم در ساختن آن مصرف
 کرده اند و خلاصه کلام آنکه تخت طاوس فعلی تهران غیر از تخت
 طاوس مشهور محمد شاه هندی میباشد زیرا تخت فعلی با توصیفی که
 تاورنیه و دیگر جهانگردان از تخت طاوس هند کرده اند تطبیق
 نمیکند بعلاوه در این تخت غیر از دو پرندۀ گنجشک مانند چیز دیگری
 موجود نیست و اساساً حمل و نقل تخت طاوس با وسایل باربری آنروز
 بسیار مشکل بوده که همانطور درسته و دست نزده از هند بایران بیاید
 و پس از قتل نادر و انقلابات داخلی بدون کم و کسر باقی بماند اینک
 که صحبت های ما از تخت طاوس و اتاق موزه بپایان رسید از کتابخانه
 سلطنتی و اسلحه خانه و اتاقهای یکنواخت دیگر عمارات سلطنتی
 سرعت گذشته وارد حیاط گلستان میشویم. در اینجا بنا به عادت معمول
 حوض های بزرگ، فواره ها و چنار ها خود نمائی میکنند بعلاوه باغچه های
 مصفا بطور مطبوعی گل کاری شده و غیر از چنار و تبریزی درخت های
 سرو و صنوبر هم پهلوی یکدیگر ایستاده اند. جویهای آب را
 کاشی کاری کرده اند. در حوض ها غاز و قو و ماهی های طلائی شنا
 میکنند. پلهای کوچک آهن، کوشک های قشنگ، چراغها و مجسمه ها
 و گلدانها و بسیار چیزهای مطبوع این حیاط عالی را زینت داده
 است و از همین جهت است که مراسم سلام قبلة عالم بیشتر در این

سرا بر گزار میشود و من نیز افتخار حضور یکی از این سلام هارا داشته و برای شما مختصری از مشهودات آنروز خود را نقل میکنم.

راهنا یا مأمور تشریفات مرا با تاقی برد که در اتاق مجاور آن پادشاه پادشاهان برای سلام جلوس میکرد. من از آنجا همه چیز را میدیدم در صحن حیاط مانند برج بابل همه نوع اشخاص دیده میشد. افسران بالباسهای متنوع، فیلد مارشالهای متعدد بی سپاه، میرزاها، آخوندها، فرنگیها، شاعرها و از همه بالا تر میر غضب باشی بالباس قرمز و مأمورین چوب و فلک با افزارهای کار خود در آمد و شد بودند. رسته های موزیک نواهای ناموزون خود را بدون رعایت هیچ آهنگ و ترتیب مینواختند. شاهزادگان و رجال درباری با جبهه های ترمه کشمیری و یا کرمانی و شال و کلاه و چارق های قرمز خود را آماده شرفیابی میساختند. پوشیدن چارق های قرمز یکی از آئین جشن روز سلام میباشد فتحعلی شاه اصرار غریبی در انجام این مرسوم داشت بقسمی که خارجی ها را هم از آن معاف نمیکرد بالاخره دولت انگلیس ضمن پیمان مخصوصی که راجع بمسائل جاریه بادولت ایران منعقد ساخت موضوع چارق را هم یاد آور شد که نمایندگان انگلیس را از این رخت معذور دارند. باری در این اثناء رئیس تشریفات سلطنتی نزد من آمد این شخص که ظهیرالدوله لقب دارد از خاندان قاجار میباشد و اخیراً داماد پادشاه گشته و البته مقامی بس ارجمند یافته است. رئیس تشریفات لباس سفیدی پوشیده بود و روی آن شال و کلاه و جبهه و چارق داشت بعلاوه عکس شاه را بگردن آویخته و عصای نقره که از رتبه عالی او حکایت میکرد در دست داشت. دیگر از اشخاص برجسته آنروز نایب السلطنه، وزیر جنگ بمرسوم شاه بود که فرمانده کل قوای ایران هم میباشد. پهلوی وزیر جنگ پیرمردی در لباس فیلد مارشال و پهلوی پیرمرد یک پسر بچه بلباس فیلد مارشال ایستاده

بود. شخص اخیر همان عزیز السلطان غلام بیجه محبوب ناصرالدین است
 که در سفرهای فرنگ هم پادشاه ایران همراه بود. زبردست این
 بیجه قیلند مارشال افسران رنگارنگ ایرانی صف کشیده بودند که
 لباس هریک از آنان نمونه ای از لباس های نظامی یک یا چند کشور
 اروپائی میباشد. میان افسران ایرانی یکی دو افسر روس هم دیدم که
 سپاهیان قزاق شاه را تریت میکنند. در وسط اینها پیرمرد ریش
 بلندی جلب توجه میکرد این شخص ایلخانی ایل قاجار است که یک
 موقعی مورد توجه پادشاهان این خاندان بوده و اکنون قرب و منزلتی
 ندارد. زبردست او قوام الدوله وزیر امور خارجه و سردسته دیپلمات-
 های ایران حضور داشت. یکمرتبه غرش توپ و نهیب قوللر آقاسی
 باشی و رودشاه را اعلام کرد. حاضرین مثل مرده بی حرکت ماندند
 دست ها روی زانو، سرها پایین، چشم هانیم باز، دهان بسته همگی
 سر جای خود خشک شدند. چیزی که بود دسته های موزیک به همان
 روش دیرین مخالف خوانی میکرد صدای توپ هم متوالیاً شنیده میشد
 ابتدا ایلخانی قاجار عرض شاد باش گفت شاه هم با صدای غیر طبیعی
 پاسخ کوتاهی بوی داد سپس ملایا خطیب کلماتی چند بر زبان راند
 و بعد از او ملک الشعراء دربار قصیده نیدوا بر عرض ملوکانه رسانید
 همینکه آخرین شعر قصیده را خواندند قبله عالم از جا برخاسته و از
 دیده ها پنهان گشت ناگاه بیک چشم بهم زدن این قالیب های بی جان
 بحرکت آمده پرهای کلاه و خودهای افسران و عنایه های آخوندان
 و کلاه های دراز امیران و وزیران منظره دریای خروشان را پدید
 ساخت و من تا دیر زمانی مرصعت کماشای این صحنه زیبا بودم.
 دیگر از عمارتهای سلطنتی تهران که جلب توجه توده نارنجستان
 است. جویها، کاشی، حوض پر آب، درخت های نارنج در اطراف جویها
 منظره از سلیقه و تازک کاریهای شرقی را تمایش میدهد.

از همین نارنج خانه است که به جایگاه منوع یعنی حرم سرا و اندرون
 قبله عالم وارد میشوند. چیزی که از آن مرکز اسرار (حرم سرا)
 دانستم آنکه چنان بزرگی در عمارت های اندرون بنام چنار عباس علی
 وجود دارد و در میان ساکنین آن خلوت خانه بچنار مقدس معرفی گشته
 و برای زیارت آن تشریفات و مراسم خاصی قائل هستند.
 در قسمت شرقی گلستان ساختمان شمس العماره (آفتاب ساختمانها)
 بشکل دو برج سربا آسمان کشیده و بلندترین بناهای پای تخت است.
 پادشاه فعلی در بیست و پنج سال پیش این عمارت را بنا نمود. دور نمای
 این عمارت گرچه از خیابان و بازار فوق العاده با عظمت است اما
 درونش چنان نیست طرفی که روبه باغ مشرف گشته دارای ایوانها
 و پنجره ها و درهای عالی و قسمت مشرف بر خیابان دیوار آجری و کاشی
 کاری است. در وسط دو برج شمس العماره برج ساعت است که میان
 آن يك ساعت بزرگ عالی نصب کرده اند. ابتداء من تصور کردم که
 شمس العماره با این معماری عجیب و غریب مقربانوان شاهانه است بعد
 معلوم شد اشتباه کرده ام. در این عمارت و بسیاری از عمارت های دیگر
 شاه ایران هدایای نفیس ممتاز و غیر ممتاز فرنگی رویهم ریخته است.
 از صد سال پیش تا بحال بزرگان اروپا برای جلب توجه پادشاه
 شیر و خورشید از کالسکه های مرصع گرفته تا اسباب بازیهای بچگانه
 همه چیز به تهران فرستاده اند. باره از این هدیه هارا املاشاه شاهان
 ندیده و یکر است باینبار رفته و باره دیگر که يك بار یادو بار افتخار
 دیدار قبله عالم را داشته آنها هم در اتاقهای شمس العماره و موزه و
 خوابگاه و غیره افتاده است؛ از آنجمله نساجی های گرانمای «گوبلین»
 مصور به تصویر ونوس که از طرف لوئی فیلیپ فرانسه برای محمد شاه
 اهداء گردید. ملکه و یکتور یا يك ساعت بزرگ طاوس با اشکال متحرك
 برای امپراتور چین ارسال داشت ولی معلوم نیست که چرا امپراتور

چین آنرا نپذیرفت یابد سش نرسید وساعت مزبور بدر بار ایران آمد واکنون در همان پستوهای عمارت در باری خزیده است . از شمس‌العماره تا تکیه دولت یاسیرك سلطنتی دالان کوتاهی است که مارا به محل نمایش (تراژدی مذهبی) هدایت میکند . شاه فعلی ایران موقع آمدن بلندن از عمارت (آلبرت هال) خوشش آمد و در نظر گرفت بنائی شبیه بآن بسازد ودر واقع تکیه دولت تهران تقلیدی از « آلبرت هال » لندن میباشد . ابتداء میخواستند گنبدی روی آن بنا کنند ولی بفرمان شاه تبدیل بمیله های آهن گردید . چنانکه میدانیم در آغاز ماه محرم سراسر ایران برای شهادت حضرت امام حسین علیه السلام یکپارچه عزاخانه میشود . تکیه دولت هم يك عزاخانه سلطنتی است : در وسط تکیه صفه بزرگ محل نمایش قرار گرفته در اطراف سکوهای بلند محل جلوس بانوان عزادار است ودر بالاخانه ها وتاق نماها اعیان و اشراف و حرمسرای شاهانه پشت برده های زنبوری قرار دارند . تعزیه خوانها از در مخصوصی لباس پوشیده به تخت تکیه میایند . منبر بزرگ مرمری هم در یسکی از زوایای تکیه دولت کار گذارده اند که روضه خوان از آنجا شاه شاهان را دعا کند چون عزاداری محرم در شب وروز ماه محرم ادامه دارد تکیه را باچلچراغها ولامپها و قندیلها و مشعل های نفتی روشن میکنند . چندی تکیه را با الکتریک منور کردند ولی بعداً موقوف شدو همان چراغ های نفتی وشمع معمول گردید خلاصه آنکه چون ماه محرم در طهران نبودم بیش ازاین در آن موضوع صحبت نمیدارم . پس از دیدن تکیه وعبور مجدد از شمس‌العماره دیگر چیز مهمی در عمارت سلطنتی ندیدیم عمارتهای دربار از نظر شرقیان بسیار عالی ومجمل ساخته شده و البته با ذوق و سلیقه غربیان تفاوتهای بسیار دارد .

معمدهای تهران - نظر بانیکه تهران شهر تازه ایست از حیث

مسجدها و مدرسه های قدیمی مجلل بسیار فقیر میباشد. در شهر های بزرگ قدیمی شرق و ایران آثار مساجد مهمی موجود است که عظمت معماری و بانیان فکور آنرا مدلل میسازد اما در تهران این جور چیزها دیده نمیشود فقط در زمان فتحعلی شاه مسجدی بنام مسجد شاه در وسط بازار تهران بنا گردید در این مسجد جزیک گنبد طلای کوچک چیز جالب توجهی وجود ندارد. مسجد و مدرسه مادر شاه در نزدیک ارك سلطنتی و مسجد و مدرسه خان مروی هیچکدام شاهکار فوق العاده ای را ندارند. يك مسجد و مدرسه نیم تمامی بنام مسجد سپه سالار در دست ساختمان است بانی اصلی آن مرحوم میرزا حسین خان سپه سالار قزوینی است که چندی وزیر امور خارجه و صدراعظم ایران شد و در سال ۱۸۷۲ میلادی برابر ۱۲۸۹ هجری قمری را جمع بامتياز «رویترا» بادولت انگلستان وارد مذاکره شد سپس به مشهد تبعید گشته و در آنجا بطور ناگهانی مرد پس از مرگ او برادرش یحیی خان مشیرالدوله بنابه وصیت سپه سالار و از دارائی او اتمام بنابر اعهدہ دار گشت مسجد سپه سالار صحن بزرگ و حوض گردی در وسط دارد. چهار مناره کاشی کاری بلند از یک طرف ایوان رو بآسمان رفته و در طرف مغرب شبستان مسجد دیده میشود. يك محراب و پنجاه ستون سنگی یگانه تزیین این شبستان میباشد. نزدیک همین شبستان ساده عمارت کتابخانه و در قسمت آخر بنا حوض دیگری بامیله های آهنی برای وضوی مؤمنان ساخته اند گرچه صحن و فضای مسجد خیلی وسیع و مناره های آن هم بلند است اما نه در مسجد سپه سالار و نه در مسجد شاه کوچکترین نمونه ای از صنایع ظریفه و معماری های سابق ایران و شرق مشهود نیست و این خود دلیل بزرگی است که چگونه فکر و سلیقه بنائی و معماری ایران یکباره رو ب انحطاط و پستی میرود.

بازار های تهران - بازارهای تهران هم مثل سایر بناهای

آن تازه است. بازارهای کهنه قدیمی از بین رفته و بازار جدید جایگیر آن شده است. از عمارت ارك گذشته بمیدان كوچك دیگری بنام سبزه میدان میرسیم. در آنجا هم مانند میدان های دیگر حوض پر آبی با مرغابی های رنگارنگ موجود است. از سبزه میدان وارد بازار میشویم گمان میکنم شرح تفصیل بازارهای تهران لزومی ندارد هر فرنگی که با شرق سروکار داشته از روی کتاب یا برآی العین بازارهای شرق را بخوبی شناخته است. کاروانسراهای متعددی در اطراف بازار ساخته اند که انبار کالاهای گوناگون شرقی و غربی میباشد. ایرانیان از شاه تا گدا عشق و علاقه زیادی به بلورو «بارفتن» دارند من (لرد کرزن) بخانه هريك از اشراف ایران رفتم بلور آلات بسیاری دیدم که روی میز و توی گنجه مانند گرانیهاترین چیزها ذخیره کرده اند. باین ترتیب قصر بلور در نظر ایرانی ها بهترین ساختمانهای دنیا خواهد بود. بازار تهران از بسیاری از بازارهای شرق قشنگتر و از بازارهای شیراز و اصفهان و تبریز خیلی عالیتراست. دروغگوئی - چانه زدن - کشمکش خریدار و فروشنده - بی میلی دروغی خریدار بکالا - قهر و تعرض بفروشنده - قسم های طرفین - اظهار کمال ارادت بیجای فروشنده بخریدار و صدها جریان امثال آن از مشخصات بازار تهران است. اگر يك فرنگی بخواهد پاره کالاهای شرقی بخرد باید بدلال مراجعه کند دلالتها نقش عمده را در بازارهای تهران بازی میکنند و البته پیشروان این طایفه بنی اسرائیلند آن موقع است که آقایان دلالتها مقداری قالی - قالیچه - پارچه قلابدوزی - آینه قاب های مثبت کاری - مخمل - تافته - ترمه - شال کرمان و غیره روی الاغ بار کرده برای خریدار می آورند چه که در بازارهای تهران جای معینی برای نمایش کالاها وجود ندارد و قبلا باید سفارش بدهند در بازارها و خیابانهای تهران برعکس بازارها و خیابانهای بنارس و بخارا

وقا هر آن لباسهای بلند رنگارنگ و اشکال والوان متنوع کمتر دیده میشود و فقط سه نوع عمامه متمایز رواج دارد. عمامه زرد حاجی، عمامه سفید ملا، عمامه سیاه سید و بقیه مردم کلاههای مختلف در سر دارند و لباسشان مغلوطنی از لباسهای شرقی و غربی میباشد و غالب لباس تیره رنگ میپوشند. سربازهای ایران در همه جای تهران آمد و شد دارند و در هر یکدستی یک دسته موزیک مشغول نواختن است. تهرانی هایش از همه چیز به مارش شاهانه علاقه مندند. این مارش را «مسیولمر» فرانسوی استاد موزیک تهران برای آنان ترکیب کرده است. در سال ۱۸۸۷ میلادی دولت انگلستان یکدست اسباب موزیک کامل که برای شصت نوازنده کافی بود بشاه ایران هدیه داد اما چون ایرانیان با سباب موزیک فرانسه عادت دارند این هدیه هم در انبار ذخیره شد. بعد از سربازها پلیس تهران بالباس متحدالشکل سیاه جلب توجه عابرین را میکند. شماره کلیه پلیسهای تهران به سیصد نفر میرسد که در تحت سرپرستی «کونت مونت فورت» اداره میشوند. کونت مزبور ابتداء در قشون ناپل افسر بوده سپس باتریش رفته و از آنجا بامر امپراطور اتریش یابداخواه خود عازم ایران گشته و رئیس کل شهربانی کشور است. شاطرهای شاهی هم جزء افراد قشونی یا لاقل گارد سلطنتی محسوب میگرددند. شاطرها جوراب ساقه بلند سفید، شلوار سبز کوتاه، کت قرمز و پیراهن سفید در بردارند. کلاه بلند و تاج مخصوصی بالای سرشان است و عصای کوتاهی در دست گرفته اند و همینکه قبله عالم حرکت میکند شاطرها با عجله تمام پیشاپیش او میدوند و مردم را از خط سیر همایونی برکنار میکنند. یاره تصور کرده اند که شاطر هم از مخترعات ناصرالدین است ولی اشتباه رفته اند شاطر در زمان صفوی هم بوده و تقریباً همین مأموریت را عهده داشته است.

جمعیت تهران - در تهران سرشماری علمی بعمل نیامده
(مطابق سر شماری که در تاریخ ۱۳۱۸/۱۲/۱۰ در تهران
تاشماع شش کیلومتری بعمل آمد جمعیت آنرا ۵۴۰۰۸۷ نفر تعیین
کردند ع ج)

ولی از روی میزان نان و آب و مسجد و حمام و امارات دیگر
میتوان جمعیت آنرا تا دویست هزار و قدری بیشتر تخمین زد بعضی ها
معتقدند که از ۱۷۵ هزار تجاوز نمیکند . بیست سال پیش جمعیت آنرا
۱۲۰ هزار نوشتند و اکنون تا دویست هزار رسیده است از این جمعیت
تقریباً همگی مسلمان و شیعه اند فقط چهار هزار یهودی در پایتخت
اقامت دارد . یهودیان تهران مانند یهودیان شیراز و اصفهان در معرض
قتل عام و یغمانیستند اما با آنها خوش رفتاری هم نمیکند . یهودیها در
تهران ده کنیسه و چند مدرسه دایر کرده اند بیشترشان دلال و تاجر
و پزشک میباشند . شماره ارمی های پایتخت قریب هزار نفر است و
دارای دو نمازخانه اند . گبرها یا پارسیان چند صد نفر میشوند و بیشترشان
با گبرهای یزد و کرمان دادوستد میکنند . تا سال ۱۸۸۲ میلادی
برابر ۱۳۰۰ هجری دولت ایران یک مالیات ننگ آوری بنام جزیه
از پارسیان میگرفت ولی بواسطت دولت انگلستان این کار موقوف
شد . کاردهای مخصوص سفارت انگلیس را تا چندی از میان پارسیان
تهران انتخاب میکردند .

اما فرنگی های مقیم تهران تا سال ۱۸۵۱ منحصر بکارمندان
سفارتخانه ها و چند نفر تاجر و چند افسر متخصص بود و دسته اخیر هم
بواسطه نرسیدن حقوق مجبوراً از ایران رفتند هنگامیکه من (لرد کرزن)
در تهران اقامت داشتم شماره فرنگی های مقیم پایتخت به پانصد
میرسید که با استثنای کارمندان رسمی سفارتها و چند بازرگان محترم بقیه
از همان ولگردها و ماجراجوهای مشهور اروپا بودند که در تهران

هم مانند قاهره و استامبول دنبال شکار بلند شده اند و کاری جز این در و آن در زدن و بول در آوردن ندارند .

نمایندگان سیاسی مقیم تهران - در پایتخت قبله عالم فقط يك سفارت كبری از طرف سلطان عثمانی و شش سفارت فرنگی دایر است ، از این قرار : سفارت انگلیس - روس - آلمان - فرانسه - اتریش - ایتالی ؛ دولت هلند هم يك كار داری تعیین کرده و دربار پادشاهی منتظر ورود وزیر مختار بلژيك میباشد . در سال ۱۸۸۳ میلادی برابر ۱۳۰۱ هجری دولت اتانونیك وزیر مقیم بدر بار ایران فرستاد . باید دانست که غیر از نمایندگان روس و انگلیس و عثمانی سایر نمایندگان سیاسی کمترین مشغولیتی در این شهر ندارند . ممکن است از طرف دولت متبوع خودشان بطور محترمانه باین شهر شرقی تبعید شده اند تا ضامنأ در صدد استراحت و تجدید قوا بر آیند .

معایب و محسنات تهران - حال میخواهیم چند کلمه راجع به محسنات و معایب شهر تهران از نظر پایتخت بودن سخن برانیم . پارهٔ به آغا محمد شاه قاجار اعتراض دارند که این شهر بی - استعداد را مرکز حکومت داریوش و کورش نموده و پارهٔ برخلاف حسن انتخاب او را ستایش میکنند . چیزی که هست باید موضوع را تفکیک نموده از جنبهٔ صحی و سیاسی وضعیت شهر تهران را تحت مطالعه آورد . البته تهران از نظر صحی چندان شهر خوبی نیست . آبش کم است ولی این عیب منحصر به تهران نبوده تقریباً تمام شهرهای ایران کم آبند زیرا رودخانه های ایران در تابستان خشک میشود . حاجی میرزا آقاسی وزیر محمد شاه کوشش کرد که آب جاجرود و کرج را بتهران برساند اقدام اولی بواسطه اعتراض دهقانان و رامین و بی آب ماندن مزارع جنوب تهران و اقدام دومی بوسیله عزل حاجی بی نتیجه ماند و تهران باتشنگی و برشتگی سابق باقی ماند . بیشتر آب

نوشیدنی تهران بوسیله قناتهای است که از کنار البرز سرچشمه میگیرد این رشته قناتها مسافت زیادی در جویهای گوناگون غلطیده و بیماری تیفوئید و اسهال و غیره را برای سکنه پای تخت بارمغان میفرستند. طریقهٔ نظیف پای تخت از کثافات و فضولات غیر صحتی ولی بهتر از سایر شهرهای ایران است. معمولاً در خانه های تهران یکی دو چاه بعق ۱۵ تا ۲۰ متره می کنند و همینکه اینها پر شد چاههای دیگری حفر میکنند. چون خاک تهران رسوبی و قابل نفوذ میباشد سرایت محتویات این چاه ها بآبهای نوشیدنی و آب انبارهای خانگی و حوضها بدبختی- های زیاد ایجاد میکند معذک تهران ۳۸۰۰ پا از سطح دریا مرتفع میباشد. هوای زمستان و پائیز و بهار آن از این نظر قابل تمجید و در تابستان هم بیلاقیهای کوهستانی نزدیک در دسترس عموم قرار دارد. حال از جنبهٔ سیاسی شهر تهران را انتقاد و بررسی می کنم. مخالفین می گویند پای تخت در معرض حمله مستقیم روسهاست در صورتی که از جلفای روس تا تهران پانصد میل مسافت میباشد و اگر دولت ایران نتواند در مسافت پانصد میل از خود دفاع کند هیچگاه موفق بجلو گیری دشمن نخواهد شد. راه دریای خزر ورشت و قزوین هم بواسطهٔ کوه های صعب العبور یکی از بهترین موقعیت های نظامی را برای تهران ایجاد مینماید. راه خراسان و عشق آباد که از راه جلفاو تبریز بسیار دورتر و از خطر برکنار می باشد بنابراین تهران از جنبهٔ سیاسی پای تخت مناسبی است و چون سر راه شمال و جنوب و شرق و غرب کشور واقع شده می تواند چهار سمت را نگاهبانی کند و در موقع لزوم ممکن است دولت ایران بشهرهای دوردست مانند شیراز و غیره پناه برد، پس هرگاه پای تخت را از تهران بجای دیگر ببرند قطعاً بزبان سیاسی ایران و سود دیگران تمام میشود.

اطراف تهران- تهران با آنکه شهر تازه ایست در اطراف آن

عمارتها و قصرهای مجلل سلطنتی بنا کرده اند؛ مهمترین این قصرها
بقرار زیر است :

۱ - نگارستان یا جایگاه تابلوهای نقاشی. این عمارت سابقاً
خارج تهران بوده اکنون که شهر بزرگ شده توی تهران افتاده است
پادشاه تاجر منش فعلی بسیاری ازاراضی این باغ سلطنتی را بمردم
فروخته است این باغ و عمارت در روزگار فتحعلی شاه بانی و مؤسس
آن بسیار آباد بوده و حالاً رو بخرابی می رود. آن موقع چندین ساختمان
بنام کلاه فرنگی، استخرهای بزرگ، چنارهای بلند و بالاتر از همه حمام
وصفه مرمر نگارستان عیش گاه پادشاه ایران بود (سرپرتر آر کر)
در سال ۱۸۱۸ موفقی بدیدن نگارستان شده و بحمام مرمر کذائی هم
سرزده است. در وسط حمام حوض بزرگ کاشی و اطراف حوض
صفه های مرمر سر اشیب ساخته بودند که پادشاه پادشاهان پری پیکران
عربان را از فراز صفه مرمر بدرون حوض میکشید «سرپرتر» که آن
حوض وصفه و حمام را مشاهده کرد بایبانی شاعرانه از آن خلوتگاه
عشق توصیف نموده آن را فردوس برین میخواند. من (لرد کرزن)
نیز که پس از چندین سال بتماشای آن باغ و حمام شور انگیز رفتم
صدای قهقهه لعبتان ماه منظر از در و دیوار بگوشم خورد و لحظه ای
خود را در میان آن پری رویان افکنده بیاد روزگار خوش آنان سرمست
شدم و سپس بحال ماییبی آمده بتماشای تابلوهای نقاشی نگارستان شتافتم
فتحعلی شاه عشق غربیی داشت که درو دیوار ایران را باشکل خود
و یک فوج پسرانش منقش سازد شکل فتحعلی شاه همیشه باتاج و ریش
و شمیر و سینه بند و بازو بند و قبضی دراز و خنجر دیده میشود. در
یکی از تابلوهای نگارستان فتحعلی شاه روی تخت طاوس نشسته
پسرهاش که شماره آنان در این تابلو به پنجاه میرسد در اطراف
تخت صف کشیده اند. نمایندگان انگلیس یعنی سر جان مالکم، سر هانفورد

جونس، سرگور اوزلی در یکطرف و حریف فرانسوی آنها ژنرال
 گاردان در طرف دیگر ایستاده‌اند. انگلیس ها کلاه تساج خروس
 بر سر، کت قرمز، شلوار کوتاه سفید، چارق قرمز (یا لباس اجباری دربار
 تهران) را پوشیده‌اند. این تابلوی عالی و تابلوی دیگر شبیه بآن
 از شاهکارهای محمدحسن خان نقاش باشی میباشد و باید انصاف داد
 که رنگ و روغن زدن يك چنین تابلوی رنگین نفیس در شهری مانند
 تهران که هوای بسیار خشکی دارد دلیل بزرگی به زبردستی و مهارت
 استادان ایرانی میباشد.

بهر حال در سال ۱۸۳۵ میلادی برابر ۱۲۵۱ هجری در یکی
 از اطاقهای همین عمارت نگارستان میرزا ابوالقاسم قائم مقام پسر
 میرزا بزرگ قائم مقام وزیر محمدشاه را با مر قبله عالم خفه کردند.
 شگفت آنکه سه تن از پادشاهان قاجار (فتحعلی - محمد - ناصرالدین)
 سه صدراعظم خود را (حاجی ابراهیم قوام شیرازی - میرزا ابوالقاسم
 قائم مقام - میرزا تقی خان امیر کبیر) هلاک نمودند. در صورتی که
 هر کدام از این صدراعظم ها برای استقرار سلطنت ولی نعمت های خود
 کوششهای فراوان نموده بودند!

۲ - قصر قاجار عمارت ییلاقی واقع در دو مایلی شمال تهران
 از دور بنای بلندی است که از میان درختان چنار و تبریزی سر بآسمان
 افراشته و در نظر ایرانیان مانند کاخ ورسای فرانسه و کاخ «وندسور»
 انگلستان بشمار می آید، اما از نزدیک جز يك بنای ساده آجری و گلی
 بیش نیست و از هر گونه لطافت معماری بی بهره است. چند تابلوی
 نقاشی مانند تابلوهای نگارستان در این کاخ دیده می شود. حوضش آب
 ندارد، درخت هایش رو بخشکی و بنایش در حال ویرانی می باشد. در ایران
 نگهداری عمارات قدیمی معمول نیست و همینکه پادشاهی مرد بناهای
 او رو بخرابی می گذارد. يك وقتی این قصر آباد بوده فتحعلی شاه بانی

این کاخ بیلاقی دسته از زنان خود را که تعدادشان به هفتصد میرسید در این عمارت میآورد و خود باده دسته دیگر از بانوان برگزیده برای گذراندن تابستان به سلطانیه زنجان میرفت.

۳- دوشان تپه یا تپه خرگوش- در مشرق پای تخت واقع است. از تهران تا دوشان تپه يك خیابان مشجر عالی ترتیب داده اند که پنج کیلومتر مسافت دارد بالای این تپه عمارت کوچکی ساخته اند و در دامنه آن باغ حیواناتی شبیه بیابان حیوانات اروپا میباشد. شماره حیوانات باغ کم جایشان تنگ و شکمشان گرسنه است. اهمیت باغ حیوانات شاهنشاه از اینجا معلوم می شود که پادشاه سالی پنجاه تومان از قهوه چای دربان باغ مالیات می گیرد و اختیار ورود و نرخ ورودیه را در کف با کفایت آن قهوه چای می سپارد! قصر فیروزه در جنوب دوشان تپه، سرخ حصار در شمال و جاجرود در مشرق از شکارگاه ها و تفرج گاه های پادشاه است.

۴- کاخ های شمیران- شمیران یاده های واقع در کنار البرز محل بیلاقی مردمان پای تخت است. خوش بختانه تمام شمیران ملك شاه نیست. مردم تهران از هر طبقه می توانند در آنجاها عمارت و باغ داشته باشند. دهكده قلحك در نه کیلومتری شمال تهران از نقاط بیلاقی شمیران و محل تابستانی سفارت انگلیس است و ۷۰۰ پا مرتفع می باشد محمد شاه در سال ۱۸۳۵ میلادی برابر ۱۲۵۱ هجری قسمتی از اراضی قلحك را به «سرجان کمپ بل» وزیر مختار انگلیس بخشید و قسمت دیگر را ناصرالدین شاه داده است. اکنون صد خانوار در قلحك سکونت دارند و امور آنان بوسیله کدخدائی که سفارت انگلیس تعیین می کند اداره می شود. مالیات راهم همین کدخدا جمع کرده بدولت ایران میپردازد. در شمال غربی قلحك، زرگنده محل بیلاقی سفارت روس است. ترك هادر تجریش سفارت ساخته اند. فرانسویان نزدیک سفارت عثمانی کرایه نشین

هستند. آلمانها تاچندی در قلهك مستأجر انگلیسی ها بودند اخیراً به رزاشیب رفته اند. اثریشی ها در رستم آباد منزل گرفته اند. اقدسیه، نیاوران و سلطنت آباد از زیلاقیهای سلطنتی است. سلطنت آباد بطرز عمارات سلطنتی انگلستان بامر ناصرالدین بنا گشته است با این تفاوت که در سلطنت آباد هفده دستگاه جداگانه برای اقامت بانوان حرم ساخته اند.

دماوند - از وسط شهر تهران قله مغرو طی کوه دماوند بخوبی مشهود است. دماوند در سابق آتش فشانی می کرده و اکنون نیم خاموش است. گاهگاهی لوله از دود در فراز قله دیده می شود عجب آنکه شاردن و فرنگیان جهانگرد دیگر کمتر از دماوند سخن رانده اند ایرانی ها مانند ارمنی ها معتقدند که هیچ جاننداری بر فراز دماوند و آرات بالا نرفته است، اما در سال ۱۸۳۶ میلادی برابر ۱۲۵۲ هجری «سرتامسن» انگلیسی این طلسم را شکست و بر قله دماوند صعود نمود و از آن هنگام کوه پیمایی دماوند يك کار عادی معمولی شده است کارمندان سفارت انگلیس غالباً در ایام تابستان بر فراز دماوند بالا میروند. راه قله نه مشکل است نه خطرناك فقط قدری خسته میکند از ارتفاع آنرا از ۴۵۰۰ تا ۲۱۵۰۰ پا باختلاف درجات مینویسند اما ژنرال شیندلر ۱۹۴۰۰ پامی داند. همینکه به نوک کوه رسیدید ممکن است تا پانصد میل راه را تماشا کنید. دریای خزر مانند يك نوار آبی از پشت جنگل های انبوه مازندران نمایان می باشد. صحراهای خشك کویر از طرفی کوه های مرتفع پراز برف از طرف دیگر منظره زیبائی را مجسم میکند. حجم متوسط قله قریب دو یست مترو بوی گوگرد از اطراف آن بشام می رسد.

جنوب تهران

شاه عبدالعظیم - ری - ورامین
یگانه راه آدن کشور از دروازه جنوبی بمسافت نه کیلومتر

تاد هکده شاه عبدالعظیم امتداد می یابد. ابوالقاسم عبدالعظیم از سادات علوی از ترس متوکل عباسی بری آمده و مدتی در آنجا متواری بود تا آنکه در سال ۸۶۱ میلادی برابر ۲۴۷ هجری وفات نموده در محلی که فعلاً زیارتگاه است مدفون گردید. پیش از ابوالقاسم حمزه پسر امام موسی کاظم امام هفتم شیعیان نیز در آن نزدیکی ها بخاک رفته بود و اکنون سالی سیصد هزار زوار برای زیارت این دو امامزاده می آیند. گنبد طلا، مناره های کاشی و مصلای بلند، صحن وسیع و حوض بزرگ از مشخصات این مکان مقدس است. دیگر آنکه سربازار شاه عبدالعظیم زنجیر درازی کار گذارده اند هر گناهکاری که خود را بآن زنجیر رسانید در پناه امامزاده می ماند اگر چه آدم کشته باشد. مادام که آن طرف زنجیر نشسته کاملاً در امان خواهد بود.

ری - میان تهران و شاه عبدالعظیم خرابه های ری دیده میشود آیا این خرابه ها باقی مانده شهر ری عربها و راجیس هخامنشی ها و اشکانیان است؟ من نمیدانم. در (وندیدا) نام دومجل باسم (راجیس) و (وارتا) ذکر شده که شاید همان ری و ورامین کنونی باشد. شهر راجیس که باینوا و بابل آنروز همسری داشته و معاصر هم بوده بیش از یک میلیون جمعیت داشته است. در کتیبه های بیستون میخوانیم داریوش هخامنشی یاغیان ماد را ۸ شهر راجیس دستگیر نمود و از همین شهر اسکندر کبیر دارای کدمان را تعقیب کرد.

سلوکوس مؤسس سلسله سلوکیدها راجیس را از نو ساخت و در سال ۲۵۰ قبل از میلاد پایتخت اشک اول گردید اما آن شهر ری که منسوب به ربهاست در زمان مغولها ویران گردید. مورخین ایرانی و عرب راجع بآبادی و عظمت این شهر چیزهایی نوشته اند که قابل تردید می باشد مثلاً یک نویسنده ایرانی که خود هم اهل ری بوده در اثر تمصب و وطنخواهی چنین میگوید:

در ری ۹۶ برزن بوده (هر برزن ۴۶ کوی و هر کوی ۴۰ هزار خانه، هزار مسجد و هر مسجد هزار چراغ و قندیل طلا و نقره داشته است و مجموع نفوس شهری و توابع آن به ۸۰۰۰۳۹۶ نفر می رسید.

هرون الرشید در شهر ری بدینا آمد و محمود عزنوی در سال ۱۰۲۷ میلادی برابر ۴۱۸ هجری آخرین فرمانروای آل بویه را در شهری منقرض کرد، سلجوقیان مدتی در ری اقامت داشتند، طغرل سلجوقی در ری بخاک رفت. اصطخری نویسنده قرن دهم میلادی برابر قرن چهارم هجری ری را پس از بغداد اول شهر شرق نوشته است. در سال ۱۲۲۱ میلادی برابر ۶۱۸ هجری بنا بقول مشهور لشکریان چنگیز هفتصد هزار نفر از اهالی نامداری را کشتند و چندی بعد از او امیر تیمور بازمانده هارا از دم تیغ بیدریغ گذراند عجب آنکه شاهرخ و نواده او خلیل سلطان از اولاد تیمور مدنی در ری اقامت نمودند. خلیل سلطان آخرین پادشاه تیموری در همین شهری بخاک رفته و برای عشق و علاقه به (دلشاد الملک) یک امپراتوری پهنآوری را بر باد داد.

«سرپرتر آر کر» در زمان فتحعلی شاه خرابه های ری را دیده و نقشه جامعی از آن ترسیم نموده بود ولی اکنون آن نقشه با خرابه ها تطبیق نمی کند زیرا بیشتر دیوارها و بناهای پابرجا فرو ریخته است مردم تهران هر وقت که محتاج به مصالح بنایی می شوند با کمال بی انصافی بیل و کلنگ برداشته سروق این بناهای تاریخی می روند و گذشته از آجر و سنگ جهت پیدا کردن سکه ها و ظروفهای سفالین هم کنده کاری میکنند البته تاکنون حفاری علمی در شهری اجراء نگردیده و اگر بشود ممکن است آثار نفیس مهمی پیدا شود.

در خرابه های شهر یک برج بلند تو خالی با ارتفاع هفتاد

و به حجم صد و بیست پامانند منار بسطام و گرگان موجود است. بالای
برج چیزهایی بخط کوفی نوشته بودند که اکنون خوانده نمیشود در
مشرق این برج در کنار کوه برج خرابه دیگری است که آنهم فروریخته
و کتیبه های خط کوفی آن بزحمت خوانده میشود. برج اولی را
آرامگاه طغرل و یا مقبره سلطان خلیل میدانند و میان تهرانی ها به
نقاره خانه یزید و یا برج یزید شهرت دارد.

در نزدیکی چاه علی مجاور خرابه های ری روی کوه شکل
يك اسب سواری را با نیزه حجاری کرده اند و ممکن است مربوط بدوره
ساسانی باشد ولی چون پهلوی او شکل فتحعلی شاه را حجاری
نموده اند شکل آن اسب سوار بخوبی معلوم نیست. فتحعلی شاه در
اینجا نیزه بدست گرفته و بر سینه شیر فرو میکند قدری دورتر بازم
فتحعلی شاه را روی تخت حجاری کرده اند و مطابق معمول پسرانش
اطرافش ایستاده و بالای سرش شکار چیان و چتر داران قرار
دارند.

برج کبرها یا قلعه خاموشان مانند برج بمبئی در
نزدیکی چشمه علی و خرابه های ری واقع است. کبره ایران
مرده های خود را در این برج افکنده بازان و لاشخوران را میهمانی
می کنند.

در پنجاه میلی جنوب شرقی پایتخت قصبه ورامین واقع
است. موقعی ورامین پای تخت و مرکز ایران بوده و هم اکنون مسجد
سلطان ابوسعید فرزند سلطان محمد خدا بنده در ورامین است.

قلعه ایرج بمساحت ۱۸۰۰ متر در ۱۵۰۰ متر و بارتفاع
بیست متر، آتشکده واقع در آسیاباد بارتفاع دویست پا و بدرازی
۳۵۰ پا و بهی ۳۰۰ پا از آثار قدیمی ورامین میباشد.

خاندان پادشاهی - قریب صد سال است که خاندان قاجار

(البته هنگام اقامت لرد کرزن در تهران) در این کشور حکومت میکنند . پادشاه فعلی چهارمین حکمران این خاندان میباشد . در باره نژاد و تبار قاجار کتابهای چندی بزبان فارسی نوشته اند و مختصری از آن بانگلیسی ترجمه شده است . مورخین ایرانی از روی اغراق سلسله نسب قاجار را به « یافت » فرزند حضرت نوح پیغمبر می‌رسانند ولی هیچگونه مدارک علمی برای اثبات مدعای خود نشان نمیدهند اما از روی اصول مسلم تاریخی از هفتصد سال پیش تا بحال اوضاع زندگی قاجار روشن میباشد . مهمترین وقایع این قسمت آنکه یکی از سران قاجار از طرف پادشاهان چنگیزی در « ری » فرمانروا بود و تا کنار رود جیحون را در دست داشت در زمان امیر تیمور بعلت های سیاسی ایل قاجار بسوریه تبعید شدند و چندی بعد همه آنها یاقسمتی از آن خاندان بایران باز آمدند و در تأسیس سلسله صفویه مساعدت نمودند مورخین ایرانی میگویند مادر شاه اسمعیل صفوی از قاجاریه بوده این حرف را نمیشود پذیرفت چه که مادر شاه اسمعیل موسوم به مارتادختر اوزون حسن است و مادر مارتاهم دسپوتیادختر امپراتور مسیحی ترا بزون می باشد .

در زمان شاه تهماسب پسر شاه اسمعیل بیاس خدمت های قاجار بخاندان صفویه یکی از امیران قجربحکومت قندهار و میر دیگری از آنها بسفارت دربار قسطنطنیه تعیین گردید و همین قسم از طرف صفویه بآنان همراهی میشد تا اینکه در ایام شاه عباس بزرگ به منتهای قدرت رسیدند و از حیث شماره و توانائی برای دولت وقت اسباب مزاحمت گشتند . ناچار بامر شاه عباس کبیر میان آنها تفرقه افتاد عده از قاجاریه را بعنوان جلوگیری از شرارت « لزگی » ها بداغستان فرستادند عده دیگر را برای مبارزه باتاتار بپرو و خراسان کوچ دادند .

قبله عالم - ناصر الدین شاه

و بقیه آنها در گرگان مانندند که خاندان پناذشاهی ایران هم از همان دسته اند. فتحعلی خان جد آغامحمد از قاجاریه مقیم گرگان در زمان شاه طهماسب دوم بمقام سپه سالاری رسید و نزدیک بود کار طهماسب را یکسره کند که نادر قلیخان (بعدها نادرشاه افشار) پیش دستی نموده فتحعلی خان را نابود ساخت. پس از کشته شدن نادرشاه برادر زاده و جانشین او عادل شاه افشار آغامحمد خان را خطرناک تشخیص داد و مطابق معمول آن زمان ویرا اخته کرد اما این اقدام از کثرت نسل قاجار و فزونی عده آنها جلوگیری نمود و بقسمی شماره آنها زیاد شد که در تاریخ دنیا بی سابقه میباشد. ایرانیها میگویند قجرها به پنج صفت از دیگران ممتازند: اول کثرت توالد و تناسل دوم علاقه بورزش و تیراندازی سوم خوش اندامی چهارم هوشیاری پنجم امساک و صرفه جوئی که این صفات کم و بیش در میان غالب ایلات کوچ نشین شرق وجود دارد.

ناصرالدین - ناصرالدین یعنی یاور آئین اسلام بتاریخ ۱۷

زویه ۱۸۳۱ میلادی برابر سال ۱۲۴۷ هجری قمری متولد شده است و همینکه پدرش محمدشاه در سال ۱۸۳۴ میلادی برابر سال ۱۲۵۰ هجری قمری به تخت نشست فرزند پسر ساله خود را بولیمهدی و فرمانروائی آذربایجان تعیین کرد.

در سال ۱۸۳۸ میلادی برابر ۱۲۵۴ یک هیئت مخصوصی تحت ریاست سر (الینس) برای انجام باره امور سیاسی و بازرگانی از طرف دولت انگلستان بایران آمد کلنل ستورات بعنوان دبیر هیئت همراه آنان بود وی در قصبه (دران) از توابع ارومیه ناصرالدین و لیمهدرا ملاقات کرده و در باره او چنین مینویسد:

«ولیمهد دولت ایران (ناصرالدین) مانند عمویش دور از ما و مقابل پنجره نشست این پسر بچه آرام که روزی فرمانروای ایران

خواهد شد خیالی خجول و محزون بنظر میرسید معذلك چهره بس زیا
دارد من تا کنون صورتی باین قشنگی ندیده بودم نو کرها بعض
ورود باتاق تانزدیک زمین خم شده تعظیم میکردند و برای ماچائی
و شربت و شیرینی میآوردند و لیمه ایران پس از صرف چائی برخاسته
وضو گرفت و صورت ماهوش خود را که انشاءالله روزی ریش دار
خواهد شد چندین مرتبه شست .

از قراری که شنیدیم این ولیعهد زیبا مورد بی مهری پدرش
میباشد عباس میرزا برادر دیگر ناصرالدین نزد پدر و حتی مادر مقرب تر
و محبوبتر است . محمد شاه بقدری نسبت بولیعهد خود (ناصرالدین)
بیعلاقه شده که حقوق معمولی او را دیربدر میرساند . شاهزاده ناچار
مدیون گشته و هر روز مبلغی از نوکرها قرض میکند .

گفتار کلل ستوارت درباره بی مهری محمدشاه نسبت بناصر
الدین و اظهار علاقه به عباس میرزا کاملاً صحیح است محمد شاه تا
درجه به عباس توجه داشت که او را نایب السلطنه لقب داد همانطور
که ناصرالدین هم پس از پادشاه شدن کامران میرزا بپسر سوم خویش
را بنایب السلطنه ملقب نمود . ناصرالدین این بی مهری پدر و توجه
به برادر را با کمال دقت مراقب بود و بعضی اینکه پدر در گذشت
و خود صاحب اختیار مطلق گردید برادر بیچاره را بعراق عرب تبعید
نمود مدت تبعید و آوارگی برادر مدتها بطول انجامید و بعد از یک
سلسله شفاعت ها عباس میرزا بایران برگشته و بطور انزواء در
تهران ماند .

این وضع رفتار با برادران و پسران و نزدیکان در میان
پادشاهان شرقی رواج کامل دارد و البته ایران هم سهم کاملی از آن
میرد علتش هم معلوم است . فساد محیط و اصطکاک منافع متنفذین زمینه
هر گونه آشوب و قیام و حتی آدم کشی را مهیا میدارد لذا پادشاهان مستبد

شرقی برای حفظ مقام خویش از انواع بیرحمی و قساوت نسبت به کسان و فرزندان دریغ ندارند چنانکه محمد شاه نیز موقع جلوس خود با عموها و کسان خویش بدتر از اینها رفتار کرد و همین که به پادشاهی رسید با مخالفت شدیدیک اردو عمو و پسر عمو و خویش و نوم دور و نزدیک مواجه شد در نتیجه سیاست درباری خود را روی این سه اصل استوار ساخت :

«گور-کور- دور» یعنی عده از گردنکشان را در گور جای داده و عده را نابینا و پاره راهم از ایران تبعید نمود.

در هر صورت مستربینک یکی دیگر از نویسندگان و جهان گردان انگلیسی که در سال ۱۸۵۱ میلادی برابر ۱۲۶۸ هجری قمری بایران آمده و ناصرالدین شاه را در اوایل سلطنت دیده است ویرا چنین توصیف می کند:

«ناصرالدین شاه (۱) اکنون بیست و دو سال دارد معذک پدر چند فرزند می باشد.

چهره شاه خیلی شکسته و رنگ پریده بنظر می آید سیمایش اگرچه زننده و نامطبوع نیست ولی زیبایی هم ندارد شاه ایران سبیل نازکی گذاشته ولی ریشش با اندازه سبیلش رشد نکرده و هر دو قسمت چندان بارور بنظر نمی رسد».

کلنل ستوارت که در سن بچگی هنگام ولیمهدی ناصرالدین را

۱- درباره کلمه شاه واصل و مأخذ آن اختلاف بسیار وجود داشت. خوشبختانه در ایام اخیر که کلید خواندن و فهمیدن کتیبه های خطوط میخی کشف شد غالب مجهولات سابق معلوم گشته است از آنجمله کلمه شاه که بنا به تحقیق دانشمندان از (خشایاتیا) یا (خشاتایا) اقتباس شده و بمعنای فرمانرواست کلمات خشاتراپا - ساتراپا - خشاتراپوترا نیز از همین ریشه و دارای همان مفهوم می باشد.

دیده بود آنقسم از زیبایی و خوشگلی او تعریف می کرد ولی مستر
 بی نینک چند سال بعد او را بر عکس جلوه میدهد
 باری ناصرالدین گرچه مانند فتحعلی شاه و عباس میرزا خوش
 قواره و خوش هیکل نیست معذلك اندام بر از نده شاهانه دارد و بر عکس
 فتحعلی شاه و محمد شاه ریش می تراشد و در این کار از پادشاهان صفویه
 پیروی می کند و با اینکه شصت ساله است در چابکی و چالاکی بر
 بسیاری از جوانان برتر است در سال ۱۸۸۹ میلادی در هنگام بازگشت
 از فرنگستان پادشاه سخت بیمار شد و نزدیک بود در تبریز وفات کند
 اما پزشکهای فرنگی او را معالجه کردند شکفت آنکه پس از چنان
 بیماری سخت بقدری نیرومند گردید که از هر جهت جواهر می نماید
 من (لرد کرزن) هنگام عبور از مشهد برادر کوچکش رکن الدوله
 والی خراسان را دیدم موهای سفید و صورتش شکسته مینمود اما
 خود ناصرالدین که سه سال از او بزرگتر است خیلی جوانتر بنظر
 می رسد هر چند موهای سروسبیل را با کمک رنگ و حنا سیاه میکند
 ناصرالدین مانند تمام پادشاهان شرقی مخصوصاً سلاطین ایران
 بیشتر وقت را بشکار و گردش دور از پایتخت می گذرانند پادشاهان
 ایران عشق مفرطی بشکار دارند قصه بهرام ساسانی و شکار گور خر
 مشهور است سلاطین صفویه زندگی را در می و معشوقه و گردش منحصر
 میدانستند و البته ناصرالدین هم از آنان تقلید می کند او مانند فتحعلی
 شاه و عباس میرزا تیرانداز و چابک سوار خوبی است و از چکی این
 هنرها را آموخته و همه روزه بکار میرسد
 یکی از صفات معروف ناصرالدین مهربانی بفرنگی ها و مهمان
 نوازی میباشد کمتر اروپائی پای تخت داریوش را بدون ملاقات دوستانه
 شاه ترك میکند شاه از موقع مسافرت با اروپا و معاشرت با فرنگی ها
 از تجمل های شرقی احتراز دارد سفر اول که بفرنگستان آمد حقه و

شمشیر الداس و سردوشی های بریلین داشت اما سفردوم آن چیزها را نداشت . آگاه اتفاق میافتد که ناصرالدین بالباس عادی عصائی دردست گرفته در خیابانهای تهران قدم میزند و من (لرد کبرزن) خود یکمرتبه شاه را بهمان سادگی در خیابانهای تهران رؤیت کردم اما روزهای رسمی در کالسکه هشت اسبه آینه سوار می شود . گاردا احترام شاهانه دنبال کالسکه سوارند این گاردا احترام لباسهای ملبله دوزی قرمزی پوشیده اند و تفنگهای کوتاه آنها در کیسه های ماهوت گلی روی دوششان است . شاطرها و فراشها با چاقهای نقره در جلو و اطراف کالسکه میدوند با این همه تجملات هر يك از رعیت های پادشاه میتواند فراش و شاطر را عقب زده بشخص شاه عریضه بدهد .

اما تحصیلات و معلومات ناصرالدین - در ایران
دوره تحصیلات بخواندن و نوشتن زبان فارسی و قدری عربی خاتمه می یابد ناصرالدین هم از این قانون کلی مستثنی نبوده و نزد آموزگاران ایرانی خواندن و نوشتن فارسی ، قدری عربی ، قدری شعر ، قدری دعا و قرآن خواندن را آموخت و در سن شانزده سالگی دارای فرزند شد و هنوز هم در مکتب نزد استادان علم می آموخت که خود پدر گشت سال بعد یعنی در ۱۷ سالگی جانشین داریوش و کورش بود البته با این طرز تربیت و بدتر از همه معاشرت با درباریان متعلق و چاپلوس و دروغگوی شرقی نتیجه خوبی بدست نمی آمد تنها همان مصاحبت و ملازمه رجال شرقی که آفت جان و سعادت پادشاهان میباشد برای نابود کردن هر تربیت پسندیده کافی خواهد بود ولی با این حال ناصرالدین بد از آب در نیامده کمتر بگفته های اعیان فاسد خود گوش میدهد پادشاه پس از ورود به تهران شروع به تحصیل زبان فرانسه کرد و عربی را تکمیل نمود و سپس قسمتی از اوقات خود را به مطالعه کتاب تخصیص داد و اکنون در فلسفه و تاریخ

(البته شرقی) معلومات خوبی فرا گرفته است نقاشی هم میداند .
 ترکی آذربایجانی را از کودکی میدانسته و حال هم بآن زبان حرف
 میزند و بفارسی شعر میسراید . جدش فتحعلی شاه هم بفارسی شعر میگفت
 متعلق های درباری ناصرالدین میگویند از سعدی و حافظ شاعر تراست
 اما تصور نمی رود که این گفته پوچ بگوش او فرورفته باشد و
 خود را در شاعری همدیف آن استادان بداند . مشهور است که یکی
 از سخنوران دلیر ایرانی به فتحعلی شاه گفته بود شعرش خوب نیست
 شاه هم او را در اصطبل خاصه باستوران زندانی کرد بار دیگر که
 فتحعلی شعر خود را بنظر سخنور رسانید و انتظار داشت که مورد تمجید
 قرار گیرد سخنور یکسر رو با اصطبل رفت و پیداشاه حالی کرد که
 در عقیده او و شعر پادشاه تغییری رخ نداده است .

ناصرالدین بی اندازه تشنه اطلاعات تازه میباشد و از هر کس
 و هر جا خبر می گیرد . روزنامه های « تایمز » و « تان » را مرتباً
 برای او میخوانند و ترجمه می کنند و پاره وقایع مهم دنیا را شرح
 و تفصیل می دهند سفرنامه های چندی راجع بسافرت های فرنگستان و
 کربلا و مشهد از شاه در دست است که اگر انشای خودش باشد شایان تعریف
 و تمجید میباشد هنگامی که ناصرالدین در لندن بود وقایع روزانه را برای
 دبیران خود دیکته میکرد و مجموعه همان وقایع روزانه بشکل کتاب در
 آمده و در دسترس مردم است .

ذوق و سلیقه - از صفات نیک ناصرالدین آنکه به طب
 جدید عقیده مند شده و سعی دارد ایرانیان هم از تحت تاثیر طب
 قدیم خارج شوند عباس میرزا جد ناصرالدین اول کسی بود که به
 پزشکان فرنگی اعتماد کرد و دکتر کورمیک انگلیسی را برای معالجه
 خانوادگی خویش استخدام نمود . پس از او پسرش محمد شاه که
 علیل المزاج هم بود دکتر « لابی » فرانسوی را بعنوان پزشک

درباری انتخاب نمود اکنون گرچه دکتريکسن طيب سفارت انگليس
 درمیان اهالی تهران شهرت نيك یافته، اما پزشك رسمي پادشاه دکتري
 « تولوزان » فرانسوی است گذشته از این پادشاه ایران بی اندازه
 موزيك دوست است و بیش از همه آهنگهای نظامی را میپسندد .
 پیوسته دودسته موزيك برای خدمتگزاری شاه آماده اند که مطابق
 دستور استادان فرانسوی و اثریشی مارشهای نظامی بنوازند بدبختانه
 علاقه مفرط شاه بشوخی های سخت و خطرناك و میل وافر به حیوانات
 اهلی و وحشی، بلهوسی و دم دم مزاجی او بسیاری ارکارها و صفات
 نیکش را مستور میدارد . مثلاً همان بلهوسیهای کودکانه او سبب شد
 که هنگام مسافرت بفرنگستان در هر سفر چیزهای زیادی از هر قبیل
 اسباب بازی - ماشین آلات - اسلحه - مهمات - اسبابهای آبیاری
 زراعت - مصالح ساختمان و غیره با پولهای گزاف خریداری نموده و
 بایران آورد اما پیش از آنکه این کالا به مقصد برسد ذوق و علاقه
 شاه بپایان رسیده و کالاها در انبار ضبط شد . شاه ایران از چیزهای
 تازه خوشش می آمد و این تمایل بزودی نابود گشته جای خود را به
 تمایل تازه دیگری میدهد که آنهم بجای اولی رفته و همین قسم روزی
 چند مرتبه عوض میشود . جای تأسف است که این جریان در امور مهم
 مملکتی هم سرایت کرده و اسباب تیره روزی ایرانیان شده است .
 یکمرتبه تصمیم میگیرند تهران را با برق روشن کنند و
 برای انجام این نظر به سرعت عجیب و هزینة هنگفت
 اقدام میکنند اما پس از چند روز بخيال گاز میافتند و
 دنبال آن می روند و هر دو را ناتمام گذارده در صدد
 چراغ های نفت بر می آیند یا اینکه با عجله و شتاب هر چه
 تمامتر جائی را برای تأسیس دانشکده فراهم می کنند و
 همینکه نزدیک با تمام رسید از دانشکده منصرف شده
 بفریما رستان می رسند و چون ساختمان دانشکده مناسب

بیمارستان نیست این بنای ناتمام را رها کرده بیمارستان
 رای ری می کنند هنوز دیوارهای بیمارستان بالا
 نرفته ساختمان سربازخانه شروع می گردد و در اثر این
 تلون و تغییر همه کارها ناتمام و بی نتیجه می ماند و خزانه
 ملت تهیدست از این خالی تر می شود این هفته تشکیل
 آتش مدپروس است، این ماه اصلاحات دادگستری و
 ترجمه و تهیه قوانین، آن ماه اصلاحات و تشکیلات
 دیپلوماسی خلاصه کلام آنکه تمام ادارات دولتی ایران
 مانند لانه کبوتر پر از جوجه های رنگارنگی است که
 هنوز سر از تخم در نیاورده خفه میشوند و اگر پر در
 آوردند در همان لانه تاریک می میرند و کمتر اتفاق افتاده
 که اصلاحاتی در ایران بدقت و اشتیاق آغاز گردیده و با
 همان شوق و مراقبت پایان رسد.

گفتیم که شاه فعلی ایران بسیار شوخ است و کار شوخی او
 گاه گاهی بجای خطرناک میرسد. چندی پیش يك كرجی لاستیکی
 جزء سایر هدایا از فرنگستان برای شاه آوردند شاه هم اعیان و اشراف
 درباری را بیش از ظرفیت در كرجی سوار کرده و روی استخر باغ
 سلطنتی بآب انداخته و خود در کنار استخر بتماشا میایستاد همیشه
 كرجی بوسط حوض میرسید كرجی بان بامر شاه سوراخ ناوچه را باز
 می نمود و کشتی پر آب شده بکمربته فرو میرفت اشراف ایرانی با آن
 جبه ها و لباده های سنگین و گشاد میان استخر غوطه ور شده و شنا کزیدن
 نمیدانستند. شاه از اضطراب و جان کندن آنها حظی برده قاه قاه
 میخندید و معلوم نیست که چه موقع از این تفریح دست کشیده اشراف
 رانجات میداد همین قسم در روزهای برف و باران اعیان و اشراف
 ایرانی (که راه رفتن عادی پرایشان مشکل است) باید در حضور شاه
 اسکی بازی کنند و یا سوار دوچرخه شده ایستاد و آنطرف برانند

و چون از عهده این کار بر نمی آیند از زمین خوردن و آسیب دیدن آنان لذت میبرد. ناصرالدین حیوانات را خیلی دوست دارد و گربه مقدم بر تمام این جانوران میباشد یکی از گربه های پادشاه که بسن تقاعد رسیده سالیانه ۵۰۰ لیره حقوق بازنشستگی دارد و در عمارت مناسبی تحت سرپرستی پرستاران آزموده شاه را دعای کند و روزگار خوشی بسر میبرد. یکی از گربه های محبوب پادشاه هنگامی باناق صدراعظم آمده روی دامان او خوابش برد همان موقع صدراعظم برای انجام کار لازمی احضار شد بیچاره از ترس جبه خود را آهسته در آورد و بدون جبه بیرون رفت که مبادا از نشست و برخاست وی گربه محبوب پادشاه از خواب برخیزد و همین کار شایسته او بگوش ولی نعمتش رسیده بیش از پیش مقرب در گاه گردید. هم اکنون یکی از گربه های ارجمند شاه در قفس نقره روی قاطر سواری در ملازمت موکب های یونی از این شهر بآن شهر می رود این گربه ها از آشپزخانه شاهانه خوراکی های عالی جیره دارند و چندین مرد وزن خدمتگزار از خوان احسان گربه ها بهره مند شده از دولت سرشان تغذیه می کنند. شاه ایران بدیگر حیوانات هم مهر میورزد همین روزهای یکی از شیرهای دوشان تپه زائیده و بامر شاه از دوشان تپه تا قصر سلطنتی تلگراف کشیده اند و ساعت بساعت از حالات مادر شیر و نوزادان بقبله عالم گزارش می دهند!

غلامعلی خان ملقب بعزیز السلطان يك كرد بچه دوازده ساله از کسانی است که همیشه بیش از گربه ها و شیرها و آهوها مورد علاقه پادشاه میباشد و حتی از فرزندان بلا واسطه شاه هم محترم تر و محبوبتر است. غلامعلی خان که کنیزك کردی بیش نبوده اکنون یکی از بانوان جلیل حرم سرای سلطنتی و خزانه دار خاص پادشاهی است و بهمان جهت شاه او را امین اقدس میگوید برادر امین اقدس یعنی پدر غلامعلی خان عزیز السلطان همراه شاه باندن آمده بود من (لرد کرزن) او را در آنجا

دیدم ظاهراً و باطناً جزیک مرد کرد دهاتی چیز دیگری نبود اما چه شد که وی و پسرش اینقسم طرف توجه شدند البته جهت ندارد کسانی که از اوضاع دربارهای شرق آگاهند از این پیش آمدها عجب ذر ز ذره که توجه یا عدم توجه، سبب پاتی — اتی پاتی یک پادشاه نسبت یکفر کافی است که خانواده ای بلکه شهرستانی آباد و یا بر باد برود شرقی هاهم باین طرز کارده امه تادند و آرا جزء مقدرات حتمی الاجراء سر نوشت تغییر ناپذیر فرض میکنند باری توجه شاه به عزیر السلطان تاحدی است که اگر او ناخوش شود شاه دست از کار میکشد و امور کشور مختل میماند چه بسا که پادشاه عزیر السلطان را برای اظهار لطف باعیان و اشراف بجای خود بمنزل آنان میفرستد و حتی در دید و باز دید های دیپلوماسی و خارجی هاهم این موضوع سابقه دارد و بیش از چند بار همین عزیر السلطان بسفارت انگلیس آمده و از طرف شاه ایران بوزیر مختار شادباش و یاتسلیت گفت . عزیر السلطان با آنکه یازده سال بیش ندارد بدرجه عالی فیلدمارشال ایران ارتقاء یافته و از کلیه مزایا و افتخارات این منصب خطیر استفاده می کند تصویر بزرگی از ناصرالدین شاه مکمل بانواع جواهرهای گرانبها بازنجیرهای طلا بگردن عزیر السلطان آویخته و شمیر و حمایل فیلدمارشالی در بردارد تا آنجا که من (لزد کرزن) تحقیق کرده و میدانم کلیه شایعات فرنگی ها درباره اساس و پایه عشق شاه به عزیر السلطان خالی از حقیقت میباشد و این هم یکی از هوسرانی های ساده معمولی پادشاهان شرق است که نسبت بکسی بدون سبب اینقسم پابند میشوند غیر از این هر تصور دیگری شود باطل و بی اساس خواهد بود . ناصرالدین با این آلودگی ها شخصاً بغالب کارهای مملکتی میرسد صبح زود از خواب برخاسته وزیران را احضار میکند و از جزئی و کل

می پرسد. وزیران این پادشاه مانند همه وزیران شرق هیچگونه تأمین جانی و مالی ندارند مخصوصاً وقتی که بحضور او میرسند مثل بید میلرزند آنوقع است که بایک امر شفاهی هستی و دارائی آنها نیست میگردد و یا اینکه بایک حرف و بایک شعر بنوقع چندین درجه ارتقاء رتبه میگیرند

در عین حال که وزیران شرقی اینطور بدبخت هستند و هر ساعت جانشان در خطر می باشد فرمانروایان شرقی بدبخت تر از وزیران هستند. در شرق کسی نمیتواند پادشاه را راهنمائی کند یا نصیحت و دلالت نماید شاه نباید حرف کسی را بشنود و اگر هم کسی حرفی باو میزند حتماً بمبالغه دروغ تملق و مطابق میل و برخلاف مصلحت پادشاه است و البته چنین فرمانروائی در میان چنین وزیرانی خوش بخت نخواهد شد کمترین تعارف این نوکرها بارباب خودشان آنست که ساعت بساعت قربان خاک قدمهای او بروند که از هر جواهری گرانبهاتر می باشد بوج بودن این گفتار محتاج بتوضیح نیست و در عین حال مخاطراتی که از استعمال آن برای شاه و کشور و ملت روی می دهد بر همه کس آشکار است.

علاوه بر بدبختی های عمومی شرقی پادشاه ایران دچار بدبختی بزرگتر دیگری هم میباشد و آن رقابت دولتهای شمالی و جنوبی در قلمرو شیر و خورشید و جاب رضایت این دو حریف قوی پنجه نیرومند است.

در هر صورت اگر رفتار و کردار شاه فعلی را بشاهان پیشین ایران مقایسه کنم ناصرالدین یکی از چند پادشاه نیک انگشت شمار این سرزمین تیره بخت می باشد گرچه کریم خان زند مهر بان و نیکوتر از ناصرالدین بود اما ناصرالدین نسبت بجد و بد و سایر پادشاهان عادی ایران خیلی بهتر است و چنانکه میدانیم بعکس اسلاف خویش دارای عنوان مجلل خونخوار کله کن عزرائیل روی زمین و امثال آن نگردیده است ولی او هم

بمادت معمول صفحه های خونی بر تاریخ سیاه این مدت تیره روز افزوده
 است مثلاً یکی از فرزندان لایق و رشید ایران میرزا تقی خان امیر
 کبیر که می توانست ایران را باوج عظمت برساند بدست همین پادشاه
 کشته شد امیر کبیر شوهر خواهر پادشاه بود و هیچگونه تقصیری جز
 اصلاح امور کشور در مدت بسیار کوتاه مرتکب نگردید . میگویند
 جوانی وی تجربه بودن پادشاه هم در این کار دخالت بسیار داشته است دیگر
 از کارهای ناپسند کشتار طایفه « بایه » بود که بجرم سوء قصد نسبت
 بشاه عده زیادی از آنها را دو مرتبه کشتار کردند . در مرتبه دوم میرزا
 آقاخان نوری اعتماد الدوله که سمت صدر اعظمی شاه را داشت از نظر
 حسن سیاست !! سران بانی هارا میان رجال و نمایندگان طبقات و
 اصناف تقسیم نمود که هر کدام از آنان بسهم خود خدمتی انجام دهند
 مثلاً وزیر امور خارجه وقت و وزیر دارائی وقت سر دسته ملاها
 فرماندار تهران سر دسته اصناف سر دسته درویشان و غیره هر يك چند مقصر
 را بدست خودشان هلاک کردند . میگفتند که وجود اینان برای سمادت
 کشور و ملت و سلطنت زیان دارد و بهترین راه نابود کردن آنها همان
 است که طبقات مختلف در کشتار آنها همکاری نمایند ! از این وقایع
 گذشته در سال ۱۸۷۸ میلادی برابر سال ۱۲۹۵ هجری قمری اتفاق
 ناگوار دیگری پیش آمد که نمونه کاملی از خود ساری فرمان
 روایان شرق و سوء اداره حکومت آن روز ایران میباشد
 اجمال آن تفصیل چنین است که در آن روزها سربازان هنگ اصفهان مانند
 دیگر هنگهای ایران سه سال تمام بدون حقوق زیر اسلحه بودند نه مرخصشان
 میکردند نه پول میدادند اتفاقاً ناصرالدین برای زیارت بحضرت عبدالعظیم
 رفته بود عده ای از سربازان اجتماع کرده و میخواستند مطابق معمول
 عرایض خود را بشاه بگویند فراشها آنها را عقب راندند آنها دوباره
 هجوم کردند و شخص ناشناسی سنگی بکالسکه شاه زده شیشه آنرا

شکست که ناگاه خشم قبله عالم بشدت برافروخت و فرمان داد همه سربازان را دستگیر کنند بدیعتانه یکی از درباریان بی انصاف هم پشاه فهماند که سربازها بایی هستند و قصد کشتن شاه را داشته اند همین گفته کافی بود که فوری ده نفر از سربازها را بدار آورخته جسدشان را توی کوچه های تهران انداختند و بسیاری از آنها را چوب زدند ولی بالاخره شاه عریضه آنها را مطالعه کرده و از خبط و خطای خویش آگاه گردید که دست بایی در کار نبوده و قصد شاه کشی نداشته اند این دفته برای اصلاح خطای اول بگناه دیگری دست زد یعنی چندین هزار تومان از آن درباری فضول که سربازان را بایی گفته بود بزور چوب دریافت نمود و طلب سربازان را از همان محل قانونی پرداخته بهر کدامشان هم پنج تومان انعام داد. واقعه دیگر آنکه در سال ۱۸۶۱ میلادی برابر ۱۲۷۸ هجری قمری نان تهران کمیاب بود و عده از انبارداران و محتکرین مردم را شورا ندند که گندم خویش را اگران بفروشند پادشاه وقت بدون توجه باصل قضیه کلاتر شهر را بدار آورخت و بعد معلوم شد کلاتر کاملاً بی گناه بوده ولی کار از کار گذشته بود.

این پیش آمدها در کشورهای شرقی و مخصوصاً ایران سابقه طویلانی دارد و هیچگاه اسباب شگفت خودشان نمیشد چه باین کارها عادت کرده اند و آنرا عیب نمیدانند و اگر هم عیب بشمارند میگویند چون تقدیر اینطور بوده باید بشود و چاره ندارد در اینصورت ناصرالدین نسبت بشاهان پیشین ایران مجسمه عدل و انصاف و مزوت میباشد چه که در زمان او مثل ایام اسلاف و پدران شهرها را قتل عام نمیکند. زنان و بچه های یک شهر را بسر بازان نمی بخشند فرمان کور کردن مردمان یک ایالت را صادر نمیکند و اگر هم کسی را سر میبرند نباید حتماً پیش چشم پادشاه باشد این تمذیلات مختصری که در ایران بعمل آمد.

قطعا بواسطه اقامت و معاشرت فرنگی ها و رفتن شاه بارو با و دیدن اوضاع دنیا از نزدیک میباشد نه تنها شاه تهران بلکه حکام ولایات هم آن قصابی ها و خونخواریهای سابق را تخفیف داده اند و خود را تا درجه مسئول مگر میداند در زمان صفویه رسم بود که هنگام عبور حرمرسا کوچه ها و خیابانها را قرق میکردند و اگر نرینه ای غافلگیر میشد و نمیتوانست بسور اخی پناه برد خواجه های حرمرسا با کارد و چاقو ریز ریزش مینمودند اما حالا چنان نیست و در موقع عبور حرمرسا مردها را تار و وار نمیکنند فقط باید چشم هارا هم گذاشته پشت بکاروان حرم ورو بدیوار بایستند تا قافله خطرناک خط سیر خود را به پیماید گویند یکی دو سال پیش چندین عمه در عمارتهای سلطنتی مشغول کندن راه آب بودند که یکمرتبه بزمین ممنوع یعنی صحن حرمرسا بر خوردند ناصرالدین هیچیک از آنها را نکشت و البته این گذشت شاهانه نسبت بمردان اجنبی و صحن حرمرسا در ایران کم سابقه میباشد.

ناصرالدین یگانه و نخستین پادشاه ایران است که بدون قشون و برای گردش و سیاحت بخارج کشور خود سفر کرده است این سفرهای تاریخی فرنگ که بی اندازه در روحیات شاه و ملتش تاثیر نموده در سال های ۱۸۷۳ میلادی برابر ۱۲۹۰ هجری قمری و ۱۸۷۸ میلادی برابر ۱۲۵۹ هجری قمری و ۱۸۸۹ میلادی برابر ۱۳۰۷ هجری قمری اتفاق افتاد. ملاها با این مسافرت شاهانه مخالف بودند مخصوصاً که شاه (یکی از زندهای خود انیس الدوله) را همراه برد و گفتگوهای در ایران برخاست ناچار آن بانورا از مسکو برگردانند همیشه شاه از سفر دوم آمد مقدار زیادی اسباب بازی و مبل و چلچراغ و رخت و لباس و غیره خریده بایران آورد و همین کار سبب تحریک ملاها و بزرگان کشور گردید ولی ناصرالدین با حسن تدبیر و رفتارهای عاقلانه از بروز فتنه جلوگیری کرد و مسافرت های خود را سفرهای سیاسی و مذهبی قلمداد

نمود که بنابعد عوت پادشاهان فرنك و اتحاد با آنها برای حفظ خاک مقدس اسلام سفر میکند و جز این هیچ منظوری ندارد اگر هم نتیجه های نامبرده از سفرهای فرنك عاید نمیشد بطور قطع تأثیر مهمی در ترقی و پیشرفت نسبی ایران داشته است اکنون (زمان تألیف کتاب لرد کرزن) که چهل و دو سال از سلطنت ناصرالدین گذشته کم و بیشی آثار تمدن اروپا در ایران نمودار است بواسطه احداث سیم تلگراف امزشاه در سراسر مملکت مجری میشود. مردم با فرنگی ها نزدیک شده اند و زانما میخوانند در طرز لباس و معاشرت و بالنتیجه اخلاق فرق کرده اند ایلات آرامند مالیات منظم می رسد سرکشان داخلی سرکوبی شده اند «سر کامپری» می گوید همینکه فتحعلی شاه در ۱۸۴۳ میلادی برابر ۱۲۵۰ هجری قمری در گذشت یکمرتبه سراسر ایران منقلب شد مدعیان زیادی به تخت نشستند ایلات یاغی بهم ریختند افسران انگلیسی محمد شاه را از تبریز به تهران آوردند و با کمک آنها کم کم شورش ها خوابید همینطور هنگام مرك محمد شاه در ۱۸۴۸ میلادی برابر ۱۲۶۵ هجری قمری انقلابهای بزرگی در کرمان و خراسان و یزد و اصفهان و فارس واقع شد و ناصرالدین با مساعدت روس ها و انگلیس ها حریفان را از میدان در کرده کار مملکت را منظم ساخت ولی اکنون ایرانیان تا درجه متمدن و با تربیت شده اند و کارها رو براه است و تصور نمی رود از مرك ناصرالدین شورش برپا شود و آن اوضاع سابق پیش بیاید.

شریفیابی حضور شاه - بنا بر خواهش سفارت انگلیس ناصرالدین مرا بحضور پذیرفت هنگامی که شاه بلندن آمده بودند من بوی معرفی شدم و از سابق یکدیگر را میشناختیم. شاه و بیست اتاق تخت طاوس ایستاده بود غیر از تخت مزبور که شرحش را بتفصیل نگاشتیم هیچگونه مبلی در آنجا دیده نمیشد شاه ایران کت و شلوار سیاهی در برداشت

کتش یراق دوزی بود یقه کت را پوست بره حاجی طرخان دوخته بودند کلاه شاه هم از همان پوست بره بودند نشان شیر و خورشید الناس دست کار یکی از جواهر سازهای پاریس روی کلاه برق میزد . شاه ایران فرانسه میدانده اما چنین شهرت دارد که مرد خجالت کشی است و که تر بآن زبان صحبت میکنند ناچار مترجم حاضر شد . پیش گفتم که جانشین کورش تشنه اطلاعات میباشد و بهر وسیله باشد خبر تحصیل می کند همینکه دانست از راه عشق آباد و قوچان آمده ام فوری شروع با استعطاق کرد :

عرضش چی است ؟

تا کجای ایران می رسد ؟

استحکامش چطور است ؟

راه قوچان چطور ؟

در سرحدات روس و ایران چه سربازخانه هائی دیدید ؟

شهر عشق آباد چطور ؟

خوشبختانه من مطالعات زیادی در این خصوص داشتم و البته بهتر از هر افسر و مأمور ایرانی پاسخ دادم .

حرم سرا - یکی از موضوع های مهم در بارهای مشرق تظیه حرم سرا است این مطلب اسرار آمیز بر بسیاری از فرنگیها مجهول مانده چه که کمتر در دسترس متخصصین واقع می شود فقط پاره ای از زنان فرنگی توانسته اند از کنار دیوارهای بلند و پرده های ضخیم گذشته به قلعه بانوان پای بگذارند و آنها می گویند که موفق بودند در آن سرزمین شده اند چیزهای شگفت آوری نقل می کنند . مطابق قانون اسلام ورود مرد بیگانه چه مسلمان چه مسیحی در اندرون دما اکیداً ممنوع است و فقط وابقات مخصوصی مانند پدر و مادر و یا برادر زن میتوانند آنجا بروند گاه گاهی هم پزشک چه مسلمان چه مسیحی ، چه یهودی

حق ورود پیدا میکند . حرمسرای فتحعلی شاه و دستگاه مجلل آن زمان در تاریخ شرق شهرت دارد . کلنل « دارویل » انگلیسی که در سال ۱۷۱۳ بایران آمده عده زنان فتحعلی شاه را هفتصد ، پسران را شصت و چهار و دختران را یکصد و بیست و پنج گفته است . کلنل « ستوارت » که در ۱۸۱۴ بایران آمده شماره زنان را يك هزار و پسران و دختران را يكصد و پنجاه میگوید « مستر بی تنك » میگوید در سال ۱۸۳۴ که فتحعلی شاه در گذشت ۱۷۰ دختر ، ۱۳۰ پسر ، پانصد نوه و ۸۰۰ زن از خود بیادگار گذاشت مادام دلا فوا در همان تاریخ عده زنهارا ۷۰۰ و شماره اولاد های بلا فصل و نوادگان راهنگام مرك پادشاه پنج هزار و ششصد میداند . صاحب ناسخ التواریخ مدعی است که فتحعلی شاه بیش از هزار زن اختیار نمود و قریب دویست و شصت فرزند دختر و پسر از این زنان بدنیا آمده اند اما هنگام مرك پادشاه فقط يكصد و ده پسر و دختر بلا واسطه حیات داشتند . پسران فتحعلی شاه هم هر کدام مانند پدر خویش بارور بودند تنها شیخعلی میرزا پسر فتحعلی شاه شصت پسر چابك سوار داشت که هنگام مسافرت در ركاب وی حرکت میکردند با این كثرت و تعدد نسل حال و روز رعایای بد بخت ایران معلوم است . معمولا تمام این شاهزادگان و شاهزاده خانم ها از دولت حقوق میگیرند و گذشته از آن حكومت شهر های ایران بدست شاهزاده ها است و غالب آنها در يك شهرستان بالارث فرمانروا میباشند و مانند ملخ های گرسنه دسترنج دهقانهای ایران را میبلعند .

اما شاه فعلی (ناصرالدین) غیر از بانوان مطلقه و زنهای مرده شصت زن در حرم دارد بنا بآئین مذهب شیعه هر مردی میتواند چهار زن عقدی و هزارها صیغه بگیرد . از شصت بانوی حرم سه

عقدی و بقیه صیغه اند . دوزن عقدی دختر عموهای شاه میباشند اولی شکوه السلطنه مادر مظفرالدین میرزای ولیعهد است اگرچه اسماً این بانوان عقدی هستند اما توجه پادشاه نسبت به صیغه ها بیشتر است از آن جمله انیس الدوله دختر يك آسیابان شیرانی که دريك روز بموكب هایونی بر خورده و شاه را دلباخته خود کرد و اکنون فرمانروای حرمرسا میباشد همین انیس الدوله بود که از میان تمام زنان شاه برای مسافرت فرنگستان انتخاب شده و تامسکو همراه رفت سپس در نتیجه دادو بیداد آخوند ها از مسکو بایران باز آمد . ناصرالدین در آغاز پادشاهی خود يك دختر دهاتی شیرانی دیگری را هم دیده بقرار وی گردید و برخلاف رسوم و عادات درباری ایران دختر دهاتی را عقد کرد و پسرش را ولیعهد نمود اما بزودی این ولیعهد و مادرش وفات کردند دیگر از بانوان نامی حرمرساعت الدوله و والده ظل السلطان فرزندان ارشد پادشاه است که دختر رضاقلی بيك غلام بهمن میرزا پسر عباس میرزا است و دیگر منیر السلطنه دختر معمار باشی مادر نایب السلطنه پسر سوم پادشاه است سپس امین اقدس از يك خاندان کرد دهاتی عمه عزیز السلطان مشهور میباشد امین اقدس سرپرست گربه ها ، شاه بود و بعداً خزانه دار خاص شد و بقدری در نزد شاه مقرب میزیست که در سال ۱۸۹۰ برای انجام يك عمل جراحی بدون نتیجه روانه وین گردید و این نخستین زن ایرانی یا بانوی حرمرساست که بدون شوهر بفرنگستان پا گذارده است . لباس بانوان حرم در ایام فتح ملی شاه شلوارهای بلند و کشاد مغل و اطلس و کت های کوتاه لمبله دوزی بوده اما حالا پیراهن و ژاکت و شلوارهای کوتاه هم میپوشند حجاب تهران بمراتب از استامبول سخت تر است بنابر این ما هم داستان ستارگان زمین شیر و خورشید را کوتاه کرده از این رهگذر میگذریم .

فرزندان شاه - ناصرالدین چهل فرزند پیدا کرده که در

این تاریخ (تاریخ تألیف کتاب لرد کرزن) بیست تای آنها زنده اند نه پسر یازده دختر فرزند ارشدش پسر چهل و چهار ساله و کوچکترین آن ها دختری یکساله است دختران و پسران پادشاه لقب های مجملی دارند مانند سایه شاه ، جانشین شاه ، آفتاب کشور ، ماه جهان ، شکوفه عالم ، گل ایران و امثال آن. بزرگترین دختر شاه بعقد ازدواج یکی از روحانیون بزرگ (امام جمعه تهران) در آمده است و سایرین دم به بزرگان ایران شوهر کرده اند داماد پادشاه چندان خوش بخت نیست زیرا از تعدد زوجات که همه مسلمانان بآن معتادند بی بهره می ماند و باید بهمان یک بانو اکتفا کند معمولا مبالغ زیادی پول خرج میشود تا بشرف دامادی پادشاه مشرف شوند در مقابل بهر دختری سالی دوهزار لیره حقوق میدهند که بمنزله جهیز شاهزاده خانم است بانوان حرم سرای شاه نیز از سالی دو بیست لیره تا دوهزار لیره بتفاوت محبوبیت و مقامشان حقوق میگیرند .

مظفرالدین - ولیعهد ایران در سال ۱۸۵۳ میلادی برابر

۱۲۷۰ هجری قمری بدنیا آمده و دومین فرزند شاه است برادر بزرگترش سلطان مسعود میرزا ظل السلطان در ۱۸۵۰ متولد گردید ولی چون مادرش عقدی نبود بولیعهدهی نرسید در میان خلفای عثمانی معمول است که اسن اولاد خانواده (البته پسران) بخلافت میرسند و مراعات حال مادر نمیشود اما در میان پادشاهان سابق ایران این تشریفات مادر خیلی اهمیت میدهند در میان پادشاهان سابق ایران این تشریفات رسم نبود و معمولا محبوبترین پسر شاه بجانشینی انتخاب میگشت باین قسم که پادشاه از ترس فرزندان دیگر تا زمان مرگ نام جا نشین خود را بکسی نمیگفت و دردم واپسین این راز نهان آشکار میگردد و چه خونریزیها و بدبختیهای ایجاد میکرد مادر ولیعهد فعلی دختر

عموی پادشاه است همانطور که مادر عباس میرزا هم دختر عموی فتحعلی شاه بود و با اینکه محمدعلی میرزای دولت‌شاه از عباس میرزا بزرگتر بود معذک و لیمهدی به عباس رسید. ناصرالدین چنانکه قبلاً اشاره شد این ترتیب را بر هم زد و فرزند يك دختر شمیرانی را بولیمهدی برگزید اما پس از مرگ آن مادر و فرزند مظفرالدین جانشین گشت و لیمهدان قاجار در تبریز اقامت دارند و حق مسافرت و معاشرتشان بسیار محدود و منوط با اجازه پادشاه است در نتیجه هنگامی که پادشاه میشوند از ده، جا حتی کشور خود بیخبرند و آلت دست درباریان می‌مانند و طبعاً بواسطه طول توقف در آذربایجان تحت نفوذ همسایه شمالی خواهند بود.

دکتر ویلز از جهانگردان و دانشمندان انگلیس که پیش از من بآذربایجان آمده و مظفرالدین میرزای ولیمهدرا دیده درباره او چنین مینویسد :

«شاه آینده ایران بدنش ضعیف، فکرش خراب و در عین حال لجوج و ستمگر و بی‌کاره است» امامن که از نزدیک مظفرالدین را دیدم گفته های دکتر ویلز را تصدیق نمیکنم چیزی که هست مظفرالدین از عهده اداره کردن آذربایجان برنمیآید و کارها بدست وزیرش امیر نظام بوده و هست. چندی پیش امیر نظام را بتهران احضار کردند و یکی از شاهزاده های جلاد و خونخوار را بمعاونت ولیمهد گماشتند که از کلاه کندن و دست و پا بریدن لذت‌ها میبرد. دربار تهران باصرار خارجی ها این جلاد را از تبریز احضار کرده و دوباره همان امیر نظام سابق را بمعاونت ولیمهد و فرمانروائی آذربایجان برگماشت و کارها بحال عادی برگشت.

مظفرالدین میرزا ولیعهد ایران مردمیانه بالای خوش سیمای ملایمی است . کمتر کسی از احساسات و تمایلات او آگاهی دارد زیرا بفرمان پدرش در زیر نظر امیر نظام گروسی امرار حیات میکند و در اجتماعات و مجالس عمومی راه نمی یابد . یک دسته نوکرهای مخصوص بعنوان ندیم و همسفر و هم صحبت پیوسته با او ملازمند غیر از این ها با هیچکس معاشرت نمیکند . در کارهای دولتی بی مداخله است و اگر چه اسما فر مانده آذربایجان شده اما کوچکترین اقدامی بارای او صورت نپذیرد . (دکترویلز) در کتاب مشهور خود موسوم به «شش ماه در ایران» از ولیعهد ایران بدگویی کرده و او را به چین و نادانی و غیره نکوهیده اما من نمیتوانم درباره گفته های دکتر یا شایعات دیگر اظهار عقیده نمایم زیرا چنانکه گفته شد زندگانی شاه آینده ایران در نهایت انزواء و گوشه نشینی میگردد بطور مسلم ولیعهد کنونی (زمان لرد کرزن) ایران برعکس سایر برادران باملاها دلبستگی دارد و بیش از هر طبقه ملاهای شیخی راستایش میکند شیخی ها از پیروان شیخ احمد احسائی و یک فرقه خاصی از شیعیانند مرشد فعلی آنها حاج محمد کریم خان مقیم کرمان است تصور میرود که با جلوس مظفرالدین حزب شیخی در ایران پیشرفت نماید .

ناصرالدین از حیث هزینه زندگانی هم با ولیعهد خویش خوش رفتار نیست و سالانه فقط از پنجاه تا هفتاد هزار تومان بوی می پردازد که البته کفاف مخارج یک شاهزاده شرقی را نخواهد داد لذا ولیعهد ایران از وزیران و نزدیکان قرض میطلبد و بیش از همه مدیون امیر نظام گروسی وزیر آذربایجان میباشد ولیعهد در حال حاضر دو ازده اولاد دارد که غالب آنها زن گرفته و یا شوهر کرده اند زوجه اول ولیعهد دختر میرزا تقی خان امیر کبیر بود مادر این خانم چنانکه میدانیم

عزت الدوله خواهر ناصرالدین است و عیال و لیعهد دختر عمه او هم میشود معذلک این ازدواج دیری نپایید و پس از پیدا شدن یکی دو فرزند متار که بمحل آمد زنان دیگر و لیعهد از صیغه ها و یکی دو عقدی است اوقات و لیعهد بیشتر در حر مسرا و یا با سب سواری و تیراندازی میکند از قرار مشهور و لیعهد هم مثل سایر افراد خاندان سلطنتی تیرانداز و چابک سوار خوبی است و غیر از این هنر دیگری از وی نشنیدم

سلطان مسعود میرزا ظل السلطان (سایه پادشاه) -

ارشد فرزندان ناصرالدین در سال ۱۸۵۰ میلادی برابر ۱۲۶۷ هجری قمری بدنیا آمده و سه سال از ویعهد بزرگتر است ولی چون مادرش عقدی نبوده بو لیعهدی نرسیده است. ظل السلطان از ایام جوانی بفرمانداری تعیین گردید و ابتداء حاکم اصفهان و شیراز شد و چون مالیات شاه را بخوبی وصول کرده راه ها را امن نمود محبوب دربار گردید معلوم است که برای تقرب نزد شاه همان وصول مالیات و امن کردن راه اهمیت بسیار دارد و توجه بحال رعایا و اینکه خوش یا ناخوشند در تهران تأثیری نمیکند لذا ظل السلطان هم نزد پدر مورد توجه گشته و کردستان و ارستان و خوزستان هم ضمیمه فارس و اصفهان گردیده چندی بعد کرمانشاه و همدان و گلپایگان هم بآن اضافه گشت تا حدی که در قلمرو این شاهزاده هر سالی ششصد هزار لیره نقد و هفتاد و چهار هزار لیره جنس برای خزانه ایران جمع آوری میگشت (نرخ لیره را از قرار سه تومان حساب کنید) این مالیات ازدو بیست و پنجاه هزاره میل مربع یاد و پنجم سرزمین ایران بدست میآمد و قسمتی از آن بمصرف سپاهیان ظل السلطان میرسید که عده آنان بالغ بر بیست و یک هزار میشد این سپاهیان از روی نظام اتریشی تهیه شده و دارای کلاه خود آهنین و تفنگ های سیستم اتریشی بودند ظل السلطان لباس ژنرالی این سپاه را می پوشید و بیشتر عکسهای او باین لباس است از بیست و یک هزار تن سپاهیان ظل السلطان هفت هزار سواره و بقیه پیاده بودند چندین عراده توپ هم میان آنها

دیده میشد باره حدس میزدند که ظل السلطان بابرادر ولیعهد خود قصد رقابت دارد و شاید روزی به تخت ایران جلوس کند و فراهم آوردن قشون هم برای مقدمات این کار میباشد در حال ظل السلطان برعکس برادرش مظفرالدین وارد اجتماع است و در کارهای دولتی عامل مؤثری میباشد بافرنگی ها هم معاشرت میکند و از دوستی با انگلیسها دم میزند و خود را روشن فکر و طرفدار تمدن جدید میداند با این وصف در طرز حکومت و فرمانداری يك شاهزاده شرقی کامل است و از هر گونه خونریزی و جلادی بك ندارد مردم ایران از این هنر نمائی های او داستان بسیار نقل میکنند حسینقلی خان ایلخان بختیاری در سال ۱۸۸۲ میلادی برابر ۱۳۰۰ هجری قمری در اصفهان بامر شاهزاده هلاک شد این مرد نسبت بدولت ایران مطیع و وفادار بود و فقط در نتیجه سعایت درباریان بهلاکت رسید. ظل السلطان ویرادوستانه باصفهان دعوت نمود و پس از ورود بنوشیدن قهوه زهر آلود مأمورش ساخت. خان بختیاری از نوشیدن آن اباء کرده و بدست جلادان خفه شد چندی بعد از این واقعه کشتار بابیان در اصفهان آغاز گردید ضمناً دو نفر از تجار معتبر اصفهان که بابی شده بودند بطور فجیعی بامر ظل السلطان کشته شدند. همین پیش آمدها و سخت گیری ها بقدری شدت یافت که توده ستم دیده ایران بجان آمده برصدها شاهزاده شورش کردند و ناصرالدین در زمستان ۱۸۸۸ میلادی برابر سال ۱۳۰۶ هجری قمری او را بطهران خواسته از تمام منصب محروم ساخت و فقط پس از مدتی ویرا بحکومت اصفهان گماشت و سپاهیان ظل السلطان نیز تار و مار کشته بعده محدودی تنزل یافت در نتیجه ظل السلطان قدری ملایم و آرام گردید و بامردم بمدارا رفتار نمود.

ملاقات با ظل السلطان - این روزها (اوقات اقامت لرذکرزن) ظل السلطان در تهران است برای این آمده که مهر شاه را

بخود جلب کند مبلغی پول نقد و چندین اسب پیشکش آورده و تاحدی هم
 موفق گشته است زیرا علاوه بر اصفهان حکومت یزد را هم باو داده اند
 من در عمارت مجلل مسعودیه که بنام او شهرت یافته بملاقاتش رفتم
 در جلو خان عمارت کالسه که چهار اسبه سلطنتی ایستاده بود سردر بنا
 بسیار باشکوه و سالن ها و دالانها و راهروها آینه کاری قشنگی داشت
 مرا از چندین اطاق عبور دادند که بطور مسخره آمیزی مبله بود
 (نه شرقی و نه غربی) بالاخره بایوان سر پوشیده و سیمی رسیدیم يك
 طرف آن مقدار زیادی گلدان های شعدانی چیده و طرف دیگر
 دیوار باروز نامه های مصور روسی مستور بود. این عکسهای روزنامه
 سان ارتش امپراتوری، مجالس جشن پترزبورگ، امپراتور روس،
 ملکه روسیه، سرداران روسیه و غیره را نمایش میداد و بامر شاهزاده
 از روزنامه هادر آورده و بدیوار آویخته اند. در میان تصاویر روزنامه های
 روسی مقدار زیادی باسمه های رنگین زنان زیبا هم دیده میشد که
 با تصویر ژنرال های ریش بلند روسی درهم آمیخته و مجموعه غربی
 تشکیل میداد.

ظل السلطان در وسط (کریدور) ایستاده انتظار مراد داشت
 سرداری ترمه کشمیری شلوار خاکستری رنگ و پوتین برقی پوشیده
 بود و پس از ورود مرا در صندلی مقابل جا داد خودش روی يك
 تخت خواب آهنی فنری بالای توشك مخمل جلوس کرد و همینکه شروع
 بصحبت کردیم برادر هشت ساله اش باكت مخمل قرمز و تكمه های
 درشت الماس داخل شد شاهزاده برادر كوچك را در آغوش گرفت و
 باصمیمیت بوسید آنگاه سخن آغاز شد شاهزاده بعادت خانوادگی تندتند
 حرف میزد و در ضمن قاه قاه میخندید مجموع گفته های او اینكه انگلستان
 مركز تمدن جهان است و «لرد سالیسپوری» بهترین رئیس الوزراهای
 دنیا میباشد آرزوی شاهزاده آنست كه تا انگلستان هست سالیسپوری هم

پروزی اسلام ولیعهد ایران (مظفرالدین)

بماند: برعکس از «لرد راندولف چرچیل» خوشش نمی‌آید (لرد راندولف
 چرچیل پدر وینستون چرچیل فعلی وزیر دارائی لرد سالیسبوری بود
 و با وی همیشه مخالفت داشت و باینکه عضو کابینه بود از رفتار کابینه
 انتقاد میکرد و سرانجام هم از وزارت دارائی کنار رفته و بزودی
 در گذشت ع ج) و او را وزیر شورش طلبی میخواند شاهزاده اظهار
 داشت که چندین روز نامه انگلیسی و روسی و آلمانی و فرانسه را مشترک
 است و مرتباً برای او ترجمه میکنند اما بیش از همه شیفته تمدن و
 حکومت انگلستان است دکتر ستاک انگلیسی در کتاب مشهور خود
 راجع بایران یاد آورده شده که ظل‌السلطان عین همین حرف‌ها را که بن
 (لرد کرزن) گفته به مهمانهای روسی هم تحویل داده بود. قرائن
 دیگر هم برای اثبات صحت گفته دکتر ستاک در دست است چیزی که
 هست چون مظفرالدین و امیر نظام در منطقه روسها و تحت نفوذ آنان
 در آمده اند ظل‌السلطان هم بانگلیسها متمایل میباشد ولی هردو شاهزاده
 منتظر بیش آمد هستند که به نفع خود باین یا با آن دمساز گردند
 ظل‌السلطان از پدرش تعجید بسیار نمود بعقیده او بهترین
 دوره سعادت ایرانیان دوره ناصرالدین میباشد بعلاوه ملت ایران تشنه
 و گرسنه تمدن جدید میباشد شاه ایران بقدر کفایت آنها را از این
 نعمت‌های تازه بهره‌مند میسازد خلاصه شاهزاده ظل‌السلطان مرد تنومند
 کوتاه قد ورزیده است يك چشمش چپ است نسبت بشاهزاده ولیعهد
 مرد با اطلاع و کاری و با هوشی است. از ملاها بسختی تنفر دارد و
 اکنون که قدرتش محدود گشته ظاهراً صلاح و آرام بنظر میرسد و از
 حیث رقابت با ولیعهد هم عامل مؤثری نخواهد بود و امید پیشرفت و
 موفقیت او بسیار ضعیف است این ایام که بازور اسب و پول فرمانداری
 یزد را هم برای خود تحصیل کرده فرزند ارشدش جلال الدوله را
 بحکومت آن شهرستان فرستاده است.

۳ - کامران میرزا جانشین شاه - امیر بزرگ - لرد

اول - فرماندار تهران - وزیر جنگ - فرمانده کل قوا -
نایب السلطنه - فرزند سوم پادشاه است من اوراد و عمارت زیبایی امیریه ملاقات کردم و از مصاحبه این شاهزاده مطلب مهمی درک نکردم جز اینکه از رژه ارتش بدش میآید چون گرد و غبار سم اسبان حال شاهزاده و وزیر جنگ را در گون میسازد. نایب السلطنه یگانه فرزند ناصرالدین است که زبان فرانسه را میداند و بی کمک مترجم صحبت میدارد و عجب آنکه با داشتن آنهمه القاب و عنوان و منصب کمترین نفوذی را در دستگاه سلطنتی دارا نیست طبعاً هم مرد کار آمدی بنظر نمی رسید و بیشتر اوقات خویش را در عمارت های مجلل تهران و شمیران بخواشگذرائی صرف میکند نخستین زوجه او دختر حسام السلطنه والی خراسان عموی پادشاه است که ایرانیها او را فاتح هرات لقب داده اند دیگر از شهرت های برجسته نایب پادشاه آنکه روز تولد ناصرالدین بفرنگی های مقیم تهران ناهار میدهد. این بود خلاصه حالات سه شاهزاده بزرگ ایران که فرزند بلا واسطه پادشاه میباشند و بقیه پسران ناصرالدین یا در گاهواره و یا زبردست الله اند.

برادران پادشاه - اهمیتی که میتوان برای این طبقه از شاهزادگان ایران قایل شد فقط برادری پادشاه وقت است و الا از حیث سیاست و نفوذ کوچکترین مقامی را ندارند. برادر ارشد پادشاه عباس میرزای ملك آراد را و ایل جلوس ناصرالدین خیال سلطنت داشته است و یا اینکه او را باین گناه متهم ساختند. او قریب سی سال در عراق عرب آواره و تبعید بود تا زگی به تهران آمده اسماً رئیس شورای دولتی و وزیر بازرگانی ایران است از زحمت تبعید و آوارگی درهم شکسته است و چنانکه گفتیم هیچ نوع امتیاز مخصوصی ندارد.

برادر دوم شاه - عبدالصمد میرزا عزالدوله وزیر عدایا است

این شاهزاده در سفر اول اروپا با برادر همراه بود و هنگام تاج گذاری امپراتور فعلی روس نماینده شاه ایران گشت زبانهای فرانسه و انگلیسی را بخوبی میداند فعلاً در شهر کوچک قزوین حکومت میکند.

برادر سوم محمد تقی میرزای رکن الدوله - والی

خراسان بدوستی روسها شهرت دارد در هر حال کاری از او ساخته نیست وزیر دست وزیران و پیشکاران خود اداره میشود.

شورای دولتی - هیئته ناصرالدین از مسافرت اول فرنگ

باز گشت بخیاالش رسید که مجلس شورائی بنام شورای دولتی تأسیس نماید و دستخطی راجع به تشکیل شوری صادر نمود این دستخط که مشتمل بر شش ماده است از همان روز پیدایش ملفی و فراموش گردید بر طبق ماده پنجم این فرمان تمام استانداران و فرمانداران بانظر شوری و تصویب شاه انتخاب میشوند محتاج بتوضیح نیست که حتی برای یکمرتبه هم این تصمیم اجراء نگردید زیرا شورای دولتی ایران نه هیئت مقننه و نه مجریه و نه عامل مؤثر قوه قضائیه است و هر گاه از طرف شاه او امری ارجاع گردد با کمال میل و رضای رغبت در انجام آن کوشش میکنند و در هر حال بدعا گوئی و ثنا خوانی ولی نعمت خود مشغول میباشند البته کشور ایران از حکومت مشروطه فرسخ هادور افتاده و مشکل است باین زودیها مقصد برسد شورای دولتی فعلی هم اساساً و معنأ از مجلس (دومای) روسها گرفته شده و از هر جهت با آن هیئت عالی! شباهت دارد اعضای این شوری عموماً از طرف شاه تعیین میشوند و شماره آنان ساعت بساعت تغییر میکند و در هر صورت از سی نفر بیشتر نخواهد شد وزیران ایران جزء این هیئت میآیند. حدود اختیارات آنها بیش از همکاران دیگر نمیباشد باین وصف حکومت ایران را باید مطلقه تام الاختیار پادشاه دانست که تفصیل آنرا خواهیم نگاشت

وزیران ایران - سرجان مالکم در تاریخ خود راجع به وزیران این کشور چنین مینویسد :

« يك دسته مردمانی كه بظاهر خیلی مؤدب و درفن اغاظمی ماهر باشند و زندگانی خود را از فاسد ترین راه ها تأمین نمایند بعنوان وزیر در ایران معرفی میشوند. اینان جز دسیسه و توطئه بر ضد یکدیگر کار دیگری نمیکنند تا خود را جلو انداخته و حریف خویش را نابود سازند و در عین حال باید نسبت بیادشاه متملق و چاپلوس گردند و با این اسلحه کشنده (ضدیت بایکدیگر و تملق از شاه) امور مملکتی را اصلاح نمایند » .

اکنون من (لرد کرزن) متأسفم که باید در مورد وزیران ناصرالدین هم همان عقیده و نظر سرجان ملکم را تصدیق نمایم باین فرق که مسافرت شاه و وزیران تا درجه از صورت ظاهر آن عملیات کاسته اما حقیقت امر مانند دوره مالکم بقوت خود باقی میباشد اینک مختصری از حالات وزیران و رجال سیاسی دربار ناصرالدین که بقرار زیر میباشد :

۱- امین السلطان - میرزا علی اصغر خان صدراعظم

اروپائیان از عنوان صدراعظم به نخست وزیر تعبیر میکنند و در تعبیر خود اشتباه میروند زیرا فقط در حکومت مشروطه عنوان نخست وزیر مورد صحیحی پیدا میکند اما حکومت مطلق استبدادی با مقام نخست وزیری سازش ندارد پس بهتر آنکه صدراعظم را به بزرگترین وزیران پادشاه تعبیر کنیم که تا درجه با و افق مطابق باشد میرزا علی اصغر خان فعلی هم بزرگترین وزیران پادشاه ایران است و با اینکه سی و چهار سال از عمرش میگذرد قسمت مهم امور سیاسی و غیره بدست او اداره میگردد . پدرش میرزا ابراهیم آبدار وجدش ارمنی بوده و فقط شخصیت و لیاقت امین السلطان او را باین مقام عالی رسانیده است

که اکنون علاوه بر شغل صدراعظمی وزارت کشور - دربار - گمرک خزانه - ضرابخانه - امور خارجه هم با اوست بنادر خلیج فارس هم در تحت نظار این شخص قرار دارد من او را در عمارت مجلل صدراعظمی که از بناهای سلطنتی تهران دست کم نداشت ملاقات کردم از قرار معلوم امین السلطان مقدار زیادی از ارب پدر و مقدار زیاد تری هم از ممر عادی صادرات پول جمع کرده و یکی از رجال متمول ایران و شرق محسوب میگردد و گذشته از ثروت هنگفت هوش سرشار و زرنگی خارق العاده دارد . در سال ۱۸۸۹ میلادی برابر سال ۱۳۰۷ هجری قمری بان ناصرالدین بفرنگستان آمد . اول صحبت او در موقع ملاقات تهران تمجید از انگلستان بود امین السلطان میگفت که سه چیز انگلستان توجه و پرا جلب نمود اول تنول لردها که هر يك برای خود پادشاهی هستند دوم معارف و تعلیمات عمومی که هر فردی از انگلیس میتواند فیلسوف باشد سوم جمعیت انبوه آن کشور که هر دهی بقدر شهر و هر شهری باندازه پای تخت سکنه دارد امین السلطان سپس گفت : پس از دیدن این اوضاع به حال ایران گریه کردم و عتیده دارم که فقط با ساختن راهها و راه آهن ها میتوان کشور را ترقی داد .

امین السلطان دو پسر خود را معرفی کرد که بزرگتر آنها دوازده ساله است او میگفت که میخواهد فرزندان خویش را برای تحصیل با اروپا بفرستد فقط مادرشان مخالفت میکند و نمیکندارد از او جدا شوند من (لرد کرزن) با امین السلطان در باره پاره از مسائل سیاسی گفتگو کردم که اظهار آن مناسب نیست ولی از هوش و فراست این صدراعظم شرقی در شکفت ماندم اگر پادشاه از خیالات او حمایت کند و مفاسد وزیران و درباریان در کار نباشد این مرد میتواند خدمات شایانی بایران انجام دهد .

۲- امین الدوله میرزا علی خان وزیر پست، وزیر اوقاف و وزیر وظایف مرد آزادی خواه روشن فکری است در سفر اول با ناصرالدین بفرنگ آمد ولی بسعایت امین السلطان از سرحد آلمان مرخص شده بایران بازگشت. امین الدوله را در پارک مجلل تهران ملاقات نمودم زبان فرانسه را بخوبی حرف میزند از اوضاع ایران و جهان کاملاً اطلاع دارد نسبت به میهن خویش عشق و علاقه مفرطی ابراز میکند اما در عین حال از انجام هر گونه اصلاحاتی در اوضاع فعلی نومید میباشد.

۳- یحیی خان مشیر الدوله برادر کوچک میرزا حسین خان سپه سالار قزوینی شوهر چهارم عزت الدوله خواهر ناصرالدین شاه میباشد. مدتی حاکم گیلان و مازندران و مدتی هم حاکم فارس بود چندی در غیاب شاه وزیر امور خارجه شد اکنون وزیر عدلیه و تجارت است. یحیی خان از تمام وزیران ایران متمدن تر است چند زبان خارجی میداند تحصیلاتش در خارجه بوده و از حیث فکر و سلیقه و عقیده و زندگی بارو پائین شبیه است منزل یحیی خان پشت مسجد سپه سالار واقع شده و در این روزها عروسی خانه است دختر مظفرالدین میرزا ولیمهد را برای پسر یحیی خان عروسی میکنند. من در این جشن عروسی حضور داشتم روز اول وزیران و روز دوم فرنگی ها و روز سوم درویشها و روز چهارم ملاها برای ناهار آمدند. من در روز پذیرائی آخوندها تماشا می کردم که چگونه دو بست تن سید و ملا از غذاهای چرب و شیرین یحیی خان لذت میبردند. در نخستین ملاقات بن اظهار داشت که اگر انگلیسها نصف پولی را که در افغانستان مصرف میکنند در ایران خرج کنند راه اند بخوبی تأمین میشود آنچه مشهور است یحیی خان بروسها تمایل داشته و دارد و چندی هم در دربار پتر سبورگ مأمور بوده ولی این مراتب مانع آن نیست که ویرا از بهترین و عالیترین وزیران کشور شیر و خورشید بدانیم.

۴- میرزا عباس خان - قوام الدوله اسماً وزیر امور خارجه است از تحصیلات و معلومات قدیم و جدید بهره ندارد در امور سیاسی صفر است و تمام کارها بدست میرزا علی اصغر خان صدر اعظم انجام می یابد. قوام الدوله از درباریان قدیمی ایران است و جز ثروت زیادی که از راه های عادی تهیه کرده شهرت و نامی را دارا نیست .

۵ - حسنعلی خان امیر نظام از اهالی بیجار یکی از ده های کردستان واقع میان سنندج و کرمانشاه فعلا وزیر ولیمهد و حاکم آذربایجان می باشد. زبان فرانسه را بخوبی میدانند مدتی وزیر مختار ایران در پاریس بوده چندی هم در لندن اقامت داشته است و با اینکه هفتاد و پنج ساله است وظایف محوله را بخوبی انجام میدهد و در اثر ایاق و کار دانی او تمام صفحات آذربایجان منظم و شورش کردها خوابیده است. در میان رجال شرقی کمتر کسی یافت میشود که جنبه مدیری (آدمینیستراتور) داشته باشد و اگر در سر تاسر ایران مرد مدیری را به معنی و مفهوم اروپا بخواهیم در شخص امیر نظام گروسی می یابیم احتمال قوی میرود که موقع جلوس ولیمهد امیر نظام صدر اعظم شود هر گاه چنین حسن تصادفی پیش آید موجب سعادت نندی ایرانیان خواهد بود

۶ - علی قای خان مخبر الدوله وزیر تلگراف و معادن پسرش صنیع الدوله داماد ولیمهد است از موقع تأسیس خط تلگراف هند و اروپا با انگلیس ها مربوط شده و نشانی هم دریافت داشته است ولی در امور سیاست مداخله ندارد شخصاً اهل عمل نیست .

جهانگیر خان ارمنی وزیر صنایع - محمد حسن خان اعتماد السلطنه وزیر مطبوعات و روز نامه خوان و مترجم شاه - صاحب دیوان فتح الله خان شیرازی وزیر دوم ولیمهد از رجال طبقه دوم و مساوین وزیران محسوب میشوند .

شوری توی شوری - با آنکه کشور ایران بایک نوع

حکومت استبدادی مطلق المنان بی نظیری اداره میگردد بجای يك مجلس شورای دولتی دو مجلس شوری دارد که این دومی را میتوان به مجلس شورای وزیران موسوم ساخت . اعضای دائمی این مجلس دوم عبارتند از نایب السلطنه پسر شاه و رئیس شوری - قوام الدوله - مخبر الدوله امین الدوله امین السلطان که همگی آنان بطور انفرادی و اجتماعی و توطئه و ضدیت و نفاق و دسته بندی گرفتار مانده اند و از عهده انجام کار خیری بر نمی آیند .

طرز حکومت ایران - يك ضرب المثل قدیمی چنین میگوید:
«عادات و قوانین فارس ها و مادها تغییر ناپذیر میباشد» و با آوردن این مثل مشهور هر چیز جاودانی را بقانون فارس تعبیر میکنند اگر بگوئیم از چندین قرن تا کنون این گفته (لا اقل از نظر تئوری) درست مانده است راه اغراق نرفته ایم همین حرفهائی که کورش و داریوش درباره خود و رعایای خویش در کتیبه های تخت جمشید نگاشته اند همین امروز هم در ایران شایع میباشد . شاه ایران شاهنشاه - قبله عالم - قدر قدرت فلك صولت - انجم حشم - خورشید کلاه و مانند آن عنوان و لقب دارد حرفش قانون و امرش مطاع - اختیارش نامحدود و بر مال و جان رعیت های خود حکومت مطلق میکند . شاه ایران يك تنه هم قوه ، قننه و هم قوه مجریه و هم قوه قضائیه را تشکیل میدهد هر چیزی را میتواند مصادره کند هر کس را میتواند بکشد یا به بخشد تمام اموال عمومی در قبضه قدرت شاه میباشد . امتیاز استخراج معدن ها - کشیدن راه آهن احداث - تگراف و پست و هر نوع عملیات عمومی با امر و تصویب شاه انجام پذیر است نه ملامها نه مجلس شورای دولتی هیچ کدام در مقابل اراده شاه مقاومت نمیکنند با این وصف شاه فعلی ایران مانند پادشاهان عثمانی رئیس مذهبی نیست ، زیرا مذهب شیعه حق سلطنت را منحصر ادر خاندان

علی مقرر میدارد فقط پادشاهان صفوی تا اندازه‌ای از این اقتدار مذهبی بهره بردند و بقول شاردن آب وضو و غسل آنها را برای شفا می‌خوردند چه که آنها را از خاندان و اولاد حضرت پیغمبر میدانستند و البته نسبت بقاجاریه ترك چنین نظری را ندارند دیگر از چیزهایی که تا اندازه باعث محدودیت قدرت پادشاه فعلی و دیگر پادشاهان ایران شده موضوع ایالت است شاه ایران نمیتواند ایلخانی یا ایل یکی یا حتی امیر قاین را از روی اراده تعیین کند بلکه در موارد مزبور کاملاً پیرو قانون توارث و تمایلات ایل میباشد از این دو مورد گذشته (مذهب شیعه و ایالت) شاه ایران در هیچ يك از کارهای خود بهیچ چیز مقید نمیشد.

تقسیمات ایران - کشور ایران از نظر اداری بطرز عجیبی تقسیم گشته و عجیب تر آنکه هر روزی این تقسیم قابل تغییر است مثلاً هنگامی که عباس میرزا از تهران بخراسان رفت آذربایجان هم جزء خراسان بود یعنی عباس میرزا والی خراسان و آذربایجان بود و اداره این دو ایالت بدست او تفویض شد چندی بعد که ظل السلطان مورد توجه ناصرالدین گردید از شیراز تا کرمانشاه را باو دادند و سنندج و آباده باوجود بعد مسافت و اختلاف مناطق بایک نظر و یک دستور حکمرانی میشد اکنون نیز همان ترتیب باقی است و با عزل و نصب فرماندهان طول و عرض و وسعت تقسیمات اداری ایران عوض میشود. گاه اتفاق افتاده که مساحتی بقدر تمام انگلستان را استان نامیده و در همان موقع چند ده کوچک خراب را هم استان لقب داده اند.

بهر حال در ایران حکمران ایالت را والی و حکمران شهرستان را حاکم میگویند سپس در ده ها نایب الحکومه و یا کدخدای میفرستند و او غه بمنزله رئیس شهر بانی و کلاتر بجای شهر دار است. هر محله ممکن است يك کدخدا یا کلاتر داشته باشد رئیس ایلات بایل یکی یا ایل خانی موسوم است **طرز تعیین حاکم ها** - معمولاً فرمانروائی استان ها و

شهرستانها بدست برادران و عموها و پسرهای پادشاه داده میشود و موقع تعیین آن شب عید نوروز اول سال ایرانیان است و گاهی این مأمورین چه فرزند شاه چه بیگانه تابع يك قانون کلی هستند و آن دادن تقدیمی میباشد باین معنی که هر شهری کتابچه دارد در این کتابچه مالیات بدهی آن شهر ثبت است کسی که میخواهد حاکم شهری بشود آن کتابچه را با رقت مطالعه کرده مبلغی بر آن میافزاید و آن افزایش را بخدمت شاه یا یکی از وزیران مقرب یا یکی از بانوان حرم سرا (بسته با اهمیت شهر است) میفرستد و فرمان حکومت را میگیرد شاه بخوبی میداند که مبلغ مندرج در کتابچه خیلی کمتر از مالیات مأخوذاست ولی او کار بحقیقت مطلب ندارد حق خود را دریافت داشته و فرمان مطلق (کارت بلانش) بحاکم میدهد حاکم که بشهر تازه وارد شد ضابط میفرستد او هم بدهی شهر و دهستان تابع را بمبلغ معین معامله کرده در صدد وصول برمیآید ضابطها حق دارند رعایا را چوب نلک کرده داغ و درفش نمایند تا مبلغ مطلوب را وصول نمایند آنچه که مشهور است شصت و شش درصد مالیات مأخوذاً بکیسه شاه رفته و سی چهار درصد میان حاکم و ضابط توزیع میشود و این در صورتی است که حاکم مرد درست کار با انصافی باشد والا از این میزان هم تجاوز میکند.

معمودالدوله فرهاد میرزا عموی پادشاه مدتها واهی فارس بوده و تمام مردم از طرز رفتار او رضایت داشتند راهها را امن کرده بود در زمان او قتل و غارت واقع نمیکشت مالیات را عاقلانه دریافت مینمود با این وصف سالیانه ده ملیون فرانك از اهالی فارس گرفته شش ملیون و نیم آنرا بخرج میآورد در مقابل حکمران شهر ساوه هشتاد هزار فرانك از اهالی گرفته فقط بیست و پنج هزار فرانك آنرا حساب میکرد بدیختی دیگر آنکه سال بسال نرخ پیشکشی بالا میرود و در جان طماع و حریص تهران چوب مزایده را زمین زده تقدیمی را اضافه

میکنند آن موقع است که پادشاه نه منتظر شب عید گشته نه مراعات حال
 بر و برادر را میکند و فوری فرمان و کتابچه را بدست کسی میسپارد
 که مزایده را برده است همانطور که کتابچه بودجه مالیات است طومار
 بودجه دهستانهاست در هر طوماری زمینهای مزروع، گلهها، حشوها،
 باغها، چشمهها، قناتها و غیره ثبت است و از روی آن مالیات دیوانی
 برآورد میشود اما چه برآوردی که مکرر دهی خراب شده و از میان
 رفته است و ای چون نامش در طومار بوده مالیات معهود را از مجاورین
 آن ده گرفته اند خلاصه اینکه حاکم ضابط دارد ضابط هم چندین گماشته
 و تحصیلدار بخدمت می پذیرد و این مأمورین اخیر با انواع آلات و
 افزار لازم بادهتان ایرانی مواجه میشوند و در نتیجه عده خان و بیك
 و شاهزاده در تهران و شهرهای بزرگ با کمال راحتی خوش میگذرانند
 و کلیه سکنه ایران در آتش چهل و فقر و بیماری میسوزند.

مداخل- سرآمد بدبختی ها و فساد جامعه ایران
کلمه مداخل است - در زبان انگلیسی کلمه مترادفی برای مداخل
 یافت نمیشود مگر اینکه در معنای آن بتفصیل قائل گشته بگوئیم
 مداخل یعنی دزدی - رشوه - استفاده نامشروع - حق العمل از هر عمل
 زشت - تقلب - تزویر - فریب و خلاصه بدست آوردن پول از هر راه بد
 مأمور ایرانی بقدری شیفته این کلمه است که اگر با و حقوق
 بسیار گزاف بدهند و بگویند مداخل ندارد فوری از آن کار صرف
 نظر میکند، زیرا دامنه مداخل بی اندازه وسیع است و هیچگونه حد و
 حدودی ندارد. من نمیگویم مردمان کشورهای دیگر از طریق
 غیر مشروع استفاده نمیکنند و یا رشوه نمیگیرند البته
 همه جای دنیا رشوه و اختلاس وجود دارد اما بطور
 قطع در هیچ جای روی زمین دزدی و رشوه گیری و
 اختلاس مانند ایران آزاد و عمومی و بی خجالت نیست.

مداخل در تمام مراحل زندگی ایران راه یافته است باینقسم که شاه از والی، والی از حاکم، حاکم از ضابط، ضابط از تحصیلدار مداخل میخواهد؛ همینطور سرتیپ از سرهنگ، سرهنگ از سرگرد تا سر باز؛ همینقسم زن از شوهر، شوهر از زن؛ استاد از شاگرد، شاگرد از استاد؛ نوکر از آقا، آقا از نوکر بانواع مختلف مداخل میبرد معلوم است در محیط و جامعه که فساد عمومی تا این درجه رسیده که دزدی صریح راجز، مقررات رسمی عمومی دولتی قلمداد کرده و آشکارا عمل میکنند حال و روز زیردستان تاجه اندازه تباه میباشند و نتیجه این طرز رفتار غالب شهرهای ایران خراب، دهها ویران، قناتهای خشک، مزرعه ها بایر و دهاتی ها به بدترین روز گذران میکنند. در واقع دولت ایران عبارت از ماشینی است که بزور عيال خود آخرین شاهی دارائی رعیت را گرفته و صرف تعین و خوشگذرانی عده معدودی مینماید. این ماشین بشیر گاو شیرده کفایت نکرده علفش هم نمیدهد تا ببرد یا قبل از مردن شیردانی را بشکند متصدی یا مستاجر يك شغل عمده دولتی اول باید وجه تقدیمی یا سر قفلی منصب راتبیه و تقدیم دارد دوم بعد از دریافت فرمان و ورود بمقر حکمرانی مالیات و عواید مستقیم شاه را برساند و برای وزیران و بزرگان تهران هم بطور مناسب و فراخور شئون و مقامشان هدیه هایی بفرستد سوم بطور منظم و مستمر رضایت خاطر رئیس مافوق خود را با دادن تقدیمی های لازم جلب کند چهارم آنکه برای روزهای سیاه بیکاری خویش ذخیره جمع نماید خلاصه آنکه این یغما و غارت از روی اصول تصاعدی بردوش ناتوان دهقان و کارگر ایرانی تحمیل میگردد. یگانه راه تحصیل مال و منال در ایران تثبیت بکارهای دولتی میباشد چه بسا مردمان پست فرومایه که بهمین وسیله های عادی دارای همه چیز گشتند در ایران يك مثل عمومی راجع باینگونه جریانات شهرت دارد :

«هرچه از دستت برمی آید در روز توانائی بکن مباد افروگذار
کنی که بشیمان خواهی شد و فرصت از دست میرود»

مأمورین مشاغل دولتی این مثل اخلاقی را شعار و سر مشق
خود قرار میدهند و در ایام فرمانروائی آنچه بتوانند برای تحصیل
پول بجا میآورند شگفت آنکه احساسات عمومی مردم ایران هم مخالف
این اصل نیست و بقدری عمومیت و کلیت یافته که برور قریهادر نهاد
مردم سرشته شده و جزء عادات و رسوم عادی بلکه پسندیده بشمار
میرود «هرچه میتوانی در هنگام توانائی فروگذار نکن»

چه بسا خانه های عالی، تجملات اروپائی، کله کله نوکرو خدم
وحشم و املاک و باغها از عرق پیشانی و رنج بازوی بینوایان ایران
فراهم گشته است و کمتر کسی بفکر آسایش یا لااقل زنده بودن این
عوامل مؤثر تولید ثروت میباشد!

اکنون چند پرسش پیش می آید که چگونه مردم ایران تاب
و تحمل این همه فشار و بد بختی را آورده بر علیه آن شورش نمیکنند؟
دیگر آنکه علت عمده این فساد اخلاق اداری و سوء جریان
امور دولتی چیست؟ چه شده است که مأمورین دولتی ایران اینگونه
بی عاطفه و بیرحم و بی انصاف بار آمده اند و مانند گرگان آدم خوار
از هیچ چیز مردم روگردان نیستند؟

و بالاخره آیا امیدی برای اصلاح امور اداری ایران بنظر
میرسد؟ و اگر راه اصلاحی هست طرز اجراء و عمل آن چگونه میباشد؟
بهر حال چون ایران عملاً يك کشور دموکراسی بمعنای واقعی
است و توده مردم طبعاً دموکرات میباشند لذا اشخاص هوشیار و با فکر
که معمولاً باید محرک انقلاب باشند از پیشرفت و ترقیات خود نومید
نیستند که دست بکار انقلاب شوند. پستی نسب پستی سابقه شخصی مانع

ترقی و رسیدن بمقامات عالیہ دولتی نمیباشد. در غالب کشورهای اروپا برای ارتقاء بمناصب خطیر بلکه غیر دولتی شرایط مهمی ضرورت دارد که از آنجمله شرافت حسبی و نسبی و چیزهای دیگر است در ایران چنین نیست. نخست وزیری که سفراول با ناصرالدین بارو با آمد نوادۀ دلاکی (سلمانی) پیش نبود صدراعظم کنونی ایران هم نسبش شریف نیست. پدر صدراعظم از نوکرهای پست درباری بوده است. میرزا تقی خان امیر کبیر فرزند قربان نام آشپز گمنامی است و امثال این اتفاقات در تاریخ تشکیلات دولتی ایران بی شمار می باشد.

اما اینکه چرا آنقدر مأمورین ایران رشوه بگیر و رشوه بدہ شده اند بیشتر برای آنست که از ابتداء حقوق دادن بمستخدمین معمول نبوده بلکه مستخدمین علی الرسم چیزهایی دستی هم میدادند که سر شغلشان بمانند و زندگانی خویش را از طریق غارتگری تأمین نمایند و اینک بی مناسبت نیست که برای آشنا ساختن خوانندگان باصلاحات اداری ایران تعریف مختصری از دو کلمہ «مداخل» و «پیشکش» بنمائیم تا وجه اختلاف این دو موضوع کلی که همیشه مورد ابتلاء ایرانیان است معلوم گردد:

اما مداخل در فصل پیش شرح داده شد که عبارت از هر گونه استفاده غیر مشروع در موقع اجرای مأموریت خواهد بود ولی پیشکش که سرقلمی و شیرینی هم از آن میتوان تعبیر کرد بدو بخش عمده تقسیم میگردد:

الف - پیشکش های منظم و مستمر دارای موعده و محل مخصوص و در بارۀ موازد مبلغ و مقدار آن هم معین است مانند پیشکش های شب نوروز بشاه ایران.

در آن موقع هراستاندار هر وزیر هرایلخانی باید مبلغ و یا مقدار معینی بحضور قبلہ عالم تقدیم کند. میزان این پیشکشی های شب عید

بسته بمقام فرستنده و یا تقاضا ها و در خواست های او از شاه می باشد
«سرجان مالکم» میزان این پیشکش ها را در زمان خود مساوی با $\frac{2}{5}$

بودجه کل کشور تخمین زده است و اگر مالیات سراسر ایران را در
آن روز سه میلیون لیره بدانیم مقدار کل دریافتی فتحعلی شاه فقط در شب
عید نوروز بالغ بر یک میلیون و دویست هزار لیره میشده است. شاه فعلی
ایران (ناصرالدین) تقریباً یک سوم یا نصف مبلغ دریافتی پدر بزرگ
خود را تحویل میگردد و کسری آنرا بعنوان های جدید تأمین مینماید.
دیگر از موارد تقدیم پیشکشی های منظم موضوع خلعت بهاست
در کلیه شهرهای ایران در خارج شهر محل بنام خلعت پوشان ساخته اند
پادشاه ایران در شب عید نوروز یا مواقع فوق العاده دیگر جبه
و یا پالتو و یا لباده فاخری جهت بزرگان کشور تهیه کرده و بوسیله
مأمورین عالی رتبه مخصوص ارسال میدارد کسانی که حامل خلعت هستند
معمولاً از میان شاهزادگان و یار جال نامی در باری انتخاب میشوند.
صاحب خلعت بمحض اطلاع از مرحمتی ملوکانه بیرون شهر آمده و در
محل مخصوص خلعت پوشان باستقبال می شتابد مردمان نامی و اعیان شهر هم
همراه او هستند. تماشاچیان زیادی نیز دنبال آنها میروند و تقریباً تمام
شهر خالی میشود. حامل خلعت جبه را در حضور عموم از بچه بیرون
کشیده بدوش شخص معهود میافکند. مردم دست میزنند مبارکباد میگویند
شعراء قصیده میخوانند طبل و دهل و سرنا میزنند و با جلال و جبروت
تازه صاحب خلعت بشهر بر میگردد. این جبه و یا پالتو از حیث پارچه
و دوخت چندان مهم نیست ولی از نظر قدرت و معنویت هزاران تومان
میارزد چه که دارنده آن لا اقل تا یکسال دیگر در محل خود باقی و
صاحب اختیار خواهد بود این است که بلافاصله پس از ورود بشهر
خلعت بهای لازم را با آورنده پرداخته به علاوه سوغاتی ها و هدیه های مناسبی
بوی می بخشد، در بودجه ولایات ایران رقم خلعت بها (پیشکشی

برای دریافت خلعت) یکی از ارقام رسمی هزینه منظور میگردد.

همینطور که شاه با ستانداران و فرمانداران خلعت میدهد و خلعت بها میگیرد استانداران و فرمانداران هم بزرگ دستان و آنها هم به گماشتگان خویش خلعت میدهند منتهی هر شغلی و هر محلی ارزش مخصوص بخود را حفظ میکنند (خلعت بهای خراسان هزار تومان است) بیشتر اوقات مأمورین دولتی ایران عریضه ها نوشته واسطه ها بر میانگیزند تا از بالا دستان خود خلعت گرفته و خلعت بها بدهند!

ب- پیشکش های غیر عادی و اتفاقی نیز چند قسم است:

اول پیشکش برای رفع تهمت و بخشش گناهان و جلو گیری از رسیدگی بشکایات مظلومین.

دوم نازشت شاه باینقسم که اگر شاه ایران جانور یا حیوانی را (دام-دد) بکشد سر آن پلنگ یا گوزن یا آهورا بنظر بزرگان و اعیان رسانیده برای اعلیحضرت هایرینی نازشت میگیرند که شر چنین حیوان وحشی یا اهلی از سر مردم ایران کوتاه گشته و باید مبلنی بقبله عالم تقدیم دارند.

سوم حق دلالی بادشاه باینقسم که قبله عالم گاهگاهی سر حال بوده با اعیان و اشراف به بازار میروند و جنس مغازه را بقیمت های گران میان همراهان خود میفروشند و البته از اینراه سود فراوانی بصاحب کالا میرسند، او هم لااقل نصف منفعت را بعنوان حق دلالی بحضور همایونی هدیه میکنند.

اینگونه پیشکش دادن و یا پیشکشی گرفتن جزء لوازم زندگانی مأمورین ایران میباشد چه که هر مأمور عالی رتبه ایرانی عده زیادی نوکر دارد و به هیچ کدام از آنان حقوق مرتب بلکه نا مرتب هم نمی پردازد و همینکه میزان بدبختی و ناداری نوکر بعد اعلی رسید

آنوقت است که ارباب سر لطف آمده ویرا مأمور میسازد که هدیه برای شخص بزرگی ببرد و باین اقدام عاقلانه چندین کار مهم انجام داده است یکی اینکه بوسیله دادن هدیه شخص بزرگ را از خود راضی کرده و یا مقام خویش را تحکیم نموده است دیگر آنکه عادات و رسوم باستانی را تجدید نموده و بقول ایرانیان از خطر فراموشی محفوظ داشته است و بهتر از همه آنکه مستخدم بی چیره و مواجب او به نوائی رسیده و تاملت مدیدی بدون حقوق کار بر افتخار سابق را ادامه میدهد . پس مأمورین ایرانی مانند شکارچی بسیار ماهری هستند که بوسیله پرتاب يك سنگ چند گنجشك (نه دو گنجشك) شکار میکنند .

مسیح در انجیل قیصر و بطور کلی پادشاهان و فرمانروایان را توصیه کرده و مسیحیان را مأمور ساخته است که مال خدا را بخدا و مال قیصر (پادشاه) را به قیصر بدهند یعنی در پرداخت مالیات و عوارض معموله دیوانی تسامح و تحمل روا ندارند ، اما در کشور شیر و خورشید ایران این توصیه و دستور کمترین موردی پیدا نمیکند زیرا پادشاه کشور و بزرگان و همدستان او وسایل مؤثر بیشماری برای دریافت سهمیه خود آماده دارند و صدها برابر حق شرعی و قانونی خویش دریافت میکنند .

سوء اداره بتمام معنی و نتایج شوم آن — محتاج

بیاد آوری نیست که با اجرای این اصول فاسد کننده يك سوء اداره کاملی بتمام معنی در سراسر ایران حکمفرما گشته و آثار شوم و مخرب آن در کلیه مراحل اجتماعی و سیاسی و قضائی و مالی هویدا و آشکار میباشد . مردمان صالح درستکار کاملاً گوشه گیر و بیکاره و اگر هم از روی تصادف و اتفاق دستشان بجائی بند شود چون برخلاف چرخهای اداری عمومی حرکت میکنند یا بکلی متلاشی و خرد گشته و یا از کارهای

مهم برکنار می مانند این خود طبیعی است که کیسه های دراز مأمورین دولتی ایران با افکار عالی سازش ندارد و یا این و یا آن يك کدام باید کوتاه بیایند و آنچه که تا کنون به تجربه رسیده بلندی فکر بزودی نابود گشته و درازی کیسه هم چنان جاویدان میماند.

ای کاش بدبختی و فساد اداری ایران منحصر بر شوه و یا پیشکشی و تعارف بود بدبختانه مفاسد اجتماعی مانند بیماریهای مزمن هر کدام عوارض کشنده خطرناک یی شماری برای پیکر ناتوان کشور تولید کرده اند مثلاً و جوهری که از طرف دولت برای نگاهبانی ارتش یا ساختمان راه یا پل یا عمارت یا امور فرهنگی و بهداری و غیره پرداخت میگردد در آغاز با ارقام بالنسبه ضخیم و درشتی از کیسه دولت بیرون میپرد ولی درین راه بقدری از این دست بآن دست گشته و فشرده میشود که هنگام وصول به مقصد یا هیچ و یا مقدار کمی از وجوه اصلی باقی مانده است. عجب آنکه شاه مملکت هم در عین باخبری بآبی خبری از این جریان کاملاً بیطرف میماند و کمترین بازخواستی هم نسبت بمأمورین مسئول روا نمیدارد.

اکنون موقع پاسخ به پرسش اخیر رسیده که با این وضع آیا اصلاح امور ایران امکان پذیر است و طریقه اصلاح آن از چه قرار میباشد.

بطور قطع و مسلم امید باینکه ایران تنها و خود بخود موفق باصلاح این همه مفاسد و بدبختی گردد بسیار ضعیف و بلکه محال بنظر میرسد باید با ایران کمک کرد تا تدریجاً این ریشه های گندیده بر طرف شده و جوانه های تازه رشد و نمو کنند. بسیاری از فلاسفه معتقدند که یگانه راه اصلاح ایران ابتداء از طریقه اخلاقی و معنوی است نه از طریق مادی و ظاهری و مادام که آن اصول حقیقی و معنوی تغییر نیافته نجات ورستگاری ایران و ایرانیان از جمله محالات است.

ایران بپاداشتن راه- راه آهن- تلگراف- برق و غیره ممکن است آباد گردد وای فقط با اخلاق صحیح اصلاح خواهد شد البته برای ساختن وسایل نامبرده باید کوشش و همراهی نمود اما بیش از هر چیز و مقدم بر تمام کارها ریشه کن ساختن این عادات و رسوم پلید دیرین حتم و ضروری میباشد که بدون اقدام بآن هر گونه (رفورم) برای مردم بلاخوردن آن کشور بی اثر و ثمر خواهد بود.

ویرانی سرتاسر کشور- هنگام مسافرت در ایران چه کار و نسراها و پلها و مدرسه ها و مسجدها و پستخانه ها و راه های و یران و سایر مشاهده نمودم واقعاً جاهائی که محتاج به تعمیر و ترمیم نبود از شماره انگشتان دست تجاوز نمی کرد. مدرسه های که هنگامی جایگاه دانشجویان بوده - کاخ های زیبا و مجلل پادشاهان پیشین به تل های خاکروبه مبدل گشته است. غالب این قصرها متعلق به پادشاهان و بزرگان همین سلسله قاجاریه میباشد که در نتیجه سوء اداره باین حال زار افتاده و بدتر هم میشود. اگر راه شوسه یا کاروانسرای آباد یا پل سالمی در ایران به بینید متعلق بدولت نیست بلکه شخص متولی برای نیکنامی یا جلب دعای زوار و رضای حق تعالی آنرا انجام داده است دولت و مأمورین دولت جز خرابی و غارتگری و وظیفه دیگری بجای نمی آورند.

اگر بخواهید وضعیت اجتماعی ایران را کاملاً درک کنید چنین فرض نمائید که عده دور هم نشسته به یکدیگر زور میدهند و فشار وارد میسازند هم خودشان زیر منگنه هستند هم دیگران را زیر منگنه میگذارند و تدریجاً آنهایی که تاب مقاومتشان کمتر است درهم تر کیده خرد میشوند و ساعت بساعت عده کمتر گشته حلقه اجتماع تنگتر میگردد.

مستخدمین دولتی- در ایران مانند کلیه کشورهای شرقی رسم است که مأمورین عالی رتبه عده زیادی نوکر و کاغت داشته باشند میزان تشخیص آقایان ایرانی با شماره این مستخدمین بی حقوق و بی وظیفه

و بی مسئولیت تناسب مستقیم دارد، هر چه شأنشان بیشتر مستخدم آنها هم باید زیادتر باشد. مستخدمین دولتی بر دو قسمند: قسم اول وابسته به مقام رؤساء بوده و بر حسب انتقال مقام رئیس تغییر ارباب میدهند. دسته دوم مستخدمین و کارمندان شخصی که مانند سایه لازم و ملزوم ارباب شده و تا بعد از مرگ هم بعنوان ارثیه در خانواده او میمانند. رویهمرفته وضعیت اجتماعی این دو دسته با هم فرق ندارد صدر اعظم ایران سه هزار اتباع و مستخدم برای خود حفظ میکند، سایر وزیران و استانداران و شاهزادگان از پانصد تا پنجاه کارمند شخصی و رسمی نگاه میدارند کلیه این کارمندان غیر قانونی از راه فاسد مداخل - پیشکش - رشوه زندگی میکنند، اینها زالوها و لاشخوران هیئت اجتماعی ایران هستند که از سوء اداره عمومی استفاده کرده و بزور اربابان خود هر چه بخواهند میکنند، کوچکترین سودی از وجود اینان عاید ملت و کشور نمیشود و ثروتی را که دهقان و کارگرایرانی با انگشتان و ناخن ها از میان سنگ و خاک بیرون میکشد بطور فجیع و شرم آوری میان این مرده خورها بخش میگردد.

با این وصف آیا میتوان گفت که امور اجتماعی ایران قابل اصلاح است؟ باری بد بختانه در ایام اخیر اوضاع نا هنجار (بوروکراسی) اروپا در ایران دم سرایت کرده است و وزیران ایران منشی و محاسب و مستوفی و منشی های زیادی برای خویش انتخاب کرده اند ولی تقسیم کار و تخصص میان این کارمندان وجود ندارد هر کس همه کاره و هیچ کاره است. گزارش - آمار - حساب - باز خراست - مسئولیت - وظیفه در ادارات ایران معمول نمیشد همه جا بی نظمی، هرج و مرج و نادرستی حکمفرماست.

با آنکه کلیه ارقام و اطلاعات به قید صحت از طرف مقامات رسمی ایران تهیه و توزیع میگردد اما هیچ يك از مندرجات

آن اعتماد و اطمینان نیست تا حدی که اگر از خود آن مقامات عالی رسی مدارك و دلیل برای صحت گزارش هایشان بخواهید از اثبات آن عاجز می مانند .

بیش گفتیم که در سنوات قبل یکنفر اتریشی بنام « بارون توفن شتن » مدتی مستخدم دولت ایران شد و معلوم نیست بچه مناسبت او را فرماندار ساوه کردند . بارون اتریشی بمقیده و فکر خود مشغول « رفرم » ادارات ساوه گشت و دست بکار اصلاح زر در این ضمن نایب السلطنه امیر کبیر پسر پادشاه مبلغ چهار صد لیره از وی (هدیه) خواست . بارون که در بودجه خود اعتباری برای این هدیه نداشت از پرداخت آن اباغ کرد و طبعاً خودش و اصلاحاتش برای همیشه از ایران رفتند . بارون مزبور راجع به سازمان یکی از وزارتخانه های مملکت گل و بلبل چنین مینگارد : « جناب وزیر عده زیادی اعضا و اتباع دارد که جا و شغل معین ندارند امور وزارتتی گاه در دیوانخانه ، گاه در اندورن ، گاه در سر حمام ، گاه هم در میان خیابان حل و تسویه میشود کارمندان مثل زنبور دنبال وزیر حرکت میکنند ، پرونده ها و اسناد دولتی در جیب بغل آنهاست نوشت افزارشان بر شالشان است در مواقع لزوم کاغذ پاره های مندرسی را از جیب بیرون کشیده بایک چشم بهم زدن امور مالی - قضائی - بلکه سیاسی يك خطه را فیصله میدهند و جناب وزیر آنها را امضاء کرده بعرض صدر اعظم میرساند و در صورت لزوم شاه هم آن را تصویب و مجری میدارد »

الاقاب و حقوق مأمورین ایران - در ایران عده معدودی

مستخدمین فرنگی هم کار میکنند اینها بگانه مأمورین ایرانند که حقوق بالنسبه منظم دریافت میدارند . مواجب آنها بعنوان برات سر صرافهای بازار حواله میشود و پس از چند هفته دوندگی و جهش وصول میگردد اما مستخدمین غیر فرنگی انتظار و امید و چشم داشت به برات ندارند

برای آنها مداخل و رشوه و پیشکش کفایت میکند علاوه القاب بر آب و تابی هم دارا هستند .

بیشتر القاب ایران به کلمه سلطنه - دوله - ملك ختم میشود که اولی مخصوص شاهزاده گان است. جلوی این کلمات واژه های بی معنی و بی منطق بسیاری مانند نگاهبان و یا پناهگاه و غیره قرار داده اند که از حیت مفهوم کاملاً بر عکس است و اگر بخواهیم القاب راست و درست به بزرگان ایران بدهیم باید آنها را غارتگر کشور ، فاسد کننده سلطنت ، خراب کننده امور دوات ، برهم زننده نظم ، شکننده قانون بر باد دهنده آبرو و شرافت خطاب کنیم !

امور قضائی - اوضاع قضائی ایران (حقوقی - جزائی)
تابع دو اصل کلی است که آنرا قوانین شرعی و رسوم عرفی مینامند و اساساً با منطق و عقل و عدالت جور نمی آید ولی روی هم رفته برای يك ملت نیم متمدن و اوضاع و احوال ایران و مردمان آن چندان بی تناسب نیست . قوانین شرع از قرآن و احادیث و رفتار پیغمبر اسلام و امامان شیعه اقتباس شده و کم و بیش بصورت مدون در آمده است . مجتهد های شیعه در فهم قوانین شرعی تخصص دارند در زمان « مالکم » عده آنان از پنج نفر بیش نبوده ولی اکنون خیلی زیاد است مجتهد واقعی در اصطلاح ایرانیان کسی است که اجازه نامه از مجتهد دیگر در یافت داشته و همینطور سلسله مراتب خود را بامام میرساند در زمان صفویه رئیس کلیه مجتهد های کشور صدرالصدور نام داشته و از طرف پادشاه تعیین میشد . نادر شاه افشار عنوان صدرالصدور را ملغی ساخت که تا کنون هم ملغی میباشد . پادشاه فعلی ایران کوشش دارد نفوذ مجتهدین را کم کند و در آغاز سلطنت ناصرالدین میزانتقی خان امیر کبیر شیخ الاسلام تبریز را توقیف نمود و بیت مسجد شاه تهران را در هم شکست قوانین عرفی ایران مدون نیست و مطابق میل حاکم و زور

و نفوذ داد خواهان و محیط و عادت محل حل میکرد در هر صورت چه قوانین شرعی چه قوانین عرفی باید بدست مأمورین دولتی اجراء گردد و آنها هم حالشان معلوم است کلیه احکام مهم قبل از اجراء بعرض شاه میرسید شاه ایران در عین حال رئیس دیوان کشور هم حساب میشد و حکمی را که او نقض یا ابرام نمود قابل تغییر نخواهد بود .

احکام جزائی ایران بسیار سخت و هولناک میباشد جلوی توپ گذاشتن - چهار میخ کشیدن - گچ گرفتن مردمان زنده - زنده زنده پوست کندن و سوزاندن در مجوده احکام جزائی ایران سابقه زیادی دارد . یکی از احکام سخت جزائی ایران شقه کردن مقصر با درخت است باین قسم که شاخه های کلفت دو درخت بزرگ را خم کرده دو پای گناهکاری را بآن می بندند سپس شاخه ها را رها میکنند در نتیجه باشدت و ذلت و حشتناکی مقصر بد بخت دوتیکه میشود از قرار معلوم این طرز شکنجه و قتل در ایران سابقه طولانی دارد . اسکندر کبیر « بسوس » نام قاتل داریوش را مطابق رسوم عادی بهین طریق شقه نمود . معتمد الدوله منوچهر خان که از حکام خونخوار ایران بوده در سال ۱۸۴۱ سیصد فرار در نزدیکی شیراز زنده زنده گچ گرفت حاکم دیگر در سال ۱۸۸۴ عده از دزدان را با آهک و آجر لای دیوار نهاد . البته مسافرت اخیر شاه ایران بفرنگ تأثیر کلی در روحیه او نموده و تا اندازه ای از حدت این احکام و قوانین جزائی کاسته است معذک سر بریدن - خفه کردن - دست بریدن - چشم کندن هنوز جزء اعمال روز مره اجراء میگردد .

شایع ترین وسیله تنبیه در ایران فلک کردن است از فرزندان شاه گرفته تا حمال های کوچه باین ورزش ملی معتادند مثل اینکه پوست کف پای ایرانی خیلی ضخیم است چه بسا که يك نفرش هزار شلاق خورده باز هم زنده مانده است . چوب فلک مانند بیل در غالب خانه های

بزرگان موجود است. مأمورین ایرانی از چوب‌زدن هم استفاده بولی میکنند، یعنی مراقب کار بوده دست خود را آهسته پائین می‌آورند تا ضربت شلاق یا ترکه خیلی اثر نکند.

یکی دیگر از قوانین جزائی ایران قانون معارضه بشل توراۃ است که قرآن هم آنرا تنفیذ نموده و بالتبقیه در ایران مجری می‌باشد روی همین اصل قاتل را بورنه و کسان مقتول می‌سپارند که بکشند یا به بخشدن یا خون بها بگیرند و در طرز اجرای آن قساوت بسیار بکار می‌برند. در سال ۱۸۸۸ میلادی برابر ۱۳۰۶ هجری قمری یکی از مردمان نامی تهران شاهزاده‌ای را کشته بود شاهزادگان بعنوان (ولی دم) صاحب خون بزدان ریختند و قاتل شاهزاده را بادست و پنجه خویش سلاخی فجیعی کرده و بانفت سوزاندند.

زندان ایران - قانون و قضاوت و کیفر در ایران خیلی سریع (بدون تأمل) و خشن اجراء میشود زیرا منظورشان این نیست که متصر را اصلاح نمایند بلکه نقطه نظر انتقام و قصاص و ترسانیدن دیگران می‌باشد ازینرو حبس با اعمال شاقه یا حبس مؤبد در ایران معمول نیست اساساً مدت زندانی مقصرین معین نمیشود و بسته بوسایل مادی و معنوی مقصرین خواهد بود. حکام ولایات در موقع دریافت مالیات یا عوارض دیگر چندین زندانی را جلوی توپ می‌گذاشتند و یا سر می‌برند تا در دل مردم رعب و وحشت بیندازند عده‌ای از زندانی‌ها را هم بادر یافت وجه نقد مرخص میکنند. در شهر تهران سه نوع زندان است.

اول زندان زیر زمینی ارگ که مقصرین مهم را در آن سیاه چال می‌اندازند.

دوم زندان شهری برای دزدان و آدم کشان در این هر دو زندان کند و زنجر و پابندها و دست بندهای آهنین بکار میرود. سوم زندانهای موسوم به تحت نظر که کند و زنجر ندارد.

خلاصه آنکه همین قوانین و رسوم سخت و وحشتناک هم در ایران بطور عادلانه اجراء نمیکردند و هر کس پول و زورش بیشتر است و یا راه کار را خوب میدانند از چنگال جلادان رها میشود و آنکس که بی وسیله است برای ترساندن دیگران هم شده گرفتار شکنجه میگردد .

اصلاحات در ایران - ناصرالدین در دوره خود دست
بکار اصلاحاتی شد که همه بی نتیجه ماند از آنجمله در آغاز سلطنت دستور تشکیلات وزارت عدلیه را صادر نمود که اکنون اثری از آن نیست . در سال ۱۸۷۵ میلادی برابر ۱۲۹۲ هجری قمری پس از سفر اول اروپا فرمان داد مجلس شورای دولتی دایر گردد ولی بواسطه مخالفت آخوندها از بین رفت هنگام بازگشت از سفر دوم کوشش کرد بستم مشهد را بشکنند و بآنها موفق نشد . موقع مراجعت از سفر سوم در ماه مه ۱۸۸۸ میلادی برابر ۱۳۰۶ هجری قمری دستخطی راجع بآزادی اهالی ایران و تأمین جان و مال مردم صادر نمود این دستخط را در تمام مسجدها و مجمع های ایران حتی درده ها برای اهالی خواندند اما افسوس که جز کاغذپاره بیش نبود . در سال ۱۸۸۹ میلادی برابر ۱۳۰۷ هجری قمری امر ملوکانه بتأسیس دیوان عدالت و تدوین قوانین مدنی و جزائی شرف صدور یافت . من (لرد کرزن) این مؤده بزرگ را در روزنامه تایمز نقل کردم و مراتب قانون خواهی و عدالت پروری شاهنشاه ایران را بگوش عالیان رساندم بدبختانه خوش بینی های من (لرد کرزن) بزودی تکذیب گشت و کلیه این فرمانها را در سبد زباله ریختند . دیگر از اقدامات عدالت خواهانه شاه این بود که در تمام نقاط ایران صندوقهای عدل کار گذارد تا مردم ستم دیده ایران عریضه های خود را در صندوقها ریخته و از قبله عالم داد خواهی کنند ؛ رجال ستمگر ایرای فوری در صدد چاره برآمدند و باین قسم که هر کس

عریضه در صندوق عدل میافکند دچار دژخیم‌ها و میر غضبان میگردید
بیچاره مردم از ترس جان صندوق‌ها را ندیده انگاشته از کنار آن هم
نمی‌گذشتند. پس از چندی شاه ایران فرمان داد صندوق‌ها را بکشایند
و بعرض مظلومین رسیدگی کنند اتفاقاً یک عریضه هم توی صندوق‌ها نیافتند
جانشین داریوش و کورش بخود بالید که حتی یک مظلوم هم در سرتاسر
ایران یافت نمیشود و فوری به برجیدن صندوق‌ها فرمان داد.

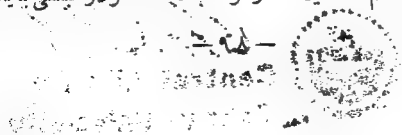
پس از اطلاع مختصر از اوضاع قضائی این کشور بخوبی احساس
میشود که در سرتاسر ایران تزلزل روحی حکم فرماست، رشوه دهنده
و رشوه گیرنده هر دو در خطرند. حس و وظیفه شناسی از میان مردم رخت
بر بسته، اعتماد دولت از مردم و اطمینان مردم از دولت بکلی سلب شده
است. شرافت - افتخار - غرور ملی - تقوی - روح ملی - وطنخواهی -
کیفر خائن - تشویق خادم در این سرزمین یافت نمیشود فقط در یک موضوع
کلیه افراد و طبقات باید یکدیگر همکاری جدی میکنند و آن عبارت از تعمیم
مفاسد اخلاقی میباشد.

با چنین وضعی آیا ممکن است با اصلاحات امیدوار شد ؟
آیا این درخت کرم خورده آفت زده بایبوند و آبیاری بارور
خواهد شد ؟

بنگاه‌های اروپائی در ایران - هر گاه وجود بنگاه‌های
اروپائی مانند را جزء اصلاحات بدانیم سرزمین شیر و خورشید تاحدی
از آن بهره‌مند میباشد بدین قرار :

الف - پست

تا سال ۱۸۷۴ میلادی برابر ۱۲۹۱ هجری قمری پست ایران
بدست چاپارچی باشی اداره میشد و او هم زیر نظر وزیر (مواصلات)
کار میکرد بدینقسم که گیرنده و فرستنده نامه هر دو مبلغی باید بپردازند

بعلاوه موقع چاپ کردن تمبر صد هزار تمبر هم برای خود چاپارچی باشی طبع میکردند .

بالاخره در سال ۱۸۷۵ میلادی برابر ۱۲۹۲ هجری قمری پستخانه ایران را بشخص اتریشی موسوم به (جی . ریدر) واگذار کردند و برای اولین مرتبه پست ایران هفته یک دفعه از تهران بشیریز ورشت حرکت کرد . در سال ۱۸۷۷ میلادی برابر ۱۲۹۴ هجری قمری دولت ایران بعصویت پست بین الملل پذیرفته شد و همانسال (ستاهل) نام روسی بجای (ریدر) آمد مدت ریاست (ستاهل) خیلی کوتاه بود و پس از وی پستخانه ایران دچار هرج و مرج گردید . پاکت ها را باز میکردند یا صلا نیرساندند محتویات پستی را میدزدیدند مردم بوسیله پیک سفارت انگلیس یا . امورین خط تلگراف هندو اروپا کاغذ میفرستادند ولی دوباره اوضاع پستخانه منظم گردید که تا کنون هم منظم است در سال ۱۸۸۴ میلادی برابر ۱۳۰۲ هجری قمری هفتاد و سه پستخانه در ایران دایر بود .

ب- تلگرافخانه

در سال ۱۸۵۹ میلادی برابر ۱۲۷۶ هجری قمری یکرشته سیم تلگراف میان تهران و سلطانیه دایر گشت سپس در سال بعد تا تبریز و سه سال پس از آن تا مرز جلفا امتداد یافت چندی بعد کمپانی هندو اروپای انگلیسی سیم های تلگراف جلفا - بوشهر را احداث کرده و بآنوسیله کشور ایران باهند و اروپا ارتباط تلگرافی پیدا کرد . قریب سه هزار میل خطوط تلگرافی متعلق بدولت ایران و در دست خود ایرانی هاست و کلیه شهرهای ایران تلگرافخانه دارد .

پ- مطبوعات

مطبوعات ایران هم يك موضوع معما آمیز مرموزی است

کتابخانه مرکزی
Central Library
Tehran University

در عین حال که ایران وزارت مطبوعات و مطبعه و روزنامه دارد از هر گونه آزادی قلم و اظهار عقیده و فکر ممنوع است. در سال ۱۸۵۰ میلادی برابر ۱۲۶۷ هجری قمری امیر کبیر يك روزنامه ای در تهران دایر نمود که مدیر و سردبیر آن انگلیسی بود. پس از قتل امیر کبیر روزنامه و مدیرش ناپدید شدند. مجدداً در سال ۱۸۶۶ میلادی برابر ۱۲۸۳ هجری قمری يك روزنامه ای بنام (تهران) انتشار یافت و بزودی موقوف شد.

اکنون در سال ۱۸۸۹ میلادی برابر ۱۳۰۷ هجری قمری سه روزنامه در تهران دایر می باشد. اول ایران روزنامه رسمی ماهی دو مرتبه نامرتب تحت نظر وزیر مطبوعات انتشار می یابد. شاه ایران گاه گاهی مقاله برای روزنامه ایران می دهد اخیراً مقاله ای راجع بدریاچه قم نگاشته که تماماً اشتباه است ولی روزنامه جرئت انتقاد ندارد.

دوم روزنامه نیم رسمی «اطلاع» تحت نظر وزیر انطباعات بطور نامرتب منتشر می گردد.

سوم روزنامه «شرف مصور» عکس و زیران و بزرگان ایران را چاپ میکند.

بهای تك شماره هريك از این روزنامه هایك قران است. محتویات روزنامه ها تملق از رجال و شاه و درباریان و شرح شکار رفتن قبله عالم و امثال آن است. از ترس سفارتخانه های مقیم تهران حق گفتگو در امور سیاسی خارجی ندارند و از بیم سایه خداوند نمیتوانند در باره ایران و بدبختی های آن چیزی بنویسند.

وزیر انطباعات سالی پانصد تومان بشاه می دهد و در مقابل تمام امور مطبوعاتی زیر نظر او اداره میشود. یکی از مداخل های وزیر انطباعات آنست که از رجال ایران پول بگیرد و در باره آنان مداخلی کند و عکسشان را چاپ نماید.

در اصفهان روزنامه‌ای بنام «فرهنگ» بدستور ظل‌السلطان چاپ میشود که مانند روزنامه‌های تهران است .

روزنامه اختر تاموقعی که در استامبول توسط مهاجرین ایرانی چاپ میشد خیلی خواننده داشت و مرغوب بود اما اکنون آنطور نیست .

هنگامی که ناصرالدین از سفر اول فرنگ برگشت میرزا حسینخان

سپه‌سالار با كمك يك مدير اروپائی روزنامه‌ای فرانسه و فارسی بنام وطن «لاپاتری» تأسیس نمود . نخستین شماره «لاپاتری» بتاريخ پنجم

فوريه ۱۸۷۶ میلادی برابر ۱۲۹۳ هجری قمری منتشر گردید و چون سرمقاله این شماره حاکی از استقلال رأی و انتقاد و ضاع جاری و قصد حمله و اعتراض بود بیش از يك شماره چاپ نشد و برای همیشه تعطیل گردید .

در سال ۱۸۸۵ میلادی برابر ۱۳۰۳ هجری قمری يك روزنامه فرانسه فارسی دیگر بنام «اکودولا پرس» در تهران انتشار یافت و بزودی تعطیل شد .

يك مجله قشونی هم چند ماهی در تهران چاپ شده و از میان رفت مدرسه دارالفنون در صدد بوده و هست که مجله بنام مجله علمی طبع و منتشر سازد .

در تبریز یکی دو روزنامه بیرون آمده و ناپدید گشت . بطور خلاصه غالب روزنامه‌ها و مجله‌های ایران قبل از تولد وفات یافته و سر لوحه نامشان سنگ مزارشان میگردد !

ت - ضرابخانه سلطنتی

تا سال ۱۸۶۵ میلادی برابر ۱۲۸۲ هجری قمری در هر يك از

شهرهای ایران یکنوع اسبابها و چرخهای دستی بود که با آن نقره و پاتلا سکه میزدند و از حیث ارزش پول و جریان نقدینه اختلال بزرگی در سراسر کشور وجود داشت . در سال مزبور ناصرالدین شاه دستور

داد از فرانسه کارخانه سکه زنی وعده ای کار گریبان بران بیاورند. کار گران در بندر انزلی پیاده شدند و به تهران آمدند اما وسیله حمل ماشین ها موجود نبود. شاهنشاه ایران فیل های خود را مورا انجام این کار کرد ولی آنها هم از عهده بر نیامدند و دوازده سال تمام اجرای این اقدام طول کشید ؛ تا آنکه در سال ۱۸۷۷ میلادی برابر ۱۲۹۴ هجری قمری ضرابخانه تهران تحت نظر امین السلطان دایر شد امین السلطان سالی پنجهزار تومان بشاه میپرداد و کلیه امور ضرابخانه را در اختیار خود دارد.

ث. بانك - جریان پول فلزی در ایران مانند سایر چیز ها وضع عجیبی داشت. نبودن پول کاغذی - نداشتن وسیله منظم حمل و نقل - نا امنی راه ها - عدم تعادل ضرب سکه در شهر های مختلف باعث شده بود که در يك شهر تاحدی سکه رایج موجود و در شهر دیگر نایاب میگشت محسوس ترین وسفته بازان از شخص شاه گرفته تا سربازان و خرده صرافان و کاسب کاران بانواع وسایل مردم را لغت میکردند . نرخ تنزیل پول اسماً ۲۴ در صد ولی تا صدر صد هم رواج داشت بالاخره شرکت (نیوارینتال بانك) تصمیم گرفت شعبه هایی در ایران دایر کند و باین منظور ابتداء در قسمت شرقی میدان توپخانه تهران عمارتی اجاره کرد و نخستین شعبه بانك اروپائی بتاريخ ۱۸۸۸ میلادی برابر ۱۳۰۶ هجری قمری در ایران تأسیس یافت .

سال بعد ناصرالدین بجهاتی که بعداً ذکر خواهد شد امتیازات بارون دو روترا را ملغی نموده امتیاز تأسیس بانك شاهنشاهی را بوی داد . دولت انگلستان هم رسماً ضمانت اعتبار آن بنگار را اعلام داشت در نتیجه بمحض انتشار آگهی فروش سهام بانك در لندن چند ساعتی بیش طول نکشید که مشتریان پانزده مقابل عرضه تقاضای خرید دادند . سرمایه بانك يك ملیون لیره تعیین گردید و بزودی در کلیه

شهرهای بزرگ ایران شعبه دایر کرد. ایرانیان برای نخستین بار در زندگانی مالی خود مفهوم ودیعه نهادن-وامخواستن با تنزیل عادلانه، اهمیت اوراق بهادار و سایر مزایای بانکی را درک نمودند و بقدری حسن استقبال کردند که در سال اول سود ویژه بانک به شصت هزار لیره رسید.

اما امتیازات رویتزر که بالغای آن اشاره شد باین قرار بود که در سال ۱۸۸۲ با مساعدت و همراهی میرزا حسین خان سپه سالار صدراعظم از طرف دولت ایران یعنی ناصرالدین شاه امتیازات عریض و طویلی به بارون دو رویتزر واگذار شد مهم ترین مواد این امتیاز بکشیدن راه آهن در سر تا سرایران و تراموا- استخراج تمام معدنها- آبیاری اراضی بازر- تأسیس بانک- اداره کردن امور گمرکی- استفاده از جنگل ها آغاز میگردد. بارون دو رویتزر چهل هزار لیره بعنوان وثیقه بدولت ایران پرداخت و بر طبق ماده هشتم امتیازنامه هرگاه پانزده ماه پس از امضای قرار داد شروع بکار نمیشد دولت ایران یعنی ناصرالدین شاه حق داشت مبلغ وثیقه را تصرف کند در هر حال همینکه شاه بفرنگستان مسافرت کرد عده از متنفذین تهران با تحریک دربار پترزبورگ برضد شاه و امتیازات رویتزر اقدام کردند شاه هم از بروز حوادث بیمناک شده امتیاز رویتزر املفی نمود و بآنها اکتفاء نکرده چهل هزار لیره وثیقه را به بهانه اینکه رویتزر در موقع معین شروع بکار نکرده بمصادره برد در صورتیکه بنا باظهار رویتزر برای کشیدن خط آهن در گیلان و آذربایجان شروع ببنای بانک برداری کرده بودند.

ج- راهها- اساساً در کشورهای شرقی تسطیح و شوسه کردن راه ها معمول نیست و آنرا جز اصلاحات لازم نمیدانند در ایران

باستان پاره‌ای راه‌ها موجود بود که بساسانیان و پیش از آنها نسبت
میدهند سپس در زمان شاه عباس راهی بنام راه مازندران تسطیح گشت
و باز آن به بعد تا کنون راه‌های زیر در ایران از راه‌رو شده است :

اول راه تهران - قم بمسافت ۱۴۴ کیلو متر تقریباً

دوم راه تهران - قزوین بمسافت بالا تقریباً .

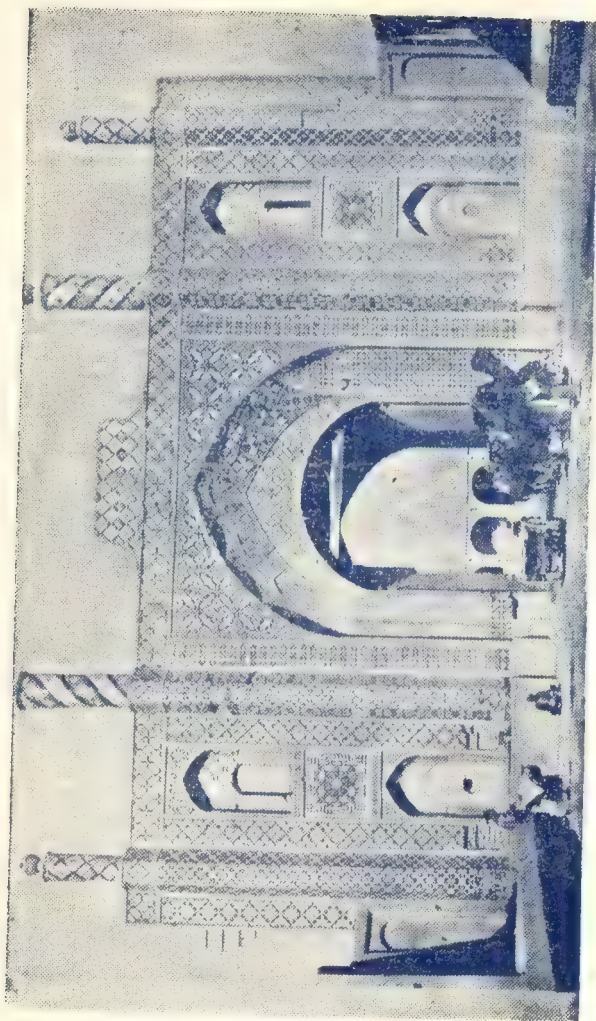
سوم راه باجگیران تا مشهد .

چهارم راه تهران تا دوشان تپه بمسافت پنج شش کیلومتر
دوشان تپه یکی از باغ‌ها و شکارگاه‌های درباری است و این راه را
برای استراحت عبور و مرور بانوان حرم سرا کالسکه رو ساختند و
در سال ۱۸۷۴ میلادی برابر ۱۲۹۱ هجری قمری بایک تجلیلات فوق -
الماده مراسم افتتاح این راه بعمل آمد و بدرجه بآن اهمیت دادند که
میرزا حسین خان صدر اعظم بانی و مؤسس راه مزبور بدریافت رتبه
عالی سپه سالاری (فیلد مارشال) از طرف شاهنشاه ایران مفتخر گردید
و سال بعد با همان بوق و کرنا و طبل و دهل مراسم افتتاح راه از راه رو
دیگری انجام یافت مسافت این راه هم باندازه مسافت راه دوشان تپه بود و
از تهران تا شاه عبدالعظیم امتداد می یافت !

گذشته از این پنج جاده نامی از راه روسایر جاده‌های ایران
بنام چاپاری - راه کوره - جاده قاطرو - جاده چارپا داری و غیره
شهرت دارد .

در سال ۱۸۸۹ میلادی برابر ۱۳۰۷ هجری قمری شاه ایران
امتیاز تسطیح راه تهران - شوشتر - اهواز را به مشیرالدوله واگذار
و قرار شد شاخه‌هایی از آن راه به بروجرد و اصفهان بکشند و
تهران را با کارون متصل سازند اخیراً این امتیاز از طرف مشیرالدوله
به بانک شاهنشاهی انتقال یافته است .

یکی از دروازه‌های تهران

ح - معارف ایران

بعقیده ایرانیان علم و دانش عبارت از اطلاع و احاطه بر ادبیات ایران و عرب و فهمیدن تفسیر قرآن و فلسفه شرقی میباشد و کلیه معلومات آنان روی همین مبانی دور میزنند. در هر شهر و ده ایران چندین مکتب خانه هست. حق الزحمه آخوند مکتبی ها از ماهی يك قران تا سه قران است. در این بنگاه ها خواندن و نوشتن فارسی و تلاوت قرآن را می آموزند قرآن را طوطی وار میخوانند یعنی کمترین توجهی بفقار و مفهوم آن ندارند. طرز تدریس در مکتب های ایرانی طوری است که بیشتر فارغ التحصیل ها فارسی را میخوانند ولی نوشتن نمیدانند، کسانی که هر دو هنر یعنی خواندن و نوشتن فارسی را بدانند بلقب عالی (میرزا) ملقب میشوند.

مدارس عالی و متوسط بمفهوم اروپائی در ایران یافت نمیشود در مدارس مذهبی ایران بطور عجیبی علوم طب و فقه و فلسفه تدریس میشود باین معنی که در مدارس مزبور برنامه و دوره تحصیلی و سایر مقررات معموله وجود ندارد و هر کس هر وقت بخواهد بآن مدارس رفته و مطابق دلخواه از آنجا بیرون میآید.

دارالفنون - ناصرالدین شاه در آغاز سلطنت خویش مدرسه بنام دارالفنون تأسیس کرد. عمارت این مدرسه را مطابق اسلوب مدارس فرنگ ساختند و علاوه بر اتاق های کلاس دارای کتابخانه - سالن کنسرت و تیاتر میباشد عمارت اخیر یعنی سالن تیاتر و موزیک بحکم ملاهای تهران از حیز انتفاع افتاده و مهجور مانده است.

مواد درسی این مدرسه عبارت است از فارسی - عربی - انگلیسی - فرانسه - روسی - آلمانی - ریاضی - طب - نقشه کشی - فیزیک - شیمی - معدن شناسی - جغرافی - و دروس مربوط بارش - هشت معلم

اروپائی در دارالفنون تدریس میکنند که عبارتند از: یک معلم انگلیسی
سه معلم فرانسه - سه معلم آلمانی - یک معلم لهستانی علاوه یک معلم
ارمنی جلفائی که زبان روسی درس میدهد .

من شخصاً بتمام کلاسها سرکشی کرده و حضور آرشاگردان امتحان
حساب ، فرانسه ، انگلیسی و غیره بعمل بخوبی از عهده بر آمدم
بطوری که شایع است دانش آموزان دارالفنون نمودارهای از هوش و

ذکاوت ایرانی میباشد شماره کلیه آنان به ۵۵۰ می‌رسد از آنجمله ۴۰
شماره در کلاسهای ابتدائی ۱۴۰ در کلاسهای علمی و ادبی و ۷۰
در کلاسهای علوم نظامی مشغول تحصیل هستند . دوره تحصیل ابتدائی او

متوسطه و عالی دارالفنون شش تا هفت سال است . شرط ورودند از دوازده کیس
میتواند فرزند خود را بدارالفنون بفرستد . معمولاً از سن ده سالگی تا آنجا
میروند گذشته از اینکه تحصیلات مجانی است سالی دودست لباس و روزانه
تا هزار هم میدهند و پس از فارغ التحصیل شدن در ادارات دولتی وارد
خدمت خواهند شد . ساعات افتتاح مدرسه از هشت صبح تا سه بعد از

ظهر میباشد . چوب و فلک معمولی در اینجا هم راه یافته و غالباً بکار میرود
بودجه مدرسه سالی ۸۰۰ لیره یاسی هزار تومان بدست مخیرالدوله
وزیر معارف و مدیر مدرسه سپرده شده است .

در شهر تبریز هم مدرسه ای شبیه دارالفنون تأسیس کرده اند
همینطور ظل السلطان در اصفهان مدرسه ای مانند آن دایر کرده است .
جای بسی تأسف است که معارف جدید ایران تا همین اندازه

محدود و مقید مانده و از آن بدتر اینکه مدرسه دارالفنون از چهل سال
دراقبل تا بحال همان وضعیت عادی دیرین را که در بدو تأسیس داشته
همینون کوچکترین پیشرفتی محفوظ داشته است .

شاهنشاهی در شهر مشهد

لرد گرزین در مشهد

قبر امام هشتم سلطان دین رضا (ع)
از جان پیوس و بنده آن بازگاه باش (۱)

مشهد در زبان عربی این واژه بمعنای محل شهادت (گشته شدن و یادیدن است) و در اصطلاح شیعیان بمعنی امامها و امامزاده هائی که شهید شده اند اطلاق میشود که از آنجمله مشهد علی در نجف و مشهد حسین در کربلا و مشهد رضی طوس میباشد. بقیده شیعه ها همیشه مأمون خلیفه عباسی بر و اما امام هشتم شیعیان علی بن موسی الرضا در طوس بود. مأمون از بزرگواران و بزرگواران یارها چه آن حضرت را با انگور مسموم و شهید کرده جسد حضرت را از طوس به عسناد قریه واقع در بانزده میلی طوس آوردند بخاک سپردند و از آنروز عسناد به مشهد موسوم گردیده این بطوطه جهانگرد نامی شرقی در سال ۱۳۳۰ میلادی برابر ۷۳۱ هجری قمری به مشهد آمده و بقعه اقامت را از بسیار عالی و مجلل توصیف میکند. شاه رخ پسر کوچک تیمور و زلفی رگور شاد خانم بقعه را تعمیر و ترمیم نمودند. مسجد گور شاه خانم در جنب صحن تا کنون آباد و به بزرگانت در زمان صفویه عمارت و آبادی شهر مشهد رو بفزونی نهاد بجهه که آن پادشاهان از ادوی ضدیت با سنی ها مشهورا کعبه ایرانیان قرار دادند. شاه عباس از اصفهان از مشهد پیاده بربار رفت و عظمت آن ترا چند برابر کرد و مذهب سنی در زمان صفویه هم این شهر از حمله و هجوم از بک هائی توراتی محفوظ نبود حتی در زمان شاه عباس و شاه تهماسب و شاه محمد رخا بنده لجنه بین ربار بیاد یغما و تاراج از بکان رفت و در زمان محمود و اشرف افغان نیز ویران گردید اما بدست نادر شاه دوبار آباد شده با آنکه یاد و طبعاً

۱- نقل از تاریخ ایران تألیف ژنرال سایکس

با نفوذ روحانی شیعه موافقتی نداشت اما برای اینکه مشهد نزدیک پای تخت (کلات نادری) و مقر ایل افشار بود در آبادی و تزیین آن اهتمام نمود و برای خودش مقبره عالی در آن شهر بنا کرد .

پس از مرگ نادر شهر مشهد بدست شاهرخ نواده کور نادر افتاده و پیوسته رو بخرابی میرفت و بالاخره آغا محمدخان قاجار شاهرخ نایبنا را بطور فجیعی از پادر آورد. شهر مشهد مانند تمام شهرهای ایران بادیوارهای بلند و ضخیم گلی محصور گشته است . کلفتی این دیوارهای گلی در باین نه پاو در بالا چهارپا بوده اما حالا چنان نیست و سرونه آن فرو ریخته است . پنج دروازه این دیوارهای گلی را میشکافد . محیط شهر را از شش تا چهار میل میگویند از بناها و آثار مشهور شهر مشهد یکی خیابان طولیلی است که قریب دو میل امتداد دارد و دو دروازه مشهد بنام بالا خیابان و پائین خیابان بآن منسوب میشود . خیابان مشهد بمنزله شانز لیره پاریس است و محل تفریح و گردش گاه و باعث اختصار اهالی شهر میباشد . در همین خیابان جوی آبی جریان دارد که بمصرف نوشیدن - شست شو کردن - وضو گرفتن - زباله ریختن و رخت آب کشیدن میرسد ، بعلاوه مدفن حیوانات سقط شده هم هست در اطراف جوی درختهایی کاشته اند .

در شهر مشهد مخصوصاً در این خیابان غالب نژادهای آسیائی مانند افغانی - سنی - هندی شیعه - هندو - ازبک - ترکمن - بلوچ - عرب - قفقازی - ترکستانی - بربری - درویش - سید - ملا - تاجر میرزا لاینقطع درآمد و شد هستند و مثل آنست که موقع حرف زدن داد میزنند و دعوا میکنند . از خیابان به بازار واز آنجا بقبرستانهای مشهد میرسیم که شماره آن از محله زنده ها بیشتر است . سنگتراشان و قبر کن ها و مأمورین متوفیات با شوق و شغف تامی مشغول کارند .

با تمام این بدبختی ها و بدی آب و قبرستانهای زیاد و خانه های غیر صحیحی که غالباً از سطح خیابانها هم گودتر افتاده و ضاع بهداشت مشهد بهتر از تهران میباشد و میزان مرگ و میر آنجا بالنسبه به تهران خیلی کمتر است بعقیده خانیکوف چرن شهر مشهد بواسطه کوههای بلند از بادهای ناخوشی آورده محفوظ مانده لذا هوایش سالم تر است اما آب مشهد دارای سولفات زیادی است بقسمی که تیغ صورت تراش من يك شب در آب مانده مانند زغال سیاه گشت .

همینکه از خیابان و بازار بگذریم به در مسجد و بست مقدس میرسیم . بست یعنی جایی که اگر گناهکاری بآن نزدیک گردد از تعقیب محفوظ می ماند ولی نامسلمانان از این نعمت محروم هستند و نمیتوانند وارد بست مقدس شوند در صورتی که حیوانات از آن بهره مند میشوند و پس از ورود به بست از هر تصرفی مصون میمانند . تمام بقعه های متبرکه ایران و مسجدها بست است ، پس از آن اصطبل شاه و خانواده سلطنتی هم دارای همین مزیت عالی میباشد و بعد میدان توپخانه و توپ مروارید ارگ تهران هم جزء اماکن بستی منظور میگردد . بگفته «شاردن» آشپز خانه شاه هم بست بوده ولی صحت این قول تأیید نمیشود .

بست مشهد به وسیله زنجیر بلند درازی تشخیص داده شده که پس از بوسیدن و زیارت آن به صحن میرسند طول صحن قریب ۱۶۰ متر و پهنای آن نزدیک به هشتاد متر است . در اطراف صحن مقبره مردمان دولت مند صف کشیده است آنها پول زیادی خرج کرده و جای مقدسی برای مدفن خویش تهیه کرده اند . ایوانهای عالی کاشی کاری اطراف صحن بطرز بدیمی جلوه دارد . کتیبه های ایوانها با آیات قرآن بخط جلی کوفی منقش میباشد . تاریخ یکی از این کتیبه ها ۱۰۵۹ هجری قمری یامر و در زمان شاه عباس دوم و تاریخ کتیبه ایوان دوم ۱۰۸۵ هجری قمری یامر و در زمان شاه سلطان حسین میباشد وسط صحن سقاخانه

طاجادارد. چند گلدسته و جای اذان در این صحن است یکی از گلدسته ها
 را شاه تهماسب و پادشاه اسماعیل و گلدسته دیگری را نادر ساخته و
 با همان طلاهایی که از هند به غارت آورده فیرین نموده است. ۱۰
 در مقدمه امام در وسط حرم است. کف حرم را با سنگ مرمر
 و روی سنگ های مرمر قالی های نفیس فرش کرده اند. کنبه طلا بالای
 حرم استوار گشته بود و دیوار حرم با جواهرات گران بها (حقیقه ها
 بازو بندها- گردن بندها- شمشیرهای مرصع- چهره های جواهر نشان
 خنجرها) تزیین شده است. یکی از درهای حرم نقره و دیگری طلا
 و جواهر نشان و در سوم با پرده مروارید دوزی مزین میباشد. در
 طلای جواهر نشان را فتح علی شاه تقدیم نموده است. طریح اول حرم را
 شاه تهماسب و طریح دوم را نادر شاه ساخته و در اطراف طریح
 لوحه های زیارت نامه آویخته اند، دیوار با گریه و آه و ناله و زاری و
 شیون مشغول دعا خواندن و مناجات کردن میشوند و پس از پایان زیارت
 در دیوار و زمین و آستان و آستانه را میبوسند فقط آخوندها و
 سیدها تحت تأثیر گرفته اند و از بوسیدن زمین معافند. قبر هرون الرشید پدر
 مأمون و قبر عباس میرزا پسر فتح علی شاه هم در این جمعه است ولی شیعیان
 خاص و خالص جز بضریح حضرت امام رضا بهیچ چیز توجه نمیکنند.
 از صحن امام رضا بمدرسه تازه سازی میروید که از پول میرزا
 جعفر نامی از بازرگانان مشهور ایران ساخته شده و دارای موقوفه های
 بسیار میباشد. میرزا جعفر تمام ثروت خود را از هند تحصیل کرده و در
 مشهد صرف نمود. بیمارستان حضرتی - مهمانخانه - آشپزخانه حضرتی
 کتابخانه حضرتی در اطراف صحن است. در مهمانخانه شبانه روزی
 سی من برنج پلو می پزند و برای هر زائری اعتبار سه روز شام و
 نهار مجانی منظور میگردد. عده این مهمانان گرسنه امام هشتم بطور
 متوسط روزی پانصد تا ششصد میشود.

خانیکف معتقد است که کتابخانه حضرتی در زمان شاهرخ فرزند
امیر تیمور تأسیس گشته زیرا یک قرآن خطی در زمان پادشاه مزبور
بکتابخانه اهداء شده و قبل از آن اثر دیگری بر وجود کتابخانه موجود
نیست. شاه عباس و شاه سلطان حسین و عجیب تر همه نادر شاه پیسواد
کتب نفیسه بسیاری بکتابخانه امام مدینه کرده اند. در سال ۱۸۵۸ میلادی
برابر ۱۲۷۵ هجری قمری این کتابخانه دارای ۳۶۵۴ جلد کتاب و قرآن
بوده از آن جمله ۱۰۴۱ قرآن (۱۸۹ قرآن چاپی ۸۵۲ قرآن خطی
باری از مجلدات آن بسیار نفیس و مذهب) ۲۹۹ کتاب دعاء ۱۴۶ کتاب
مذهبی و انواع کتابهای دیگر.

این جواهرات و اثاث و فرشها و کتابهای قیمتی و بطور کلی
اموال منقول بقعه امام رضا مکرر در مکروه تنها بدست ازبکان
و افغانان سنی بلکه بدست خود فرمانروایان شیعه غارت و سرقت شده
است. مثلاً نصرالله میرزا و نادر میرزا پسران شاهرخ کور مقداری اقالی
و شمعندان و طلا آلات حرم را ربودند از آن جمله گوی خطای بزرگی
بوزن ۴۲۰ پوند ۱۰ رویی نگینداهب بوده و بدست نادر میرزا
سرقت شده است.

در آمل و نقدی و جنسی آستانه - بنا بگفته «فرایزر» در
زمان شاه سلطان حسین در آمد سالانه آستانه به پانزده هزار تومان
میرسید و در حال حاضر (زمان مسافرت لرد کوزن پیران) بالغ بر
شصت هزار تومان (قریب هفده هزار لیره) نقد و ده هزار خروار
غله میگردد. املاک موقوفه امام رضا که عبارت از خانه - حمام - دکان
کاروانسرا - مزرعه - باغ - آسیاب و غیره است در سر تا سر ایران
براکنده و در تحت نظر متولی باشی اداره میشود. معمولاً متولی باشی
از میان روحانی های درجه اول ایران انتخاب میشود و باو االی خراسان
از حیث شیونات و نفوذ همسری داشت بلکه از او هم بالا تر میزد.

۱- هر پوند انگلیسی برابر است با ۴۵۴ گرم.

ناصرالدین شاه برای نخستین بار توانست که تولیت را به برادر خود رکن الدوله والی خراسان تفویض کند. بعد از متولی باشی عده زیادی متولی و خادم و قرآن خوان و کفش دار و غیره در آستانه کار میکنند که شماره آنان قریب دو هزار میشود. بیشتر اینها در صحن و حرم باستقبال زوار آمده با گریه و آه و ناله و شبون دعا میخوانند و قال و قیل زیادی راه میاندازند. هنگامی که من در مشهد بودم بهار این ماتم سرائی هارسیدو باروزهای شهادت امام حسن امام رضا پی در پی تصادف کرد چه شب ها که من از صدای داد و فریاد و شیون و ناله و گریه عزاداران تا صبح خوابم نبرد و باتعزیه داران هم ناله میگشتم جمعیت ثابت شهر مشهد را چهل و پنج هزار نفر میگویند ولی سالانه یکصد هزار زوار بآنجا میآید و همیشه از پنج تا هشت هزار زوار در آنجا مقیم است (مطابق سرشماری ۱۰۸۱۹ جمعیت شهر مشهد تا شمع شش کیلو متری ۱۷۶'۴۷۱ نفر بوده است در هر حال شهر مشهد مرکز تعصبات و انقلابهای مذهبی است هر روز يك نوع معجزه تازه ای درست میکنند و هیجان غریبی برپا میشود ولی نسبت بفرنگیان آزاری نمیرسانند بشرط اینکه آنها هم برخلاف مفرات تعصبی آنها کاری نکنند.

اکنون بذکر باره از ممیزات شهر مشهد میپردازیم :

۱- صیغه خانه - صیغه خانه یا فاحشه خانه های شرعی

جایگاه های مخصوصی است که زوار در آنجاها بخوش گذرانی میپردازند باین معنی که زوار بیچاره پس از پیمودن کویرهای سوزان - ریگزارها نمکسارها - ده های ویران - شهرهای خراب با پای پیاده و یا قاطر سوار به مشهد میرسد و چشمش بآن همه جواهرات و طلا آلات و کاشی - کاریها و مرمر سازیها و چراغها و فواره ها و حوضها میافتد بی اختیار روحش تازه میشود و زندگانی را از سرمیگیرد و در خود وجد و

نشاط بی اندازه احساس میکند آنوقت است که پس از رفع خستگی و کوفتگی بفکر تجدید فراش و خوشگذرانی میافند و باز دواج موقت با هم بستری با صیغه اقدام میکنند. صیغه یا زوجه های سفری از يك ساعت تا نود و نه سال تحت اختیار و تصرف زوار میباشد، فقط ملا باید قرارداد را تدوین کرده مزد و مدت و سایر شرایط معامله را صریحاً بنویسد و حق الزحمه خویش را دریافت داشته زن و شوهر را بهم بپسارد. شوهر زوار هم تمتع کافی از محبوبه خویش برگرفته کنترات را فسخ میکند و سوقاتی های لازم جهت زوجه یا زوجه های دائمی خود تهیه کرده و بوطن میرود خوشبختانه برای صیغه ها جریان زوار قطع نمیشود و همینکه این همسر رخت سفر بر بست چندین همسر تازه به مشهد میرسند اگر چه موضوع صیغه در همه شهرهای ایران معمول میباشد اما در هیچ جا مانند مشهد اینقسم رواج ندارد و آنهم برای کثرت آمد و رفت زوار است!

۲ - یهودیان نازیه مسلمان - بطوری که مشهور است

و «دکترو ولف» نیز تقریباً شاهد قضیه بوده در سال ۱۸۳۸ میلادی برابر ۱۲۵۱ هجری قمری يك زن جهود فتیری که دستش پیس بوده و یا زخم دیگری داشته برای مداوا پیش یکی از اطبای مسلمان میرود. طبیب مسلمان دستور میدهد سگی را بکشد و دستش را در خون گرم سگ آغشته کند. زن بدبخت يهودی دستور طبیب را اجراء مینماید و ظاهراً این پیش آمد در روز دهم ذیحجه یعنی عید قربان مسلمانان اتفاق میافتد شیعیان متعصب شهر مشهد قضیه را باهانت و تحقیر عید قربان تعبیر کرده بقاصله چند دقیقه سی و پنج يهودی را میکشند. سایر يهودیان مشهد از ترس جان بخانه ملاها پناه آورده و دین اسلام را می پذیرند. پرواضح است که چنین ایمانی از هر گونه ارزش معنوی مبری است و برای فرار از

گشته شدن میباشد. این بی ایمانی تا کنون هم در اخلاف آنان اثر کرده در باطن یهودی و در ظاهر مسلمان مانده اند .

۳- کارخانه ه - میگویند همینکه امیر تیمور شام را گشود

عده زیادی از اسلحه سازان دمشق را بخراسان آورد تا این صنعت در آنجا ترقی کند. پیش از آنهم شمشیرها و خنجرهای خراسانی در تمام آسیا شهرت داشت اما اکنون که اسلحه گرم متداول گشته اصولاً شمشیر سازی در خراسان و همه جای آسیا منسوخ گشته است .

منسوجات پشمی و ابریشمی خراسان (مشهد) شهرت پیشین را از دست داده و خیلی از بخارا عقب است فقط کارخانه های قالی بافی باعتبار اهمیت سابق باقی است و بر سایر محصولات برتری دارد. نقشه قالیها از روی سلیقه و ذوق عالی شرقی و بهتر از همه بارنگ های ثابت طبیعی مزین میگردد .

در تمام شهر چهل دستگاه قالی بافی ، شصت و پنجاه کارگر ابریشم کاری و سیصد و بیست دستگاه شال بافی بکار بود .

يك موقعی بازارهای مشهد بواسطه قالیهای ترکمن - جواهرات شرقی - و اسلحه های قدیم شهرت بسیار داشت اما اکنون از آن اعتبار افتاده و کلیه موجودی بازار را بروسیه و اروپا برده اند فقط پاره سکه های قدیمی مغول و حیاشکانیان را میتوان در بازار بدست آورد . شگفت تر آنکه در شهر مشهد باوجود قرب جوار به نیشابور و معدن فیروزه فیروزه خوب یافت نمیشود زیرا بهترین فیروزه نیشابور را از همان سرمعدن به نقاطی میبرند که بیشتر پول بدهند و برای خرید و فروش زوار تهی دست چیز قابلی به مشهد نمیرسد .

۴ - کنسولگریهای روس و انگلیس - نظر بموقع

مذهبی این شهر فرنگی ها کمتر در آنجا آمد و شد داشتند و بفکر تأسیس نمایندگی نبودند. مأمورین انگلیسی گاه گاهی از آنجا گذشته و مدت

کوتاهی اقامت میکردند تا آنکه در سال ۱۸۸۱ میلادی برابر ۱۲۷۰ هجری قمری میان روس و ایران پیمانی بسته شد در ماده هفتم این پیمان چنین ذکر شده بود که برای رفع مزاحمت ترکمنها دولت روس میتواند در شهرهای مرکزی خراسان نماینده (آگنت) داشته باشد. هفت سال پس از امضای این قرار داد یعنی در سال ۱۸۸۸ روسها بهفاد ماده نامبرده تشبث کرده در صدد تأسیس سرکنسولگری در مشهد برآمدند در صورتی که نه مشهد شهر مرزی بوده و نه در پیمان اسمی از کنسول و سرکنسول برده شده است معذک روسها برای «لا سوف» کنسول رشت که از مأمورین سیاسی زبردست و متخصص در امور ایران بشمار میرفت اگز کواتور (۱) خواستند که به مشهد انتقال یابد گرچه ناصرالدین از این خواهش ناگهانی غیرمنتظره روسها برآشفته و در قبول آن تردید داشت اما از تهدید و وعید آنان بیشتر برآشفته و تن به قضاء داد. لا سوف با چند قزاق روسی به مشهد آمدند و برای نخستین بار در سال ۱۸۸۹ میلادی برابر ۱۳۰۷ هجری قمری پرچم سیاسی یک دولت غیر مسلمان در مشهد مقدس افراشته گردید پس از آن البته خواهش انگلیسها هم پذیرفته شد و بعد از کنسولگری روس، کنسولگری انگلیس تأسیس یافت.

۵- در اطراف مشهد - در اطراف شهر چیز دیدنی یافت نمیشود مگر بقعه خواجه ربیع که بقول مشهور مصاحب امام رضا بوده است. (۲) در اطراف بقعه باغ مصفائی ترتیب داده اند مردم شهر برای گردش با آنجا میروند فتحعلی خان قاجار پدر آقا محمدخان مؤسس

۱- مانند آکرمان درخواست هائی است که برای تعیین کنسول از دولتی بدولت دیگر ارسال میگردد.

۲- ربیع بن ختیم (بروزن حسین) از صحابه علی علیه السلام بوده و موقع فتح خراسان بطوس آمده و در آنجا وفات کرده است بنا بر این چگونه ممکن است مصاحب حضرت رضا باشد؟ (ع-ج).

سلسله قاجاریه بامر نادر در اینجا کشته شده و پهلوی خواجه ربیع بخاک رفته است . در مقابل آقامحمدخان هم لاشه نادر را از خاک بیرون کشیده و مقبره ویراکه در وسط شهر مشهد بامر نادر بنا گردید بخاک یکسان نمود . کله نادر را با کله کریم خان زند بامر آقا محمدخان به تهران بردند و در آستانه عمارت تخت مرمر چال کردند تا فرمانروایان قاجار هر صبح و شام جمجمه دشمنان خویش را لگد کوب کنند و درجائی که سابق آرامگاه فاتح هند و ناپلئون شرق بوده اکنون چغندر و شلغم می کارند ! دیگر از نقاط اطراف شهر مشهد خرابه طوس است که هنگامی بسیار آباد و اکنون ویرانه بیش نیست از آثار فعلی خرابه های طوس معلوم است که از بناهای عرب میباشد در وسط آن مسجد خرابه باقی مانده که میان مردم به عمارت نقاره خانه مشهور شده در صورتی که چنان نیست فقط در خود شهر مشهد عمارت نقاره خانه برپا مانده که هنگام غروب آفتاب مرکز دهل نوازی میگردد .

گرچه فردوسی شاعر شهیر ایران در طوس بخاک رفت ولی در اثر کشمکش های مذهبی و سیاسی آثار قبرش محو شد و بمزرعه کندم تبدیل یافته است . (حالا در همین جا آرامگاه خوبی ساخته شده ع.ج)

ملاقات با والی - محمد تقی میرزا - رکن الدوله (ستون

حکومت) برادر قبله عالم - منولی باشی - والی خراسان .
این شاهزاده بزرگ چندین بار بفرمانفرمائی خراسان آمده و معزول گشته است . بعضی ها علت معزولی او را دوستی زیاد با روسها میدانند . بعضی میگویند برادر تاجدارش از دیگری بول بیشتری گرفته و او را احضار نموده است ولی فعلا وی والی خراسان و درارک شهر مشهد اقامت دارد . ارک در جنوب غربی شهر واقع و بمیدان رژه متصل است . دور ارک را دیوار و برج و بارو کشیده اند . در میان دو برج

دروازه ارگ و بالای آن شیر و خورشید بزرگی نقش کرده اند همین که از این دروازه گذشتیم بدالان درازی و از آنجا به حیاط بزرگی و از آن حیاط بیابان کوچکی دیگر و از آن بیابان بدیوانخانه رسیدیم .
نوکرها و خواجه ها و غلام ها و فراش ها گله گله و دسته دسته موج میزدند و باستقبال و راهنمایی مامیشتافتند . شاهزاده والی کلاه پوست بخارائی بر سر ، سرداری در بر و دستکش های سفیدی در دست داشت و اگر چه بخوش تر کبیری ناصرالدین شاه نیست اما سیمای مطبوعی دارد . قدش کوتاه و چاق و موهای او سفید و سیاه است .

مذاکره و صحبت من با شاهزاده والی خیلی سرد و خشک و بی مزه اتفاق افتاد . من پرسیدم آیاراه آهن در ایران دایر میشود او گفت بسته بخواست خدای قادر متعال میباشد . اگر خدا بخواهد البته میشود و اگر بشود اول میان تهران و قم خواهد بود . سپس گفتم که آیا ایرانیان از پذیرائی های گرم فرنگیان مخصوصاً انگلیس ها از شاه ایران باخبرند ، او گفت از کجا خبر میشوند . اگر سفر نامه شاه چاپ شود مردم می فهمند . بعد خودش گفت که در خراسان معدنهای زغال سنگ و مس و طلا و نقره بسیار است و بهمین جاصحبت و ملاقات بی سرو ته ما خانه یافت !

گرد کردن در بنادر جنوب خوزستان — کردستان — آذربایجان

بنادر جنوب

۱- بندر عباس

همینکه از کشتی پیاده شدیم به زمین لجنزار باتلاقی تصادف کردیم . ناچار حمالها و آدم کشهایی که برای این کار آماده بودند

مارا مانند لنگه بار از میان مرداب و گل ولای و لجن بدوش گرفته و تا خشکی آوردند .

ابتدای آبهای بندرچندین دکان خرما فروشی است . کشمشها و خرماها و میوه های دیگر همینطور در مقابل آفتاب و هوا و باد و باران روی هم توده شده و میلیارد ها پشه و مگس سطح آنها را مستور می داشت از بازار بکوچه های تنگ و باریک میرسیم و باشخاص و طوایف مختلف بر میخوریم .

برهن های هندی که پیشانی خویش را به لامت زهد و تقوی خال قرمز زده اند از طرفی ، دزد های دریائی عرب ، بلوچهای آدم کش ، ایرانیان ریش حنائی ناخن قرمز ، غولهای سیاه آفریقائی از طرف دیگر در آمد و شد بودند . در بندر عباس بر عکس بندر لنگه نخل خرما کم است عمارت گمرک و خانه نایب الحکومه در وسط شهر قرار گرفته . دو برج خرابه از آثار قلعه های شاه عباس در گوشه نمایان است و در پانزده میلی شهر یک رشته کوه های بلند با ارتفاع ۸۵۰۰ قدم دیده میشود . اهالی بندر عباس در گرمای شدید تابستان بهمین کوه ها و یا بنادر دیگر پناه میبرند و از این روستا به شهر بمناسبت فصل تغییر میکنند و بطور متوسط بیش از پنج هزار نفر خواهند شد . در زمان صفویه که راه تبریز و قفقاز باز نبود و از بوشهر و شیراز هم آمد و شد نمیشد بندر عباس یگانه مدخل و مخرج بازرگانی ایران بشمار می آمد اما اکنون چنین نیست و اعتبار و اهمیت سابق را ندارد فقط پاره کالای هند از این بندر به یزد و کرمان و کاشان و تهران و یا بیرجند و تربت حیدری و مشهد و یا بیرجند و هرات و کابل حمل و نقل میگردد و بعضی از آن کالاها دوباره از افغان و ایران به ترکستان میرود .

ب - بندر بوشهر

من بزحمت اینجا را بندر میخوانم چه که از هر گونه مزایا و

لوازم بندری برکنار است و مانند بندر عباس اسکله و لنکرگاه ندارد
 اینجا هم مسافرین و بار با هم روی دوش حمل ها حمل و نقل میشوند
 در صورتی که سالانه ۹۱ هزار تومان گمرک آنجا را اجاره میدهند و اضافه
 بر این مال الاجاره قانونی حاکم آنجا پنج شش هزار تومان سر قفلی از
 مستاجر گمرک دریافت میکنند و اگر مختصری از این وجوه را در هر سال
 صرف آبادی و ساختمان آنجا بکنند بندر زیبایی خواهد شد. از توی کشتی
 منظره شهر بسیار زیبا مینماید. عمارات دوطبقه، سنگی، کوچه های سنگ
 فرش و سر سبزیهای نخل جلوه گرایی دارد. باری این شهر قدیمی
 نیست و شاید بیش از ۱۵۰ سال از تاریخ آن نمیگذرد در سال ۱۸۵۶
 میلادی برابر ۱۲۷۳ هجری قمری بدست انگلیسها افتاد و اگر
 تا کنون آنرا در دست داشتند البته یکی از بندرهای معمر دنیای بود.

در کارنامه اردشیر بابکان مسطور است که مؤسس سلسله ساسانی از بیم
 پارتها باین نواحی آمد و همینکه چشمش بدریا (خلیج فارس) افتاد
 خدارا شکر گفت و در آنجا آتشگاهی ساخته آنرا (باخت اردشیر)
 نام نهاد که شاید ریشهر (نه بوشهر) فعلی باشد. ریشهر در شش میلی
 جنوب بوشهر است در خرابه های آن سنگها و آجرها بانقوش و خطوط
 میخی یافت میشود که از قدمت تاریخی آن حکایت مینماید اما بندر
 بوشهر تا ۱۵۰ سال قبل یک دهکده ماهی گیری بیش نبود نادر شاه در
 آنجا دستگاه کشتی سازی بنا کرد و پس از قتل نادر کمپانی هند شرقی
 نماینده نزد کریم خان زند فرستاد و با اجازه او در بوشهر کارخانه هایی
 دایر نمود. جمعیت فعلی بندر بوشهر قریب پانزده هزار میشود. آب
 و هوای آن گرم و تاحدی سالم است و درجه گرما در سایه تا صد درجه
 فارنهایت میرسد. مساحت کلیه شبه جزیره که بوشهر در منتهی الیه آن
 بنا گشته از یازده میل طول و پنجاه میل عرض تجاوز نمیکند زمانی که
 من (لرد کرزن) به شهر آمدم سعد الملك برادر نظام السلطنه

والی خوزستان در آنجا حکومت میکرد و امور اجاره داری گمرک هم
با وی بود. سیصد سربازی اسلحه ، چهل پنجاه توپچی و چند عدد توپ
پوسیده زنك زده ته بر کلیه نیروی جنگی این بندر را تشکیل میداد.

پ - بندر لنکه

این بندر در منتهی الیه خلیج فارس واقع گشته و تا به شهر
۳۰۹ میل دریائی مسافت دارد. بندر لنکه زیباترین بندرهای جنوبی ایران
است خلیج آبی رنگ از طرفی و کوه های بلند قرمز (تا ارتفاع
۳۹۰۰ پا) از طرف دیگر در وسط باغستان و نخلستان های لنکه و
خانه های زرد رنگ يك پرده نقاشی دلکشی را تشکیل میدهد. اهالی لنکه
کرچیه ها و کشتی های بادی خوب می سازند اما از نداشتن چوب درز حتمند
و مصالح کشتی سازی را از سواحل افریقا می آورند. بیشتر صادرات
و واردات بندر لنکه بالارستان. میباشد. هنگام صید مروارید تجار و
دلال های ممول به لنکه آمده و بازار مکاره تشکیل مییابد که قریب نیم
ملیون لیره در سال داد و ستد میکنند بعلاوه تنباکو و پارچه نخی در آنجا
خارج و وارد میشود. جمعیت بندر لنکه را تا پانزده هزار نفر میگویند
ولی چنانکه بارها یاد آور شده ایم هیچگونه آماری از
روی ارقام در ایران درست نمیشود و گاهی اظهارات
مقامات رسمی در این خصوص مبنی بر حدس و تخمین و
قابل تردید خواهد بود ♦

لنکه دارای دو برزن و يك بازار و يك استخر آب باران
برای نوشیدن و چندین آب انبار خصوصی است. در فصول بارانی آب
باران (فقط سه هفته در سال) از میان جویهای طبیعی جاری گشته بآب انبارها
میریزد روی آب انبارها گنبد ساخته اند که بجای بادگیر حساب میشود
آب این مخزن ها مانند آب مخزن های بندر بوشهر مولد امراض گوناگونی
است که مهمترین آن بیماری رشته میباشد. اهالی این بندر نیز مانند

مردمان بندر عباس از نژاد های مخلوط سیاه و سفید و زرد تشکیل می یابد.

خوزستان

۱ - اهواز

در محلی که بروز کار پیشین شهر قشنگ و آباد پر جمعیت «آگی نیز» در میان نخلهای خرما و درختهای زیتون و مزرعه های گندم و نی شکر برپا بوده اکنون چندین کلبه حصیری دود زده سیاه بر جای مانده و عده عرب صحرا نشین در ساحل چپ کارون میان این کلبه ها اقامت دارند. اینجا اهواز و جانشین شهر «آگی نیز» سابق است. شماره این عربها به هزار نمیرسد از آبادیها و سر سبزی های بیش فقط چند درخت خرما باقی مانده و گنبد کج کاری قبر «علی بن مهزیار» میان آن درختان خرما سر افراشته است. سدها شکسته - جویها خشک شده - پلها خراب گشته و شهرها و ده های آباد بوی رانه های بیغوله تبدیل یافته است.

ابوالغداء از مورخین نامی عرب جمعیت این نواحی را در ایام خلفای اسلام تا چندین میلیون شمرده است. شهر اهواز در فتنه صاحب الزنج بروز کار عباسیان صدمه بسیار خورد و از آن روز تا کنون روی آبادی ندیده و مقر دزدان و راهزنان ایل بنی کعب عرب و ایلات دیگر میباشد.

همینکه انگلیسها در سال ۱۸۵۷ برابر ۱۲۷۴ هجری قمری شهر محمدره (خرم شهر فعلی) را گرفتند یک سروان انگلیسی با سیصد سرباز و سه توپ بطرف اهواز روی آورد. فرمانده کل قوای ایران با عده قریب هشت هزار نفر در کنار کارون اردو زده بود بعضی اینک سربازان انگلیسی را دیدند با بفرار نهادند. انگلیسها بدون مقاومت اهواز را متصرف شدند و همینکه اوضاع جنگ پایان یافت فرمانده کل قوای خوزستان هشت هزار تومان (از قرار هر سربازی

يك تومان) بصدر اعظم داده و از قبله عالم يك شمشير
مرصع و نشان افتخار برای آن همه هنر نمائی ها دریافت
نمود!

در سال ۱۸۸۸ میلادی برابر ۱۳۰۶ هجری قمری کشتی رانی
کارون برای فرنگیان مجاز شد و از همان موقع در نزدیکی اهواز بندر
کوچکی بنام ناصری (منسوب بناصرالدین شاه) بنا گشت.

ورود به بندر ناصری

دوسه خانه کلی و چند کلبه از حصیر و نی بالای یکی از کلبه ها
بیرق ایران و پهلوی آن يك توپ ته پر زنك زده روی چرخهای
رطوبت کشیده و پوشیده منظره عمومی بندر ناصری، منزل نایب الحکومه
و مجموع نیروی نگاهبان این سامان را تشکیل میداد. آقا میرزا علی
اکبر فرماندار بندر ناصری و نماینده نظام السلطنه والی خوزستان و
سرحد دار قبله عالم در همین کلبه حصیری مجاور توپ نم خورده اقامت
دارد. بلافاصله کلبه رئیس کمپانی کشتی رانی «لینچ» دیده میشود که در پناه
خان حاکم اقامت گزیده است. رئیس لینچ باز حمت زیادی این محل عالیرا
تهیه کرده و سالی ششصد تومان اجاره آن را می بردارد.

نماینده انگلیس از بوشهر نامه بنظام السلطنه والی خوزستان
نوشته بود و تمنی داشت که اجازه دهند مرا با کشتی (شوش) بشوشر
برسانند. از اهواز تا شوش تقریب ۵۶ میل است و ممکن بود با اسبهای
خودم این مسافت را به پیمایم اما بواسطه خرابی راه و گل ولای و
بارندگی مشکل مینمود از این رو خدمت خان حاکم پیام داده اجازه ملاقات
خواستم. حاکم در ابتداء بمنذر کسالت خواهش مرا رد کرد ولی من
اصرار ورزیدم که کار فوری است و باید خدمت برسم. میرزا حاکم هم
ناخوشی دروغی را فراموش کرده مرا بار داد اما در بار میرزا حاکم
چنین بود که قالیچه ای روی زمین گسترده و دو صندوق کنار آن چیده

بودند. میرزا روی زمین جلوس کرد دو نفر هم زانو بزانونی او نشسته
 قلیان میکشیدند. من و رئیس لینچ روی صندلی نشستیم. شمع هم در میان
 میسوخت من توصیه نامه را تقدیم و حاجتم را شرح دادم. میرزا حاکم
 گذرنامه مرا خواست و با اینکه يك كلمه زبان خارجی نمیدانست پشت
 جلد گذرنامه و مندرجات آن را بدقت نگاه کرد سپس وارد سیاست گشته
 از همان حرفهای دروغین سیاست مداران کهنه ایران آغاز کردید که
 ایران و انگلیس برادرند و هر دو دشمن خونی روسها هستند. عقد
 اتحاد ایران و انگلیس در آسمان بسته شده و یامر خدا با یکدیگر
 رفیق شده اند به علاوه خود میرزا عاشق و هوا خواه انگلیسهاست
 (در صورتیکه رئیس لینچ اذایت و بد رفتاری او دل خونی داشت)
 بالاخره میرزا استدعای ما را قبول کرد و قرار شد فردا صبح ساعت هفت
 کنار کارون آمده سوار کشتی (شوش) بشوم. موقع خدا حافظی با حاکم
 و دو نفر رفیق او مراسم تودیع بجا آوردم و گمان کردم آن دو از
 بزرگان میباشند ولی بعداً معلوم شد که هر دو نفر قاتلند و نزد حاکم
 محبوسند و چون زندان و توقیف گاهی در بندر ناصری نیست قاتلها
 شب و روز خدمت حاکم بسر میبرند و باوی نزد رئیس لینچ بهمانی
 می آیند و می مینوشد و بدمستی میکنند سپس بهوش آمده آنها قاتل
 و این حاکم میماند.

هنوز يك ربع به هفت مانده بود که من کنار کارون
 حاضر شدم اما افسوس که خان حاکم از قول خود برگشته و در حکم
 دیروزی تجدید نظر کرده بود. کشتی شوش یگانه قایق موتوری است
 که روی کارون کار میکند و چندی پیش از طرف دولت انگلیس
 بایرانیها واگذار شد و بدست نظام السلطنه اداره میشود. ناخدای
 آن يك ترك بغدادی است که مختصری از کشتی رانی سر رشته دارد.
 کشتی شوش کمتر برخلاف جریان کارون حرکت میکند و اگر هم برود

درمواقع عادی است که آب طغیان ندارد و بطور کلی سرعت سیر آن از دو میل در یک ساعت تجاوز نمیکند. باری پنج ساعت تمام دوباره با (میرزا) کشمکش و داد و بیداد کردم تا تجدید اجازه حاصل شد و مرا سوار کردند. بعد هم مدتی اصلاحات کشتی طول کشیده و بالاخره بعد از ظهر راه افتادیم اما چه حرکتی که پیاده های ساحل از ما جلو میزدند! و اگر با اسب های خود میان گل و باران می رفتیم صد بار راحت تر از این کشتی سواری بود و زودتر بمنزل میرسیدم.

ب- شوشتر

هرچه بشهر نزدیکتر میشدیم آثار تمدن و عظمت سابق و علایم ویرانی و خرابی های تازه زیاده تر بود. پل های خراب سدهای درهم شکسته جویهای خشک انبارهای بی آب چند درخت خرما و مقدار زیادی درخت کنار (سدر) بجای آن همه باغ ها و مزرعه ها باقی میبود. گنبد امامزاده عبدالله هم بامنازها و گلدسته های معلق نیم خراب منظره مهیجی باین ویرانه ها میداد و از همه بدتر برج های بلندی در اطراف شهر ساخته اند که مانند نقاط مجاورتر کمن علامت ناامنی و راهزنی و قتل و غارت حتی در نزدیکی شهر میباشد. نام شوشتر بعقیده بعضی از مورخین از کلمه شوشا و سوسا

یعنی مطبوع و دلپسند مشتق است و بعضی دیگر آنرا «شاه شاتر» یعنی شهر شاه میدانند و در هر حال یکی از مراکز عمده تاریخی و جایگاه تمدن باستانی بوده است. نام این شهر در کتاب مقدس بسیار آمده و همین جاست که دانیال نبی رؤیای خود را مشاهده نموده و داستان آنرا نقل میکند. بقدری آثار عتیقه شوشتر مورد دقت و توجه بوده و هست که میتوان مدتها در باره آن گفتگو کرد و بیش از هر کس یادگارهای شاپور پادشاه فاتح ساسانی در شوشتر یافت میشود.

در موقع حمله عربها مردمان شوشتر مقاومت زیادی نشان دادند و عاقبت بواسطه خیانت یکی از اهالی شهر نامبرده تسلیم گردید در زمان مغول و تیمور، شوشترها درس عبرت از زمان عربها گرفته و بدون مقاومت صلح کردند .

چنانکه گفتیم در شوشتر و اطراف آن پلها و سدهای بسیار بود که از آنجمله سد قیصر و پل قیصر است . این سد را از سنک و آهن ساخته بودند . پل قیصر چهل و چهار چشمه ۵۸۰ متر درازی و ۱۵ متر پهنا داشته است . این پل و سد چندین بار خراب گشته و آنرا تعمیر کرده اند از آنجمله در سال ۱۸۸۵ میلادی برابر ۱۳۰۳ هجری قمری قسمتی از پل را آب برد و تاملتی بحال خرابی ماند . بالاخره در چهار پنج سال بعد شروع بساختن آن کردند باینقسم که سبدهایی را بر ازشن کرده جلوی جریان آب قرار دادند که تا درجه ازشدن آن بکاهد و بتوانند پل را ترمیم نمایند ولی این هندسه ساده مفید واقع نگشته سبدها را آب برد و پل تعمیر نشد .

اما وجه تسمیه آن به پل و سد قیصر نسبت بواقعه مشهوری است که در سال ۲۶۰ میلادی والرین امپراطور روم بدست شاهپور ساسانی اسیر گشت . مدت هفت سال در همین شهر شوشتر زندانی بود بنا بر روایت شاهنامه شاهپور آزادی امپراطور را مشروط بساختن سد و پل نمود و بالاخره شخصی بنام «اورانوش» رومی ساختن آنرا تمام کرد . در هر حال محقق نیست که خود قیصر روم شخصاً در ساختن این پل مداخله داشته و یا با پول و دستور وی آن را ساخته اند .

شهر شوشتر در ایام صفویه مرکز تبلیغات و تعصبات مذهبی شیعه بود در اوایل قاجاریه بدست محمدعلی میرزا فرزند بزرگ .

فتحعلی شاه اداره میگشت و در سال ۱۸۳۱ میلادی برابر ۱۲۴۷ هجری قمری و سال پس از آن طاعون و وبای شدیدی بشوشر آمده قریب بیست هزار نفر را بختاك برد و تا کنون شوشر بماتمزدگی آنروزها باقی است جمعیت فعلی شوشر قریب به ده هزار نفر میشود و کمتر شهری مانند شوشر اینقسم دچار بدبختی های زمینی و آسمانی گشته است .

علاوه بر طاعون و وبا حاکم ها و مأمورین دولتی ایران که از هر گرگ گرسنه خونی تر و درنده تر میباشد در همان بدبخت این ناحیه را بر وز سیاه نشانده اند . شوشر از تهران دور افتاده وسایل حمل و نقل و آمد و شد ندارد و بعلاوه اطراف آنرا ایلات لر و بختیاری احاطه کرده و زیر دست جلادان مرکزی هست و بامیزند پس عجب نیست که در وسط شهر شوشر مانند اصفهان و دیگر شهرهای ایران خانه های ساخته و پرداخته بی صاحب می بینیم که سکنه آن از ظلم و جور و ناامنی یا مرده اند و یا پابگریز نهاده ، از شوشر یا از ایران رخت بر بسته اند ♦

خانه های شوشر بر عکس سایر شهرهای دیگر ایران کلی نیست بلکه از سنك و آجر ساخته شده ، باره از خانه ها دو طبقه میباشد و جانی بنام ایوان برای پذیرائی دارد . شادان یا شابدان زیر زمین هائی است که تاشصت قدم گود میشود و جایگاه تابستانی اهالی میباشد .

مبالهای شوشر روی بام است و بوسیله ناودالها بکوچه ها متصل میشود و در روزهای بارانی سراسر معبرهای عمومی غرق کثافات و قاذورات میگردد و پس از نیم خشك شدن برای کود تریاك خریداری میشود .

بیشتر اهالی شوشر را سیدها تشکیل میدهند و روی هم رفته

کلیه مردمان این شهر از خلق خوش و روی زیبا محرومند و علتش هم آنستکه هوای شوشتر ناسازگار و آبشان ناگوار و از همه بدتر آنکه شوشتریان کوچکترین مراعاتی از قوانین صحی نمیکند. همین نکات مهم کافی است که مردمان ناسالم تیره روزی بکار آورد. شوشتر يك بازار کوچکی هم دارد. کاروانسرا در این شهر نیست اهالی از صنایع و هنرهای زیبا بی بهره اند و فقط یکنوع فرشهای پشمی و پشم و نخی معروف بشوشتری می بافند. لباس عموم اهالی قباهای بلند و گشاد و عمامه هائی شبیه به عمامه های افغانی است که از جلو و عقب دنباله آنرا آویزان میکنند. زنان و مردان شوشتر بجامه های خود نیل میزنند زیرا نیل کاری یگانه شغل عمده کشاورزان شوشتر است که از سابق تا کنون ادامه دارد.

یکی از بدبختی های شهر شوشتر وجود خانها و آقاهاى محلی است که هرکوی و برزنی چندین آقا و خان دارد و طبعاً در اثر اصطکاک منافع باهم رقابت میکنند و هرچند روزیکمرتبه اسلحه کشیده بجان هم میافتند. معلوم است که مردمان عادی و کاسب کار تاچه حد از این زد و خوردها زیان میبینند. ناخوشی - بدی آب و هوا - ناسازگاری آب - جهالت و فقر - ظلم و تعدی مأمورین دولت و بالاخره جنگ داخلی آقاها و خانها در خارج شهر و حمله و هجوم ایلات و راهزنان در بیرون شهر سبب گشته است که مرکز عظمت و جلال پادشاهان بزرگ شرق به يك ماتمکده ویرانی مبدل گردد.

ورود بشوشتر - ملاقات با والی - بمحض ورود توصیه

و اعتبار نامه خود را نزد والی (نظام السلطنه) فرستادم او هم مقداری نان شیرینی و میوه برایم فرستاد. حسب معمول ایران چندین برابر بهای هدیه ها بنو کرهای والی انعام دادم و بعد از ظهر همان روز در قلعه خدمت او رسیدم. شهر شوشتر روی صخره ای بنا گشته و قلعه بر فراز

شهر قرار دارد. عربها اینجارا قلعه سلاسل نامیده اند و از زمان شاهپور بلکه پیشتر تا کنون مقرر فرمانروایان خوزستان است. سر بازار خانه و قورخانه هم جنب قلعه قرار گرفته. دروازه قلعه بطرز نامطبوعی کاشی کاری شده است از دروازه قلعه گذشته به باغ زیبایی رسیدیم. والی فعلی يك عمارت دوطبقه تازه در قلعه ساخته توی یکی از اتاقها حوض آب و بالای آن تختی زده بودند که در هوای گرم شوشر خیلی ارزش داشت. مساحت تمام قلعه قریب سه جریب میشود و از فراز قلعه منظره دلربای کارون و باغهای اطراف نمایان گردید.

نظام السلطنه دو سال است در خوزستان حکومت میکند و مردم از حسن اداره و رفتار او تعریف میکنند. تامن وارد شدم باز همان حرفهای معمولی رجال ایران و عشق و علاقه و محبت بانگلیسها شروع شد که دولت و شاه ایران عاشق انگلیسها هستند باضافه خود خان والی دیوانه وار آنها را دوست میدارد. اگر چه من چندی است در ایرانم و بشنیدن این یاوه ها عادت کرده ام با وجود این طاقت نیاورده یکی موضوع بدرفتاری میرزا علی اکبر حاکم اهواز و دیگر موضوع کشتی رانی کارون را پیش کشیدم و البته به قسمت دوم بیشتر اهمیت دادم که چرا با کمپانی لینچ برای کشتی رانی روی کارون کمک نمیکند. والی برخلاف واقع تاکید کرد که در این باب همه نوع مساعدت کرده و باز هم خواهد کرد در صورتی که هیچ نوع مساعدتی نمیکند و کشتی رانی کارون را به برادرش سعد الملك بخشیده است.

میگویند در قورخانه شوشر سه هزار تفنگ و رندل موجود میباشد ولی هیچ يك از سر بازاران مقیم شوشر اسلحه ندارد بعلاوه مشهور است که سه توپ برنجی کهنه هم یافت میشود یکی توپی است که نیکلای اول در سال ۱۸۲۸ میلادی برابر ۱۲۴۴ هجری قمری پس از پیمان ترکمن چای به عباس میرزا داد ولی رجال ایران میگویند در میدان

آفتاب ساختمانها - شمس العمارة

جنگ از روسها گرفته ایم. دوم تویی است که نادر شاه افشار آنرا در هویزه ساخته و سومی یکی از توپهای یادگار دوره صفویه میباشد. همینکه عازم حرکت از شوشتر شدم نظام السلطنه دو نفر نوکر همراه من فرستاد که تا اهواز بیایند ضمناً پیشنهاد نمود که با اسبهای او برگردم ولی چون میخواستم از راه کارون بروم نتوانستم پیشنهاد وی را بپذیرم بعلاوه یک دست قهوه خوری نقره کنده کاری نزد من فرستاد بدبختانه این هدیه اخیر را نتوانستم بپذیرم زیرا برعکس میوه ها و شیرینی های مرحمتی هنگام ورود بهای این هدیه، آخری خیلی زیاد بود و من استطاعت پرداخت آنرا در خود نمیدیدم و مطابق معمول ایران «کاسه جانی میرود که باز آرد قدح». باری همینکه با اهواز رسیدم بلافاصله میرزای حاکم با حال پریشان و گریه کنان نزد من آمده اظهار داشت که شکایت من تأثیر زیادی کرده و میخواهند حقوق یکساله او را جریمه نمایند گرچه رفتار سابق او بر خلاف مهمان نوازی و قول شرف بود با وجود این بگریه و زاری او رحم آوردم و رضایت نامه لازم را نوشتم در پایان بایکدیگر آشتی نموده از اهواز رفتم.

کردستان - نام بخشی از اراضی کرد نشین است که مساحت آن قریب پنجاه هزار کیلو متر مربع و از طرف شمال بارمنستان، از طرف جنوب بلرستان امتداد می یابد و میان دو دولت ایران و ترکیه تقسیم شده است. عده تمام کردها را قریب دو میلیون تخمین میزنند که سه ربع آن در ایران و یک ربع ساکن ترکیه هستند. در باب نژاد و تبار کردها اختلاف زیادی پیدا شده که آیا آریا و یا تورانی هستند ولی ما اکنون وارد آن قسمت نخواهیم شد.

صلاح الدین ایوبی از میان همین کردها برخاسته و قهرمان جنگهای صلیبی گردید. در سال ۱۵۱۴ میلادی برابر ۹۲۰ هجری قمری سلطان سلیم عثمانی شخصی را بنام شیخ ادریسی از میان کردان برگزیده

بحکومت آنان گماشت و در سال ۱۶۳۹ میلادی برابر ۱۰۴۹ هجری قمری دولتین ایران و عثمانی با هم سازش کرده کردستان را تقسیم نمودند که تاکنون نیز بهمان حال برقرار میباشد .

کردان مقیم ترکیه و ایران در یسواد و تعصب مذهبی با یکدیگر برابرند با این فرق که کردهای ایران بیشتر بکله‌داری و زراعت مشغولند اما کردان عثمانی بحال ایلاتی و چادر نشینی زیسته از راهزنی و غارت زندگی میکنند . در کردستان ایران هم که کردها بالنسبه به تمدن نزدیکترند از هر ده هزار کرد يك نفر خواندن و نوشتن میداند و چون بیشترشان سنی مذهبند از هر جهت مورد تنفر و بی مهری شیعیان میباشد . دولت شیعه ایران که نسبت به اتباع شیعی خویش اینگونه بی-علاقه و بی رحم است البته نسبت باتباع کرد سنی خیلی خشن تر میباشد گرچه میان کردهای ایران شیعه و حتی علی اللهی هم یافت میشود ولی آنان هم مانند برادران کرد سنی خود در بحبوحه جهل و فساد و ظلم و تعدی حکومت مرکزی تهران غوطه ورنند ! باتمام اینها باید کردهای مقیم ایران را نسبت بکردهای مقیم ترکیه مردمان متمدن فارغ البال خوشبختی فرض نه ایم چه که حال و روز کردهای ترك هزار بار از کردهای ایران خرابتر است .

باری در سال ۱۸۸۰ میلادی برابر ۱۲۹۸ هجری قمری شیخ عبیدالله پسر شیخ طاهر از پیشوایان مذهبی و رئیس قبیله اورامار (از نواحی کردنشین عثمانی) مقیم اطراف شروان بغیال استقلال طلبی افتاد و از قرار معلوم باب عالی (مقصود شهر استامبول و مقر خلافت عثمانی است) هم برای سرکوبی ارمنی های مسیحی با این خیالات کرد-های مسلمان همراهی داشت . شیخ عبیدالله با چندین هزار سپاهی بمرز ایران حمله کرد . شهر ساوجبلاغ بدست شیخ عبدالقادر فرزند شیخ عبیدالله مسخر گردید و آتش قتل و غارت و خرابی بشدت روشن شد . کردها

در میاندوآب که قصبه کوچکی بیش نبود سه هزار نفر را کشتند و با این وحشت و هراس بطرف ارومیه (رضائیه) رهسپار گشتند رئیس مبلغین امریکائی مقیم آنجا را با کردها مذاکره نموده و مردم آنجا را از قتل عام نجات داد.

در با تهران که این اخبار مرگبار را شنید بی اندازه بریشان گشت و شاهزاده حشمت الدوله را بایست هزار قشون مأمور جلو گیری نمود. حشمت الدوله در میان راه مرد و محمد حسین خان سپه سالار جای او را گرفت. ناصرالدین شاه از روسیه کمک و از انگلستان چاره و از عثمانیها غرامت می طلبیده. خوشبختانه برای شاه همینکه شیخ عبیدالله نزدیک تبریز رسید میان اتباعش اختلاف پدید آمده و خود بخود متفرق گشتند. شیخ عبیدالله بنابتقاضای انگلیس و روس در تابستان ۱۸۸۱ میلادی برابر ۱۲۹۹ هجری قمری باستامبول احضار گشت و چنانکه معمول باب عالی بود یکسال بعد از استامبول فرار کرده دوباره باصرار دولتهای اروپائی دستگیر و به مکه روانه شد و پس از یکسال اقامت در مکه همانجا در گذشت پایتخت و مرکز حکمرانی کردستان ایران شهر سنج است که شاهزاده فرهاد میرزا معتمد الدوله عموی ناصرالدین شاه در آنجا حاکمیت دارد.

شهر کرمانشاه هم از شهرهای کردنشین ایران محسوب میشود. این شهر و نواحی آن یکی از نقاط مهم و خیز ایران میباشد و سالانه در آنجا یکصد و ده هزار تن غله اضافه بر مصرف داخلی بدست می آید ولی بواسطه نداشتن وسایل حمل و نقل هر خوار گندم را بچند قران می فروشند و نمیتوانند بداخل ایران ببرند. کایه جمعیت شهر را قریب چهل هزار نفر میگویند ضمناً سالی بیش از صد هزار زوار ایرانی بکرمانشاه آمده و بکربلا میروند.

بنای کرمانشاه را به (دارا هران) برادر یاسر شاه سوم ساسانی نسبت داده اند که گویا حاکم کرمان هم بوده و از آن جهت

اینجا را کرمانشاهان گفته اند. محمدعلی میرزای دولتشاه فرزند ارشد فتحعلی شاه و پسر او امامقلی میرزای مدتها در کرمانشاه حکومت داشتند و آنجا را آباد نمودند. نماینده ما (دولت انگلیس) در شهر کرمانشاه حاجی محمدحسن و کیل الدوله بود. این شخص را «سرالینسن» از بغداد بایران آورد و نمایندگی انگلیس در کرمانشاه بر گماشت. حاجی بواسطه کاردانی و مهارت در امور بازرگانی بزودی ثروت زیادی پیدا کرد بخشی که صد قریه برای خود خرید و شش کاروانسرا ساخت و باغ و عمارت دلگشا متعلق به محمدعلی میرزا را خریداری نمود البته سرعمده پیشرفت کار و کیل الدوله این بود که در حمایت دولت انگلیس میزیست و مأمورین دولت ایران نمیتوانستند ساعت بساعت او را غارت کنند. حاجی محمدحسن و کیل الدوله در جشن تولد ملکه ویکتوریا تمام شهر کرمانشاه را چراغان کرد و باعیان و بزرگان شام و ناهار داد و باین طریق مقام و آبروی نمایندگی ما را بخوبی حفظ نمود. پس از مرگ حاجی محمدحسن پسرش حاجی عبدالرحیم (وکیل الدوله) انگلیسی شد.

گفتم که کردهای ایران پاره زارع و پاره کله دارند که بحال ایلاتی زندگانی میکنند ایلات کردستان ایران در سرحدات و در مرکز کردستان زیست دارند.

اسامی پاره از ایلات مهم کردهای سرحدی بدینقرار میباشد:

۱- شکاک، سنی و غارتگرند.

۲- هرکی، تابستانها بایران می آیند.

۳- اورامار، زمستانها بموصل میروند.

۴- آق باباخ، شیمه اند.

۵- منکوری، در نزدیکی ساوجبلاغ آذربایجان منزل دارند.

۶- ماماشی، در جنوب ساوجبلاغ بسر میبرند.

۷- زیرا، در نزدیکی کوههای اشتو اقامت دارند.

اما ایلات کرد داخل ایران از اینقرار است :

تایلا-کو-کل-بیک-مندای-مای-سنجایی-کلهر-گوران
کردی-زنکته-هماوند-سنقر و غیره که تماماً شیعه مذهب و
علی اللهی هستند .

آذربایجان

بعد از خراسان آذربایجان یکی دیگر از ایالات ایران است که بیش از
هر جا مورد حمله و هجوم واقع میگردد. مردمان این ناحیه را کردها
ارمنیها- آشوریها- نسطوریها- و ایرانیها تشکیل میدهند و زبان عمومی
آنها ترکی به لهجه آذربایجانی میباشد. دره های حاصلخیز آذربایجان
که دامنه کوههای پر برف و کنار رودخانه های شاداب واقع گشته
این قطعه از ایران را بر نعمت ترین قطعات کشور میسازد. رودارس
که پس از پیمان ترکمن چای خط مرزی ایران و روس را تشکیل
میدهد در شمال و رود قزل اوزن (رود دراز قرمز) در جنوب این
ایالت را مشروب نموده و بر نعمت و برکت فراوان آن میافزاید .
آب و هوای آذربایجان در تابستان گرم و در زمستان بسیار
سرد اما در بهار و پاییز معتدل و مطبوع میگردد. برف و بارندگی و
یخبندان بقسمی است که مرکب توی اناق آتش دار در دوات و آب در
کوزه منجمد میشود. بقیده بعضی از مسافران سرمای آذربایجان شبیه
بکانادا و گرمای آن نظیر هندوستان میباشد. مساحت این ایالت را قریب
چهل هزار میل مربع و جمعیت آن را متجاوز از دو میلیون گفته اند که از
آن جمله پنجاه هزار نسطوری - سی هزار ارمنی و نیم میلیون کرد هستند

۱- تبریز

حاکم نشین و مقر ایالت آذربایجان و جایگاه ولیعهد ایران مانند
مشهد دارای موقعیت نظامی و بازرگانی مهمی میباشد. رود آجی چای

(تلخ رود) از يك سمت قله برفی كوه سهند از سمت دیگر، تپه های زرد قرمز و آبی مزرعه های شاداب گندم منظره بس دلگشی باین شهر داده است. عربها- سلجوقیان- مغولان- عثمانیان- روسها- زلزله های مکرر- و با طاعون و قتل عامهای پیایی از این شهر دیدن نموده و آنرا زیر و زبر ساخته است چنانکه در سال ۱۷۲۱ میلادی برابر ۱۱۳۴ هجری قمری هشتاد هزار نفر از زلزله مردند و در سال ۱۷۸۰ میلادی برابر ۱۱۹۵ هجری قمری چهل هزار نفر دیگر تلف گشتند و عجب آنستکه با وجود این خرابیهای پیایی و موجود بودن سنگهای مرمر و سنگهای عالی ساختمان در نزدیکی شهر هنوز خانه های تبریز از خشت و گل بالا می رود و يك خیابان وسیع عالی در سراسر شهر نساخته اند شاید در اثر زلزله ها و هجوم دشمنان تبریزها دست و دل از دنیا شسته اند !

بهر حال مورخین شرقی معتقدند که شهر تبریز را بمناسبت خوبی آب و هوا (تبریز) نامیده اند و زوجه هرون الرشید آنرا بنا نموده. این ملکه اسلامی به عقیده مورخان مسلمان بانی بسیاری از شهرهای ایران میباشد ولی در صحت آن تردید کامل حاصل است. شاید در زمان هرون اصلاحاتی در ساختمان شهر کرده باشند و اما کلمه تبریز باصح اقوال مرکب از کلمه تاب آریائی بمعنای گرما و ریز بمعنای جریان است و وجه تسمیه آن بمناسبت چشمه های آب گرمی است که در اطراف شهر وجود دارد.

مارکوپولو از شهر تبریز تعریف زیادی کرده (کلاویجو) جهانگرد اسپانیولی در سال ۱۴۰۴ میلادی برابر ۸۰۷ هجری قمری يك هفته و سال بعد از آن نوزده روز هنگام رفت و آمد بمرقند در تبریز توقف کرده است و بنا بگفته او تبریز آنروز دویست هزار جمعیت داشته است. مسافرین ونیسی در قرن پانزده میلادی به تبریز آمده از تجارت پرسود و زنان سفید پوست نازك بدن تبریز توصیفها

نموده اند. بعقیده تاورینه فرانسوی در شهر تبریز پول طلا مانند ريك بدست میآید بنا باظهار شاردن جهانگرد دیگر فرانسوی تبریز در آنزمان (ایام صفویه) پانزده هزار خانه همانقدر دکان سیصد کاروانسرا دو یست و پنجاه مسجد و نیم میلیون جمعیت داشته است .

این شهر مدتی مقر حکومت کردهای قره قویونلو بود و از سال ۱۸۰۵ میلادی برابر ۱۲۲۰ هجری قمری مقر ولیعهدهای قاجار شد. در سال ۱۸۲۷ میلادی برابر ۱۲۴۳ هجری قمری روسها بآن شهر حمله کردند. مردمان تبریز که از حاکم رنجیده خاطر بودند وی را کت بسته بروسها تسلیم نمودند و قشون امپراطور بدون کوچکترین مقاومتی شهر را گشود ولی در بار پترزبورگ تصرف و تسخیر آن شهر را بامقاومت و خونریزیهای بسیار شرح داد و با آنکه شهر هشت دروازه بیش نداشت بدستور پسکوویچ سردار امپراطور پانزده کلید آهنین ساخته بمسکوفرستادند که نشانه از پانزده دروازه شهر و تصرف هر دروازه بازحات زیاد سردار فانچ بوده باشد !

اکنون شهر تبریز (زمان لرد کرزن) قریب دو یست هزار جمعیت ۱۶۶ کاروانسرا و بیش از چهل هزار دکان دارد . آثار قدیمی تبریز بواسطه زلزلههای شدید از میان رفته و فقط دو جای دیدنی در آن هست :

اول کبود مسجد که دارای کاشی کاریهای عالی و از آثار جهانشاه قره قویونلو میباشد. دوم مارت ارك که ساختمان آنرا به علیشاه نسبت میدهند. عباس میرزا پسر فتحعلی شاه با كمك مهندسین انگلیسی ابن بنا را مبدل بقورخانه (تخشائی) نمود. ارتفاع بنای قلعه ۲۰ قدم و ضخامت آن در قاعده بنا ۲۵ قدم است و تا مدتی زنان بدکار را از فراز برج قلعه به پائین پرت میکردند اتفاقاً چادر یکی از آنها مانند چتر نجات ویرا از مرك حتمی نجات داد و تبریزیان این تصادف را

حمل بر معجزه و بی گناهی آئین نموده اساساً اجرای چنین کیفی را موقوف ساختند .

بازرگانی تبریز - در اوایل قرن نوزدهم میلادی برای داد و ستد

ایران و اروپا دوراه عمده تأسیس یافت . اول راه ترابزون - تبریز دوم راه تفلیس - تبریز . در قسمت اول عباس میرزا ولیعهد ایران کمکهای شایان نمود و نمایندگان برای ازدیاد روابط بازرگانی با انگلستان فرستاد و «مستر آرمسترنگ» با تشویق ولیعهد کارخانه های پارچه بافی در اطراف تبریز و خوی تأسیس کرد ولی در سال ۱۸۴۸ میلادی برابر ۱۲۶۵ هجری قمری محمدشاه با تحریک روسها با افغانستان حمله کرد و خواه ناخواه بساط صنعت و تجارت انگلیس در آذربایجان برچیده شد . در هر حال تجارت و صادرات و واردات این ایالت با ممالک فرنگستان از تمام ایالت های ایران بیشتر و مهمتر میباشد .

ب- اردبیل

واقع میان دریای خزر و کوه بر برف آتش فشان سبلان (بارتفاع ۱۵۷۸۱ پا) یکی از شهرهای مشهور ایران بوده و اکنون در زاویه فراموشی افتاده است اگر هم شهری دارد برای آنست که تبعیدگاه مقصرین سیاسی دولت میباشد . در زمان صفویه زیارتگاه شیعیان دنیا و مانند مشهد اهمیت دینی داشت . قبر شیخ صفی الدین جد پادشاهان صفویه از احفاد امام موسی کاظم امام هفتم شیعیان و قبر شاه اسمعیل مؤسس خاندان صفوی در اردبیل است . همایون امپراتور بزرگ هند در زمان شاه تهماسب پسر شاه اسمعیل یک ضریح چوبی عالی با عاج کاری نفیس برای مزار شاه اسمعیل اهداء کرد اکنون ضریح مزبور و چندین قالی و پرده و شال گرانبها مخصوص مزار شیخ صفی در یک مسجد نیم آبادی دیده میشود . در مجاورت مزار شیخ چینی خانه و کتابخانه عالی دایر بود ظروف چینی را شاه عباس کبیر برای غذا دادن زوار وقف

نمود و در کتابخانه نسخه های خطی نادر الوجود یافت میشد همینکه
پسکوئچ سردار روسی بآذربایجان رسید بسیاری از نفایس بقعه را به
پترزبورگ و مسکو حمل کرد در صورتی که واقفان آن لعنت نامه مخصوصی
بر هر قطعه از آن اشیاء و کتابها نقش کرده بودند که هر کس آنها را
بر باید به نفرین و خشم الهی گرفتار شود.

پ - دریاچه شاهلی بادر یاچه ارومیه

این دریاچه در جنوب قله پر برف کوه آرارات و در مشرق کوه
سهند (۱۱۸۰۰ پا ارتفاع) واقع شده و سطح آن ۴۱۰۰ پا از دریا
پلندتر است. خلیج های کوچک قشنگ و قله های پر برف اطراف - جزیره های
متعدد وسط دریاچه منظره بس زیبایی بآن میدهد طول دریاچه ۴۸
میل و عرض آن از ۲۰ تا ۳۰ میل میشود. بقیده بعضی از محققین
این دریاچه در سابق بزرگتر بوده و اکنون کوچک شده است اما
ایرانیان این تحقیق را نمی پسندند و معتقدند که سال بسال دریاچه بزرگتر
میشود حداکثر گودی آن ۴۵ پا و عمق حد وسط ۱۵ پا میشود و
بقدری نمک و آهک دارد که در آن شناوری مشکل است و چشم را زیان
میرساند علاوه هیچگونه ماهی در آن پرورش نمی یابد فقط مقداری
ریه البحر در کرانه دریاچه دیده میشود که پرندگان آنرا میرانید. نمک
این دریاچه را تا ۲۲ درصد آب تعیین کردند و مقدار زیادی بر نمک
بحرال میت فزونی دارد و بهمین جهت سواحل و جزایر آن خشک و خالی
و از شصت جزیره که بعضی از آن دارای پنج میل مساحت است فقط
سه جزیره سرسبز و چراگاه میباشد.

دریاچه ارومیه کمتر طوفانی میشود در اطراف آن شهرهای
حاصل خیز و ده های پر جمعیت است که هر کدام به محصول دیگری نهایت
احتیاج را دارند مثلاً در جنوب دریاچه مزرعه های غله فراوان و سکنه
شمال دریاچه بغلات محتاجند باین وصف شاید تصور کنید که کشتی رانی

دریاچه شب و روز دوام دارد و مردم آذربایجان از این نعمت خداداد
بجدا کمل بهره میبرند ؛

اشتباه میکنید اینجا ایران است و هر چیزی بر
خلاف جریان عادی سیر میکند . تا سال ۱۸۳۸ میلادی برابر
۱۲۵۴ هجری قمری یکی دو قایق بزرگ روی دریاچه آمد و شد
داشت ولی عموی شاه که در آذربایجان حکومت مینمود وجود کرجیهای
مزبور را مخالف انحصار بازرگانی و امور بازربری خویش دانسته آنها
را سوزاند ؛ و از آنروز تا کنون جانشینهای او همین سیاست عاقلانه ؛
دیرین را بشدت تعقیب و اجراء میکنند فقط فرماندار مراغه مبلغی
بوالی آذربایجان پرداخته و سه کرجی چندتنی روی دریاچه انداخته
است که بسود خود او بازربری نمایند و تاریخ کشتی رانی این دریاچه
بزرگ بهین دوسه قایق خاتمه مییابد .

در کرانه شرقی دریاچه بمسافت شش میل قصبه دهخوارقان واقع
شده و در نزدیک آن ده چشمه ها یا چاه های مرمر وجود دارد
که پیوسته از آن موادی بیرون ریخته و پس از لحظه
تبدیل بورقهای مرمر رنگارنگ بسیار عالی میگردد .
مرمرهای گورامیر در سمرقند (قبر امیر تیمور) بطور قطع از همین
مرمرهاست که با آنجا حمل کرده اند در امریکای شمالی هم ناحیه « یلوستون »
پارک وهات سپرینک دارای همین مواد و همین ترکیبات طبیعی میباشد .
ت - ارومیه (رضا ئیه)

در مغرب دریاچه ارومیه در دشت حاصل خیز و دامنه کوه های
برآب کردستان شهری بنام ارومیه واقع شده است بقعده کلدانی های
ساکن این نواحی وجه تسویه شهر از دو کلمه سامی (مائی) آب و (اور)
نزدیک و قرب جوار آن بادریاچه و رودخانه ها و چشمه سارها بوده
است و بقدری اطراف آن آباد و شاداب میباشد که نظیر آن را فقط

در دامنه جبال هیمالیا و کنار دریاچه زور یخ و استان زرافشان لمباردی می یابیم . مطابق افسانه های قدیم این شهر مولد زرتشت بوده و چندین آتشگاه در آنجا ساخته بودند اکنون جمعیت آن قریب سی هزار نفر میشود و بقرار مذکور چهار صد ده آباد در اطراف ارومیه موجود است که هر دهی انبار نعمت های گوناگون برای مردمان دور و نزدیک می باشد .

در داخل شهر چیز دیدنی فقط قورخانه است که با دیوارهای بلند و ضخیم برپا و مثل سایر شهرهای ایران چند توپ کهنه زنگ زده در میان قلعه قورخانه باقی مانده است .

شهر ارومیه و اطراف آن بواسطه اقامت عده بالنسبه زیادی مسیحیان شرقی - کلدانی - آسوری - ارمنی و نسطوری برای اروپائیان و امریکائیان مورد توجه است . مطابق تواریخ اروپائی در سال ۴۳۱ میلادی کشیش بزرگ قسطنطنیه بنام (نستور) با علمای معاصر خود راجع بوجود مسیح اختلاف نظر پیدا کرد و در نتیجه از امپراطوری روم بایران مهاجرت کرد . اتباع نسطور مدت ها در ایالات شمالی و شمال غربی ایران میزیستند و پس از هجوم تیمور و قتل عام اهالی به بین - النهرین رفتند و اکنون هم در آنجا و قسمتی از ایالات سرحدی ایران اقامت دارند . نسطوریهای شرق این داستان را نمی پذیرند و خود را از عربهای سوری نژاد میدانند . در هر حال شماره نسطوریان را در ایران و ترکیه قریب دویست هزار گفته اند که کمتر از یک ربع آن در ایران هستند . زبان نسطوریها از کلمات فارسی - کردی - عربی و لهجه قدیم سوریه مخلوط شده است اما ارمنی های آذربایجان قریب سی هزار نفر میشوند و برعکس نسطوریان چندان توالد و تناسل ندارند علاوه بر این که مردمان هر جایی هستند و کمتر در یک نقطه اقامت میگزینند همین کوچ کردن و تغییر فکر و عقیده باعث شده که ارمنی ها مردمان

غیر قابل اعتماد و ستیزه جوی پر شر و شوری شده اند و بر عکس یهودیها هیچگاه آرام نمیگیرند .

وجود طوایف مسیحی در این نقاط سبب شده که هیئت های مختلف مذهبی اروپائی و امریکائی بار و میه و اطراف آن بیایند مهمترین این هیئت ها هیئت پروتستانی امریکائی است که از سال ۱۸۲۹ میلادی برابر ۱۲۴۵ هجری قمری باین نواحی آمده اند و علاوه بر مسیحیان کاتولیک مسلمانان را نیز بدین مسیح دعوت میکنند . در تعقیب اقدامات مبلغان پروتستان امریکائی پاپ روم سخت به تشویش افتاده و او هم يك هیئت مبلغان کاتولیک فرانسوی برای حفظ پیروان و اتیکان بار و میه فرستاد . انگلیس ها نیز در اینجا بنگاههای علمی و مذهبی دایر کرده و مشغول تبلیغات دینی هستند هر يك از این هیئت ها مدارس و بیمارستان های سودمندی دایر ساخته اند که بحال مسلمانان هم بسیار نافع است حتی پزشك مخصوص ولیعهد ایران مقیم تبریز هم از میان پزشکان همین بیمارستانهای مبلغان انتخاب میگردد . بدبختانه در سال ۱۸۸۹ میلادی برابر ۱۳۰۷ هجری قمری شاه ایران فرمان داد که دیگر مدارس مسیحی تازه در کشور نکشایند و البته این کار بیشتر بزیان خود ایرانیان مسلمان خواهد بود .

رویه گرفته مسیحیان مقیم آذربایجان ایران بمراتب راحت تر و سعادتمندتر از مسیحیان مقیم ترکیه هستند و از تعدیات و قتل عامهای ترکان متمصب محفوظ . اگر چه در ایران هم یکی دو فقره از قوانین اسلامی بآنان کم و بیشی صدمه میزند مثلاً مطابق قانون اسلام شهادت مسیحی بر ضد مسلمان مسموع نیست و یازینکه مسیحی جدید الاسلام مالک تمام تر که مورث غیر مسلمان خود میگردد . دیگر موضوع روابط رعایای مسیحی با اربابهای مسلمان یا (آقایان) میباشد که اخیراً از طرف هیئت های مبلغان اشخاصی بنام سرپرست تعیین شده و باین وسیله

از اجحاف آقایان جلو گیری مینمایند. دولت ایران از اتباع مسیحی خود سرباز نمیگیرد و در مقابل سالی پنجقران مالیات سرانه میدهند و مالیات دیگر بنام (به بین و بکیر) از هر خانه مسلمان سالی پنج قران و از خانه هر مسیحی سالی هشت قران دریافت میشود .

ث - مراغه

مراغه نیز یکی از شهرهای فراموش شده ایران است که مدتها پایتخت آذربایجان بلکه تمام ایران بود. هولا کو نوازه چنگیز برادر قوبلای خان پس از تسخیر بغداد و انقراض عباسیان بمراغه آمد و آنجا را پایتخت قرار داد و عده زیادی از علماء و شعراء را گرد آورد. خواجه نصیرالدین طوسی عالم شهیر ایران بدستور هولا کو در مغرب مراغه زیجی بنا کرد که به زیج ایلخانی شهرت دارد .
گرچه در شهر مراغه جایی بنام قبر هولا کو معروف شده اما قطعاً قبر او نیست و شاید مادرش یا یکی از زنانش در آنجا بخاک رفته و قبر خود هولا کو در شبه جزیره شاهی میباشد .

در ایالات شمالی ایران چه دیدم ؟

مازندران - استرآباد - گیلان

این بخش از کشور ایران بادیگر بخشها از حیث منظره محصول - معادن - اهالی - دامها - ددها - و غیره تفاوت بسیار دارد . بعضیها این ایالات را به هندوستان ایران تعبیر میکنند . اگر چه از حیث سرسبزی و پر نعمتی تشبیه مناسبی میباشد ولی از پاره جهات دیگر به بخشهای جنوب اروپا تا به هندوستان بیشتر شباهت دارد .
این ایالات واقع در کنار دریای خزر بچهار منطقه متمایز تقسیم میشود:
اول - منطقه کنار دریا که مستقیماً با آبهای کرانه و بادهای ساحلی تماس می یابد و در نتیجه تپه های شنی احداث نموده در میان

آن تپه‌ها رودهای كوچك ، وجوہا پدید میاید . آب و هوای معتدل و ملایم دریائی ، باران فراوان و كم ویش اشعه آفتاب سبب گشته كه در این منطقه انواع گیاه‌ها - بوته‌ها - درخت‌ها - حشرات - مرغان و ماهی‌ها یافت شود .

دوم - منطقه چمن‌ها و باتلاقها و مردابها كه بواسطه پشه‌های مالاریائی ، رطوبت بسیار و حشره‌های گزنده دیگر هوایش ناسازگار میگردد و از آنرود در ایران مشهور است كه مرك میخواستی برو گیلان یا آنكه چون فلان منضوب شاه بود حا كم گیلان شد . ولی باید دانست كه این ناسازگاری مربوط به بومیان نیست چه كه آنها در اثر اقامت طولانی و عادت بورزش های كوه پیمائی و دیگر كارهای كشاورزی از هر گونه آسیب ایمن هستند تنها ییگانگان بمجرد ورود در این نواحی دچار مالاریا و انواع تب‌های عفونی دیگر گشته از پای در می آیند چنانكه شاه عباس بزرگ قریب سی هزار ارمنی را از كنار جلفای ارس بماندران كوچ داد و در مدت محدودی عده آنان به چهار هزار رسید . سوم - منطقه جنگلی در این بخش جنگل‌های انبوه پر قیمت شروع گشته و بكوهستان و چراگاه‌ها منتهی میگردد . در این منطقه درخت‌های سرو - كاج - شمشاد - انگور - انجیر - سیب - كلابی - انار و هر نوع درختان گوناگون گرانبهای صنعتی و میوه دار وجود دارد بعلاوه بوته‌های توت فرنگی - تمشك - زرشك ، سماق كلبهای رنگارنگ سنبل و نرگس و كندوهای عمل جنگلی آشیانه مرغان اهلی و وحشی لانه خرس و گراز و ببر و پلنگ و شغال و روباه و كفتار - موجود است .

در همین بخش جنگل ، شهرها و دیه‌های آباد ، مزرعه‌های برنج ، تلمبارهای ابریشم - باغ‌های مركبات و زیتون و انواع میوه‌های دیگر هم دیده میشود .

چهارم- منطقه کوهستانی و چراگاه‌ها که از دامنه تاقله کوه در فصل تابستان با گیاه‌ها و گل‌ها و در سایر فصول بابر ف مس-تور میشود. مردمان کنار دریا و جنگل خودشان و دام‌هایشان از اوایل تابستان بدامنه و اطراف این کوهستانها و چمنزارها کوچ نموده مدتی در آنجا بسر می‌برند و در نتیجه استفاده از هوای کوهستانی و آب گوارای چشمه سارها تندرست و نیرومند گشته با هوای ناسازگار کرانه مقاومت مینمایند.

هر سه ایالت نامبرده در این چهار منطقه واقع گشته و در عین حال هریک دارای مزایا و خصوصیات جداگانه میباشد.

۱- **مازندران** - وجه تسمیه آنرا از کلمه پارسی ماز به معنای کوه میدانند. در تاریخ ایران باستان بنام (هیرکانیا) موسوم بوده و حکایت‌هایی راجع به کیکاوس و دیو سپید و رستم پهلوان از آن می‌گویند که بیشتر جنبه افسانه دارد. در دوره ساسانیان و مسلمانان نام این ایالت به تاپورستان (طبرستان) و دیلمستان شنیده میشود و همینکه اسمعیل سامانی مؤسس خاندان سامانیان عمرولیث صفاری مدعی خلیفه بغداد را مغلوب ساخت معتضد خلیفه عباسی پیاداش آن خدمت فرمانروائی مازندران را بوی بخشود پس از آن یکسلسله سادات علوی که از بیم خلفای عباسی بمازندران فرار کرده بودند در این نواحی حکومت یافتند و مهم‌ترین آنان خاندان کارکیا و سادات مرعشی میباشدند سید قوام الدین جد مادری شاه عباس بزرگ از همین سادات و از فرمانروایان مازندران بوده است پس از پیدایش پادشاهان صفویه و تجدید امپراتوری دیرین ایران گیلان و مازندران هم جزء سایر ایالات ایران در آمد در زمان شاه عباس کبیر اهالی گیلان و مازندران شورش کرده‌اند و پس از قتل عام و کشتار فراوان آرام گشتند در ایام سلطنت شاه سلطان حسین، پتر

بزرگ امپراتور روسیه نماینده هائی بآن صفحات فرستاد و از تعذبات
 ازگی های شماخی نسبت به بازارگانان روس شکایت نمود و مطالبه
 غرامت کرد نمایندگان پتر در بهار سال ۱۷۲۲ میلادی برابر ۱۱۳۵
 هجری قمری به پای تخت رسیدند در آن موقع محمود افغان بجای سلطان حسین
 جلوس کرده بود. محمود بفرستادگان «پتر» گفت خودتان ازگی ها را
 تنبیه کنید و هر چه میخواهید بگیرید. فرستادگان پتر با این اجازه
 کلی بمسکوباز گشتند. پتر هم موقع را غنیمت شمرده سی هزار سپاهی
 بطرف قفقاز فرستاد (آنوقت ها تمام قفقاز از آن ایران بود) و تا
 نزدیک شماخی پیش آمدماد دولت عثمانی که خود نیز سهمی از ایران
 بی صاحب را تقاضا داشت در مقابل پتر ایستاده بوی راه نداد پتر هم
 مجدد آسپاهیانی گرد آورده بقصد تسخیر مازندران و گیلان و کرگان
 اعزام داشت. این مرتبه حکمران گیلان خود باستقبال روسها شتافت
 و آنانرا پیاده نمود در پائیز همان سال شاه تهماسب پسر شاه سلطان حسین
 سفیری نزد پتر فرستاده با وی قرار دادی منعقد نمود باین ترتیب که
 امپراتور روسیه افغانها را از ایران بیرون کند و تهماسب را به تخت
 بنشانند در مقابل مازندران و گیلان و استرآباد از آن روسها باشد
 و بازارگانی ایران و روسیه آزاد بماند اگر چه پتر بزرگ پیمان
 نامبرده را امضاء نمود ولی هیچگاه با اجرای آن اقدام نکرد چه که
 پیش از امضای پیمان گیلان را گرفته بود و تصرف مازندران و
 کرگان هم اشکالی نداشت در این اثناء نادر شاه افشار پدید آمد و
 پتر کبیر هم همان اوقات بدروزدن گانی گفت. روسها گیلان را تخلیه
 کردند و فقط در بندر انزلی نماینده برای انجام کارهای بازارگانی
 گذاشتند پس از مرگ نادر شخصی بنام هدایت خان در این نواحی قیام
 کرد و او هم بدست آغامحمدخان کشته شد و از آن تاریخ تا کنون
 مازندران و دو ایالت دیگر جزء قلمرو شاه ایران میباشد.

شهرهای مازندران

آ- آمل مقر حکمرانی مازندران در زمان یا قوت حموی مؤلف معجم البلدان از بزرگترین شهرهای مازندران بوده است ولی اکنون دهکده بزرگی بیش نیست و قریب هشت هزار نفر جمعیت دارد. رود هرا از کنار آن میگذرد. سید میر بزرگ قوام الدین جد مادری شاه عباس در این شهر مدفون است و شاه عباس برای وی مقبره ای ساخته که حالا رو بخرابی میرود چندین برج و مناره بلند در داخل شهر دیده میشود و بنا بگفته عوام آنجا آتشگاه پارسیان بوده ولی قطعاً چنین نیست و مقبره سادات علوی از فرمانروایان مازندران میباشد که بطرز معماری عرب روی قبرها بنا کرده اند. در آمل پارچه های پنبه و نوعی قالی و گلیم می یافتند که چندان لغافی ندارد.

ب- اشرف (به شهر) در پنج میلی جنوب خلیج استرآباد

واقع شده است. شاه عباس يك جاده سنگ فرش عالی از استرآباد تا اشرف ساخته بود که از بندر گز هم عبور میکرد. شاه عباس این جارا اشرف البلاد یا نجیب ترین شهرهای ایران لقب داد و عمارتهای مجمل عالی در آن بنا نمود که هر وقت از قال و قیل اصفهان بستوه میآمد روبه میهن مادر خویش (مازندران) آورده و در باغهای دلکش و کاخهای عالی اشرف بسر میبرد. قصرهای سلطنتی اشرف عبارت بودند از :

باغ شاه که بطرز عمارت چهل ستون اصفهان بنا شده بود و ایوانی مانند چهل ستون اصفهان داشت از تمام آن ایوانها و تالارها و اتاقهای چند طبقه جزمشتی خاک چیزی باقی نیست فقط درختهای تنومند سرو و شمشاد و نارنج و مرکبات آن باحوادث روزگار مقاومت کرده و سر بآسمان افراشته اند. دیگر عمارت حرمانه- باغ تپه- باغ صاحب الزمان- باغ و عمارت سرچشمه و باغ صفی آباد است. این بنای اخیرا

شاه صفی نواده شاه عباس برای دختر خویش در نیم فرسخی اشرف
بنا کرد .

ب- فرح آباد این شهر در سه میلی دریای خزر و کنار رود
تجن بنا گشته و بقدری باغ های دلگشا و قصر های عالی و منظومه های
زیبا داشته که آنرا فرح آباد یا سرای شادمانی نامیده بودند . شاه عباس
در سال ۱۶۲۸ میلادی برابر ۱۰۳۸ هجری قمری در یکی از کاخ های
فرح آباد بدرود زندگانی گفت و از آنروز تا کنون سرور و نشاط
فرح آباد مبدل بماتم و ویرانی گشته و یک دهکده ویرانی جایگزین
آن سرای شادمانی شده است .

ت- ساری درسی و پنج میلی اشرف البلاد واقع است در
روزگار صفویه بسیار آباد بوده و جمعیت آن به چهل هزار نفر میرسید
آغا محمد شاه قاجار در ابتدای سلطنت آنرا پای تخت خویش قرار
داد ولی بزودی آنجا را ترک کرد در داخل شهر چیز دیدنی نیست
جز چند مناره بلند که آرامگاه شاهزادگان دلیلی یا سادات مرعشی
فرمانروایان مازندران میباشد .

ث- بار فروش (بابل) یکی از مراکز مهم بازرگانی ایران
و روسیه است این شهر در میان کوهستان و جنگل و دریا واقع گشته
محصول عمده آن برنج و پنبه و نیشکر است بیشتر امور بازرگانی بدست
یهودیان اداره میشود .

ج- مشهد سر - (بابلسر) بندر دریائی بار فروش است و پانزده
میل تابار فروش مسافت دارد این بندر هم مانند سایر بنادر ایران از
هر گونه مزایای بندری بی بهره است فقط یک گمرکخانه و یک فانوس
دریائی همیشه خاموش و یک امامزاده در آن یافت میشود .

بازی مازندران مانند گیلان و گرگان سرچشمه ثروتهای

هنگامی است که میتواند کلیه مردمان ایران را از هر چیز بی نیاز سازد ولی دولت و ملت غافل ایران کمترین توجهی باین گنج های خداداد ندارند تا درجه که حداقل استفاده از این همه نعمت برای آنان میسر نمیشود آیا جای تعجب نیست که چوبهای صنعتی جنگل های مازندران تا نورتر تن نقاط اروپا بکار می رود و مردم ایران حتی از وجود آن بی خبرند! فقط یک مرتبه در تاریخ ایران نادرشاه افشار «جانالتن» مهندس انگلیسی را مأمور نمود که از چوبهای جنگل مازندران دو کرانه دریای خزر استفاده کرده کشتی بسازد و مقداری از آن چوبها را به خلیج فارس فرستاد تا بحریه برای ایران تهیه کند ولی این اقدام هم بواسطه مرگ نادر تا تمام مانده چوبهای کشتی سازی در کرانه خلیج طعمه حریق شد.

تنها منافع ماهیگیری این ایالات برای اداره کردن قسمت عمده از کشور ایران کفایت میکند چه که در دهانه سفیدرود پاره روزهات تا چهار هزار ماهی بدست میآید ولی دولت بی اطلاع ایران تمام این درآمدهای سرشار ماهیگیری و خاویار را در مقابل سالی ۹۵ هزار تومان یک کهپانی روسی اجاره داده است! گذشته از ماهی و چوبهای صنعتی میوه های جنگلی، مرکبات گل ها و گیاه های طبیعی و صنعتی مرغها دام ها و ده ها شکارها معدنی های مس و آهن و زغال آبشارها آبهای معدنی و صدها نعمت های بی نظیر مازندران بدون توجه و استفاده در میرود و مردم بدبخت تیره روز ایران بر سر این گنجها نشسته از فراطعها ات باشکم گرسنه جان میسپارند. در سال ۱۸۸۹ میلادی برابر ۱۳۰۷ هجری قمری در آمد

نقدینه مازندران قریب ۱۴۰ هزار تومان و هزینه عام المنفعه دولتی به پنج هزار تومان میرسید. ارقام بالا بخوبی نشان میدهد که دولت ایران تاچه درجه ای نسبت باین نواجی زرافشان بیعلاقه میباشد که حتی حاضر نیست بامختصر اقداماتی عایدات هنگفتی برداشت کند.

تنها اقدامی که از آغاز سلطنت ناصرالدین برای عمران مازندران بعمل آمده یکی این بوده است که در سال ۱۸۷۷ میلادی برابر ۱۲۹۴ هجری قمری ژنرال کاستیگر خان اتریشی بدستور ناصرالدین جاده بالنسبه همواری از آمل تا تهران بنا کرد که طول آن ۱۲۰ میل میشود و در یکی از منزل گاهها میان «بندبریده» و «دهرینه» به تقلید پادشاهان ساسانی شکل ناصرالدین راروی سنگی حجاری کرده اند. شاه بالای اسب نشسته ده تن وزیر در طرف راست و چپ او ایستاده اند. دیگر این که حاج محمدحسن امین الضرب از شاه امتیاز گرفت یک رشته راه آهن اسبی در مازندران احداث کند و برای این منظور از بلژیک مهندس و لوازم راه آهن وارد کرد و بندر محمود آباد را در مصبر رود هر از و دوازده میلی آمل مرکز قرارداد و در آنجا کاروانسرا و دکانهایی بنا کرد اما افسوس که بزودی بامهندس بلژیکی نزاع کرده از آن خیال منصرف شد و بایک مهندس روسی همدست گشته در شهر آمل کارخانه قند و شکر و چوب سازی دایر کرد.

یکی از محصولات مهم مازندران ابریشم کاری است. اصطخری در کتاب «المسالک و الممالک» شرحی از ابریشم مازندران نگاشته و خود نیز ازری بسیاری آمده و دستگاه ابریشم کاری مازندران را دیده بود. پس از وی مار کوپولو جهانگرد مشهور ایتالی شرحی از ابریشم مازندران مینویسد. انگلیسیها و هلندیها و بالاخره روسها مکرر برای خرید ابریشم ایران بمازندران آمده و اقداماتی کرده اند.

در سال ۱۶۳۷ میلادی برابر ۱۰۴۷ هجری قمری تمام محصول

ابریشم ایران بیست هزار کیسه بوده و هر کیسه از آن دوشلینگ و نیم ارزش داشته است در همان سال تنها از مازندران دو هزار کیسه و از گیلان هشت هزار ابریشم بدست میآمد شاه عباس به تجارت ابریشم و مخصوصاً ابریشم مازندران توجه داشت و ارمنی ها را برای فروش این کالا با اروپا میفرستاد. پس از انقراض صفویه و هرج و مرج و قتل و غارت ابریشم کاری ایران روبه تنزل نهاد بعلاوه تخم کرم ابریشم ایرانی آفت یافت، گرچه از ژاپون و ترکیه و فرانسه تخم های تازه آوردند اما اصلاح اساسی در آن بعمل نیامد. ابریشم کارهای ایران هم بجای ابریشم بزراعت توتون و زیتون و ترباک و برنج مشغول شدند باوجود این هنوز هم محصول ابریشم ایران غالب توجه میباشد و علاوه بر مازندران و گیلان و گرگان در خراسان و آذربایجان و کرمان و کاشان و یزد ابریشم کاری دایر است و در کارگاه های دستی پارچه های ابریشمی می بافند. ابریشم آذربایجان و گیلان و مازندران و گرگان هم در داخله مصرف میشود و هم بخارج حمل میگردد و قسمت عمده آن در بندر ماری ب فروش میرسد.

کارگاههای ابریشم بافی ایران يك وقتی اهمیت بسیار داشته مخمل کاشی، جریبرهای یزدی، رشتی و خراسانی در تمام آسیا مشهور بود اما اکنون رو با انحطاط و تنزل میرود و چون در شرع اسلام پوشیدن لباس ابریشم خالص برای مردان منع شده غالب پارچه های ابریشمی ایران را بانخ و پشم مخلوط می بافند. در کاشان و سلطان آباد عراق يك نوع قالی های ابریشمی بافته میشود که از حیث رنگ آمیزی جوهری (آنی لین) و پستی نقشه جنس بسیار نامرغوبی می باشد. باری مردمان مازندران در سراسر ایران بدلاوری و نیرومندی شهرت دارند قسمتی از داستانهای شاهنامه روی همین مردمان سلجشور جمع آوری شده است و اگر يك روز دولت مآقل با اطلاعی در

ایران پیدا شود از این مردمان رشید کار آمد و محصولات
بی نظیر سرزمین آنان سودهای زیادی خواهد برد و ولی
اکنون استعداد اهالی مانند محصولات مازندران بطور
شرم آوری تلف میشود *

لباس مازندرانی ها از يك نوع پارچه پشمی است که «چانا»
مینامند و برای مقاومت باخارها و بوته های تیغ دار بسیار مفید میباشد
مازندرانی ها برای اینکه در محیط جنگلی خود چابک و چالاک باشند
عموماً کت او شلوار کوتاه میپوشند و برعکس سایر ایرانیان قبای بلند
ندارند و بساق پایشان بندهائی نمی بینند که آنرا «پلتاوا» میگویند. کفش
یا چاروخ مازندرانیان از پوست خام تهیه شده و کلاهشان هم تیکه از
پوست گوسفند است و با این ساز و برگ ساده برای زندگی در کوهستان
و کرانه درمیان جنگل آماده هر گونه کار میکردند.

۲- استرآباد - گرگان - (جرگان)

واقع در کنار رود گرگان و دشت ترکمان مجاور دریای
خزر خاکش از مازنداران و گیلان حاصل خیزتر است و همینقدر با
انگشت زمین را بغراش و دانه بپاشان بدون هیچ زحمت چندین برابر
تغذیم دروخواهی کرد. علاوه بر محصولاتی که در مازندران و گیلان
بدست میآید استرآباد مرکز انواع غلات مانند جو و گندم و باقلا
و عدس میباشد. شاه عباس بزرگ يك جاده سنگ فرش عالی از
استرآباد تا گیلان ساخته بود که از میان جنگل ها و باتلاقها عبور
میکرد و در اطراف آن کاروانسراها و دیه های آباد موجود بود
اکنون آن راه ها و آن کاروانسراها و آن دیه ها یا مردمانش تهیه
شده اند ولی برکت و نعمتهای طبیعی گرگان همچنان باقی و پایدار
مانده و برای گران هدر نمیرود. ایلات ترکمان که قاجارویه نیز از آنان
هستند با چارپاها و سیاه چادرها و سایر مختصات خود در این نقاط

پراکنده اند. مردمان بومی استرآباد از هر جهت بمازندرانی ها شباهت دارند و شغل عمده آنان زراعت و کله داری بطرز بدویان میباشد صابون و باروت هم درست میکنند در کنار روداترک گیاهی میروید که از آن گیاه قلیائی مخصوصی جهت صابون پزی تهیه میشود برای تهیه باروت از مشهدينترات و از بادکوبه سولفور آورده با ذغال بید محلی مخلوط میکنند و از آن باروت میسازند.

مرکز حکمرانی این ایالت شهر استرآباد است که در قاموس رسمی دولت ایران به دارالمؤمنین یا خانه مردمان دین دار شهرت دارد و بنا بقعیده مورخین مسلمان این شهر را «یزید بن مهلب» در زمان سلیمان خلیفه اموی بسال ۷۲۰ میلادی برابر ۱۰۲ هجری بنا کرد و تا زمان ظهور تیمور بسیار آباد بوده در آن هنگام بباد قتل و غارت رفت و تا اکنون بآبادی سابق خود برنگشته است. دژ تا دور شهر قریب سه میل و نیم میشود. دیوارهای بلند گلی خندقهای خراب اطراف آنرا احاطه کرده و از جنکل جدا میسازد. چهار دروازه استرآباد خالی از هر گونه زیبایی و صنعت معماری است در داخل شهر چیز جالب توجه و دقتی نیست، غیر از يك عمارت قدیمی که در سال ۱۷۶۱ میلادی برابر ۱۱۷۵ هجری قمری بامر آغامحمد شاه بنا گردید و اکنون رو بخرابی میرود. دیگر مزار امامزاده عبدالله برادر امام رضا و شش مدرسه علوم دینی که دارای موقوفات زیادی بوده ولی آخوندها و سیدهای متنفذ که در همه جای ایران بالای این نوع خیرات و مبرات هستند درآمد موقوفه ها را بلعیده و مدرسه ها را بی طلاب یا با طلاب گرسنه رها کرده اند.

خانه های استرآباد و اطراف آن از آجر قرمز بنا شده و پایه های آن روی چهارتیر بارتفاع یکی دو متر بالای سطح زمین قرار دارد که از آسیب رطوبت برکنار باشد اگر چه در تمام ایران

حتی در آذربایجان که معادن سنگ فراوان است خانه ها را مانند کلبه های افریقا از خاک و خشت بنا میکنند و در نتیجه کلیه شهرهای ایران با این دیوارهای گلی و بایه های خشتی منظره عبوس هولناکی بخود میگیرد ولی خوشبختانه در گیلان و مازندران و استرآباد - رطوبت و بارندگی از این تنبلی و کاهلی ایرانیان جلوگیری کرده و ناچار خانه ها را با سنگ و چوب و آجر ساخته اند که بر زیبایی و قشنگی طبیعی این سرزمین مینوشان میافزاید .

۴ - گیلان

بندر مهم این ایالت انزلی است که کنار مردابی بهمان نام واقع گشته و دارای دهانه خطرناکی میباشد چه بسا که مسافرین از بندرهای روسیه سوار کشتی شده و تادهانه انزلی آمده اند و مجبور به مراجعت گشته اند . مسافر بدبخت باید دوباره از کنار انزلی بگذرد و در باد کوبه پیاده شده چندی در میان نفت و قیر و مازوت بخواهد سپس مجدداً با انزلی روی آورد و شاید سه باره مجبور به برگشتن شود خوشبخت مسافری که اوضاع دریا بوی اجازه پیاده شدن میدهد آنوقت هم تازه که از دهانه و موج شکن گذشت باید تمام مرداب را با قایق طی کند و به بندر - انزلی برسد . من تکرار میکنم که کلمه بندر درباره انزلی و یا بوشهر و سایر لنکر گاههای ایران بی مورد است پس بهتر که این نقاط را توقف گاه طبیعی کشتی بخوانیم باری از انزلی بفاصله شش میل بشهر رشت میرسیم رشت - مرکز ایالات گیلان در میان جنگل و باتلاق و مردابهای را که قرار گرفته ، از ایشرو هوایش بسیار عفونی و ناسالم است چه بسا اروپائیان که برای سیاحت و یا تجارت و یا مأموریت های سیاسی باینجا آمده و پس از مختصر توقفی بخاک رفته اند با وجود بدی آب و هوا شهر رشت در سابق خیلی آباد و پر جمعیت بوده و همینکه در ایام پتر بزرگ روسها باینجا آمدند اصلاحاتی در اطراف شهر بعمل آوردند

وزير بزرگشاه - امين السلطان آتابك

جنگل‌های نزدیک را بریده زمین را تسطیح نمود و از این‌راه به تصفیه هوای رشت کمک شایانی شد و بر آبادی و ترقی آن افزود اما بزودی و با و طاعون بشهر بی‌پناه رشت حمله بردا بریشم کاری و سایر محصولات آن در اثر بی‌مبالاتی دچار آفت گردید و یک مرتبه جمعیت آن از هشتاد به سی هزار تنزل یافت. جنگلهائی که روسها بریده بودند و باره روئید علفهای هرز - چمن - باتلاق - مرداب - آفت همه نوع بدبختی باین مرکز عمده بازرگانی و کشاورزی ایران هجوم آور گشت تا حدی که میتوان با اطمینان کامل شهر رشت را بدبخت‌ترین مراکز صادرات و واردات جهان دانست. دولت تنبل ایران برای انجام هر گونه اصلاحاتی در این نقاط و سایر جاهای یک بهانه دورغی دارد و آن اینکه اگر گیلان را اصلاح کنیم راه هجوم و حمله روسها تسهیل میگردد در صورتیکه این گفته کاملاً خطاست دولتی که از ترس حمله دشمن با اصلاحات حیاتی خود اقدام نورزد قادر بحفظ حیات خود نخواهد بود و خواه نا خواه چه دشمن حمله کند چه نکند آن دولت نالایق محکوم بنیاب و نیستی خواهد شد از آن گذشته باترقیبات علمی امروزه راه خراب یا آباد رشت مانع پیشرفت قوای مهاجم نخواهد بود و ضمناً اگر هم دهانه انزلی یا کوه گردنه رشت و تهران برای آمدن روسها تولید اشکال کند از راههای دیگر میرسند پس نمیتوان این عندها و بهانه‌های غیر معقول دولت ایران را پذیرفت و باید گفت که اصولاً ایرانی‌ها ب فکر این کارها نیستند.

در هر حال اتباع روس در گیلان زیادند و چندین ده جزه املاک آنان میباشد. ژنرال کوروپاتکین فرمانده قوای ماورای بحر خزر برای تسخیر هند نقشه‌های دقیقی تنظیم نموده و البته تسخیر خراسان و آذربایجان و گیلان و مازندران جزء مقدمات واجب آن نقشه است کثرت نفوذ و عملیات جدی روسها در این سه ایالت مخصوصاً در گیلان

ورشت حسن توجه آنان را با اجرای نقشه کوروباتکین تأیید میکند.

قوچان - امیرالامراء شجاع الدوله ایلخانی -

کلات نادری

قوچان - بخشی از ایالات شمال شرقی ایران و از نواح خراسان بطول شصت میل و عرض پنجاه و نه میل در شمال کوه شاه جهان واقع شده است (قلعه شاه جهان قریب ده هزار پا از سطح دریا مرتفع میباشد) این ناحیه حاصل خیزنه فقط انبارغله و حبوبات خراسان بلکه قسمت مهمی از ایران است غالباً در نواحی قوچان يك تخم صد تخم حاصل داده و بعضی ها تا صد و پنجاه تخم هم نقل میکنند روسهای مجاور قوچان بیشتر از خود ایرانیان از محصول آنجا بهره مند میشوند و اگر دولت جنگجویی بخواهد بداخل آسیای غربی لشکر بکشد قوچان تنها میتواند تامدتی خوار بار و علوفه آنرا تأمین کند جمعیت کلیه قوچان را از صد تا دویست هزار تخمین میزنند که از ایل کرد زعفرانلو - ترکهای گراییلی و عده کمی فارس تشکیل یافته اند . پای تخت و حاکم نشین قوچان شهر قوچان دارای دوازده هزار جمعیت میباشد . جد ایلخانی فعلی برج و بارویی در اطراف شهر ساخته ولی در ایام فتحعلی شاه کردهای قوچان یاغی شدند فتحعلی شاه شخصاً به محاصره شهر شتافته کاری از پیش نبرد ولی پسرش عباس میرزا شهر را فتح کرد از آنروز تا کنون برج و باروی قوچان در اثر گلوله های توپ و تفنگ از هم ریخته و زلزله نیز مزید علت شده و اکنون بحال خرابی افتاده است . در بیرون شهر جز چند یخچال و یکی دو کوره آجر پزی چیز دیگری نیست در نزدیکی شهر باغ ایلخانی است که از کثرت درختان میوه دار به يك بوستان زراعتی شباهت دارد میان همین باغ يك سکوی گلی دیده میشود هنگامی که ناصرالدین بزیارت مشهد میرفت این سکوی گلی را برای آلاچیق شاه بنا کردند و سکوی مزبور چند

روز و چند شب افتخار پذیرائی قبله عالم را داشت . بیرون باغ ۵۰ دوسه سکوی گلی دیگر پابرجاست که بنام تخت شاه خوانده میشود فتحعلی شاه جد ناصرالدین هنگام محاصره بی نتیجه شهر قوچان روی این سکوهای گلی چادر زده بود و باین جهت تاکنون عنوان تخت جانشین داربوش را محفوظ داشته است . قدری دورتر از تخت های شاه (تپه نادر) واقع گشته که در ماه ژوئن ۱۷۴۷ میلادی برابر ۱۱۶۰ هجری قمری محل سرا پرده نادر بوده و در همان سرا پرده نادر بقتل رسیده است . در داخل شهر یک بازار تنگ و تاریک و یک مسجد و دو منار مشاهده شد چون مسلمانان شیعه مسیحیان را بمعبد خود راه نمیدهند من در قوچان نیز مانند دیگر شهرهای ایران بدیدن دیوار و گنبد مسجد اکتفاء کردم .

وزیری که زمان فتحعلی شاه بقوچان آمده اظهار میدارد یکی از سربازان نادر شصت صفحه قرآن بخط بدیع کوفی از سرقبر تیمور غارت کرده و برای مزار امانزاده در قوچان هدیه آورده بود . طول هر یک از آن ورقهای قرآن دوازده قدم و عرضشان هشت قدم بوده و من متأسفم که موفق بدیدن این اوراق نفیس نگشتم .

ورود بقوچان - همینکه نزدیک شهر قوچان رسیدم بمعادت

شرقیان در کاروانسرای خارج شهر توقف نموده پیشخدمت افغانی و غلام ترکمن خود را نزد ایلخان قوچان فرستادم و او را از ورود خود خبر دادم . ساعتی نگذشت که صدای نعل اسبان بلند شد گماشتگان ایلخان یا استقبال آمدند و مرا با احترام بشهر بردند و در خانه مجاملی که برایم آماده کرده بودند جادادند . اتاقها باقالی های عالی فرش شده حیاط و حوض و باغچه دیوارهای گچ کاری پنجره های تالار با شیشه های رنگارنگ آراسته بود سماور و روسی روی میز میجو شید . چندین قطعه عکس با سما ای امپراتور روسیه و اعضای خاندان سلطنتی روس با تصویر عیسی

و مریم و حواریون و پاپ رم و امثال آن مانند رنگ آمیزیهای در هم
و بر هم شرقی بالای تالار نصب بود .

بلافاصله پس از ورود نوکرهای دیگر ایلخان برای خوشباش
و تعارف آمده وقت ملاقات را تعیین کردند قرار شد ساعت پنج بعد از
ظهر بدیدن ایلخان برویم .

ساعت دیدار - همینکه ساعت دیدار فرا رسید من فراك

رسمی پوشیده سیلندر بسر نهادم عده زیادی از نوکرهای من و نوکرهای
ایلخان در جلو و عقب راه افتادند و بایک جلال و عظمت فوق العاده
بدرارك رسیدم . سردر ارگ را مانند سردر ویلاهای ایتالی با
آهک و کچ بطرز بدیع بر جسته ای گنده کاری کرده بودند . در دالان
عده ای گارد احترام رژه رفتند دیوانخانه باحوض بزرگ و فواره و
باغچه های پهن و دراز مانند دیوان خانه سایر شهرهای
ایران دیده شد آنگاه از میان صف پیشخدمتان و قراولان گذشته
باطاق کوچکی داخل شدم و از آنجا باتاق بزرگ دیگر که میان آن
چندین میز چیده و روی آن مقداری ظروف بلور و بارفتن گذاشته
بودند (ایرانیان عشق غربی بظروف بلور و بارفتن دارند) يك تخت
خواب آهنین باتشک مخمل گوشه تالار بی کار افتاده بود بعد از این
تالار باتاق پذیرائی رسیده ایلخان بامترجم و يك میرزا و يك
سید و یکی از پسرهای خود که چهارده سال بیش نداشت انتظار مرا میکشید
و چندین صندلی و يك میز دراز برای تشریفات مانده بودند .

ایلخان کیست ؟ - سیصد سال پیش که شمال شرقی ایران
مورد حمله و هجوم دائمی تاتارها بود شاه عباس نقشه تازه ای بنظارش
رسید و پانزده هزار خانوار کرد را که از چهار ایل زعفرانلو - کیوانلو
شاهدلو - امانلو - تشکیل می یافت بشمال شرقی ایران کوچ داد تا جلو گیری
از تاتار نموده ضمناً از شماره و نفوذ کردهادر کردستان کاسته شود

کردهای مزبور میان چناران و استرآباد اقامت کردند و بر حسب دستور شاه تامدتی از پرداخت مالیات و عوارض دیوانی معاف بودند معذک کردها آرام نمیگرفتند و هر چند وقت یکبار بر ضد شاه شورش میکردند. نادر شاه برای آرام کردن آنان تدبیری بکار برده دختر والی قوچان را ازدواج نمود اما این عقد و عروسی هم مؤثر واقع نگشت و در غیبت نادر کردها شورش نمودند نادر بقسمی بر آشتی که تصمیم بقتل عام آنان گرفت ولی پیش از اجرای این تصمیم در بیرون شهر قوچان در سال ۱۷۴۷ میلادی برابر ۱۱۶۰ هجری قمری بقتل رسید. کردها مجدداً در سال ۱۸۳۱ میلادی برابر ۱۲۴۸ هجری قمری بر ضد فتحعلی شاه قیام کردند فتحعلی خود به تسخیر قوچان شتافته کاری از پیشربرد و پسرش عباس آنجا را مسخر کرد که تاکنون با کم و بیش طغیان و عصیان زیر نظر پادشاهان قاجار میباشند. کردها در قوچان و بجنورد و درگز پراکنده اند و در قتل و غارت از تر کنه های مجاور خود دست کمی ندارند با این فرق که کردها برعکس ترکمانان رشید خوش قامت و خوشرو هستند .

ایلخان قلی - امیر حسین خان شجاع الدوله امیر -
الامراء والی قوچان از فرزندان محمد حسین خان والی بزرگ میباشد که در شیروان حکومت میکرد. پس از محمد حسین خان پسرش امیر گناه خان ایلخان شد ولی رضاقلی پسر امیر گناه خان پدر را خلع کرده خود منصوب شد و با فتحعلی شاه مخالفت کرده بدست عباس میرزا گرفتار گردید رضاقلی هنگام اسارت و تبعید در میامی بدرود حیات گفت و پسرش سام خان والی گشت امیر حسین خان فرزند سام خان است و شصت و چند سال از عمرش میگذرد در سال ۱۸۵۶-۷ میلادی برابر ۱۲۷۳-۴ هجری قمری در جنگهای هرات شرکت داشت و پس از آن با والی خراسان مخالفت نمود و بطهران احضار شده

است اما جان خود را با پرداخت چند هزار لیره باز خرید و سر جای خود باز گشت پس از چندی دوباره جنب و جوشی کرده و مجدد باجی بشاه پرداخت و اکنون روزگاری بخوشی و ناخوشی میگذراند و هر چند نسبت بایل خود حکمفرمای مطلق بوده اما ایجاد پست و تلگراف و رخنه تمدن اروپا روز بروز از قدرت وی کاسته و بر نیروی حکومت مرکزی شاه میافزاید بعلاوه سر بزرگش ابوالحسن خان با پدر کشمکشهایی نمود زن پدر خود را زیر مشت و لگد کشت با وجود این از طرف شاه بحکومت چناران تعیین شد و دختر وزیر خراسان را ازدواج نمود و البته ایلخان از این پیش آمده ها دل خوشی ندارد .

باری امیرالامراء یا لرد لردهای ایران سرداری سیاهی در بر و شمیر مرصعی در کمر داشت عینک آبی زده بود تکه های الماس سرداری او چون چراغ برق میزد موهای ریش و سرش مانند تمام اعیان شرق بزور رنگ و خنامشگی مینمود . صحبت ماقرب دو ساعت طول کشید و مطالبی بمیان آمد که تکرار آن در اینجا مورد ندارد . روی هم رفته ایلخان مرد زرنگ چیزی فهمی است گاه گاه مانند بچه ها و گاهی مثل فلاسفه سخن میراند حس کنج کاوی که طبیعی ایرانیان میباشد در این پیر مرد شدت دارد و پیوسته از من میپرسید :

— شما چه مقصودی دارید ؟

— چرا بقوچان آمدید ؟

— هزینه سفر شمارا دولت میدهد ؟

— جای تعجب است که ایرانیان از مسافرت های علمی اروپائیان

بی خبرند . باور نمیدارند که شخصی برای کسب اطلاع بول خرج کند و سفر برود .

من نیز بنوبه خویش از ایلخان پرسشهایی نمودم و پاسخهایی شنیدم. مثلاً پرسیدم چند رعیت دارید ؟

— ما آمار نداریم، ظاهر اچهل هزار خانوار رعیت من هستند از هر خانواری سالی يك تومان پول و يك سرباز میگیرم.

— خوب اگر روسها بخراسان حمله کنند چه خواهید کرد ؟

— این مجال است.

— مگر روسها آخال تپه را نگرفتند ؟

خراسان غیر از آخال تپه است ما برای امام رضا دفاع خواهیم کرد.

همینکه حرف ایلخان پیر باینجا رسید من نگاهی به عکسهای امپراتور روسیه و خاندان سلطنتی قیصر در بالای تالار انداخته یاد نامه ای افتادم که چندی پیش همین سردار میهن پرست ایرانی به سرحد داران روسی نوشته در آن چنین اظهار کرده کرده بود :

« مگر يك مسیح دیگری از آسمان فرود بیاید و ملتی بپاکی و درستی روسها تربیت نماید » کار که باینجا کشید من موضوع صحبت را تغییر دادم.

خوب در ایران راه آهن هست.

ایلخان که در تمام عمر راه آهن ندیده در جواب من و اماند بعد گفتم از انگلستان تا امریکا هشت روز راه است لرد لردهای ایران پس از شنیدن موضوع راه امریکا و انگلستان اظهار حیاتی کرده گفت :

معلوم میشود از انگلیس تا امریکا هشتاد فرسخ

پیش نیست که روزی ده فرسخ و هشت روزه میروند.

من شغل خود را برای امیرالامراء شرح دادم که در مجلس شورای ملی انگلستان عضویت دارم، ایلخان تا آنوقت نام مجلس و

مشورت را ننشیده بود لذا سری تکان داده گفت آری شما هم حاکم هستید، ولی چند هزار خانوار رعیت دارید ؟

صبح دیگر خان والی بیازدید من آمد یکساعت زیبا خدمتشان اهداء نمودم و چون ارقام لاتینی روی ساعت را نمیدانست روی صفحه را با ارقام فارسی نگاشتیم خیلی خوشحال شد و مرا بشام دعوت نمود. قابهای پلو - چلو - املت های ایرانی - ران و کله بره - مرغ - جوجه - شراب قوچان - کاسه های شربت مانند دریاچه و قاشق های چوب کلابی ساخت خونسار چون کرجی های زیبایمان قدح ها شنایمیکرد. **کلات نادری** من تصمیم گرفتم از قوچان بکلات نادری

بروم این قلعه بقدری با اهمیت معرفی شده که در بهار ۱۸۸۹ یکی از نمایندگان مجلس مبعوثان انگلیس از دولت استیضاح کرد که آیا کلات نادری دست ایرانیان و یا در دست روسها میباشد اگر من قصد خود را ابراز میکردم البته عده ای جاسوسان ایرانی و روسی اطراف مرا احاطه میکردند و کارم مشکلتر میشد و چه بسا که مخاطراتی روی میداد گرچه نظر من خیلی ساده و فقط در حدود کسب اطلاعات علمی دور میزد.

راه از قوچان به مشهد و کلات دو قسمت میشود و با آنکه من عازم کلات بودم نظر بملاحظات فوق اظهار داشتم که به مشهد میروم بدبختانه امیرالامراء قوچان اصرار ورزید که باید تا مشهد سوار کالسکه وی بشوم و گرنه ساعت مرا پس میدهد بالاخره برای رفع محذور قرار شد تا منزل اول با کالسکه امیر رفته و سپس کاروان خود را دنبال کنم با این شرط غائله مرتفع گردید. امیرالامراء پیاده بمشایعت من آمد کالسکه چهار اسبه ساخت روسیه را که البته از مسکو برای خان داده اند وسط خیابان نگاهداشتند. خان قوچان شخصاً مرا سوار کرد و چند قدمی هم پیاده دنبال من آمد ما هم برخلاف منظور بطرف

مشهد حرکت کردیم ولی همینکه بمنزل اول رسیدیم کالسه و سواران
والی قوچان را مرخص کرده و با همراهان بسمت کلات نادرش کوچیدیم
اما همراهان من که باید بخوانند گان معرفی شوند عبارت بودند از :

۱- رمضانعلی خان افغان که خود را از نژاد ایرانی میدانست
و معتقد بود پدرانش با نادر بابا احمد شاه دورانی از ایران بافغان
رفته اند. رمضانعلی با کنسول انگلیس از هند به مشهد آمده و مرد
باجرئت رشید کاردانی میباشد. نسبت با انگلیسها عقیده مخصوصی ابراز
میکند که غیر از آنها کس دیگر لیاقت آقائی و حکومت این جهان
را ندارد .

۲- گریگوری ارمنی جلفائی که من او را از ژنرال «ماک لین»
عاریه کردم و برای ترجمه فارسی و انگلیسی بسیار بدرد میخورد اما
میان راه تهران و مشهد ناخوش شده مرد .

۳- شکرالله میرآخور ایرانی که از عشق آباد همراه من
آمده است .

۴- نوباد گلدی ترکمن با چند سوار ترکمن دیگر که سوار
اسبهای سفید دمحنائی هستند و پیشاپیش کاروان حرکت میکنند. این
ترکمنهای وفادار در مرزهای ایران و افغان میزیستند و همینکه روسها
بنواحی آنان دست یافتند داوطلبانه تابعیت بریتانیا را قبول کردند و
از دست فاتحین آسیا قرار گرفته بپناهنده شدند .

من هیچوقت از مسافرت با کاروان خسته نمیشدم و همینکه بجوی
آب یا سایه درختی میرسیدیم بارها را بزمین میانداختند زین اسبها را
بر میداشتند ، چارپایان روی خاک غلط میخوردند فوری خورجینها و
مفرشها باز میشد سرا پرده نصب میگرددید و ماور بجوش میآمد

آنوقت بود که بهترین مشروبات جهان بایک استکان چای گرم صحرائی
برابری نمیکرد. آشپزها اجاق وقت میساختند، دیگها سربار میرفت
منهم مشغول تهیه یادداشت های روزانه میگشتم. مهترها چارپایان را
تیمار میکردند، علوفه میدادند تا ساعت نه بعد از ظهر بیا و برو قال و قیل
دوام داشت ولی از نه به بعد همه چیز ساکت می ماند مگر زنگ گردن
قاطرها که میان تاریکی صحرا موزیک ملایم دلنوازی مینواخت، گاه هم
اسبها شیهه میکشیدند دیگر هیچ تا چهار بعد از نصف شب که کاروان
خط سیر خود را از سر میگرفت.

هر قدر بکلات نزدیک میشدیم اخبار مختلف ب ما میرسید بعضی
میگفتند شمارا راه نمیدهند بعضی میگفتند اجازه لازم است باید از
والی خراسان دستور برسد. ممکن بود من از قوچان تلگراف کرده
و بوسیله کنسول مشهد اجازه بخواهم ولی میدانستم گرفتار مشکلات
دیگری خواهم شد باری همین که از دره عبور کرده به در بند ارغونشاه
(که یکی از دروازه های قلعه کلات است) نزدیک شدیم کسی متعرض
مانگشت و مثل این بود که جانداری در آنجا نیست ولی ناگاه از پشت
سربانک و فریاد مردی بلند شد که لباس ژنده در برداشت و دنبال
فریاد وی چندتن دیگر هم نمره کنار رسیدند اینها لباس های پاره پاره در
برداشتند اغلبشان بابرهنه بودند فقط از تکه های شیر و خورشید
که بزحمت روی کت های تیکه تیکه مندرس بند شده بود
دانستیم که با سربازان شاهنشاه ایران مواجه شده ایم.
هرچه آنها دادزدند من آهسته صحبت کردم و با آنان فهماندم که نسبت
به قلعه قبله عالم قصد بدی ندارم منظورم تماشای قلعه است و بس. آنها
که ملایمت مرادیدند از خشم و تفریط خود کاسته زبان بملایمت گشوده
گفتند ما فهمیدیم شما انگلیسی هستید و اگر روسی بودید حتماً شما
را میکشتم. من هنوز نفهمیده ام که چگونه سربازان غیور شاهنشاه از
مسافت دور انگلیسی بودن مرا تشخیص داده و از کشتن من صرف نظر

کردند، بهر حال بعد از اعلان متار که و رفع خصومت قرار شد فرستاده ای نزد خان کلات روانه کرده اجازه ورود بخواهیم. خان کلات در ده مجاور قلعه اقامت داشت و شکرالله میرآخور مأمور انجام این سفارت فوق العاده گردید زیرا ایرانی بود و کمتر مورد سوء ظن واقع میگشت. شکرالله رفت ما با سربازان دوست شدیم آنها برای مادر دل کردند که مدتی است حقوق نگرفته اند آنها راسه ماهه فرستاده اند اکنون پنج سال است بدون حقوق در این قلعه محبوسند ضمناً از من میپرسیدند آیا راست است که ظل السلطان رخت فرنگی پوشیده و از بوشهر بلندن رفته است. یکی از سربازان که ظاهر آسرجوخه بود بمن گفت چندی پیش يك افسر روسی برای دیدن قلعه آمد او را عقب رانندیم افسر روسی مرتبه دوم با سیصد ترکمن آمد باز هم رانده شد بعد از آب کلات مذمت کردند که همه آنها ناخوش شده اند.

تاکتیک ایرانی. یکساعت و نیم منتظر جواب خان بودیم تا شکرالله میرآخور برگشت و فرمان خان را ابلاغ نمود که باید بوالی خراسان تلگراف کرده اجازه بخواهیم. اشکال تازه آنکه میرزا یافت نمیشد میگفتند فقط يك مرد با سواد هست که آنهم زیر کیف و افور مدهوش افتاده ولی با اصرار و جدیت من بهوش آمد و در ظرف نیم ساعت يك تلگراف دو سطر را تهیه نمود. تلگرافی که با این زحمت نوشته شد بدست شکرالله دادیم تا به تلگرافخانه برسد پس از لحظه شکرالله بانو کرخان باز آمده گفت: «یگوشد سیم پاره شده است من بنو کرخان گفتم اگر چنین است من پیام سیم را وصل کنم. نو کرخان گفت نه خیر سیم روی زمین افتاده پاره نشده پس در اینصورت مخابرات کلات و مشهد قطع نیست. نو کرخان بلا تأمل گفت شما باید به تهران تلگراف کنید سیم آنجا خراب است در صورتی که از کلات به تهران خط مستقیمی نمیباشد و باید از راه کلات و مشهد

به تهران تلگراف کنند. من که این دروغهای اشکار و بی پایه را از نوکر خان شنیدم پا و گفتم باید از بابت جواب قطعی بدهد که تلگراف مرا می پذیرد یا نمی پذیرد. ضمناً گریگور را برای دریافت آخرین پاسخ نزد خان روانه کردم و بعضی اینکه از کنار دربند رد شدیم یکی از سواران ایرانی اسب خود را مهییز زده بطرف سربازان دوید و فریاد کشید که کسی را بقلعه راه ندهید و با این تاکتیک ایرانی از ورود بقلعه محروم ماندیم عجب آنکه پس از ورود به مشهد معلوم شد خان در ستکار قلعہ بوالی خراسان گزارش داده که ویس کنسول انگلیس با عده مردمان مسلح به قلعہ هجوم آورده و سربازان دلیر شاهنشاه هم از قلعہ دفاع کردند!

دست‌ان قلعہ کلات - بعقیده داستان نویسان ایرانی (فردوسی) جنگ رستم و افراسیاب در کنار این قلعہ واقع شد و (فرود) برادر کیخسرو در این قلعہ بدست طوس کشته شد. آنچه مسلم است چنگیز خان از این قلعہ اطلاع داشته و ارغونشاه یا ارغوان شاه نواده هلاکو و پسر آباقا خان پس از کشمکش با سلطان احمد عموی خود و شکست خوردن از عمو پان قلعہ پناهیید. ارغونشاه از سلاطین مسیحی متعصب ایران بود که مسلمانها را از کارهای مهم دولتی اخراج مینمود و تاکنون یکی از پنج دروازه کلات بنام دربند ارغونشاه شهرت دارد. نادر شاه که از مردمان همین نواحی بوده بخوبی از موقعیت مهم قلعہ باخبر بود و همینکه از فتح هند برگشت این قلعہ را مستحکم نمود و ذخایر و غنایم خود را در آنجا جمع کرد پس از قتل نادر و هرج مرج ایران اوضاع قلعہ روبه خرابی نهاد تاکنون که از نظر نظامی هم چندان اهمیتی ندارد زیرا اگر روسها بخواهند بغیر از حمله کنند راههای مواصلات مناسبتی دارند که به عبور از قلعہ کلات احتیاجی نمیشود مگر اینکه ایرانیان از فراز قلعہ کلات بخاک

روسیه حمله کرده راه آهن ترکستان و ماوراء بحر خزر را قطع نمایند
 و البته چنین استعدادی برای ایرانی ها میسر نیست در هر حال قلعه
 بر فراز صخره بنا شده راه آن منحصر به يك تنگه و پنج در بند
 است . اول دربند ارغون در شمال ، دوم دربند نفتاد جنوب ، سوم دربند
 کوشتانی در جنوب شرقی ، چهارم دربند چوب بست در مغرب ، پنجم
 در بند ده شاه در شمال غربی . میگویند که برای هر پنج دربند پاسبان
 و قراولانی گماشته اند در صورتی که قراولان و پاسبانان منحصر بهمان
 ژنده پوشان مجاور دربند ارغونشا . و در بند نفتا میباشد . پائین قلعه دو
 ده و برانه است که عده ای ترکمان جلایرو چند خانوار کرد
 و عرب در آنجا هستند و شماره مجموع آنان به هزار نیرسد يك برج
 سنگی بنام مقبره نادر و چند بنای خرابه مشهور بایوان نادری و عبارت
 نادری در اطراف ده نزدیک قلعه دیدم میشود .

لر گرن در سیستان و شیراز

تقسیم سیستان يك قطعه از استان مجاور خراسان و افغانستان
 بنام سیستان موسوم است . سیستان یا ساگستان (مغرب آن سجستان)
 سرزمین ساگ ها از دیر زمانی در تاریخ ایران مشهور میباشد و باره
 از جغرافی نویسان و مورخین ایران آنرا کشور نیروز یا شهرستان
 (نیروز) نوشته اند . میگویند زوال پندرسیم و نواده پنجم جمشید
 اهل سیستان بوده است . قسبی از شاهکارهای فردوسی مربوط به سیستان
 و مردمان سیستان است تصور می رود که اسکندر بزرگ از سیستان
 گذشته به هند رفت و موقع مراجعت از راه گرمان عبور نمود در
 دوره ساسانی ها بزرگترین معبد های زرتشتی در سیستان بنا شده بود و
 ایرانیان ، سیستان و آذربایجان را از اماکن مقدس میدانستند . در قرن
 سوم میلادی ساگ ها از شمال به سیستان رو آوردند و چندی در آنجا
 اقامت کردند اما ، پادشاهان ساسانی آنان را اخراج نمودند . یزدگرد

آخرین پادشاه تیره روز ساسانی از بیم عربها به سیستان گریخته بهرورفت
و در آنجا روزش بسر رسید .

یعقوب لیث صفاری از قهرمانان سیستان است که پس از
استیلای عربها استقلال ایران را تجدید نموده و در مدت کمی از کابل
تا شیراز را مسخر نمود و افسوس که امپراطوری بزرگ یعقوب دیر
نپائید و پس از مرگ وی متلاشی شد . یعقوب لیث یکی از مردان
برجسته نادرالوجود آسیا میباشد او شمشیر و خامه را با هم توأم نمود
و در عین حال که سیاستمدار کامل العیاری بوده سرباز نامداری هم
محبوب میگشت . اصطخری سیستان بعد از اسلام را بخوبی توصیف
میکند او خودش شهرهای پر جمعیت ، ده های آباد سیستان را دیده و
شرحی از معدن های طلای آنجا مینویسد بد بختانه این ناحیه حاصلخیز بدست
چنگیز و تیمور بسختی ویران گردید در زمان صفویه کم کم به سیستان
توجهی شد و خاندانی بنام کیانی از طرف پادشاهان صفوی در آنجا
حکومت یافتند کیانی ها خود را از نژاد کیکباد میدانستند و تا زمان
نادر بطور وراثت در آن نواحی فرمانروائی داشتند . بعد از قتل نادر شاه
احمد خان ابدالی تمام سیستان و قسمتی از افغانستان را متصرف گشته
سلسله دورانی را تشکیل داد . پس از مرگ احمد سیستان خراج گزار
تیمور جانشین وی بود همینکه تیمور مرد ، سلسله دورانی منقرض شد
و نواحی سیستان گاه در دست ایران و زمانی تابع کابل می ماند تا
آنکه در سال ۱۸۵۱ میلادی برابر ۱۲۶۸ هجری قمری علی خان
حاکم سیستان از مرگ دوست محمد خان استفاده کرده بیرق ایران
را برافراشت و خود را تابع ایران معرفی کرد . دولت ایران هم به
پادشاه این خدمت یکی از شاهزاده خانم های سلطنتی را بقصد ازدواج
علیخان در آورد چیزی از این مقدمه نگذشت که جنگ انگلیس و
ایران و صلح پاریس و تخلیه هرات انجام یافت دولت ایران بر طبق

عهد نامه پاریس متعهد شده بود که از دعاوی خود در هرات و افغان چشم ببوشد و در صورت بروز اختلاف با همسایه افغانی خود قضیه را به حکمیت دولت انگلیس واگذار کند با وجود چنین تعهدی افغانها با انگلیس و انگلیسها با ایران اعتراض داشتند که چرا قضیه سیستان تصفیه نمیشود و ایران از آنجا دست برنمیدارد یا لااقل حکمیت دوستانه انگلیس را نمیپذیرد. البته حکومت هند پیشتر مأمور حل اختلاف بود و بواسطه قرب جوار با ایران و افغان به سیستان توجه میکرد در سال ۱۸۶۳ میلادی برابر ۱۲۸۰ هجری قمری شیرعلی جانشین دوست محمد خان داستان سیستان و مداخله ایران را پیش کشید ایران نیز ادعاهای خود را مطرح کرده دادخواهی نمود. حکومت هند از این مشاجرات به تنگ آمده حاکمیت را بشمشیر واگذار نمود که هر کس زورش بیشتر است طبعاً پیشتر است ایرانی ها منتظر همین اجازه بودند و از خدامیخواستند که انگلیس ها خود را کنار بکشند و در سال ۱۸۶۵ میلادی برابر ۱۲۸۲ هجری قمری دولت ایران بازور شمشیر تمام سیستان را متصرف شد شیرعلی از این تجاوز خشمگین شده دنبال شکایتها را تعقیب کرد که باید دولت ایران از سیستان برود البته ایران هم دعاوی متقابل خود را در دست داشت و برخ افغانها میکشید این بود که حکومت هندوستان با اجازه و تصویب لندن دو باره موضوع حکمیت عقل و منطق را تجدید نمود که مبدا میان ایران و افغان جنگ و جدال در گیرد و اسباب زحمت طرفین بشود در سال ۱۸۷۲ میلادی برابر ۱۲۸۹ هجری قمری کمیسیون رسیدگی تحت ریاست سرگلد سمید به سیستان آمدا و از طرف ایران هم شخصی بنام میرزا معصومعلی خان مأمور رسیدگی شد افغانها هم يك نماینده ای فرستادند ادعاهای طرفین بقدری ساده و در عین حال مشکل بود که برای کمیسیون حکمیت تولید زحمت کرد. ایرانی ها میگفتند سیستان از قدیم مال ما بوده حال

هم در دست ماست و آنرا پس نمیدهیم افغانها میگفتند از زمان احمد شاه ابدالی تا چند سال پیش سیستان از آن افغانها شده است بالاخره سرگلدسمید چنین مصلحت دید که از سیستان بتهران برود و در آنجا قضیه را تسویه نماید و پس از ورود بتهران گلدسمید چنین اظهار عقیده کرد که سیستان بدو بخش تقسیم میشود سیستان خاص و سیستان دور افتاده بخش اول بدست ایران و بخش دوم از آن افغانها باشد ایرانیها از این تقسیم رنجیدند که دولت انگلیس سهمیه بهتر را بافغانها داده زیرا افغان باج گزار هندوهند مستعمره انگلیسهاست افغانها اوقاتشان تلخ بود که چرا سیستان (آنها) را بایران پس دادند ولی حاکم قضیه سرگلدسمید توجهی باین گله گزاریهها نکرده رأی خویش را اعلام داشت و نظر خود را مجری نمود .

سیستان خاص یا سیستان ایران قریب ۹۵۰ میل مربع میشود و ۴ هزار جمعیت دارد که بیست هزار نفر آن سیستانی یعنی نژاد خالص آریائی میباشد و ده هزار بلوچ و پانزده هزار ایرانی کنونی هستند سیستانی های خالص به لهجه فارسی قدیم ایران صحبت میدارند و از حیث شکل و قامت و هیكل نمونه کامل آریا میباشند .

شهر عمده سیستان ایران سه کوه و نصرت آباد یا نصر آباد است در سال ۱۸۷۲ میلادی برابر ۱۲۸۹ هجری قمری آبادی سه کوه منحصر به هزار و دویست کلبه تاریك گلی بوده که بیشتر به مفار ه های عصر حجر شباهت داشته است و اتفاقاً نصف این کلبه های گلی سه کوه هم بی سکنه مانده بود بهر حال این آبادی (سه کوه) ویرانه روی سه تپه بنا گشته و از آنرو آنرا سه کوه میگویند . شخصی بنام نایب الحکومه از ظرف امیر علم خان فرماندار قاین در نصرت آباد اقامت میکند امیر علم خان از رؤسای ایلات عرب و حکمران قاین و سیستان است مطابق احکام رسمی دولت ایران هزار سرباز باید همیشه در سیستان

بماند و اگر خدا بخواهد (انشاء الله) هر دو سال يك دست لباس و هر سال دو تومان پول و چند من گندم باین سرحداران کشور شاهنشاهی مرحمت میشود آنها هم نسلا بعد نسل در همانجا اقامت نموده بیشتر بدعا گوئی تاشمشیر زدن اشتغال دارند .

مرکز حکمرانی سیستان افغان شهر چخانسوز می باشد که در آبادی و پر جمعیتی برادر بزرگتر (سه کوه) ایران محسوب میگردد .

سیستان از نقاط بسیار حاصلخیز ایران و یکی از انبارهای غله آسیاست . رود هیرمند، دریاچه هامون، خاک پر قوت این سامان و مردمان فلاحت پیشه آن بهترین مولد ثروت هستند و با مختصر توجهی اسباب رفاه و آسایش میایونهایم میهنان خویش را فراهم می سازند اما چنانکه گفتیم فقر و جهالت مردم و تنبلی و غفلت حکومت های ایران و افغان این گنج بزرگ را بویران و حشمتا کی تبدیل نموده که حتی از سیر کردن عده معدود سکنه آن نواحی هم عاجز هستند .
در شیراز - همینکه سه ربع ساعت از ده زرقان راه آمدیم

ابرو دود و مه غلیظی از بالای کوه ها پدیدار شد و قدری نزدیکتر درختان سرو و کاج از روی تپه ها نمایان گردید . شیراز همین است که دل مسافران را از وطن جدا میسازد و بابهشت موعود برابری میکند . سعدی و حافظ از این شهرند و گل و بلبل غزلیات این دو سخنگوی نامی از باغ های دلگشای شیراز است پیش از اینکه وارد شهر شویم به تنگ الله اکبر میرسیم . الله اکبر خدا بزرگ است ایرانیان برای اظهار تعجب این کلمه را بزبان میآورند من هم الله اکبر گفتم اما نه برای اینکه چیز شکفت آوری ندیدم مگر خاک خشک زمین های بایردر طرف راست جاده شکل فتحعلی شاه را بادو پسر و يك قلیان روی سنگ ترسیم کرده اند آن طرف تریك شیر و يك رستم و يك مرد نیزه بدست این هم که الله اکبر ندارد با وجود این من چندبار الله اکبر

گفتم زیرا از زحمت اسب سواری و گرما و سرما کمی آسوده شده
در شهر شیراز استراحت میکنم .

در زمان صفویه از تنگ الله اکبر تا شیراز جوی بزرگی
کنده و آب را بشهر میبردند حالا جوی پر شده و آبش خشک است ؛
فقط موقع برف و باران سیلابی بزیر میآید و راه را لجنزار میکند
در همین تنگ الله اکبر و دروازه قرآن صندوقی است که قرآن هفده
من شیراز در آنجا محفوظ میباشد . میگویند يك برگ این قرآن هفده
من و تمام آن نیز هفده من میشود و البته این خود معجزه جداگانه
خواهد بود . خط قرآن را با امام زین العابدین نسبت میدهند پاره میگویند
خط سلطان ابراهیم نواده امیر تیمور گورگان میباشد . پس از
تنگ الله اکبر و دروازه قرآن بداخل شهر میرسیم پادشاهان صفویه
شیراز را بطرح اصفهان خیابان بندی کرده بودند اینجا هم چهار باغ
داشت منتهی بجای چنارهای چهار باغ اصفهان در اینجا سرو و کاج
کاشته بودند در وسط شهر حوضهای مرمر بوده که از تنگ الله اکبر
آب میگرفته و فواره های آن تا چند متر جستن مینمود اما اکنون
کوچکترین اثری از آن باغها و حوضها و فواره ها نیست همه برباد
رفته و نابود گشته و از تمام آن آبادیها سه گنبد کاشی کاری آبی
و چند دیوار خرابه دیده میشود . گذشته از گنبدهای سه گانه چند
تیکه زمین محصور هم بنام باغ در اطراف شهر پیدا است که دور تا
دور آنرا دیوارهای بلند گلی احاطه کرده و بزحمت نوك درختان
از پشت دیوارها سربرون کشیده اند .

شهر شیراز در يك دره واقع گشته که ده میل مسافت دارد
و اطراف آنرا کوههای بلند و کوتاه گرفته است اما مساحت خود
شهر قریب چهارمیل میشود که مانند بیشتر شهرهای ایران با دیوار
های گلی و چند برج و باروی فرو ریخته بدقواره تزئین شده است

در شیراز زمان کریم خان زند قریب پنجاه هزار نفر سکونت داشتند ولی در این تاریخ (تاریخ مسافرت کرزن بآنجا) جمعیت شیراز از سی هزار بیشتر نیست (برطبق آمار سرشماری ۱۱۱۱ تا ۱۹۱۱ جمعیت شیراز تا شعاع شش کیلومتر ۱۱۹۰۲۳ نفر بوده است)

شیر بزبان فارسی دو معنی دارد یکی آن درنده ای که پادشاه جانوران خوانده میشود و دیگر شیرنوشابه گوارائی که غذای کامل بشمار میآید. میگویند چون در نزدیک این شهر چراگاههای زیاد بوده و حیوانات شیرده بسیار داشته از آنرو شیراز شده است و یا آنکه شیراز از کلمه شیر و بمناسبت قرب جوار بدشت ارژن و بیشه شیران میباشد. از قرار مشهور در سال ۶۹۴ میلادی برابر ۷۵ هجری قمری محمد بن یوسف سردار نامی عرب این شهر را بنا نهاد. من (لرد کرزن) در این گفته تردید بسیار دارم چه که در نزدیکی شهر فعلی شیراز آثار حجارها و کتیبه های دوره ساسانی و هخامنشی باقی مانده و ربطی به آثار تخت جمشید ندارد. در شمال شیراز فعلی کوهی است که در گذشته و اطراف آن آثار قلعه ها و ساختمانهای قدیمی پیش از اسلام بسیار میباشد و تمام اینها بوجود شیراز پیش از اسلام گواهی میدهد. بهر حال یک طایفه از پادشاهان نیم مستقل ایران از دیلمستان و مازندران بشیراز آمده و اینجا را پایتخت کردند آب رکن آباد کنونی شیراز (که بقول حافظ نسیمش بوی عطر میدهد) از قناتی است که رکن الدوله دیلمی حفر نموده بنام امیر یابل مشهور آنطرف شیراز را به اسمعالدوله دیلمی نسبت میدهند پس از انقراض سلسله دیالیه آبادی شیراز متوقف ماند ولی عده دیگری از فرمانروایان فارس بنام اتابکان جبران این توقف را نمودند. شریف الدین محمود شاه از اتابکان فارس برج و باروی محکمی برای شیراز بنا کرده خدمت عمده اتابکان بشیراز و نواحی دیگر فارس آن بود که از قحط و غارت و خرابی های مغول جلوگیری

نمودند و با آنکه شهر بزرگ اصفهان بدست تاتارهای وحشی با
 خاک یکسان گردید در اثر کاردانی و حسن سیاست اتابکان کوچکترین
 آسیبی بشیراز نرسید. ابن بطوطه جهانگرد و جغرافی نریس نامی عرب
 در سال ۱۴۷۴ میلادی برابر ۸۷۹ هجری قمری بشیراز آمده و از
 مسجد و مزار احمد بن موسی الکاظم فرزند امام هفتم شیعیان بسیار توصیف
 میکند. بنا بر گفته این جهانگرد افریقائی، شیراز آنروز دویست هزار
 جمعیت و بیست میل مسافت داشته است بعد از انقراض سلسله اتابکان
 تغییرات مهمی در اوضاع فارس و شیراز پدید آمد و همینکه پادشاهان
 صفویه شهر اصفهان را پایتخت خود کردند از اهمیت شیراز کاسته شد
 فقط امام قلی خان سردار نامی صفویه و استاندار فارس بآبادی
 آنجا توجه بسیار نمود و شاید طرح چهار باغ و میدان و حوضهای
 مرمر شیراز در اثر اهتمام امام قلی خان انجام یافت. در هر صورت
 هجوم افغان و بر باد رفتن شانندان صفویه لطمه سختی بآبادی شیراز
 وارد آورد بعدی که ظهور نادر هم آن خرابی را ترمیم نکرد پس
 از قتل نادر کریم خان زند از مردمان ارستان بسلطنت رسیده و خود را
 وکیل الرعایا ذیل السلطنه شاهزاده های صفویه معرفی کرده خوشبختی
 شیراز آنکه کریم خان زند از شیراز خوشش میآمد و آنجا را
 برای مقر حکمرانی خویش برگزیده حسن نیت و خوش رفتاری کریمخان
 طوری بود که تمام مردمان ایران در دوره فرمانروائی وی آسوده
 زیستند و بیش از هر جا شیراز و شیرازیان از این پیش آمد استفاده
 کردند. مسجد وکیل، بازار وکیل، قلعه وکیل، حمام وکیل و دیوانخانه
 کریم خانی هنوز در شیراز دیده میشود. باستان شیراز بار تفاع بیست و
 هشت پا و ضخامت ده پا از بناهای وکیل الرعایا میباشد و همانطور که
 تمام کاروانسراها و ابنیه خیریه ایران را بشاه عباس نسبت میدهند هر
 ساختمان و بنای محکمی که در شیراز باقی مانده منسوب به کریم خان
 زند میگردد.

در ایام لطفعلی خان پادشاه یا شاهزاده بدبخت خاندان زند آبادی شیراز، چنان برجاماند «سرهارفورد جانس» رزیدان (۱) انگلیس در بغداد که در سال ۱۷۸۹ از عراق عرب بایران آمده و چندی در شیراز مهمان لطفعلی بود از رونق و عظمت شیراز آنروز شرح بسیاری حکایت میکنند.

با ظهور آغامحمد شاه دوران خوشبختی شیراز و شیرازیان بسر رسید و در نتیجه قتل و غارت و خرابی و لشکر کشی ها شیراز بروز سیاه افتاد که تا کنون هم همانروزگار را ادامه میدهد. در زمان سلطنت آغامحمد برادرزاده و جانشین او فتحعلی در شیراز حکومت میکرد و همانطور که ولیعهد های کنونی قاجار در تبریز بسر میبرند شیراز مقر ولیعهد آغامحمد شاه گشت پس از جلوس فتحعلی شاه مدت زمانی حسینعلی میرزای فرمانفرما پسر پادشاه والی فارس بود حسینعلی میرزا با محمد شاه برادر زاده خود مخالفت کرده دعوی سلطنت نمود و بزودی مغلوب شده در تهران در گذشت سه پسر فرمانفرما بآنکلیستان گریختند. فرایزر جهانگرد نامی انگلیسی در ایران مأمور پذیرائی آنها گردید و دولت بریتانی بجهات مهم سیاسی با این مهمانان خوش رفتاری زیاده نمود. در اوایل سلطنت ناصرالدین فرهاد میرزا معتمدالدوله عموی شاه والی فارس شد ایام حکومت این شاهزاده تا کنون به بدی و انزجار یاد میشود زیرا بی اندازه قساوت بخارج داده بود و ای اکنون (زمان اردو کرزن) فرزندش معتمدالدوله دوم، کرده های پدر را با ملایمت و خوش رفتاری خود جبران مینماید ده سال قبل حکومت

۱- رزیدان با بقول عربها مقیم يك عنوان سیاسی است که اروپائی ها بنمایندگان خویش در ممالك شرقی میدهند وبرزخ میان کنسول و کمیسر عالی میباشد.

فارس از طرف ناصرالدین جزو قلمرو وسیع سلطان مسعود میرزای ظل السلطان مقرر گردید و هم پسر کوچک چند ساله خود جلال الدوله را اسماً والی فارس تعیین نمود و نایب الحکومه جلال الدوله صاحب دیوان از اعیان مشهور شیراز فرمانروائی میکرد .

ملاقات والی فارس - والی فعلی فارس معتمد الدوله ثانی

پسر غرهاد میرزای معتمد الدوله عموی ناصرالدین است من او را در عمارت ارك حكومتی ملاقات كردم . ارك شیراز هم مثل ارك سایر شهرهای ایران يك حیاط محصورى است كه بادیوارهای گلی احاطه شده و کلیه مساحت آن هشتاد متر درسی متر میشود و برای هنرنمایی چهار برج آجری در اطراف ارك ساخته اند . من بهرم دیدار شاهزاده والی ازدوباغ بزرگ گذشتم در یکی از این باغها پایه سنگی مرمری از یادگار دوره کریم خانی دیده میشد دیگر چیز جالب توجه هیچ نبود . شاهزاده والی قریب پنجاه سال دارد خیای شیک و خوش لباس است ، فرانسه را خوب حرف میزند . يك منشی فرانسه دان هم در خدمت وی میباشد خودش چهار مرتبه بفرنگستان رفته از آن جمله هم در سال ۱۸۷۳ میلادی برابر ۱۲۹۰ هجری قمری افتخار ملازمت شاه را داشته است . از اوضاع سیاست جهان اطلاع کامل دارد و موقعیت نظامی و سیاسی کشور خویش را بخوبی میداند انگلیس های مقیم شیراز از او راضی هستند بیشتر اوقات شاهزاده والی بمصاحبت نواب حیدر علی خان هندی از اهالی دکن میگردد كه وی چندین سال است هند را ترك گفته و در شیراز اقامت مینماید .

غیر از ارك و عمارت حكومتی يك عمارت سلطنتی دیگر شیراز اکنون محل تلگرافخانه هند و اروپاست و هنگامی مقر حکمرانی کریم خان زند بوده است . میگویند تخت مرمر تهران در این عمارت جاداشت و آغامحمد آنرا بتهران برد اکنون جز يك حوض بزرگ

و چند درخت کهن چیز دیگری از آثار بر افتخار گذشته ندارد
 بازار شیراز بهترین معرف بازارهای ایران و شرق میباشد
 خیابان سربوشیده که پانصد متر طول آن میشود با سقفهای گنبد مانند
 بطرز بدیعی ساخته شده، میان هر گنبدی برای تجدید هوا و استفاده
 از آفتاب سوراخهای گردی تعبیه نموده اند در دو طرف این خیابان
 سربوشیده دکه هایی است که قندمارسی-شکر جاوه-چینی آلات
 فرانسه-شمع هلندی-چیت انگلیسی-فاستونی اتریش-ماهوت آلمانی
 ادویه هندی-خلاصه آنچه را که در گنجینه حضرت سلیمان نبی سراغ
 دارید در این نمایشگاههای تاریک پیدا میکنید. از وسط بازار به تیمچه
 و یا کاروانسرای سربوشیده دیگری میرسیم وسط تیمچه حوض پر
 آبی ساخته اند و روی حوض و اطراف آنرا نیمکت های چوبی قرار
 داده اند. بازرگانان عمامه بسرو یا کلاه دراز شیراز غالب اوقات با
 قلیان های نقره و فنجان های چایی چهار زانو روی تخته ها نشسته
 و در مسائل مهم اقتصادی و مالی گفتگو میدارند چه که داخل بازار
 شیراز پیوسته قال و قیل منطقی جریان دارد و از بامدادان تا شامگاهان
 هیاهوی فروشندگان و خریداران قطع نمیشود.

این بازار قشنگ پر برکت که امروزه هم بعد از صد سال
 مرکز اقتصادیات فارس محسوب میگردد و مثل همه چیز خوب دیگر از
 یادگارهای دوره وکیل است. غیر از این تیمچه سربوشیده چندین
 کاروانسرای بزرگ در اطراف بازار هست که مهمترین آن را به
 گمرکخانه دولتی تبدیل کرده اند گمرکخانه های شرق کوچکترین
 توجهی به پیشرفت بازرگانی کشور ندارند و تنها وظیفه خود را این
 میدانند که بر عایدات گمرکخانه بیفزایند اگر چه برای يك قران
 يك کاروان نابود گردد.

بازار شیراز تنها محل فروش کالاهای بیگانه نیست از همین

بازار و کاروانسراها همه ساله مقدار زیادی پنبه - بادام - زرد آلو - خشک - شراب - تنباکو - تریاک - بخارج میرود . محصول سالانه تریاک فارس به پانزده هزار صندوق میرسد شیرازیها مردمان عیاش و خوش گذرانی هستند از اینرو شراب و تنباکوی شیراز را بیش از هر کس خودشان مصرف میکنند و اگر از تنباکوی فارس چیزی بماند بترکیه و سوریه میرود . شراب شیراز در تمام ایران مشهور است و من (ارد کرزن) خود این شهرت را تصدیق دارم زیرا از شرابهایی که به فارس چشیدم و آنرا بهترین شراب سرزمین شیر و خورشید میدانم . شیرازیها در تهیه شراب تخصص بسیار دارند از رنگ سفید گرفته تا باده های عقیق فام در خمره های جوشان و خروشان فارس آماده میسازند . از صنایع نفیس شیراز نقره کاری - خاتم کاری و منبت کاری است قلیانها و جعبه ها و ظروف طلا و نقره ساخت این شهر بیننده را مجذوب میکند مخصوصاً طرز خاتم کاری استادان پارسی که با دقت و مهارت زیادی تیکه های کوچک دسترنج خویش را پهلوی هم چسبانیده و تابلو بسیار زیبایی را نمایش میدهند .

دارالعلم شیراز - پیش گفتیم که شهرهای ایران مانند اعیان و رجال آن کشور القاب و عنوانهای با عظمتی دارند ولی بدبختانه معانی این الفاظ با موضوعشان تطبیق نمیکند مثلاً دارالعلم یعنی سرای دانش برای شیراز که بیشتر مردمانش خواندن و نوشتن هم نمیدانند آری چند مسجد و مدرسه خرابه در شیراز فعلی هست که از گذشته روشن و اوضاع تاریک امروز آن حکایت میکند و شاید بتوانیم از روی این آثار و آمار شیراز آروز را بالقب (دارالعلم) امروز معرفی نماییم .

مسجد جامع - این مسجد قدیمیترین و معظمترین معبد شهر است و در سال ۸۷۵ میلادی برابر ۲۶۲ هجری قمری بامر عمرو بن لیث برادر یعقوب بن لیث صفاری بنا گردید و در اثر زلزله های پی

در پی وعدم توجه فرمانروایان فارس بحال بدی افتاده است که اکنون کمتر جلب توجه میکنند. در وسط این مسجد چهار دیواری بنام خانه خدا بشکل و تقلید خانه کعبه بنا کرده اند و در یکی از دیوارهای آن تیکه سنگ سماقی کار گذارده اند که نماینده حجر الاسود کعبه باشد. تاریخ بنای این خانه خدا سال ۱۴۵۰ میلادی برابر ۸۵۴ هجری قمری است و قطعاتی از قرآن با خط کوفی بدیوار و کتیبه های آن نگاشته اند.

مسجد فیه - میگویند در سال ۱۲۲۶ میلادی برابر ۶۲۳ هجری قمری علی ابوسعید از اتابکان فارس نذر کرد که اگر پسرش از بیماری شفایابد بهترین مایمک خود را در راه خدا وقف کنند. همینکه پسرش بهبود یافت ملاهای شیراز چنین رأی دادند که باغ و دیوانخانه مسکونی خود را به مسجد تبدیل کند و از این راه بهترین چیز خود را در راه خدا اتفاق نماید ابوسعید هم گفته آنرا پذیرفت و مسجد نوشیراز همان مقرر حکمرانی اتابک میباشد خوشبختانه این مسجد کهنه که اشتباهاً بنام نومه شهر شده تدریجاً از آفات آسمانی و زمینی محفوظ مانده و قابل یکی دوبار دیدن میباشد.

مسجد وکیل - نزدیک میدان و مجاور بازار مسجد دیگری است که بامر کریم خان ساخته شده و بواسطه پیش آمد مرگ وکیل ناتمام مانده که هنوز هم نیمه تمام میباشد.

مدرسه ناتمام وکیل و مدرسه خرابه باباخان در بازار سبزی فروشهای شیراز از بهترین و آبادترین معبدها و آموزشگاههای دارالعلم فارس محسوب میگردد.

پیش از اینکه موضوع معبدها و آموزشگاهها را بیابان برسانم ناچار به گنبد بزرگ شاه چراغ هم اشاره میکنم زیرا این گنبد آبی بر فراز ضریح نقره و قبر امیر احمد بن موسی الکاظم امام هفتم شیعیان قرار دارد مزار سید میر احمد - مزار سید علاء الدین حسین برادر شاه چراغ

ومزار شاه میرزا حمزه در بیرون وتوی شهر جز، امکنه تاریخی و در
این حال بناهای نیم ویران پای تخت فارس است .

باغهای شیراز-اولا باید دانست که باغ فرنگی و ایرانی
تفاوت زیاد دارد و اینکه از باغهای شیراز سخن میرانیم منظورمان
همان باغهای ایرانی نه اروپائی خواهد بود. يك تیکه زمین مستطیل
یا مربع که دور تادور آنرا دیوارهای بلند بدترکیب گلی احاطه
کرده و چند شاخه سبز از میان این دیوارهای گلی رو با آسمان سر کشیده اند
در داخل محوطه درخت های میوه دار و یا بی میوه بطور نامنظم و
بی ترتیب کنار هم کاشته اند بوته های گل و علف های هرزه خود رو
مثل جنگل و چمن زار بی سرپرست مزاحم یکدیگر گشته و منظره درهم
و برهمی را تشکیل داده اند. در وسط يك حوض بزرگ پر از آب را که
که سطح آن با علف ها و خزه ها مستور گشته و غالباً بوهم
میدهد این جا باغ ایرانی است. در باغهای ایران خیابان بندی، گل کاری،
منظره و این گونه نازک کاریهای غربی رعایت نمیشود. ایرانیان جای
سایه و حوض آبی میخواستند که در پناه آن بازن و بچه و دوستان
خویش لحظه ای از شر آفتاب سوزان کویر استراحت کرده شربت های
خنک و چائی های گرم بنوشند، قلیان بکشند، شعر بخوانند و دو باره
بخانه باز گردند. اینجا تفاوت فکر و ذوق و سلیقه شرقی و غربی معلوم
میشود اینک باغ های عمده شیراز :

باغ تخت-یا باغ تخت قاجار در يك میل و نیمی شمال شهر
در هفتصد سال پیش دیوانخانه اتابک قراجه سلغر بوده و در زمان آغا
محمد شاه و فتحعلی شاه ساختمان آن تجدید گردید . سیر گور او زلی
رئیس هیئت انگلیسی مأمور دربار تهران در سال ۱۸۱۱ میلادی برابر
۱۲۲۶ هجری قمری مدت سه ماه با همراهان خود در این باغ اقامت
نمود. باغ را روی تپه مرتفعی بنا نموده اند و در سابق هفت ایوان زیبا

داشته که هرایوان مشرف بر ایوان دیگری میشد و باکشی کاریهای عالی تزیین یافته بود. عمارت دوطبقه این باغ بر فراز تپه از تمام بناهای آنروز شیراز بلند تر و شاید بهمان جهت این محل را به باغ تخت لقب داده اند. در حال حاضر (زمان کرزن) هم تخت و هم تخت نشین ها این ویرانه را ترك گفته اند ایوانها فرو ریخته سقف ها پائین آمده درختها خشك و حوضش بی آب مانده است.

باغ نو- در طرف راست جاده اصفهان محلی بنام باغ نو مشهور است که از بناهای حسینعلی میرزای فرمانفرما میباشند يك وقتي در یکی از اتاقهای این باغ نوتابلوی نقاشی مجلس پذیرائی فتحعلی شاه از سر جان مالکم و همراهان نصب بود که امروز دیده نمیشود چندین درخت نارنج کهن يك حوض بزرگ پر آب دوسه اتاق نیم خراب کایه ساختمان و تزیینات باغ نور را تشکیل میدهد.

باغ جهان نما- این جایز از بناهای کریم خان و معروف بباغ وکیل بود اما بامر فتحعلی شاه نام آنرا تغییر دادند (ی حریج) رزیدان انگلیس مکتشف آثار کردستان مأمور بغداد بتاريخ پنجم ماه اکتبر ۱۸۲۱ میلادی برابر ۱۲۳۷ هجری قمری بمرضو بادر این باغ وفات کرده و همانجا بخاك رفته است فعلا جز مزار گننام این سیاست مدار انگلیسی چند درخت سرو شکسته یکی دو اتاق غیر مسکون ویرانه در این آینه تمام نمای جهان هیچ چیز ندیدم.

باغ دلگشا- قدری بالاتر از باغ جهان نما باغ دیگری است

که بدلگشا موسوم است و قریب یکقرن قبل بامر حاجی ابراهیم خان کلاتر شیراز بنا گردید. خوشبختانه باغ دلگشا برعکس باغهای سابق بآبادی پیشین خود باقی مانده است اتاقهایش مسکون درختانش شاداب جوی آب باریکی از مزار سعدی شاعر مشهور شیراز بدلگشا میثاید من که بتماشای دلگشا رفتم چندین خانم روبرسته ایرانی هم مثل بارهای

پنبه متحرك باچادرهای سفید میان درختان انبوه تکان میخوردند و بیشتر باشباح پریان واز مابهران (تابخی نوع بشر) شباهت داشتند .

اگر شیراز فعلی تبدیل بویرانه شده سرو و شمشادش خشکیده عمارتش روبانهدام میروود در عوض دو گنج بزرگ در این خرابه پنهان مانده که آرامگاه دو فیلسوف نامی دو سخنور معروف جهان سعدی و حافظ است تاکنون شاید در هیچ کشوری چنین اتفاقی رخ نداده که در ظرف مدت بالنسبه کوتاه دو رب النوع ادبیات از میان يك ملتی برخیزد و این قسم شهرت جهانی و بین المللی پیدا کنند .

شیخ مصلح الدین سعدی شیرازی در سال ۱۱۹۳ میلادی برابر ۵۸۹ هجری قمری و بنا بگفته دسته دیگر از تذکره نویسان بتاریخ ۱۱۸۴ میلادی برابر ۵۸۰ هجری قمری در همین شیراز کنونی متولد گشته و از اوایل جوانی بجهانگردی وسیر و سیاحت مشغول بوده است . کمتر کسی از سخنوران و یافلاسفه اسلام و ایران مانند سعدی پا از خانقاه و تکیه بیرون نهاده و برای کسب اطلاع جهانگردی نموده اند . سعدی با فقدان وسایل آنروزه و تأثیر و نفوذ تعلیمات عرفانی که مردم را بگوشه گیری عادت میداد کلیه بخش های واقع میان هندوستان و دریای مدیترانه را سرکشی کرده است و چنانکه خود میفرماید در گیر و دار جنگ صلیبی ها چندی به بیگاری میگذاشت سعدی با آنکه توانائی مالی نداشته است چهارده بار بمکه رفته و شاید در غالب این سفرها پیاده راه می پیمود . مؤلفات سعدی معروف بکلیات مشتمل بر يك مجوعه نثر و نظم فارسی است که بنا باظهار اشخاص متخصص از حیث فصاحت بی نظیر و از حیث مطلب و معنی هم در ادبیات بین المللی نادر میباشد شیراز بها اصراری دارند که عمر سعدی را صد و پنجاه یا اقل صد و بیست سال قلم دهند ولی آنچه محقق

است از صد سال بیشتر زیسته و در همین شیراز محبوب خودش مدفون میباشد

اینجا سعدی آرمیده است !

در خارج شهر شیراز نزدیک دامنه کوه حیاط مغروبه ایست که در وسط یکی از اتاقهای بدرو پنجره آن صندوق سنگی بزرگی افتاده و روی آنرا بعضی ادعیه عربی و آیات قرآنی حجاری کرده اند . شرح تزیینات مزار فیلسوف و سخنگوی بزرگ ایران بهمین مختصر پایان میرسد . چند سال قبل بالای این صندوق سنگی يك صندوق بزرگ چوبی دیگر هم بود که رنگ سیاهی داشته و یکی از قصائد شیخ را روی آن منبت کرده بودند من (لرد کرزن) صندوق چوبی را ندیدم همینقدر میدانم که زمان اقامت سرجان مالکم در شیراز مزار سعدی ترمیم زیادی لازم داشت و سرجان مالکم اجازه خواست که با هزینه خویش این گلستان خزان زده را آباد کند اکنون هم وضع ویرانی آن روزی که قدری هم بدتر برقرار میباشد . بیرون حیاط مقبره چشمه آبی است که از کوه مجاور فرو میریزد بالای همین کوه جایی بنام گاهواره دیو و آثار چند قلعه خرابه ای است که مربوط بدوره ساسانیان میشود . نزدیک قلعه خرابه دو سه چاه عمیق از میان سنگ تراشیده اند عمق یکی از این چاهها را تا پانصد متر تخمین میزنند . چاه مرتضی علی قدری دور تر از این دوسه چاه است و آبش را برای تبرک و شفا مینوشند . میگویند زنان بدکار را بامر ملاها در درون این چاه میانداختند که دیگران دنبال آنگونه مفاسد نروند و چند قدمی که از سمت شمال شیراز دور شوید بیابانچه و مزار حافظ میرسید . جهانگردان پیشین قبر حافظ را میان درختان سرو و نارنج دیده بودند اما حالا وسط قبرستان افتاده و باغ و سروستانی وجود ندارد . بقرار مشهور سنگ مرمر قبر حافظ را در زمان کریم خان برای حوض باغ جهان نما بردند و سنگ کنونی را

که از مرمرهای زرد رنگ یزد میباشد بجای آن کار نهادند . روی سنگ مرمر چند شعری از غزلیات بسیار مناسب خواجه را نگاشته اند و دور آنرا بایک نرده آهنین محصور نموده اند .

ایرانیان پیشتر حرف میزنند و کمتر عمل دارند و گرنه مزار سخنوری را که آنقدر او را گرامی داشته و ستایش میکنند باین وضع رقت بار نیافسکندند . دانت یکی از شعرای اروپائی و معاصر حافظ بود و شاید ده یک شهرت حافظ را هم نداشت اما مزار و آرامگاه او از بناهای مجنل محیط خویش بشمار میرود در صورتیکه مانند قبر حافظ زیارتگاه خودی و بیگانه نیست باری در یکی از اتاقهای قبرستان حافظ تابلو نقاشی ابراهیم واسحق و یعقوب و در ضمن صورتهای خیالی حافظ و سعدی را گذارده اند که نه از حیث شباهت و نه از حیث صدمت نقاشی اهمیت و اعتبار دارد . نزدیک حافظیه مزار چهل تن و پهلوی آن مزار هفت تن از بناهای کریم خان است و از قرار مشهور چهل و هفت تن از هزارها درویش و صوفی و مردان مقدس ایران در آنجا بخاک رفته اند .

این بود مجموعه عمارات ویا ویرانه های شیراز که بعقیده مردمان آنجا خاکش دامن مسافر را بواسطه دلبری و زیباییها نمیسازد من (لرد کرزن) این وطن پرستی و میهن دوستی شیرازی ها را تقدیس میکنیم و البته موقع بهار که مزرعه ها سبز و آب چشمه رکن آباد قدری زیاد تر شود بیرون شیراز بهتر از خانه های گل اندود و یا چهار دیوار محوطه های موسوم بباغ میباشد اما برای اطلاع خوانندگان این حقیقت را تکرار میکنم شیراز هم مانند سر تاسرا ایران ویرانه ایست که مشاهده آن جز احساس تأثر بر گذشته با عظمت سرزمین کورش و داریوش نتیجه دیگری ندارد .

اطراف شیراز - بیش از اینکه موضوع تخت جشید را

بتفصیل تمام شرح دهیم پاره از نقاط و نواحی شیراز اشاره میکنیم .

قره باغ - باتلاق و نیزار وسیع واقع در دامنه کوه قره باغ در هفت میلی شیراز برای هواخواهان شکار میدان بسیار وسیعی است دریاچه نمک ماهارلو در نزدیک نیزار قره باغ بیست میل طول دارد قدری دوزتر از دریاچه ماهارلو یکی دیگر از دریاچه های بزرگ ایران بنام بختگان دارای منظره زیبایی میباشد چه بوسیله یک جزیره بدو بخش تقسیم میگردد . این دریاچه تازه احداث گشته چونکه جهانگردان و نویسندگان قدیم نامی از آن نبرده اند و شاید نخستین جغرافی نویسنده استخری بود که در المسالك والممالك ذکر کرد (کوروش) آب علق دریاچه بختگان بسیار کم و با آنکه از رود کور (کوروش) آب میگردد در شوری و ناگواری با آب دریاچه ماهارلو برابری دارد .

مرو دشت - از جلگه های حاصلخیز شاداب اطراف شیراز بمساحت پانزده در چهل میل امتداد می یابد در روزگارهای پیشین که پادشاهان هخامنشی میان تالارهای مرمر تخت جمشید بسلام می نشستند و نمایندگان و فرستاده های پادشاهان روی زمین را برای تقدیم باج و خراج بحضور میخواندند پیش از هر چیز آنها را بده ها و مزرعه های آباد پر جمعیت مرو دشت متوجه مینمودند که از حیث محصول وعده سپاهی مخزن بزرگ جهانگشایان آسیا محسوب میگشت بعد از هخامنشی ها و ساسانیان باز مرو دشت آباد بوده و تا قرن شانزدهم میلادی شماره ده های آباد آنرا بیش از هزار نوشته اند اما حالا فقط پنجاه ده ویرانه دارد ! زیرا پل ها و سدهای سابق خراب شد مردم آنجا هم در نتیجه نا امنی و بیدادگری و سوء اداره یا مرده اند و یا متواری گشته اند . خاک حاصلخیز مرو دشت بباتلاق و لجن زاری تبدیل شده بقسمی که مسافران باید راه خود را کج کرده از کنار جاده بشیراز بروند .

قدری دورتر از مرو دشت پل مشهور به بند امیر واقع شده

که اسعدالدوله دیلمی در سال ۹۷۰ میلادی برابر ۳۶۰ هجری روی رود کور بنانهاد و این پل قریب ۱۲۰ متر طول و سیزده چشمه دارد.

ایلات فارس - بیشتر ایلات ایران در جنوب و جنوب غربی

افامت دارند قسمت عمده ایالات جنوبی و جنوب غربی ایران مسکن ایلات کوچ نشینی است که در زمستانها و تابستانها تغییر جامیدهند. کلیه این ایلات از سه شعبه مهم پدید آمده اند ترك - عرب - لر (ایرانی) و گرچه هر يك از این سه شعبه بشاخه های متعددی تقسیم میشوند اما اصل و تبارشان از همان سه پایه میباشد. مهمترین ایلات مجاور شیراز ایل قشقائی و ایل خمسه عرب است. ایل قشقائی را ترك و لر میگویند زیرا بنا بر گفته مورخین، قشقائی ها باهولا کو از کاشغر مهاجرت کرده و در اطراف شیراز جا گرفته اند باین جهت ترك هستند و چون عادات و رسوم و طرز زندگانی آنان شبیه بایلات ترك نیست و عیناً مانند ایلات لر بختیاری میباشد از اینرو لر هستند در هر صورت قشقائی ها اراضی وسیعی را اشغال نموده و سالی دوبار کوچ میکنند. اول در آغاز فروردین ماه فارسی که چادرهای سیاه را از جاکنده زن و مرد و بچه و حشم و رومه رو بکوهستان میروند فقط عده معدودی را در زمین های قشلاقی جامیکذارند اینان کشاورزان ایل و دروگرانند که باید محصول جو و گندم را از زمینهای قشلاقی جمع آوری نموده در سیلوهای طبیعی یعنی چاه ها زیر زمین انبار کنند و هنگام بازگشت ایل آنرا تحویل دهند.

هر ایل دو فرمانده دارد یکی ایلخانی و دیگر ایل بیگی ایلخانی از ایل بیگی بالاتر است و در تعبیر شهرنشین ها ایلخانی سیمبد و ایل بیگی رتبه سر لشگری دارد. پادشاه ایران برای درهم شکستن نفوذ ایلات، ایلخانی ها را بتهران میبرد و بعنوان گروگان بازداشت میکند. ایل بیگی فعلی قشقائی داراب خان و ایلخانی غایب آن سلطان

محمدخان است. قشقائی‌ها سابقاً بیش از حالا بودند و بالطبع نیرومندتر می‌زیستند ولی قحطی سال ۲- ۱۸۷۱ میلادی برابر ۱۲۸۸ هجری قمری، تعدی مأمورین دولتی، زد و خوردهای داخلی، برهم زدن مقررات قدیمی ایلاتی سبب شده که قوه وعده آنان رو بنقصان می‌رود اینک عین گزارش که پیشوایان ایل قشقائی راجع باوضاع و احوال حاضر خود برای من نوشته اند :

« بیست سال پیش که مرحوم محمد قلی خان پدر سلطان محمد خان ایلخانی فعلی (زمان کرزن) بر ما حکومت می‌کرد عده ایل از شصت هزار خانوار هم متجاوز بود ما می‌توانستیم در مواقع لزوم یکصد و بیست هزار (۱۰۰) سوار آماده سازیم ولی رفته رفته عده ما کم شد پنجهزار خانوار بایل بختیاری پیوستند پنجهزار خانوار به ایل خمه ملحق گشتند چهار هزار خانوار ده نشین شدند حالا قریب بیست و پنجهزار خانوار از شصت هزار خانوار باقی مانده است .

من (لرد کرزن) کلیه این ارقام بویژه رقم اخیر را درست ندیدم و بطور قطع فعلاً عده قشقائی (زمان کرزن) بیش از دوازده و کمتر از ده هزار خانوار نمی‌باشد و هر ساله یک نوع مالیات سرانه‌ای بشاه تهران می‌دهند و در بقیه امور مطابق عادات هزار ساله خویش مختار و آزادند .

دیگر ایل خمه عرب که شماره آن از پنج هزار خانوار بیش نیست و در دزدی و غارتگری از قشقائی‌ها جلو زده‌اند . مثلی است مشهور عرب یا قشقائی که از جانی چیزی ربود تا آن یغما تمام نشده کسی او را نمی‌بیند .

لرد کرزن در اصفهان

در اصفهان - همینکه بشهر نزدیک می‌شوید کنبه‌های آبی، مناره‌ها که مخصوص شهرهای مسلمان است مانند دودکش کارخانه شهر

های اروپا بشما سلام میکنند بعضی ورود باصفهان از خیابان چهارباغ
و پل الله وردی خان گذشته مستقیماً بخانه میزبان خود در جلغا رفتیم و پس
از رفع خستگی سراسر این پایتخت قدیم شاه عباس را دیدن نمودم و اینک
تفصیلاتش را برای شما نقل میکنم :

اصفهان عرمی یا اسپهان پارسی از شهرهای قدیم ایران و
شاید همان (آسپادانا) شهر معروف زمان بطلمیوس باشد و ممکن
است این نام را از نام خانواده های فریدان باسم (آسپیان) گرفته اند
مطابق مدارک تاریخی در زمان هخامنشی ها شهری بنام گابال یا گاوی
در همین نقاط بوده که در سال ۶۴۲ میلادی برابر ۲۱ هجری پس از
فتح نهاوند ایام خلافت عمر بدست عربها افتاد.

اصفهان اسلام تا سال ۹۳۱ میلادی برابر ۳۱۹ هجری قمری
بدو محله مسلمان نشین (شهرستان) و جهود نشین (یهودیه) تقسیم
میشد و میان این دو بخش دیواری بود اما در آن سال رکن الدوله دیلمی
هر دو بخش را یکی کرد . استخری در قرن یازده میلادی (چهارم
هجری) باصفهان آمده و از محصول ابریشم و کتان آن تعریف بسیار
میکند سلطان محمود غزنوی آخرین فرمانروای خاندان دیالمه را برانداخته
و اصفهان را ضمیمه قلمرو خود نمود اما غزنویان هم دیری نپاییده
جای خود را به سلجوقیان دادند. ناصر خسرو جهانگرد نامی ایران در
سال ۱۰۵۲ میلادی برابر ۴۴۴ هجری اصفهان را دیده و شماره
یهودیان آنجا را پانزده هزارمینویسد پس از سلجوقیان شهر اصفهان
دو مرتبه قتل عام گردید یکی زمان مغول و دیگری در ایام امیر تیمور
شخص اخیر هفتاد هزار کله از مردمان اصفهان گرد آورد و مناره ای
بنام منار جمعه برپا نمود.

شاه عباس بزرگ روی خرابه های تیمور و هلاکو پایتخت
تازه خویش را بنا کرد میگویند این انتخاب برای آب و هوای

قزوین و یابو اسطه بدطالعی سلطانیه بود در صورتی که هیچ يك از این حرفها صحت ندارد دلیل عمده انتخاب اصفهان به پای تختی این بود که شاه عباس پس از فتح گرجستان در صدد برآمد مرکز مناسبی جهت حکمرانی امپراتوری وسیع ایران ایجاد کند که بمرزهای کشور چندان نزدیک نباشد و در ضمن از مزایای طبیعی هم بی بهره نبوده جنگی بدل بزند از اینرو شهر اصفهان را به پایتختی برگزید و در انجام این منظور کوچکترین اشتباهی هم نکرد .

شاه عباس بسرعت اصفهان را آباد کرد خیابان چهار باغ - مسجدها - مدرسه ها - بازارها - میدانها - عمارتهای عالی سلطنتی خلاصه آنچه برای يك پایتخت بزرگ ضرورت داشت بزودی بامر شاه عباس در اصفهان ساخته شد . آوازه عظمت شاه عباس و پای تخت جدید تا اقصی نقاط دنیای آنروز رفته و دسته دسته نمایندگان رسمی و غیر رسمی از طرف الیزابت ملکه انگلستان هانری چهارم پادشاه فرانسه گوستاو ادولف پادشاه سوئد - اکبر شاه هندی رو باصفهان آوردند و البته این اقدام کار کوچکی نبود که در مدت ده بیست سال شهر تازه ای در وسط کویر ایران پُوری آباد گردد که از جزایر بریتانیا و شبه جزیره اسکاندیناری در قرن هیجدهم میلادی نمایندگان باصفهان بیایند !

فرنگیهائی که برای بازرگانی یا جهانگردی یا بعنوان نمایندگان سیاسی اصفهان را دیده اند خوشبختانه مهمی از این پای تخت بزرگ شرقی باقی گذارده اند که برای سنجیدن عظمت آنروز و بدبختی امروز ایران مقیاس صحیحی خواهد بود بنا بگفته عمده از این نویسندگان اروپائی اصفهان در زمان شاه عباس و بعد از او بیست و چهار میل و سمت داشته و يك میلیون و صد هزار نفر جمعیت را جاداده بود . دوازده دروازه ۱۶۲ مسجد ۴۸ مدرسه ۱۰۸۲ کاروانسرا ۲۷۳ حمام ۱۲ گورستان در خود شهر و در

عین حال هزارو پانصده آباد در حوالی شهر وجود داشت در زمان شاه عباس دوم شماره عمارات سلطنتی از ۱۳۷ تجاوز میکرد که غالب آن عمارات برای همیشه مسکون بوده است این آبادی و اهمیت اصفهان تا زمان حمله افغان دوام یافت و در آن موقع چنان ویران و تباہ شد که تا چند روز سطح زنده رود از نعش مردم پوشیده شد نادر که بعد از اخراج افغانها بسلطنت رسید توجهی باصفهان ننموده بیشتر به تزیین و آبادی مشهد پرداخت . پس از نادر شاه کریم خان زند بشیراز رفت و آغامحمد خان هم تهران را مرکز ساخت فتحعلی شاه گاه گاهی باصفهان سرکشی مینمود و در بهار سال ۱۸۳۴ میلادی برابر ۱۲۵۰ هجری قمری در اصفهان وفات کرد .

دیدن شاه اصفهان - این میدان هنوز هم یکی از اماکن دیدنی ایران و شرق میباشد منتها با این فرق که میدان شاه دوره صفویه نمونه بزرگی از عظمت و اقتدار ایران بوده و امروز هم نماینده کامل از ضعف و غفلت فرمانروایان این سرزمین میباشد یکی از اقدامات برجسته شاه عباس بزرگ برای آبادی اصفهان احداث همین میدان بود . درازی این فضای مستطیل ۵۶۰ یارد انگلیسی و پهنای آن ۱۷۴ یارد میشود . اطراف میدان را حجره های دو طبقه آجری ساخته اند و جلوی حجره ها جدول های آب جاری تنظیم شده بود پای جویها درختان چنار و تبریزی صف آرائی کرده سایه می انداخت در بالا و پائین میدان دو حوض مرمر با فواره های بلند آب پاشی میکرد شاه عباس همینکه پرتغالی ها را از کارون و هرمز اخراج کرد مقداری توپ از آنها غنیمت گرفت . متجاوز از صد توپ و مقدار زیادی گلوله های توپ را بامر شاه عباس در یک طرف میدان جا داده بودند دو ستون مرمر مخصوص چوکان بازی و یک ستون مرمر بارتفاع بیست و پنج قدم در وسط و کنار میدان نصب بود . ستون اخیر برای نشانه زنی بکار

میرفت در روزهای نمایش گوی طلایی بالای آن نهاده مشغول تیر اندازی میشدند در جشن های نوروز یا اعیاد رسمی دیگر تمام این میدان را (آذین) می بستند پهلوانان و تیراندازان و چوگان بازان و ورزش کاران مشغول کار میشدند و همه نوع بازیهای پهلوانی و تفریحی ایرانی و فرنگی نمایش میدادند . حجره های اطراف و بالا خانه ها پر از جمعیت بود پادشاه و بزرگان و اعیان در عمارت های عالی قابو حضور می یافتند . شبهای جشن در همین میدان بطرز مجللی آتش بازی میشد پادشاهان صفوی برای نمایش عظمت و اقتدار خود سقراء و نمایندگان خارجی را با همین تشریفات در میدان شاه پذیرائی میکردند .

نقاره خانه — بطوری که هم اکنون در تهران و مشهد رسم است در پای تخت صفویه عمارتی بنام نقاره خانه بود عمارت نقاره خانه در شمال میدان شاه جاداشت سردر آنرا با مجلس بزم پادشاهان صفوی نقاشی کرده بودند و هر روز موقع طلوع و غروب آفتاب در آنجا کرنا و دهل می نواختند پهلوی نقاره خانه برج ساعت برپا بود . یکی از صنعتگران انگلیسی «قیم ایران ساعت بزرگی ساخته و تقدیم شاه عباس نمود که در درون این برج کار میکرد بالای برج ساعت زنگ بزرگ برنجی که شاه عباس از پرتغالی ها غنیمت گرفته بود دیده میشد ولی در سال ۱۸۰۸ میلادی برابر ۱۲۲۳ هجری قمری، زمان حاجی محمد حسین خان صدر اصفهانی وزیر اعظم فتحعلی شاه به بهانه تعمیر برج زنگ ساعت را پائین آوردند و دیگر بالا نرفت .

مسجد شیخ لطف الله — این ساختمان مجلل مذهبی در طرف مشرق میدان جادارد و یکی از هزاران آثار نیک شاه عباس بزرگ است . گنبد مسجد شیخ لطف الله از بیرون و درون شاهکار معماری و کاشی سازی ایران آن دوره را بتمام معنی نمایش میدهد جنب مسجد شیخ لطف الله برج بلندی بتوسط عده ای از استادان اروپائی برای شاه

عباس دوم ساخته بودند که در وسط ساعت بزرگی قرار گرفته و هر شصت دقیقه یکمرتبه شکل چندین قسم حیوانات و اشخاص مضحك که از فلزهای رنگین ساخته شده بود از وسط ساعت بیرون می‌جست .

مسجد شاه - در جنوب میدان شاه وقتی جالیز خبر بوزه کاری بود شاه عباس کبیر دستور داد که جالیز را تبدیل به مسجد نمایند و ۱۷ هزار لیره خرج این کار نمود و معبد مجللی از مرمر و کاشی و سنگ بنا کرد از نفایس این مسجد یکی پیراهن خونین امام حسین و دیگر قرآن خط امام رضا بود که البته هر دو بفارت رفت اگرچه مسجد شاه چهار مناره بلند دارد اما چون بر عمارات سلطنتی مشرف بوده هیچگاه مؤذن بالای آن نمی‌رفت و جای اذان را به محل کوتاه‌تری برده بودند در مسجد شاه اصفهان را با مرشاه صفی نقره پوش کردند .

علی قاپو - در مغرب میدان شاه در بزرگ مقدسی است که به علی قاپو یا عالی قاپو یا الله قاپو موسوم می‌باشد و پشت آن تالار بزرگی ساخته‌اند . پادشاهان صفوی روزهای سلام و پذیرائی در این تالار جلوس کرده و از ایوان تالار صحن میدان را تماشا می‌کردند . در وجه تسمیه علی قاپو گفتگو زیاد است بعضی‌ها عقیده دارند که شاه عباس یکی از درهای صحن نجف را با اصفهان آورده اینجا کار گذارد و بجای آن در جواهر نشانی بآنجا تقدیم کرد عده‌طور دیگر اظهار عقیده میکنند بهر حال این دروازه مقدس در زمان صفویه احترام زیادی داشته و هیچ کس حتی خود پادشاهان سواره از آنجا نمی‌گذشتند و برائی احترام در از چند قدمی پیاده می‌آمدند بزرگان و اعیان ایران که بآستانه آن میرسیدند فوری بخاک افتاده چهارچوب را می‌بوسیدند سوگند بزرگ ایرانیان علی قاپو بود و اگر گناهکاری خود را بآن در می‌رساند از هر کیفری امان می‌یافت اگرچه گناهش بزرگ بود .

تالار علی قابو دوازده ستون چوبی دارد و در وسطش حوض و فواره آبی است و از ایوان آن میدان را تماشا میکنند .

عمارات سلطنتی اصفهان

چهل ستون - این عمارت از بناهای شاه عباس است و دارای چهار دستگاه بنای آینه کاری و نقاشیهای بدیع میباشد . در یکی از ایوانهای این عمارت بیست ستون ساخته اند و از قرار مشهور چون عکس این بیست ستون در آب استخر جلوی ایوان میافتند از اینرو آنرا چهل ستون میگویند ولی من (لرد کرزن) این تعبیر را نمی پسندم و تصور میکنم اطلاق نام مزبور به عمارت نامبرده هم یکی از اغراقهای شایع در زبان فارسی است که عمارت تخت جمشید را هم چهل منار و یکی از چشمه سارهای نزدیک تهران را چهل چشمه یا مزار چند زن را چهل دختران و نزدیکتر از همه (لوستر) چند شاخه را بزبان فارسی چلچراغ میگویند در صورتیکه رقم صحیح آن به چهل نمیرسد . دیگر از عمارات تاریخی اصفهان عمارت سر پوشیده - تالار تخت - عمارت هشت بهشت - تالار اشرف - تالار طویله و بسیاری از عمارات دیگر که بالا جورد و طلا و کاشی و مرمر تزئین یافته و هر کدام آن يك پارچه جواهر گرانبهائی بشمار میرفت . خلاصه چهار میل و نیم از اراضی اطراف میدان شاه و خیابان چهارباغ اصفهان اختصاص به بناهای سلطنتی داشت که در هر وجه آن انواع هنر نمائیهای استادان ایرانی جلوه گر میشد و اکنون زیر پرده های سیاه ویرانی مانده است . فتحعلی شاه به تقلید پادشاهان صفویه ساختمان ساده ای در اصفهان بنا کرده آنرا عمارت نو نام نهاد و بر طبق عادت مألوف دستور داد شکل خودش و پسرانش را در آنجا نقاشی کنند طرز ساختمان و نقاشی و معماری این عمارت نو تنزل فکر معماری و صنعتی ایران کنونی را گواهی صادق میباشد .

خیابان چهار باغ - میگویند چهار تا کستان در این محل بود و بامر شاه عباس خیابان بندی گشته و چهار باغ نامیده شد. چنارهای کهن سال اطراف خیابان در برابر سختی های روزگار پایدار مانده اند اما از درخت های گل سرخ و بوته های نسترن و نسرين اثری نیست فعلاً درازی چهار باغ از بازار تاپل الله وردی خان ۱۳۵۰ یارد و پهنای آن ۵۲ یارد میشود ولی در زمان صفویه طول آن از پل مزبور تجاوز کرده و قریب يك فرسنگ بادرخت کاری و جدول های آب و سردرهای کاشی کاری و عمارات مجلل امتداد می یافت .

در طرف مشرق چهار باغ فعلی مدرسه مادر شاه واقع شده این مدرسه بامر شاه سلطان حسین بنا گردید و مقرر طالب تحصیل علوم دینی بوده است و مانند سایر عمارات آن زمان کاشی کاریها و مرمر سازیهای عالی داشت مخصوصاً درهای مدرسه که با نقره و فیروزه و رنگ لاجورد و طلا مزین شده بود . در حال حاضر (زمان کمرزن) قسمتی از دالان این دانشگاه مذهبی اصطبل غلامان ظل السلطان میباشد .

مسجد جمعه - یگانه بنای مهم اسلامی اصفهان پیش از صفویه مسجد جمعه است که در سال ۱۳۸ هجری قمری برابر ۷۵۵ میلادی زمان المنصور خلیفه عباسی بنا شده و سلاطین دیگر اسلامی مانند ملک شاه سلجوقی آنرا تعمیر نموده اند چون پادشاهان صفوی بیشتر بمسجد شاه متوجه بودند مسجد جمعه در روزهای رونق و اهمیت اصفهان کنار افتاده بود و البته حالا بطریق اولی متروک میباشد .

بازار اصفهان - میدان شاه و تقاره خانه بلکه تمام حجره های سمت مشرق و شمال و مغرب میدان شاه جزء بازار بوده و در ایام عظمت صفوی تجارتخانه های آن از چهار سوق استامبول و قاهره هم جلوتر میزد و با کاروانسراها و بازارهای الف لیله بغداد و دمشق رقابت داشت لازم بتوضیح نیست که در حال حاضر يك صدم آن

آبادیها دیده نمیشود و بیشتر آن انبارهای کالا بزباله دان و جای خاکروبه تبدیل یافته است با وجود این اصفهان کنونی از نظر بازرگانی دوم شهر ایران میباشد. تنها تبریز بواسطه نزدیکی با روسیه و ترکیه رقیب اصفهان است. همانطور که صدر صدداد و ستد تبریز و شهرهای جنوب ایران انبار کالا های انگلیس است و یا بوسیله انگلیسها از اروپا و آسیا جنس میخرد. تریاک اصفهان سالی ۴۵۰۰ صندوق و هر صندوقی نود لیره انگلیسی به تجارتخانه های هند فرستاده میشود همیشه شصت هزار کیسه تنباکوی اصفهان را بازرگانان هندی و انگلیسی میخرند. بادام و میوه خشک و کتیرا و صمغ و پنبه و قالی از صادرات این شهر است اما رسیده ها (واردات) عبارتند از مس - روی - نفت - چیت - فاستونی - حریر - قند و شمع و چای که از خلیج فارس میاید .

موقعی شهر اصفهان برای اسلحه سازی شهرت داشت ولی حالا بجای اسلحه فلزکاری ، قلمدان سازی ، قاب سازی ، کاشی کاری ، قلمکار و پارچه های ابریشمی و پشمی عالی تهیه میکند . کلیه این اشیاء اخیر بیشتر جنبه تجملی دارند و چون بادست و کارگاه های چوبی آنهم با وسایل محدود فراهم میشود طبعاً ارقام مهم صادراتی نخواهد بود بلکه در خود داخله ایران و باندازه معینی مصرف میگردد .

مردمان اصفهان بسیار قانع و هنر پیشه اند در بازرگانی و داد و ستد بی ذوق نیستند و در سراسر ایران با فراط در اقتصاد و احتیاط کاری شهرت یافته اند . سر جان مالکم میگوید اصفهانی پنیر را در شیشه میگذارد و درش را محکم می بندد و نان خالی را پشت شیشه مالیده به عشق پنیر فرو میدهد .

اطراف اصفهان - زنده رود یا زاینده رود از زرد کوه

لرستان سرچشمه گرفته و در میان راه بارودها و چشمه های دیگر پیوسته در نزد يك اصفهان بشکل رودخانه ظهور میکند البته مقصود از کلمه رودخانه به تناسب کویر نمك و بی آبی ایران مرکزی است و گر نه زنده رود در برابر رودخانه های عادی دنیا اهمیتی ندارد و غالباً در تابستان بکلی خشك میشود با وجود این حاصلخیزی بلوك اطراف اصفهان بسته باین آب باريك است و اگر زنده رود نبود اصفهان نیمه ویران امروز هم وجود نداشت. از سر چشمه تا مصب زنده رود (مرداب گاو خونی) دوازده پل ساخته شده که پنج پل آن در کنار اصفهان میباشد از این قرار:

۱- پل مارنان یا ماران بون که محله های پائین اصفهان را به قصبه ارمنی نشین جلفا می پیوندد عرض پل قریب چهار متر و طول آن قدری از صد متر کمتر است بنای آن از سنگ و گچ و آجر و دارای هفده دهانه است .

۲- پل الله وردی خان واقع در هزار متری پل مارنان (یا علی وردی خان سردار نامی شاه عباس بزرگ) که خیابان چهارباغ را بخوابان عباس آباد و باغ هزار جریب اتصال میداد . این پل در موقع ساختمان چهل دهانه داشته اما اکنون هفت چشمه آن پر شده و سی و سه چشمه اش باقی میباشد . در روزهای آبادی اصفهان پل الله وردی دو خیابان چهارباغ اینطرف و آنطرف زنده رود را بهم متصل میکرد . درازای آن دو خیابان و پل روی هم دو میل و نیم انگلیسی میشد باینقسم که درازای خیابان چهارباغ فعلی يك هزار و ششصد و بیست یارد (يك يارد انگلیسی مساوی است با ۰٫۹۱۲ متر) پل الله وردی چهارصد و نود یارد خیابان چهارباغ آنطرف پل دو هزار و دو بیست یارد میشد باغ هزار جریب پشت رودخانه مانند باغ های ملی امروز گردش گاه عمومی بود. در دو طرف این دو میل و نیم راه درختهای چنار ، بوته های گل ، عمارتها با سر درهای کاشی و پیاده روسنك فرش وجود داشت بقسمی که در همه آسیا بلکه در اروپا هم چنین خیابان باصفائی

نبود. آخرین داستانی که از خیابان آباد چهارباغ و باغ هزار جریب داریم این است که در شب پنجشنبه نهم ربیع الاول ۱۱۴۵ هجری قمری برابر ۱۷۳۲ میلادی نادر شاه افشار تهماسب آخرین فرمانروای خاندان صفوی را بهزار جریب دعوت نمود و از آنجا بزدان فرستاد. بنا بر گفته تاورینه درازی پل ۳۵۰ پا و پهنای آن بیست پا بوده است و از شش معبر آن گذر میکردند. اول راه وسط مخصوص سوار و گردونه دوم و سوم دو طرف پل از میان گالاریها برای پیاده روها چهارم و پنجم پشت بامهای گالاری از دو طرف که دور آن نرده داشته و هنگام طغیان رود تفرج گاه قشنگی بود بالاخره گالاریهای پل بوسیله پلههای ظریف بزیر پل اتصال می یافت و از زیر پل هم موقع کم آبی عبور میکردند راه ششم از زیر پل بود.

۳- پل جوئی بمسافت صد و پنجاه متر دورتر از پل الله وردی از سنک و آجر و آهک بنا شده درازی آن صد متر و پهنایش چهار متر است و دارای پانزده دهنه میباشد در وسط پل برج شش گوشه ای بوده و از هر گوشه برج سه جوی آب جاری میشد و جمعا هجده جوی آب از روی این پل بمعارف و باغهای سلطنتی میرفت باین جهت این پل را پل جوئی میگفتند. عمارات سعادت آباد - هفت دست - آینه خانه - باغ دریاچه - باغ کلاه فرنگی و باغ نمکدان از این پل جوئی مشروب میشد. سرهار فور دجونس و سرگوراوزلی نمایندگان سیاسی دولت انگلیس در سال ۱۸۱۰ میلادی برابر ۱۲۲۵ هجری قمری در باغهای مجاور پل جوئی چند روزی اقامت نمودند و چندی بعد از آن فتحعلی شاه در تالار باغ سعادت آباد در گذشت و پس از آن جایگاه کاروانیان و چهارپاداران بود بقسمی که در حال حاضر از هر گونه تعمیر بی نیاز گشته و تقریباً با خاک یکسان است.

۴- پل خاجو بمسافت سیصد متر دورتر از پل جوئی است طول پل صد

و شش متر عرض آن قریب هفت متر طرف راست آن مثل جنوی کشتی
تیز و نوک دار است که مقابل جریان آب مقاومت کند سمت چپ پله های
سنگی پهن و بلندی است که تا کف رودخانه اتصال می یابد.

پل خواجو بیست و یک دهانه دارد در ابتداء و انتهای پل سمت
راست و چپ غرفه های یک طبقه ساخته شده است در وسط پل عمارت
دو طبقه گچ کاری بنا کرده اند و مانند پل الله وردی خان شش معبر
دارد پل خواجو را پل گبر آباد و پل سعادت آباد و پل بابار کن هم میگویند.
۵- پل شهرستان بفاصله یک میل از پل خواجو یازده دهانه دارد
درازی پل چهل متر و پهنایش پنج متر است این پل را از گچ و آجر ساخته اند
سابق بر این در مدخل پل برج و بارو می بوده که اکنون نیست. شهرستان
یکی از محله های قدیم اصفهان نزدیک این پل است و این پل را بنام
آن محله پل شهرستان میخوانند این کوی و این پل جایگاه فدائیان
اسمهیلی و مرکز عملیات حسن صباح رازی و پیروان وی بود. الراشد خلیفه
عباسی که بدست سلطان مسعود سلجوقی اسیر شده و در اصفهان زندانی بود در
نزدیکی همین پل شهرستان بتوسط فدائیان اسمعیلی کشته شد. خلاصه اینکه
تأمدت مدیدی در کنار همین پل شهرستان مردمانی بودند که بزرگان
امپراتوری عرب و قلمرو ترکان سلجوقی از بیم آنان آرام نداشتند.
جلفا در سال ۱۶۰۳ میلادی برابر ۱۰۱۲ هجری قمری
شاه عباس کبیر عده ای از ارامنه مقیم جلفای کنار رود ارس را که
مورد تعرض و حمله عثمانیان بودند باصفهان آورده و در کنار زنده رود
جا داد. در زمان صفویه آبادی جلفا طوری بود که آن بخش به تنهایی
شهر کوچک پر جمعیت زیبایی بشمار میرفت و بیش از سی هزار نفر ارمنی
و اروپائی بازارگان و هنر پیشه در آن اقامت داشتند اما اکنون بیش
از یک دهکده خرابه نیست که کمتر از هزار نفر ارمنی تهیدست با سختی
در آن زندگی میکنند.

۵ منار جنبان - درشش میلی مغرب اصفهان قبر شخصی بنام
 شیخ عبدالله صوفی واقع گشته و در نزدیکی آن دهکده کلادان است
 درد و طرف قبر شیخ عبدالله دو منار آجری به بلندی بیست پاساخته اند
 که بالای هر یک از این منارها بروند و آنرا ببینانند دیگری نیز تکان
 میخورد و خم و راست میشود در نظر ایرانیان جنبیدن این منارها جز
 کرامت شیخ عبدالله چیز دیگری نیست ولی تصور میرود که پایه دو منار
 بازنجیری بهم وصل گشته و یا آنکه اصل بناروی نیم کره فلزی قرار داشته
 باشد. در نزدیکی همین منار جنبان قلعه خرابه ای بنام آتشگاه یافت میشود.
 قدری دورتر از قصبه جلفا کوه صفه است که در دامنه آن
 باغ زیبای شاه سلطان حسین سیه روز بنام فرح آباد وجود داشت همینکه
 افغانها بنزدیک اصفهان رسیدند شاه حسین آرزو و التماس میکرد که
 همین فرح آباد را بوی بدهند و سایر کشور از آن آنها باشد افغانها
 باین مختصر استدعا هم توجه نکرده فرح آباد را ویران ساختند، شاه
 سلطان حسین و صدها شاهزاده صفوی را مثل گوسفند سر بریدند. پس از
 رفتن افغانها خرابیهای ایران جبران نیافت و از آن روز تا کنون ایران با
 سرعت عجیبی بطرف سقوط و اضمحلال میرود همیشه میخواستم از اصفهان
 بیرون بروم ویرانه های عمارت سلطنتی، بازارهای بی کالا - کوی
 و بر زنه های بی خانه و خانه های غیر مسکون این پایتخت نامی شرق را با تأثر
 بسیار دردمد نظر آورده بیاد گفته شلی شاعر شهیر افتادم که میگوید :
 Look on my works ye mighty and despair,
 Nothing beside remains, Round the decay
 Of that colossal wreck boundless and bare,
 The lone and level sands stretch far away

آنچه را که لرد کرزن از زبان شلی شاعر انگلیسی در وصف

جلال وعظمت ایام گذشته اصفهان گفته سخنور جوان واستادنامی
آقای ابولقاسم حالت بفارسی تضمین نموده وچنین سروده اند :

بشکر بکارها و امید امان مدار

کایام را زفته و آشوب باك نیست

روی زمین بهیچ زمان کس نیافته است

کاخی که پی گرفته زخاك هلاك نیست

آخر به هر بنا زخرابی فتنه شكاف

کوسینه ای که ازغم ایام چاك نیست

زین بوم و بر نمیشنوم جز صدای بوم

كان نیز غیر زمزمه درد ناك نیست

زان کاخ ها که سوی فلك سر کشیده بود

خاکم بسر که هیچ بجایر خاك نیست

پایان جلد اول

10007500401185
کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران

فهرست مندرجات جلد دوم

۵	تا	۱	لرد کرزن در لرستان - پشت کوه - بروجرد از صفحه
			- دزفول
۱۴	«	۵	صابی ها - خان بختیاری - لرد کرزن در خلیج فارس
۲۶	«	۱۴	بندر لنگه - جزیره هنگام - بندر هرمز - مینو - تنگه هرمز
۳۶	«	۲۶	لرد کرزن در بلوچستان ایران - بندر گوادر - بحرین
۴۲	«	۳۷	عربستان ایران - اوضاع عمومی عربستان
۵۱	«	۴۳	لرد کرزن و همسایه های ایران - روس و انگلیس - ایران و روس
۵۷	«	۵۱	سفارت انگلیس در تهران - آیا ایران اصلاح میشود؟
۹۰	«	۵۷	نیروی دریائی ایران - ارتش ایران
۱۰۴	«	۹۱	دارائی - منابع ثروت - جمعیت
۱۱۴	«	۱۰۴	زمین های زراعتی - محصولات ارضی - چوبهای ساختمانی
۱۲۲	«	۱۱۵	گلها و میوه ها - دامها - ماهی - پوست و پشم
۱۳۳	«	۱۲۲	صنایع ایران - از عشق آباد روس تا قوچان
۱۳۶	«	۱۳۳	راه بوشهر - کازرون - تخت تیمور
۱۴۱	«	۱۳۶	کماریج - کنار تخته - دالیکی - برازجان
۱۵۲	«	۱۴۱	خوشاب - روبقمشه - ایزدخواست

فهرست تصاویر

۲۴	روبروی صفحه	خانه های بختیاری
۴۸	«	حسینقلی خان والی پشتکوه با پسرش
۷۶	«	تنی چند از بازار گانان جنوب ایران
۱۰۴	«	شیخ خزعل خان عرب
۱۲۴	«	رضاقلیخان و یکصد نفر از لوسلکها

کتابخانه مرکزی
Central Library
Tehran University